

శ్రీవివేకానంద లేఖావళి

రెండవ భాగము

శ్రీ రామకృష్ణ మఠము
మైలాపూరు :: మద్రాసు-1

1972, 1973

శ్రీ వివేకానంద లేఖావళి

(రెండవ భాగము)

అనువాదకడు :

శ్రీ చిరంత నానందస్వామి

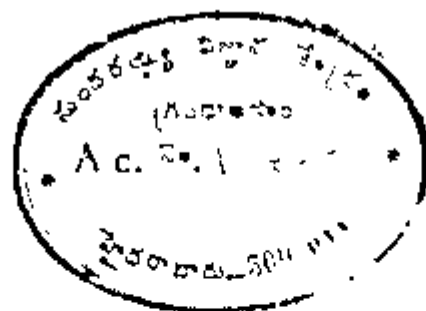
శ్రీ రామ కృష్ణ మఠము
మైలాపాడు : : మద్రాసు - 4

మద్రాసు క్రికెట్ క్లబ్ మాజీ క్రీడాకారుల సంఘం ప్రకటించబడినది

C. 10270

181.4931 మద్రాసు క్రికెట్ క్లబ్
విజ్ఞాన-విజ్ఞాన-విజ్ఞాన

III-XXII 12 '58

వెల : రూ. 1-75

విజ్ఞప్తి

వివేకానంద లిఖావళి వివేకానంద హృదయ దర్పణము :

భారతదేశభక్తులకేకాక, భారతవర్ష పునర్నిర్మాణకర్తల కెల్లరక్షను మార్గదర్శని; భారతీయులు దేశభక్తిరహితులై స్వధర్మచ్యుతులై, సాశ్వత్యనాగరికతా వ్యామోహితులై యుండ, భారతీయ జైజ్ఞానిక వియత్తలమున మెరిసిన విద్యుల్లేఖావళి.

Letters of Swami Vivekananda అను గ్రంథము నకు మా యనువాదమగు దీనిని రెండు భాగములుగాఁ బ్రకటించియున్నాము. సాధ్యమైనంతవఱకు వెల తగ్గించి జనుల కందుపాటులో నుంచునట్లు చేయు తలంపున, మూలమునఁ జరువదుల కంతగా ప్రయోజనకరముకాని కొన్ని లేఖలను, అట్టి భాగములను విడిచినను, ముఖ్యమగువాని నన్నిటిని వెలువరించియున్నాము. ఆయా వివరములు గ్రంథాంతమునఁ దెలుపఁబడినవి.

ఎంతటి కార్యనిమగ్నులై యున్నను, ఎట్లో తీటిక చేసికొని యీ లేఖావళికి పీఠిక వ్రాసిన డాక్టర్, గ్రాండ్ కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారికి శ్రీ రామకృష్ణ భగవానుడు చిరాయు రాజోగ్యములను, పరిపూర్ణ భక్తి జ్ఞానములను ప్రసాదించి పొంచే నితోధిక దేశభాషా సేవలను జేయించుగాక!

తూర్పుగోదావరిజిల్లా, రాజోలు తాలూకా, జనిపి
రెడ్డివారిచాలెము వాస్తవ్యులు, కీర్తిశేఖరు శ్రీ కంచెర్ల
మంగమ్మ-వేంకటస్వామిగారల జ్ఞాపకార్థము వారి కుమార్తె ఈ
పుస్తకప్రకటనకై ప్రథమముద్రణావసరమున సూట డెబ్బది
యైదు రూపాయల ధనసాహాయ్య మొనర్చి వెల తగ్గించుటకు
మాకుఁ దోడ్పడియున్నాడు. శ్రీరామకృష్ణ భగవానుడు
చారిని వారి కుటుంబమును అనుగ్రహించుఁగాక !

శ్రీ రామకృష్ణమఠము
మైలాపూరు, చెన్న పురి
మార్చి, 1947. }

చిరంతనానందస్వామి

వీరి క

చిరంతనానందస్వాములవా రాంధ్రవాఙ్మయమున నిదివఱ
లోనే మంచిపేరును బ్రసిద్ధిని గన్న మహనీయులు.
గద్యరచనయం దాధునికులలో నద్వితీయులు, నన్నయ్యను
చిన్నయ్యను జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చువాడు. వీరి శైలి మనోహరము;
అచ్చులేము. శైలికంటెను ముఖ్యమైనది వీరు నివేదించు
విషయములు. వీరు వ్రాయునది విశోదార్థము కాదు, క్రీడగా
కాదు; గొప్ప మనస్సుతో, నిండుహృదయముతో జనుల
యొక్క ఐహికాముష్మిక వినియోగార్థము. ఇట్టి గొప్పవిష
యములను ఇంత రసవంతముగా వ్రాయుట చాలా దుస్సర
మైన పని. దానిని నెఱవేర్చుజాలిన కొలది సంఖ్య గొప్ప
వారిలోఁ బూర్వాశ్రమమున (బ్రహ్మచర్యాశ్రమమున)
మాధవచైతన్యులనియు, సన్న్యాసానంతరము చిరంత
నానందస్వామి యనియుఁ జేరుపడసిన యీ గ్రంథకర్తగా
రాకడు.

కొన్ని సంవత్సరముల క్రిందట వీరితో సల్లాప
సౌఖ్యము ననుభవించుచు, వివేకానందస్వాములవారి శేఖ
లను తెనిగించి యాంధ్రలోకమునకు వికాసము కల్పింపు
డని సూచించితిని. నా సూచన యధికప్రసంగమని నాకుఁ
దెలియకపోలేదు. నా యాశురత ఆ జిహ్వాచాపల్యమునకుఁ
బాల్పడఁజేసినది. తమ మనోరథమును గర్తవ్యమును ఆ
దిక్కుననే ప్రసరించి యుండుటచేత అనాయాసముగ నంగీ

కరించిరి. ఆ సంభాషణ నిమిత్తమాత్రము, హేతువు వారి మనోరథము.

వేయిన్ని తొంబన్నూట యెనిమిదవ సంవత్సరమున ననగా ముప్పదియేడేండ్ల క్రిందట వివేకానందుల లేఖలను గుఱించి మైసూరు పట్టణములోఁ బ్రసంగించితిని, ఆ సభకు వచ్చినవారి మాటలనుబట్టి యా కాలమునకు వానికిఁ దగినంత ప్రాచుర్యము వచ్చి యుండలేదని తోచినది, ఇప్పటికిని వచ్చియున్నదో లేదో విచార్యము. వివేకానందుల రాజయోగాది తత్త్వగ్రంథములకును, ప్రసంగములకును లభించినంత వ్యాప్తి వారి లేఖలకు రాలేదు కాఁజాలు.

ఇది యెంతయు శోచనీయము. భారతదేశములోఁ బ్రతియింటను ఉండవలసిన పుస్తకములలో నిది యొకటి, బాలికా బాలకులెల్లరును శ్రద్ధతో పఠే పఠే చదువవలసిన పుస్తకములలో నిది యొకటి. నేను చిన్ననాడే దీనిని జదివెతిని, నా యల్పజీవితమును కొంతకుం గొంత బహుశః తాత్కాలికముగా మేలునకుఁ దెచ్చుటకై పనికివచ్చిన గ్రంథములలో నిదియు, శ్రీరామకృష్ణ పరమహంసగారి దివ్యచరిత్రమును, ఉపదేశములును ముఖ్యములు.

ఈ లేఖలోని విశేషము లెవ్వ? ఇవి అప్పు డప్పు డనేక ప్రదేశములనుండి వ్రాయఁబడినవి. వివేకానందులు హిందూతత్త్వ ప్రచారార్థము 'అమెరికా' ఖండమునకు యాత్రసలుపునపుడు 'జపాన్' మొదలైన మధ్యదేశములను

దర్శించిరి. అచ్చటి సీతిగతులను గమనించిరి. 'అమెరికా' లోఁ జేరినపిదప ఆ దేశముయొక్క బౌద్ధత్యమును, అచ్చటి స్త్రీపురుషుల విద్యాదిగుణసంపత్తిని జూచి యద్భుతముతో సహా ఆమోదమును జెందిరి. అట్టి తరుణములలో హిందూ జనుల సీతిగతులను, ఆ యభివృద్ధి జెందిన దేశముల సీతి గతులను ఉండు వ్యత్యాసములు గ్రుడ్డివానికై నఁ గన్నులఁ గట్టినట్లు స్ఫురించకపోవు. ఇఁక దివ్యవృష్టిఁ గలిగిన వివేకా నందుల సంగతిఁ జెప్పవలయునా! చూచినది చూచినట్లు వ్రాసిరి, తట్టినవి తట్టినట్లు తెలిపిరి; ఎప్పుడెప్పు డయే విషయములు గోచరించెనో, యేయే యోజనలు ప్రభవితైసో వానిని వేడివేడిగా వివేదించిరి. అట్లనుటచే నివి శాశ్వత త్యములేని తాత్కాలికములైన సంచలన సంజనిత బుద్ధుల ములనుట యేమాత్రము కాదు. వివేకానందునివంటి దివ్య దృష్టి, దీర్ఘదర్శిత్యముఁ గల యఖండ జ్ఞానులయందు ఊహక ములకు, సనాతనములకు భేదము అట్ట యుండదు. అవకాశ మప్పటిది కావచ్చును! సిద్ధాంతమెప్పుటిదియ.

ఈ లేఖలకు నుత్తేజకమైన కారణము వివేకానందుల దేశభక్తియు, దైవభక్తియు, 'దైవం పురుష మాపేణ.' దేవుని యందు నిజమైన భక్తిఁగలిగినవాఁడు మానవకోటియందుఁ బ్రేమఁజూపకపోడు. మఱియు భగవంతుని కృపావిశేష ముచేదాను ఉద్దేశించిన ప్రయోజనములన్నియుఁ దప్పక నెఱవేఱునను విశ్వాసమును వహించినవాఁడగును. జయము సిద్ధమని నమ్మినవాఁడు కార్యములయందు దుశ్సాహమును

జూపును. ఈ లేఖలయందు దైవభక్తి, మానవరక్తి, కార్యాసక్తి—ఇవి నిరంతర సంయోగముఁ దాల్చి జీవి తాంధకారమును దొలఁగింపఁజేయు జ్యోతిగ నుండుట స్పష్టము.

మానవులయందలి ప్రేమ ముఖ్యముగాను సహజముగాను బ్రభవించి, ప్రవహించు రంగము తన దేశము, తనజాతి, భారతీయులపై స్వాములవారి కుండు ప్రేమావేశము ఇంటిం తనరానిది; కులభేదములు, మతభేదములు మొదలగు వైషమ్యములచే నేమాత్రము దూషితము, పరిమితము కానిది; ఐనను జాలితోఁ గూడికొన్నది. ఈ జాలి, శోకము, ఎందులకు? మన హీనస్థితినిగూర్చి. హిందువుల తత్త్వశాస్త్రములు, ధర్మోపదేశములు భావాంబరమున ఉచ్చస్థానము నధిష్ఠించి యుండు నఖండ లేజస్సులు. మఱి, వారి శీలము, దినదిన వర్తనము, జీవితము వ్యక్తులనుబట్టి గణించినను సరే; సమష్టి సాంఘికముగా లెక్కించినను సరే; చాలహీనము, దౌర్జన్యపూరితము; ఐకమత్యములేదు, పరస్పర విశ్వాసము తక్కువ. సత్యము విశ్వాసమున కాలవాలము. ఒకరియం దొకరికి నమ్మకములేదన్న, వీనిమాటయందు వానికి, వాని మాటయందు వీనికి నమ్మకము లేదనుట. అనఁగా, వీఁడసత్యపరుఁడని వాఁడు, వాఁడసత్యపరుఁడని వీఁడు శంకించుట. సత్యము సామాన్యముగాఁ బ్రవర్తిల్లెనేని సంఘమున నిట్టి సంశయము లుండవు. దానిసంఘటనము విఘటనము కానేరదు, హిందువులలో విద్యతక్కువ; చాదస్తములెక్కువ

తాత్రము లేదు; బానిసల భావములు లేవు, కావున నిక్కమైన సాత్త్వికమును అరిది, ఆర్థికముగ జ్ఞయము, తామము పట్టినవారలు, కోటావగోట్ల జనులకు ఆనాడు ఒక్కపూటయైన గడుపు నిండ కూడు దొరకుట కష్టము.

ఏమీ! ఐహికమునుగుఱించి యంత తెలిసిన వారు వర్తనమున నింత సీచసీతికి రాసేల? పరలోకమునకు సమీప స్థులగుటవలననా, ఈ లోకమునకు దూరులైరి? ఐహికా ముష్టికములు పరస్పర విభ్వంసకములూ, యన్యోన్యాశ్రయ ములు కావా? ఒక్కభగవంతుడే కదా యీ రెంటికిని గారణభూతుడూ? ఒక్క బుద్ధునిండియ యొకవంక పాలు, నొకవంక విషముఁ బ్రవహించునా? హిందువులలో విచ్చిన్న మైన జీవితమును బునస్సంధాన మొనరించి యేకాగ్రముగఁ బరినర్తించునట్లు చేయుట సాధ్యముకాదా? అట్టి పురోవృద్ధి మార్గము లేన్వి? ఇత్యాది గంభీరములైన భావములతో నిండి భారతీయులకును—అందుఁ బ్రధానముగా హిందువుల కును—అమూల్యములైన విలరక్తములతోను ఉపదేశముల తోను నిండియున్న దీ లేఖాకృతి.

వ్యక్తికి సంఘమునకు, మతమునకుఁ బ్రకృత్యాది శాస్త్రములకు, ఇహమునకుఁ బరమునకుఁ, ద్యాగమునకు నార్థికాభ్యుదయమునకు, శాంతమునకు తాత్రమునకు, విమ ర్శనదృష్టితోఁ జూచినయెడలఁ బరస్పర వైరుధ్యము లే దనియు, నవి నిత్యమును నిరంతరమునైన సంయోగమును మనయందుఁ దాల్చిననే కాని, మన జీవితము పరిష్కృతము,

పరిపక్వము, పరిపూర్ణము కానేరదనుట యీ లేఖల
యమోఘమైన సిద్ధాంతము.

కావుననే కదా మన భారతీయులలో నాబాల్యోపాల
మెల్లదను జదివి యనుష్ఠానమునకుఁ దెచ్చుకొనవలసిన
మహత్తర గ్రంథములలో నిది యొక్కటి యని మొట్ట
మొదటనే నేను సాహసించి నివేదించియుండుట ? ఈ
కర్తవ్య మాంధ్రులలో సులభముగ నెఱవేఱఁ జేయుటకు
టకునై చిరంతనానందస్వాములు తెనుఁగున నాకర కత్తెలి
యందు దీనిని రచించి మనకెల్లరకు పంపసీయులైరి. వారి
కృషికి వారు కోరు ఫలమొక్కటియ. మనయుక్క-
శీలాభివృద్ధి, మనదేశముమొక్క పురోవృద్ధి. వీనికై పలసిన
ప్రయత్నములను ద్రికరణశుద్ధిగఁ జేసి, వారి ఋణమును
దీర్చి, వారికి మనకృతజ్ఞతను దెలిపి ధన్యులమగుదుముగాక
యని నా ప్రార్థన.

పద్మప్రభావ,
ఉమాద,
9.2.46.

కట్టమంచి రామలింగారెడ్డి

శ్రీ వివేకానందస్వామి

(చికాగోనగరమున విశ్వమతమహానథయందు)

ఓమే

ఓం నమో భగవతే శ్రీ రామకృష్ణాయ!

శ్రీ వివేకానంద లేఖావళి

(రెండవ భాగము)

1

1894.

ప్రాణాధీశ—...సరియేకాని నాయనా, భారతదేశమున
 ధర్మమేమైన నింకను మిగిలియున్నదనియూ నీ యభి
 ప్రాయము! జ్ఞానయోగము, రాజయోగము, భక్తి
 యోగము—ఇవన్నియుఁ బలాయనమైనవి—ఇంక నస్పృ
 శ్యత యొకటియే, ‘నన్ను ముట్టుకొనకుము!’ అను యోగ
 మొక్కటియే నిలిచియున్నది. ‘ప్రపంచమంతయు నశుద్ధము,
 నే నొక్కడనే శుద్ధుఁడను!’ పరిశుద్ధ బ్రహ్మజ్ఞానము!
 శ్రీరామకృష్ణ! ఈ రోజులలో బ్రహ్మ మంతరంగమునఁగాని,
 కైలాసమునఁగాని, వైకుంఠమునఁగాని? సకలజీవకోటిలోఁ
 గాని లేదు — మఱి యెచటనున్నదనిన, వంటకుండలో.
 “త్రిభువన ముపకారశ్రేణిభిః ప్రీయమానః”—తమ యుపకార
 పరంపరలచే ముల్లోకముల నానందింపఁజేయుట పూర్వము
 మహాపురుషులక్షణముగాఁ జెప్పఁబడుచుండెడిది — ఇప్పుడో
 యనిన, “నే నొక్కడనే శుద్ధుఁడను, జగమంతయు నశు
 ద్ధము—పోయి ధనము గైకొనివచ్చి నా పాదనన్నిధిని సమ
 ర్పింపుము” అనునది మహాపురుషులక్షణము... ఇచటి నా
 ప్రచారమును జాలించి యింటికి మఱలుమని వ్రాయు
 ధీమంతునకు “ఈ దేశమే నాయుల్లు — హిందూదేశమున

సేమున్నది!" అని చెప్పము. ధర్మము నాచరించువా రెవరు? విద్య నాచరించువా రెవరు?

ఇంటికి మఱలుటయా!! ఇల్లెక్కడ! ముక్తినిగాని, భక్తినిగాని నేను లక్షింపను, వానికంటె "వసంతవల్లక హితం చరన్తః" యనునట్లు (నిరాడంబరముగా) వసంతము వలె లోకహిత మొనరించుచు, లక్షవర్షాయములైనను సరకమునకైనను సరియే, వెడలుటయే నా యభిమతము, నా ధర్మము. అలసుల, కఠినహృదయుల, క్రూరుల, స్వార్థ పరుల—జోలి నాకేల! ఎవఁ దదృష్టవంతుడో వాడే యీ మహాకార్యమునఁ దోడ్పడుఁగాక.

...అచటివా రందఱును నాకుఁ బ్రేమపాత్రులే— ఈ విషయమును వారందఱకును బెలుపుము. అందఱి తోడ్పాటును నాకుఁ గావలసియున్నది. భనమువలనఁగాని, పేదవలనఁగాని, ప్రతిష్ఠవలనఁగాని, పాండితివలనఁగాని లాభములేదు. కష్టపర్వతములను బటాసంచలు చేయుఁజూలు నది శీలము, సత్స్వభావము. ఈ సంగతి మఱవకుండు...— సదా మీ స్నేహపాత్రుండు, విజేకానందుండు.

2

మికానో, 3-1-1895.

ప్రియవర—ప్రేమ—విశ్వాస—కృతజ్ఞతాపూర్ణ హృదయుఁ డనై మీకు వ్రాయుటకై కలము చేపట్టితిని. సిరబుద్ధియు సిరభావములును గల వ్యక్తులను లోకమున నే నింతవఱ కేకొలఁదిమందినో చూచినాను,—అట్టివారిలో మీ లోకరని

చెప్పవలసియున్నది. ఆచరణశక్తియే కాక, యత్యద్భుత సమ్మేళన మొందియున్న జ్ఞానమును సానుభూతియు మీ వశమైయున్నవి. మఱియు మీరు నిష్కపటహృదయులు, కావున, నా యభిప్రాయములను గొన్నిటిని మీకు విప్పి చెప్పెదను.

భారతదేశమున మన యుద్యమము చక్కగా నంక్షరించినది, దానిని మనము సంరక్షించుటయేకాక, విశేషశక్తిసామర్థ్యములతో వికాసము నొందింపవలసి యున్నది. ఇదే తరుణము, ఇది దాటివ, మఱియొకతరుణము దొరకదు. పరిస్థితులను బాగుగాఁ బరిశీలించినపిమ్మట నాకిట్లు తోచుచున్నది. చెన్నపట్టణమున మొట్టమొదటఁ దత్త్వకళాశాలను స్థాపించుట మంచిది; తరువాతఁ గ్రమముగాఁ దదాశయములను నవకాళమును విస్తరింపవచ్చును; వేదములందును వివిధమైన భాష్యములందును వీనితోఁబాటు ప్రపంచమందలి యితరమతధర్మములందును విద్యార్థులకుఁ గూలంకషమైన విద్య గణపవలయును. మఱియు నీకళాశాలనుండి యాంగ్లమునందును దేశీయభాషయందును నొక పత్రికను నడపవలయును.

ఇది కేవలము మొదటి మెట్టు; అల్పారంభములే మహాకార్యములై పరిణమించును గదా. ప్రాచీన సవీర జీవనదృక్పథములను రెంటిని గణించుటచేఁ జెన్ననగర మిపుడు మహాత్తరమైన మధ్యేమార్గము నవలంబించుచున్నది.

గుణదోషములను బరిశీలించి సమాజమును బువ
ర్నిర్మాణము చేయవలసియున్నదనుటలో విద్యాధికులతో
నేను బూర్తిగా నేకీభవించును. కాని దీనికి మార్గము?
సంస్కర్తల విధ్వంసకమార్గములు నిష్ఫలములైనవి. నా
మార్గమిది. గతకాలమున మనము చేసినపని దోషభూయిష్టము
కాదు, ఎన్నటికిని కాదు. మన సంఘము చెడ్డది కాదు.
మంచిదే, ఇంకను మంచిది కావలయునని మాత్రమే నేను
తెప్పెదను. శ్రమనువీడి సత్యమును, చెడుగును వీడి మంచిని
గ్రహింపవలయుననుట కాదు, కాని సత్యమునుండి—శ్రేయము
నుండి—అధికతర శ్రేయమును బరమశ్రేయమును బొంద
వలసియున్నది. నా దేశీయులకు నేను తెప్పెడిదిది: “ఇంత
వఱకు మీరుచేసినది చక్కగనే యున్నది; మఱింత
చక్కని పనిచేయుటకుఁ దరుణమిది.” ఉదాహరణమునకు
వర్ణవ్యవస్థ నెత్తుకొందము. వర్ణమనఁగా జాతి, సృష్టివిష
యమున మొదటఁ దోచు భావమిదియే. సృష్టియనఁగా
విచిత్రత — అనఁగా జాతి. “ఏకమగు నే ననేకమగు
చున్నాను,”* సృష్టికిఁ బూర్వ మేకత్వ మనునది యుండ
వలయును. భిన్నత్వమే—వైచిత్ర్యమే—సృష్టి. వైచిత్ర్యము
నశించినచో సృష్టియే నశించును. ఏజాతియైనను సజీవమై,
వీర్యవంతమైయున్నంతవఱకు వైచిత్ర్యమును వెలువరించు
చుండవలయును. వైచిత్ర్యమును వెలువఱుచుట మాని
వంతనే జాతియు నశించును, వ్యక్తి తన స్వభావమును—

* “ఏక ఏక అగ్ర ఆసీత్, సోఽచువ్యత బహుస్యాం
ప్రజాయేయ ఇతి.”—శ్రుతి.

ప్రకృతిని—జాతిని—వ్యక్తమొనర్చు స్వతంత్రమైయున్నది—
ఇదియే జాతీయందలి మూలభావము. కావుననే జాతివ్యవస్థ
వేలకొలది సంవత్సరములనుండియు నిలిచియున్నది. అతి
సవినస్కృతులలోఁ గూడ జాత్యంతర్భోజనము నిషేధింపఁ
బడలేదు, అతిప్రాచీనస్కృతులలోపైత మంతర్వివాహము
నిషేధింపఁబడలేదు. అగుచో, భారతదేశపతనమునకుఁ గారణ
మేమి?—పైని చెల్పిన జాతిభావమును చిడనాడుటయే. గీత
తెలుపు రీతిని జాతి నశించిన, లోకమే నశించును. ఈ పైచి
త్ర్యమును నిరోధించుటచేఁ బ్రపంచమే నశించునని తేలు
చున్నది. నేటి పద్మవ్యవస్థ సరియైనదికాదు, పై చెచ్చు
తద్వికాసమునకుఁ బ్రతిబంధకము. జాతియొక్క వ్యాపార
మగు వైచిత్ర్యప్రకటనమును స్వేచ్ఛగా సాగనీయక నిజముగా
నిది యరికట్టియున్నది. చైతన్యరహితమై, పాషాణశుల్కల్య
మైన యే యాచారమైనను, ఆధిక్యమైనను, ఎట్టిపరంపరాను
గతవర్గమైనను జాతిని సంపూర్ణవికాసము నొందనీయక
నిరోధించును; మఱియు నే జాతీయైనను, సమాజమైనను,
ఈ బహుళవైచిత్ర్యమును వెలువడుచుట మానినంతనే
నశించితిమను. కావున స్వదేశీయులారా! నామాట వినుఁడు,
జాతివ్యవస్థను మీరు నిరోధించి వెలివేయుటచేతనే భారత
దేశ మధోగతి పాలైనది. పాషాణశుల్కల్యమైన యే “అగ్ర
జాతి” యైనను జాతి యనిపించుకొనఁజాలదు. అది జాతి
వ్యవస్థకు ఘాత. స్వేచ్ఛగా జాతి నాత్మవికాసము నొంద
నిండు; ఆటంకములను దొలఁగింపుఁడు, ఆపుడు మన
మభివృద్ధి నొందుదుము. ఏరోపాఖండమును గనుఁడు, వ్యక్తుల

పురోగమనమార్గమందలి యాటంకములను జాలవఱకుఁ దొలఁగించి, ప్రతివ్యక్తియుఁ దనజాతిని వికసింపఁజేసికొను సడవకాశ మొసఁగి, — యిట్లు జాతికి స్వాతంత్ర్య మీయఁ గలుగుటచేతనే యురోపాఖండ మభివృద్ధిపొందినది. అమెరికాలో సరియగు జాతివ్యవస్థ వికాసమునొందుటకు మహాత్మమమైన యవకాశము గలదు. కావుననే యమెరికా దేశీయులు ఖునులైనారు. శిశువు జన్మించినంతనే జ్యోతిషి కులు తదీయజాతిని నిర్ణయింపఁబూనుదురని ప్రతి హిందువు నకును దెలియును. ఇదియే నిజమైనజాతి, నిజమైన వ్యక్తిత్వము ; జ్యోతిషము దానిని గుర్తించియున్నది. మఱల జాతికి సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యము నొసఁగుటచేతనే మన మభివృద్ధి నొందఁగలము. వైచిత్ర్యమనఁగా ననమత్వమని కాని, ప్రత్యేకాధికారమనికాని భావించరాదు. హిందువులు దేనిని వికనాడనక్కఱలేదనియు బహుశతాబ్దాగత దాస్యఫలితమగు మాంద్యమును వీడి, మహర్షులు చూపిన మార్గమునఁ జరింపఁదగుననియు వారికే దెలుపుచును. ఇదియే నా విధానము. ప్రజావీక్షణముతోఁగూడిన... ప్రభుత్వమున మన యభివృద్ధి పెనుకఁబడినదనుట హస్తనము, ఏలన నపు డభివృద్ధిమాట యటుండ, ' ఉండుటయా, యూహుటయా ' యను సమస్య యేర్పడినది. ఇపు డాయొత్తిడి తొలఁగి పోయినది కావున మనము ముందంజవేయవలయును, — స్వఛర్మత్యాగులును మిషనరీలును దెలుపు విధ్వంసకమార్గమునఁగాక స్వఛర్మమార్గమున — ముందంజవేయవలయును. భవనము పూర్తికానిచో నంతయు వికృతముగాఁ గాన్పిం

చును—మనవిషయముకూడ నిట్టిదే. ప్రజాపరిపీడనముతోఁ గూడిన శతృబృహదులలో భవననిర్మాణము నాచివేయవలసి వచ్చినది. ఇప్పుడు భవనమును బూర్తిచేయుఁడు—చేసినచో సర్వము యథాస్థితియందు వెలయుచు దివ్యసుందరమై దీపించును. ఇదియే నా కార్యవిధానము. ఇది నా దృఢవిశ్వాసము. ప్రతిజాతియందును బ్రతిసంఘమునను జాతీయజీవనవాహిని ముఖ్యమగు నొక మార్గమునఁ బ్రవహించుచుండును; భారతదేశమున నీ ముఖ్యమార్గము మతము, పరమార్థము, దీనిని మీరు బలపఱచినచో, నిజవైపులనున్న జలమును దీనితోఁబాటు ప్రవహించితిమి. నా కార్యక్రమమునం దిదియొక ప్రధానాంశము. కాలక్రమమున మిగిలిన కార్యక్రమమునంతను చెలువ నెఱుంగును. ఐనను బ్రస్తుత మీ దేశమున పైతము సేను నిర్వహింపవలయు నొక కార్యము గలదని తోచుచున్నది. మఱియు వేతెచ్చటినుండియుఁగాక, యీ దేశమునుండియే తోడ్పాటు లభింపఁగలదని యాశించుచున్నాను. కాని యింతవఱకు నా యాశయములను వ్యాప్తి చేయుటకంటె మఱివనిని చేయఁజాలనైతిని. ఇప్పుడు భారతదేశమున పైత మిట్టిప్రయత్నమే జరుగవలయునని తోరదను... భారతదేశమునకు నే నెప్పుడురాఁగలనో నాకే తెలియదు. భగవదాజ్ఞాబద్ధుఁడను. నేను వానిచేతిలో నున్నాను.

“ప్రభూ! సర్వేశ్వరా! ఈ లోకమున నిధినిక్షేపముల సన్వేషించుచు, నీవే నా పెన్నిధివని—చింతామణివని—కనుఁగొంటిని. నన్ను నీకు సమర్పించుకొనుచున్నాను.

“ప్రీతిపాత్రుని వెదకుచు, నీవే నా ప్రాణప్రియుడవని
కనుగొంటిని. నన్ను నీకు సమర్పించుకొనుచున్నాను,”
(యజుర్వేదసంహిత.)

భగవానుడు మిమ్ము సదా, సర్వథా, అనుగ్ర
హించుఁగాక!—సదా కృతజ్ఞతాబద్ధుడు, భవదీయుడు,
వివేకానందుడు.

3

మొదటి, 11-1-1895.

ప్రేమాస్పద—, ఇప్పుడే నీ లేఖ యందినది...ఎవరేమి
యెత్తెత్తినను * హిందువుల వేదాంతమతము (విశ్వమత
మహాసభలో) తన ‘తాహారును’ నిలుపజెట్టుకొనఁగలిగినది.
డాక్టర్ బా—యును ఆతరగతి వ్యక్తులును ‘శుద్ధ సనా
తనులు.’ వారివలన నే నెన్నఁటికిని సాయము నపేక్షింపను
...పరమేశ్వరుడు నాకీదేశములో విమ్రల ననేకులను సమ
కూర్చియున్నాడు, వారిసంఖ్య నిరంతరము వృద్ధిపొందు
చున్నది...భగవంతుడు వారి వనుగ్రహించుఁగాక!...
ఇంతవఱకు సదా ఈ దేశములో మహాకేంద్రము లనఁదగు
న్యూయార్క్, బోస్టన్ పట్టణములనదుమ సంచరించు
చున్నాను—బోస్టన్ ఈ దేశమునకు ధీశక్తి యనియు
న్యూయార్క్ ఖజానాయనియు జెప్పవచ్చును. ఈ రెంటి

* డి. ఎచ్. బార్రోస్ (Rev. J. H. Parrows) అను నాతఁడు
ప్రాసేన The World's Parliament of Religions (విశ్వమత
మహాసభ) యను గ్రంథమును జూడుడు.

యందునుగూడ నా విజయ మసామాన్యమై యొప్పినది. వారూప్రతికాప్రకటనలను నేను లక్షింపను. అట్టివానిని వేనిని మీరు నేను బంపుచునని మీ రాసింపరాదు. ఉద్యమ ప్రారంభమునకుఁ గొంచెము “హోరు” కావలసి వచ్చినది, అది చాలును.

...మీ రవలంబింపవలసిన కార్యక్రమము నిదివఱకే మీరుఁ దెలిపియున్నాను. ఇప్పుడు మీరు దాని నెంతవఱకు సాధింపఁగలరో కార్యహాసమున నాకుఁ జూపవలయును. అర్థ రహిత ప్రలాపము లింకఁ బనికి రావు. కార్యరంగమున దిగ వలయును; నిజమైన పని చేసి చూపి, హిందువులు తమ మాటలను నిలువఁబెట్టుకొనవలయును, చేతఁగానిచో వారెందుకును బనికిరారన్నమాట...నా విషయమో యందురా, సత్యప్రకటనమే నా మతము, ఇచ్చటనైన నేమి, మఱిచ్చట నైన నేమి!

నన్నుగాని, మిమ్ముఁగాని, జనులు ధూషింపనిండు, భూషింపనిండు, ఇతముందెన్నఁడు మీరు దానిని లక్షింపకుండు, పని సాగింపుఁడు, సింహబలసాహసములతోఁ బని సాగింపుఁడు, భగవంతుఁడు మిమ్మునుగ్రహించును. ప్రాణములున్నంతవఱకు నేను నాయుద్యమమును విడువను. మరణానంతరముకూడ లోకకల్యాణార్థము కృషిచేసెదను. అసత్యము కంటె సత్యము కోటిరెట్లు ఘనతరము; సౌజన్యవిషయము నిట్టిదే. సత్యసౌజన్యములు మీవద్దనున్నచో, అప్రతిహత మగు మార్గమేర్పడును.

...ఉత్తములు వేలకొలదిమంది నన్ను గుఱుతుచు చున్నారు; ఇది మీకుఁ దెలియును గావున భగవంతుని యందు విశ్వాసము గలిగియుండుడు. చారాపత్రికాఘోష లన్నియు నాకుఁ గలుగఁజేయఁగలిగిన దానికంటె విశేషమైన పలుకుబడి క్రమముగా వాకీదేశమునఁ గలుగుచున్నది...

శీలము, సైర్యల్యము, సత్యవ్రతము—వ్యక్తిత్వము— ఏని ప్రభావమే ప్రభావము. ఇవి నావద్దనున్నంతవఱకు నా శిరోజమునైన నెవ్వఁడును దాఁతఁజాలఁడు, నా విషయమై మీరు తాపత్రయపడనక్కఱలేదు. నాకార్యవిఘాతము చేయఁబూనిన వారియత్నము భగ్నమగును, భగవద్వాక్యమును స్మరింపుడు...పుస్తకములలో, వాదములలో నే మున్నది? ప్రత్యక్షతవితమే, ఆచరణమే, అఖండశక్తి మంతము, ఇదియే మానవుల హృదయమును వశమొనర్చు కొనును. ఆచరణమే వ్యక్తిప్రభావ నిలయము...విషయమును నానాటికి భగవంతుఁడు నాకు విస్పష్ట మొనర్చుచున్నాఁడు. కృషిచేయుఁడు, తీవ్రకృషిచేయుఁడు. అరరహిత ప్రసంగము లిక్కఁ జాలును; భగవంతునిగూర్చి మాటలాడుడు. ఆయుఃప్రమాణ మత్యల్యము, వంచకులను గూర్చియు వెడఁగులను గూర్చియుఁ బ్రసంగించుచుఁ గాలయావస చేయుటకు వ్యవధిలేదు.

ప్రతిదేశమును ప్రతిమానవుఁడును దన్ను దానే యుద్ధరించుకోవలయును; పరులు వచ్చి సాయముచేయుచు రని యాసింపకుడు. ఇచటఁ దీవ్రకృషిచేసి మీయుద్వ

మమునకుఁగాను నేనపుడపుడు కొంచెము డబ్బు పంపఁగలను
—అంతవఱకే. దీనికోసము మీరు వేచియుండ వలసినవచ్చిన
పక్షమునఁ బని చాలించుటయే మేలు. నా యాశయము
లంతురించుట కిదిమహాక్షేత్రమనియుఁ హిందువులైననేమి,
మహమ్మదీయులైననేమి, క్రైస్తవులైననేమి — భగవంతుని
ప్రేమించువాఁడెవ్వఁడనను సరియే,—వారికి నేను దాసుఁడ
ననియు గ్రహించుడు.

... నెవ్వరిగా, నిశ్శబ్దముగాఁ బనిచేయవలయునని
నాతోరిక, భగవంతుఁడే సదా నాకుఁ బ్రాప్తయైనాఁడు.
నిష్కాపములై, స్వార్థరహితులై, యన్నిటికంటెను విశుద్ధ
చరిత్రులై, మీయిచ్చవచ్చినచో న న్ననుసరింపుఁడు.
మీ కివే నా యాశీస్సులు. ఒకరినొక రభినందించుకొనుచుఁ
గూర్చుండుట కిప్పుడు వ్యవధిలేదు. ఈ మహాసమరానం
తరము మనసార మన మొండురుల నభినందించుకోవచ్చును.
ఒంహారులతో మన యాశయములను ముచ్చటించుకో
వచ్చును. ప్రజ్ఞలు పలుకరుఁడు, నడుములు బిగియింపుఁడు,
పనిచేయుఁడు. కార్యశూరులు గండు! హిందూదేశమున
మీ రింతవఱకుఁ జేసిన ఘనకార్యమేదో నాకుఁ జూపుఁడు—
మీరు నిర్మించిన కేంద్ర మేదో, మీరు కట్టించిన దేవాలయ
మేదో, నెలకొల్పిన భవనమేదో, నాకుఁ జూపుఁడు—మీతో
సహకారమునఁ బనిచేయు వ్యక్తులెవరో నాకుఁ చెప్పఁడు—
ఎంతసేపు ప్రగల్భములు, ప్రగల్భములు,—అంతే! మేము
గొప్పవారము, మేము ఘనులము! అర్థరహితప్రజాపము!
మన మర్హతలము, ఇది మనస్థితి! పేదప్రతిష్ఠలు మున్నగు

బూటకములతో—ఈ ప్రాకారాలతో—నా కేమిపని? అవి యేమైన నాకేమి? వందలకొలదిమంది భగవత్సన్నిధి కరుచేంచుటయే నాకు వాంఛనీయము! వాకేరి? వారు నాకు గావలసియున్నారు, వారిని నేను గవలయును. వా రెచట నున్నారో మీరు వెదకి కనుగొనవలయును. నాకు మీరిచ్చుచున్నవేమి? పేరుప్రతిష్ఠలు. వానిని గంగార్పణముచేసి, యో ధీరులారా! నా భారతవీరులారా! మీరు కార్యరంగమున నుడుకవలసియున్నది. నా దీక్షను మీరింకను గుర్తింపకున్నారు—నా తత్త్వము మీ కింకను బోధపడలేదు! మాంద్యము, భోగానుభవము—అను మీ ప్రాతేపుంతలలోనే నడయాడుచున్నారు. అలసతను నైహికాముష్మిక భోగములను విసర్జింపుడు. త్యాగాగ్నికీలలో దుమికి జనులకుఁ బారమార్థికచింతఁ గలిగింపుడు.

నా ధైర్యమును నుత్సాహమును గ్రహించుదుగాక యని, మనఃపూర్వకముగా వర్తింతురుగాక యని, కార్యశూరులై రణరంగమున వీరమరణము నొందుదుగాక యని నిరంతరము ప్రార్థించు—విజేతానందుడు.

మఱియొకమాట.—మనలఁగూర్చి ప్రతికూలముగాఁ గాని, యనుకూలముగాఁగాని, యేపుల్లయ్యయో, యెల్లయ్యయో చెప్పు మాటలను నమ్మక, తమశక్తిసామర్థ్యముల నన్నిటిని నుద్యమముపైఁ గేంద్రీకరింపుడని...తోడను మిగిలినవారందఱితోడను జెప్పుము.—వి.

12-1-1895.

పేదప్రతిష్ఠలనుగాని మఱి యేబూటకమునుగాని నేను
 లక్షించువాడనుగానని విష్కర్షగా గ్రహింపుడు. లోక
 కల్యాణార్థము నాయాశయములను బ్రచారముచేయుటయే
 నాయభిమతము. మీరు గొప్పపనిచేసితిరి, కాని ఫలిత
 మేమి? — అది నాకుఁ బేదప్రతిష్ఠలను గలుగఁజేసినది.
 అమూల్యమగు నీ జీవితమును లోకుల పొగడ్తలను సంపా
 దించుటకై వ్యయించుట పాడిగాదు. అట్టి వెట్టినడత నడ
 చుటకు నాకు వ్యవధిలేదు. మన యాశయములను వ్యాప్తి
 చేసి భారతదేశములో నొక వ్యవస్థను—ఒక సంఘమును—
 నెలకొల్పుటకు మీరు చేసినపనియేమి? ఏమియు లేదు,
 లేనేలేదు.

అన్యోన్యసహకారము, అన్యోన్యగుణగ్రహణము—
 ఏనిని హిందువులకు బోధించు సంస్థ యత్యావశ్యకము.
 ఇచటి నా యుద్యమమునుగూర్చి తమ యభినందనమును
 బ్రకటించుటకై కలకత్తాలో నైదువేలమంది సమావేశమై
 రనుచున్నారా?—మంచిది! కాని తలకొక యణా యిమ్మని
 మీరు వారి పడిగినపక్షమున వా రిచ్చియుందురా? మన
 జాతీయకథయంతయుఁ బసిపాపవలెఁ బరులపై నాధారపడు
 తతోఁ గూడుకొనియున్నది. బువ్వ కలిపి నోటి కందించిన
 యెడలఁ దినుటకు వారందఱును సిద్ధముగానున్నారు; కొందఱు
 కదియుఁ బాలదు, పాపము! — గొంతులోనుండి బానిని

గ్రిందికిఁ ద్రోయవలయును. మీరు మీరు సాయపడఁజాల నిచో జీవించుటకు మీ రనర్హులు...

నా జనసామాన్యవిద్యాకార్యక్రమమును బ్రస్తుతము విరమించినాను. అది క్రమక్రమముగా సాగును. ప్రపంచ దీక్షయు నుత్సాహమును గల ప్రచారకదళము — సేవక దళము — నా కిప్పుడు కావలయునది. ఒంకొంటితో సంప్ర తించురీతిని వివిధమతధర్మములను సంస్కృతమును వేదాంత మందలి వివిధమతధర్మములను ముఖ్యమైన కొన్ని దేశీయ భాషలను గజపుటకై చెన్నపట్టణమున మన కొక కళాశాల యుండవలయును ; దీనితోఁబాటాక ముద్రణాలయమును దస్తూలమున నాంగ్లమునను దేశీయభాషలందును బత్రిక లును వెలువడవలయును. ఈ కార్యమును నెఱవేర్చినయెడల మీరేమైనను సాధించితిరని నే ననుకొనఁగలను. పనిచేయ సంసిద్ధులమని దేశస్థులను జూపనిండు. భారతదేశమున నిట్టి కార్యమును మీరు చేసిని తేయఁజాలనియెడల నామాట తలపెట్టక నన్ను విడిచిపెట్టుఁడు. నాకు లోకమున కొసఁగ వలయు నొక సందేశము గలదు. ఎవ్వ రభిసందింతురో, ఎవ్వ రాచరింతురో వారికి నేను దానికొసఁగెదను. దానిని స్వీకరించువా రెవ్వరైన నాకేమి? “పరమపితయగు భగవంతుని యాజ్ఞ ననువర్తించువాఁ డెవ్వఁడో వాఁడే”* నావాఁడు...

* “He who doeth the will of My Father, is my own.”
—Bible.

నా పేరునకు మీరు ప్రాముఖ్యము చూపరాదు, కోన సాగవలసినవి, కార్యరూపము నొందవలసినవి నాయాశయములు—ఇదియే నా యభిమతము. ప్రవక్తలై, అచాద్యులై వెలసినవా రందఱియొక్కయు శిష్యులు లేమగుదుని భావముల పనివార్యముగా, అభేద్యముగా, నాతని వ్యక్తితో ముడిపెట్టి, యచకాలని పేరు నిలువఁజెట్టవలయునను నాందోళనమున నాతని భావములను గంగపాలుచేసిరి. శ్రీరామకృష్ణుని శిష్యులును నీపుంతనే త్రొక్కకుండుటకుఁ గాను బాగదూకులు కావలయును. వ్యక్తినిగాదు, ఆశయములను లక్ష్యమున నిడుకొని పనిచేయుఁడు. భగవంతుఁడు మిమ్మనుఁగ్రహించుఁగాక!—ఆశీర్వాదములు.—నదా మీ వివేకానందుఁడు.

5

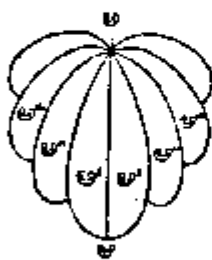
శ్రీరమాత యనునొక యమెరికా దేశీయ మహిళా
మతల్లి పితృవియోగము నొందిన సందర్భమున
స్వామి యామెకు వ్రాసిన లేఖ

బ్రూక్లిన్, జనవరి, 1895.

...మీ నాయన తన శరీరమును బాలించునని నాకుఁ బొడకట్టినది; కఠోరమును మాయాతరంగ పాతమునకు గుఱికానున్న సమయమున నెవ్వరికిని వ్రాయుట నాయాచారము కాదు. కాని యిదియే (విపత్తులే) తపయాత్రలో సూతసపథములను మనకుఁ జూపునని. ముఖ్యభారమున నీవు ధైర్యము కోల్పోలేదని నే నెఱుఁగుదును. సాగరో

పరిభాగము లేచుచుండును, మఱలఁ బడుచుండును, కాని సాక్షీభూతులగువారికి—ప్రాజ్ఞులకు—ప్రతిపాలమును మగ్నతయు సముద్రపు లోతును గర్భముననున్న రత్న రాసులను బ్రకాశిత మొనరించుచుండును. రాకపోకలనునవి వట్టి మాయ—ఆత్మ యొందుండియు రాదు. ఎచటికిని పోదు, దేశమనునదంతయు నాత్మయందే యున్నపు డెచటికిఁ బోవుట? కాలమనునదంతయు నాత్మయందే యున్నపు డొక వస్తువునందుఁ జొచ్చుటకుఁగాని, యొకవస్తువును వీడుటకుఁగాని సమయమేది?

సూర్యుడు తిరుగుచున్నాడను భ్రాంతిని గలుగఁజేయుచు, భూమియే తిరుగుచున్నది. ఇట్లే ప్రకృతి, లేదా, మాయ మాడ్చునొందుచు, ఒకదానివెంబడి నొకటిగాఁ దన తెరలను విప్పచు, జీవితగ్రంథమునందలి పుటలను ద్రిప్పచుఁ బరించుచున్నది. సాక్షీభూతమగు నాత్మయో, నిశ్చలమై, నిర్వికారమై, జ్ఞానసుధను గ్రోలుచుండును. ఇంతవఱకుండిన, ఇప్పుడున్న, ముందుండఁబోవు జీవులన్నియు వర్తమాన కాలముననే యున్నవి—భౌతికోదాహరణముతోఁ జెప్పుచో—అన్నియు నొక బిందువున నిలిచియున్నవి. ఆత్మయందు

దేశసంబంధమగు భావమున కవకాశము లేదు: కావున మన వస్తువులై యిదివఱకుండినవియు నిప్పుడున్నవియు ముందుండఁబోవునవియు సదా మనవద్దనే యున్నవి, సదా మనవద్దనే యుండినవి, సదా మనవద్దనే యుండఁగలవు. వానియందు మన

మున్నాము, మనయం దవి యున్నవి. ఈ ప్రతిమలోని విభాగములను గైకొని చూడుము, ప్రతివిభాగమును వేర్వేరు వ్యక్తులై యున్నను నన్నియు 'అత' యను నక్షమునఁ గలియుచున్నవిగదా. అచట నవి యన్నియు నేకమగు చున్నవి. ఏ విభాగమును నీ యక్షమును దప్పించుకొని పోఁ జాలదు. కైవార మెంత చెకినను నక్షరేఖవద్ద నిలిచినచో, మన మేయటలోనైనను బ్రవేశింపఁగలము. ఈ యక్ష రేఖయే భగవంతుఁడు. అచట వానితో మన మైక్యమగు చున్నాము; సర్వమున సర్వ మేకీభవించుచున్నది; భగ వంతునియం దన్నియు నైక్యమగుచున్నవి.

చంద్రుఁడు చరించుచున్నాడను భ్రమను గలుగఁ జేయుచు చంద్రబింబముమీఁదుగా ముట్టు చరించుచున్నది. ఇట్లే యాత్మ చరించుచున్నదను భ్రాంతిని గలుగఁజేయుచుఁ బ్రకృతి, శరీరము, చరించుచున్నది...

ప్రతిజీవీయు నొక నక్షత్ర మనుకొనుము. అఖండ చిదాకాశమున బ్రహ్మమున — ఈ నక్షత్రములన్నియు భాసించుచున్నవి. సర్వజీవుల యధార్థవ్యక్తిత్వమును సంజే నెలకొనియున్నది. మన దిశావలయమును దాటి వెడలిస యిట్టి తారలను గొన్నిటి నస్వేషించుటయే ధర్మమునకు, లేదా, పారమార్థికజీవనమునకుఁ బ్రారంభము. మన యుని కిని వానియునికిని వానియందుఁ గాంచుటయే తద్గమ్యము, రహస్య మిది మీ నాయన తన పూర్వవేషమును విస ర్జించి, యనాదిగాఁ దానెచట నుండెనో యచట నెలకొని

యున్నాడు. ఈ లోకమునఁగాని, మఱి యేయితరలోకమునఁగాని యారఁ డా వేషము మఱలఁ దాల్చునా! ఒక వేళ పూర్ణప్రజ్ఞతోఁ దాల్చినఁ దాల్చవచ్చునేమోకాని లేకున్నచో నట్లు చేయకుండుగాతమని మనఃపూర్వకముగా భగవానుని ప్రార్థించుచున్నాను. పూర్వకర్మవశవద్దులై యెవ్వరు నట్లాకర్మింపఁబడకుండుగాతమనియే నా ప్రార్థన. ఎల్లరును ముక్తులగుదురుగాతమని, యనఁగాఁ దాము ముక్తులమని గ్రహింతురుగాతమని, నా ప్రార్థన. ఒకవేళ మఱల వా రీ (సంసార) స్వప్నమును గందువో, వారి స్వప్నము శాంత్యానందమయమై నెలయుగాతమని ప్రార్థింతుము... ఆప్తుఁడు, వివేకానందుఁడు.

6

త్రిగుణాతీతానంద స్వామియను నొక సోదరశిష్యునకు

న్యాయార్క్, 17 1 1890.

అయుష్మంతుఁడగు దుద్రాక్షమాలలను గుశాసనములను నాకుఁ బంపితివని...వ్రాసి నాలుగునెలలైనది. కాని వాని టికాణా యింకను దెలియకున్నది...ఏమైన నీ సాతా శమునకు (అమెరికా ఖండమునకు) మీరు బంపు సరకులు విధాయకముగాఁ జేరుననుట సంతసింపఁదగిన సంగతి. సరకు లందినంతనే నీకు వ్రాయుచును. అధమము మూడునెలలైనను నీవు మానముదాల్చి యుండవచ్చును!...

పత్రిక ప్రారంభించుటకు నీ కిదియే తరుణము... రమ్మ, నీ కిచటఁ బనియున్నది, ఆ పత్రికను నడపుము.

బలవంశముగానె నను జనులను జందాదారులను జేయుము,
 భయపడకము. భీరువులనుండియు నల్పబుద్ధులనుండియు నేమి
 ఘనకార్యము లాసింపఁగలము? శుద్ధశూన్యము! ఈ
 సాగరము దాఁటుటకు నీకు వజ్రసన్నిభమైన సంకల్ప ముండ
 వలయును. పర్వతములను బగుల్చునట్టి బలముండవల
 యును. రాఁబోవు కీతకాలమున నేను వచ్చుచున్నాను.
 ప్రపంచమునఁ బ్రచండోత్సాహమును బురికొల్పుదము
 ఇచ్చవచ్చినవాడు మనతోఁ జేరి ధన్యులగుదుడుగాక, కాని
 వారిని శాశ్వతముగా వెనుకఁబడియుండనిమ్ము! నడుము
 కట్టుకొని నీవు సిద్ధముగా నుండుము... భయములేదు! నీ
 నాల్కపై సరస్వతీదేవి తాండవించును, నీహృదయమున
 భగవానుఁ డధిపతించును. లోకము నాశ్చర్యచకితులను
 జేయు కార్యములను నీవుచేయఁగలవు. కాని, బాబూ,
 నీకంత పెద్దపే రెందులకోయి? కొంచెము కుదించుకొనఁ
 గూడదా? పుస్తకమున నీ పైపునుండి యా పైపునకుఁ బట్టు
 సంత పెద్దపే రెందులకోయి! భగవన్నామము మృత్యువును
 బాఁటఁద్రోలు నందురు. ఊరక “హరి” కాదుకాఁబోలును,
 అనామము! “అఘభగనరకవినాశన”, “త్రిపురమదభంజన”,
 “అశేషనిశ్చేషకల్యాణకర” ఇట్టి శ్రావ్యగంభీర నామ
 ములు యమధర్మరాజును సకుటుంబసపరివారముగాఁ బలా
 యనము చేయించును — కాదా? నీవేడు కొంచెము తగ్గించు
 కొనిన బాగుండదా? కాని యది నలుదిక్కులను వ్యాపించి
 నది కావునఁ దగ్గించుకొనినను నిక లాభ ముండజేమో!
 కాని నామాట నమ్ముము, మృత్యుంజయకీలము, ప్రపంచ

సమ్మోహనమునకు నామము, నీనామము! — నీ ప్రియ సోదరుడు, వి.

మఱియొకమాట. వంగదేశమునేగాక, నిజముగా భారతదేశము నంతను విలవిలలాడింపుడు? వివిధప్రదేశములలో కేంద్రములను నెలకొల్పుడు.

...ఇంగ్లాండు, అమెరికాదేశములతోఁ బెసరపప్పు, కందిపప్పు మొదలైన వానితో దిగ్విజయముగా వ్యాపారము సాగింపవచ్చునని—బాబుతోఁజెప్పు. తగురీతిని బ్రవేశపెట్టిన యెడలఁ బప్పుచారిక్కుడఁ జక్కఁగాఁ జెలామణియగును. పచనవిధానమును బైన వ్రాసి, చిన్న చిన్న పొట్లములలో నా పప్పులను సంభారములను నింటింటికి పంపఁజేయుచు, సరకు నిలువఁజేయుట కొక 'డిపో' నెలకొల్పినపక్షమున మంచివ్యాపారము సాగును, ఇట్లే వడియములకుఁగూడ మంచి గిరాకి యేర్పడును. మనకుఁ జొరవ తక్కువ. అలసులమై జీవించుటవలన నేమియు సాధింపఁజాలము. ఎవరైనను నొక 'కంపెనీ' యేర్పడిచి, యిచటకును నింగ్లాండు దేశములోని కిని సరకుల నెగుమతిచేసిన, మంచి వ్యాపారము సాగును. కాని మనవారు సోమరులు...

7

అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు, 23-1-1895.

ప్రేమాన్నద—, ... ఆమరణము బద్ధదీక్షితులు, విశ్వసనీయులు—ఇట్టివారే నన్ననుసరింపవలయు నని కోరెదను. జయాపజయములు నాకు గణనీయములు కావు...

నా యుద్యమమును నేను బరిశుద్ధముగా నుంచవలయును, లేకున్నచో నుద్యమమును సాగింపకుండుటయే మేలు — 'కలితపనులు' నాకుఁ బనికిరావు...—మీ వివేకానందుఁడు.

8

న్యూయార్క్, 24-7-1895.

స్నేహస్వదురాలగు—...నా శక్తిసామర్థ్యముల నన్నిటిని వినియోగించి పనిచేసినాను. అందేమైనను సత్యబీజమున్న యెడల సజీవమై వికాసము నొందితీరును. ఆవిషయమున నాకేమియుఁ జింతలేదు. ఉపన్యాసములన్నను, జాతములనినను నాకు విసుగుపట్టుచున్నది. ఇంగ్లాండులోఁ గొలఁది నెలలపాటుండి, తరువాత భారతదేశమునకువచ్చి కొన్ని సంవత్సరముల పర్యంతము, లేదా, శాశ్వతముగా దాఁగుకొనియుండును. సోమరిపోతునై యుండలేదని నామట్టునకు నేను సంతుష్టుఁడను. ప్రపంచమంతటను నాతోఁ బర్యటనము చేసిన గమనిక పుస్తకము (Note Book) ఒకటి నావద్ద మున్నది. "ఇక నొకమూల చూచుకొని, మరణమును బ్రతీక్షించుచు నుండెదను!" అనుమాట లేదేండ్లక్రితమందు వ్రాయఁబడియున్నది. ఐన నీకర్మమంతయు మిగిలినది. కర్మానుభవము పూర్తియైనదనుకొందును. ఈ ప్రచారకర్మము నుండియు సీసుకృతబంధములనుండియు భగవంతుఁడు నన్నిఁక విముక్తుని జేయునని యాశపడుచున్నాను.

"ఆత్మ యుద్ధితీయమని గ్రహించితివా, ఎవరికోసము, ఏకోరిక నిమిత్తము నీవు తాపత్రయపడుట?" లోకసంగ్రహము మొదలైనవన్నియు మాయాప్రభావమున నామనసునఁ బ్రవే

శించినవి — ఇపు డవి వీడుచున్నవి. జ్ఞానసాధనకుఁ జిత్తమును యోగ్యమొనరించుటకంటె చిత్తశుద్ధికంటె — కర్మమునకు మఱియొక ప్రయోజనము లేదని నానాఁటికి నాకు ద్రువపడుచున్నది. మంచిచెడుగులతోఁగూడిన యీ ప్రపంచము వివిధనామరూపములలో నాగుచునేయుండును. నిరుపద్రవ మగు తాత్పర్యతాంతికి నామనస్సు తల్లడిల్లుచున్నది.

“నిస్సంగివికమ్ము, నిస్సంగివికమ్ము, నిస్సంగియగు వాని కెవ్వరితోడను దగవుండదు ఎవ్వరిని నాతఁడు బాధింపడు. ఎవ్వరినలనను బాధపడఁడు.” అహ! నాకామాయము, నాముండితమ స్తకము, నాయరణ్యావిహారము, నాభిక్షాచరణమును మఱల నాకెప్పుడు లభించునోకదా! ఎన్నిలోపములుండుగాక, భారతదేశమొక్కటియే యంతఃకరణము, తన దైవమును స్వార్థోత్త్రమును గాంచదగు నిలయము. ఈ పాశ్చాత్య వైభవమంతయు వట్టి బూటకము, మనోబంధము. సంసారసారవీసర నింతకంటె విస్పష్టముగా నాజన్మములో నెన్నఁడును గాంచలేదు. ఎల్లరి బంధములను సర్వేశ్వరుఁడు విచ్ఛిన్నము చేయుఁగాక యని — ఎల్లరును మాయావిముక్తులగుదురుగాక యని నిరంతరము ప్రార్థించు వివేకానందుఁడు.

9

మ్యూయార్క్, 12 1895.

ప్రియసోదరికి ‘నీ లేఖ యిప్పుడే యుండినది చాల సంతోషము... బాను, ఫలానుభవమైనను బొందకుండ, “ఇది నా విద్యుక్త” మను భావముననే కర్మ మాచరింపవలసి

వచ్చుట మన కోర్కొక్కప్పుడు సుఖక్షణమగుచుండును... నీ విమర్శలనుజూచి చాల సంతోషించుచున్నాను, చింతించుట లేదు. మొన్న—ఇంటివద్ద ఒక “ప్రెస్ బిటేరియన్” పెద్ద మనుష్యునితో, దీప్రవాదముచేసినాను, అతడు మామూలు గనే పరుషవాక్కు లాడుచు, కోపోద్రిక్తుడై దూషింప నారంభించినాడు. ఏమైన నిట్టిపనులు నాకార్యనిఘాతము కలుగఁజేయవచ్చుననుకారణమున... తరువాత నన్ను గట్టిగా మందలించినది. నీ యభిప్రాయము నట్టిదే యనుకొందును.

సరిగా. నిపుడే నీవు దీనినిగూర్చి వ్రాసినందులకు సంతోషము, ఏమన, దీనినిగూర్చి పర్యాలోచించుచున్నాను. ఈ సంగతు లిట్లు జరిగినందులకు నా కెంతమాత్రము చింత లేదు. నీ కిది విసుగుపుట్టింపవచ్చును — అందు కవకాశము లేకపోలేదు. ఇంపుగా మాటలాడుటయు హృద్యముగాఁ బ్రవర్తించుటయు పైఫీకోన్నతి కెవ్వరికైనను నెంతమందిగో నాకు బాగుగాఁ దెలియును... ఇంపితముగా నుండవలయు ననియే నేనును సర్వకార్యములను జేయుదును, కాని యంత రాత్మచు జంపుకోనలసిన సందర్భమున నిక విరమింతును, విసయమున నాకు నమ్మకములేదు. సమదర్శిత్యమునకు— అందఱియెడలను సమభావమునకు— నేను దాసుఁడను. తనకు “దేవుడు” అగు సమాజముయొక్క యాజ్ఞలను బరిపాలించుట సామాన్యమానవుని విధి, కాని ప్రాజ్ఞులెన్నఁడును నట్లు చేయరు, ఇది శాశ్వతనియమము. సంఘాభిప్రాయము తోడను, బరిస్థితులతోడను సమాధానపడి భోగ్యవిషయ

ముల నన్నిటిని సమాజమువలన నొకఁడు పొందుచుండును, సంఘమట్టివానికిఁ గల్గుతెడువు. మఱియొకఁడు స్వతంత్ర జీవియై సంఘమును దవ్వవైపున కాకర్షించుకొనును, సమాధానపడువానికిఁ బూలబాట, పడనివానికి ముండ్లబాట; కాని “లోకాభిప్రాయము” నారాధించువారు ఊణములో నశించుదురు, సత్యారాధకులో, కాశ్యపజీవులు.

హరించుటయు దఖండశక్తిగల వస్తువుతో సత్యమును బోల్తును. మెత్తనివస్తువైనయెడల శీఘ్రముగను, వల్లరాతి వంటి కఠినమైనదైనయెడల మెల్లగను ఇట్లుదియెచటఁ బడినను నచట భగ్గున మందుచుఁ ద్రోవచేసికొనును, తప్పదు. అది బ్రహ్మప్రాణ, దానికిఁ దిరుగు లేదు. సోదరీ, ప్రతిశుద్ధాబద్ధముతోడను మోసముతోడను నేను రాజీపడఁ జాలనందులకు, సందర్భానుసార మింపుగాఁ బ్రవర్తింపఁజాల నందులకు, ఎంతో చింతించుచున్నాను. అది నావలనఁ గాదు, ఈ గుణమువలన యావజీవము బాధపడినాను, కాని నావలనఁ గాదు ; విశ్వప్రయత్నము చేసినాను, కాని నా వలనఁ గాలేదు. తుట్టతొద కాప్రయత్నము విరమించినాను. సర్వేశ్వరుఁడు నన్నాత్మవంచకుఁడను గానీయఁడు. లోపల నేమున్నదో పైకిరానిమ్ము. అందఱను సంతుష్టులను జేయు మార్గమేదియు నాకుఁ గనఁబడలేదు. స్వభావవిరుద్ధముగా నే నుండఁజాలను, కృత్రిమము నా వలనఁగాదు. “యావ వము, సౌందర్యమును మాయమగును ; జీవనము, సంపదలును నశించును ; పేరును బ్రతిష్ఠయుఁ బలాయనమగును, పర్వతములు పైతము ధూళియైపోవును ; మైత్రియు

బ్రేమానురాగములును మటుమాయమగును. సత్యమొక్కటియే యసత్వరము. సత్యనారాయణా! నీవే నాప్రాపు. మార్గదర్శకుడవును. వయసు చెల్లినవాడను, కమ్మని మాటలను దియ్యని నడవడిని నేనిపు డలవలచుకొనఁజాలను. ఎప్పటియట్లే నన్నుండనిమ్ము. “నిర్భయుడవై, ఫలాపేక్షతోఁ బ్రాఁకులాడక, శత్రువులు వచ్చినను మిత్రులు వచ్చినను గూడ లెక్కపేయక సత్యనిష్ఠుడవై, యోసన్నానీ! ఈ ఊణమునుండియు నిహపరములను నిస్సారమగు భోగములను సమస్తము త్యజించిపేయుము.” సత్యనారాయణా! నీవే నాకు చారి చూపువాడవు. సోదరీ, నీకు ప్రతిమలందుఁగాని, భోగభాగ్యములందుఁగాని నాకు వాంఛలేదు, అవన్నియు నాకు ధూళి. నా (దీననారాయణ) పోదకులకుఁ దోడ్పడఁ గోరినాను. దేవుని ధర్మమాయని ధనార్జనవైపున నాకు లేదు. అంతర్వాణి నాలకింపక లోకుల యాటలకును బాటల కును నేసేల తాళము వేయవలయును? దౌర్బల్యముచే, సోదరీ! అనాలోచితముగా మనస్సుకొక్కప్పుడై హింసాహయ్యము నపేక్షించుచుండును. ఐనను భయములేదు. భయమే మహాపాతకమని నామతము.

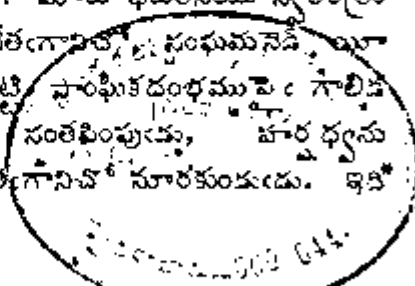
“ప్రెస్ బిటీరియస్” మతాచార్యునితో గతవాగ్వాదమును దడువార... దీర్ఘవాదమును “ఏక ఏవ చరేన్నిత్యం”*

* శ్లో. ఏక ఏవ చరేన్నిత్యం సిద్ధర్థ మసహాయవాన్,
సిద్ధిమేకస్య సమ్యక్స్యో వ జహతి న కేయతే.

(సదా నిస్సంగివైచరింపుము) అనిసన్న్యాసికి మనువు చేయు బోధయందలి సత్యమును నాకు ధ్రువపఱచినవి. సమస్త మైత్రియు సమస్త ప్రేమానురాగములును — నన్నియు సంకీర్ణములు మన కావరణమును గల్పించునవి. చెలిమి, ముఖ్యముగా స్త్రీలతోఁ జెలిమి, నిర్బంధించునట్టిది. ఓ మహాదులారా! మీరు చెప్పిన మాట నిజము! పదుల నాశ్రయించువాఁడు సత్యదేవత నారాధింపఁజాలఁడు. మనసా! శాంతి వహింపుము! నిస్సంగివికమ్ము, పరమేశ్వరుఁడు నీదండనుంచును. శీవసము విధ్య! మరణము భ్రాంతి! జగత్తులేదు! బ్రహ్మమే సత్యము! మనసా, భయపడకము, నిస్సంగివికమ్ము! పోదరీ, మార్గము దూరము, కాలమో, అల్పము, సాయంసమయ మాసన్నమగుచున్నది, శీఘ్రముగా నేనింటికే బోవలయును. మాటలలో, వడవడిలో, ఇంపును సాంపును నలవఱుచుకొనుటకు నాకు వ్యవధి లేదు. నాసం దేశమును చెలుపుటకే నాకు సమయము కాన్పింపకున్నది. మీరు యోగులు, ఎంతో దయామయులు; కాని కోప గింపకుఁడు, మీరందఱును గేవలము పసిబిడ్డలు.

మనసా! ఈ స్వప్నమింకఁ జాలును, ఈ స్వప్నమింకఁ జాలును! ఒక్కమాట నాకు లోకమునకుఁ చెలుపవలయు నొక సందేశము గలదు. దానిని లోకమున కింపుగను సాంపుగను నుండునటు లొనరించుటకు నాకు వ్యవధిలేదు. అటులుండుటకుఁ జేయుఁ బ్రతియత్నమును నన్నాత్మపంచకుని జేసివేయును. స్వదేశమగుఁగాక, పరదేశమగుఁగాక — ఈ

మూర్ఖలోకము చెప్పిన దానికెల్ల 'చిత్త' మనుచు, జీవచ్ఛవమువలె జీవించుటకంటె సహస్రపర్యాయములు మరణించుట మేలని భావించును. నాకోక కార్యము గలదని... ఆమెవలె నీవును దలంచునెడఁ బొరపడుచున్నావు. పూర్తిగాఁ బొరపడుచున్నావు—లోకమునఁగాని, లోకమున కవ్వలఁగాని నాకేకార్యమును లేదు. నేఁ దెలుపవలయున దొక సందేశము. దానిని నాపద్ధతిని నేను దెలుపుదును. నా సందేశమును గ్రహించుముగాఁగాని, హైందవీయముగాఁగాని, మతీయే "ఈయము" గాఁగాని యెవరైనను, దానిని 'మదీయముగా' నొనర్తును, అంతే. ముక్తియే నామతము, సాధర్మ్యము; దాని సద్దగింపఁ జూచున దేది గానించు, పోరియో. పాటియో, దానిని దొలఁగించుకొందును. ఇస్సీ! మఠాచార్యులను నేను సమాధానపఱుప యత్నించుటయో!! సోదరీ, వేఱు విధముగా భావింపకుము. కాని మీరు చిడ్డలు, పసిచిడ్డలు; శిక్షితులగుటకై చిడ్డలు సమ్యుత్తింపవలయును. "యత్ని చిత్త శూన్యముగా—నశ్వరము ననశ్వరముగా—ఈలోకమును మిథ్యగా—నరుని నారాయణునిగా" జేయు తత్త్వామృతపానమింకను మీరు చేయలేదు. "లోకము" అనెడి యీ యజ్ఞావకూపమునుండి చేతనైనచో, వెలువడుదు. అప్పుడు నిజముగా మీరు ధీరులనియు స్వతంత్రులనియుఁ జెప్పెదను. చేతఁగానిచో, స్వంఘమునెడి యీ మిథ్యాదైవమును సేలఁగొట్టి, సాంఘికదంధముపైఁ గొలిచి సాహసించువారిని జూచి సంతపింపుడు, హర్షధ్వనులొనర్చుడు; అదియుఁ జేతఁగానిచో మారకుండుడు. ఇది

నా మనవి, అంతియే కాని “సమాధానపటచుట” యనియు “ఇంపుగాఁ బలుకుట” యనియు సర్థరహిత ప్రసంగములచే, నూయోపదేశములచే, వారిని మఱల రొంపిలోనికి దిగలాగఁ జూడకుండు.

పరమదుర్మార్గములతో, శ్రీరంగసితులతో—చెర
పులపై మంత్రములతో, హృదయమునఁ దంత్రములతో—
మేకవన్నె బెబ్బలులతో—పయోముఖ విషకుంభములతో—
అన్నిటికంటెను శారమార్థికపుఁ గోమటి బేరములతో—
గూడిన యీ ప్రపంచమనిన — ఈ పీడకలయనిన — నాకు
రోత, ఏమేమి! సాంసారిక దాసానుదాసులు చెప్పమాట
లనుబట్టి నాస్వభావమును నిర్ణయించుటయా!—ఇస్సీ! సోదరీ,
నీకు సన్న్యాసిత్వమింకను బోధపడలేదు. వేదశిరోభాగ
మున సన్న్యాసి సుప్రతిష్ఠితుఁడై యుండునని వేదములే చాటు
చున్నవి. ఏలన, మతములను సంప్రదాయములను ప్రవక్తలను
గ్రంథములను—ఈయార్థమువలెను నాతఁ డతిక్రమించి
నాఁడు! మిషనరీలుగానిమ్ము, మతెవ్వరుగానిమ్ము, ఇచ్చవచ్చిన
ట్లటవనిమ్ము, యావచ్చక్రితోడను నన్నెదుర్కొననిమ్ము:
భర్తృహరియుఁ దులసీదాసును తెప్పివరీతిని నేనిట్లుభావించును,

ఉ. “హుండొ పింగు విప్రబలమండనుడో మఱి కూడ్రుండో తప
శ్శీలుండొ నీదుండో యనుచుఁ జెంతలఁ జేరి వికల్పబల్పవా
చారి జనంబు లాడంగ వెను గుపితాత్ములుగారు పమ్మదో
దేవులుగారు మిన్నక భువిన్ విహరింతురు యోగిపుంగవుల్” *

* శ్లో. చక్షురః కి మయం ద్విజాతి రభవా శూద్రోఽథ కిం తాపసః
కిం చా తత్త్వవిచేక పేదలమతి ర్యోగీశ్వరః శాఽపి కిమ్,

“ఏనుగు విపణిపీఠిని బోవుచుండఁ గుక్కలు మొఱుగుచుండును, కాని యది లేశమును లక్షింపదు. అట్లే లోకులు తన్ను నిందించుచున్నను సాధువగువాఁడు లేశమును దుర్భావము నొందఁడు.”*

* * * *

సదా, సర్వధా, భగవంతుఁడు మిమ్ముందఱ ననుగ్రహించుఁగాక! — ఈ మహా మాయాజాలమునుండి — ఈ సంసారమునుండి విముక్తులను జేయుఁగాక! అనాదియైన యీసంసారమోహిని మఱల మిమ్మాకర్షింపకుండుఁగాక! శంకరుఁడు మీకుఁ దోడ్పడుఁగాక! ఉమాదేవి తత్త్వజ్ఞానమును బ్రసాదించి మీభ్రాంతిలన్నిటిని నాశ మొనరించుఁగాక! ఆత్మఁడు, ఆశీర్వాదకుఁడు, వివేకానందుఁడు.

10

న్యాయార్థ, 9 2 1895.

ప్రేమాస్పద పరమహంసదేవుఁడు నాగురువు,

ఆతని గూర్చియు నాతని మహత్త్వమును గూర్చియు నే నెట్లు తలఁతునో లోకమును నటులే యెల తలఁపవలయును?

ఇత్యుక్తేన్న వికల్పజల్పముఖర్త రాభాష్యమాదా జనై

ర్షుప్రథాః పశివైవ కుప్తమనసో యాన్తి ప్తయం దోగిషా.

భర్తృహరిసుభాషితము, వైరాగ్యశతకము, 97.

హరి చలే బహరమే కత్తా భోకే హజార,

సాధు ఓక దుర్భావ నగ్నీ జబ నిందే సంసార.

కులశీవాను.

ఈ విషయమున మీరు పట్టుదల చూపినపక్షమున సంతయుఁ బాడుచేసినవా రగుదురు. గురుని భగవంతునిగా నర్పించు భావము వంగ చేతము వెలుపల నెక్కడను గానరాదు, ఐనను నితరు లీ యాశయమును గైకొన సంసిద్ధులై యున్న వారు కాదు....

...యోగవాళిష్ఠరామాయణమున కాంగ్లానువాద మును నాకుఁ బంపఁబ్రయత్నింపుము....

ఇదివఱకు నే నడిగిన పుస్తకములవిషయము— అనఁగా నారదశాండిల్య (భక్తి) సూత్రములనుగూర్చి ముఱవకుము.

“అశా హి పరమం దుఃఖం, నైరాశ్యం పరమం సుఖమ్ అశయే పరమదుఃఖము, నిరాశయే పరమ సుఖము.”—అప్పుడు, వివేశాసందుఁడు,

11

న్యూయార్క్, 14 2 1890.

స్నేహస్పదురాలగు—... మాతృప్రేమతోఁగూడిన నీ హితవాక్కులకు నా మనఃపూర్వకమైన కృతజ్ఞతను గ్రహింపుము.

...తొందర యేమున్నది? భారతచేశము శతాబ్దములతరబడి నూరక చేచియున్నది, చేతివద్ద సిద్ధముగా నున్నపని నెప్పుడును ముందు చేయవలయును—సిద్ధాన్నమును విడువరాదు,

సత్కార్యమునకుఁ గానిమ్ము, ధనము ప్రోగుచేయుట సన్నాహినిఁ దగదని మనువు వచించును. ప్రాచీనమహర్షుల వాక్యములు యథార్థమని, న్యాయమని నాకిప్పుడు బోధ పడుచున్నది. “అశా హి పరమం దుఃఖం, నైరాశ్యం పరమం సుఖమ్—అశయే పరమం దుఃఖము, నిరాశయే పరమసుఖము.” ఇది చేయవలయు నదిచేయవలయుననెడి యీ బాల్యభావములు నాకుండినది, ఇప్పుడివియన్నియు భ్రాంతిలవలెఁ దోచుచున్నవి, తద్విముక్తుడ నగుచున్నాను.

“కోరికలను విడనాడి శాంతి వహింపుము. శత్రు మిత్రరహితుడవై నిస్సంగివి కమ్ము. ఈ విధముగా శత్రుమిత్రులను సుఖదుఃఖములను రాగద్వేషములను వీడి, యహింసావ్రతులమై, భగవన్నామ ప్రభావమును బాటుచు నూహారను సంచరింతముగాక!”

“అధికులవలనఁగాని, యల్పులవలనఁగాని, యూర్ధ్వ లోకమునుండికాని, యధోలోకమునుండికాని యేసాయ మును నపేక్షింపకుము. నిష్కాముడవై, సాక్షీభూతుడవై యీ మాయాదృశ్యమును గాంచుచు, దానిని సాగనిమ్ము.”

బహుశః ఈ పిచ్చికోరికలు న న్ని దేశమునకుఁదీసి కొనివచ్చుట కావశ్యకమై యుండి యుండవచ్చును. ఎన నీ యనుభవము నొనఁగూర్చినందులకు భగవానునకుఁ గోటి నమస్కారములు.

నాకిప్పుడు బ్రహ్మనందముగా నున్నది. అన్నమును నపరాలను లేదా, యవలను మేము వండుకొని నెమ్మదిగాఁ

దిందుము. అనంతర మేదియైనను వ్రాయుదును, లేక చదువుదును, లేదా, ఏమైనను నేర్వఁదలచినప్పుడు పేదలను గలిసి కొందును, — ఈ రీతి నిపుడిచట (అమెరికాలో, మిజి యెచ్చటికంటెను) విశేషముగా సన్నాహిని మనుచున్నట్లు తోచుచున్నది.

“విశ్వర్య మనుభవించుచో, దానిద్రవ్యమొక్కడ సంభవించునో యను భయము కలదు, పండితుడనుగదా యనుకొనునపుడు ప్రతివాదులవలన భయముకలదు, చక్కఁదనము గలదనుకొనునపుడు ముసలితనము వచ్చునో యను భయము కలదు, యశోవంతుడ ననుకొనునపుడు నిందకుల వలన భయము కలదు, విజయమును సాధించితినిగదా యనుకొనునపుడు అసూయాపరులవలన భయము గలదు. అరసి చూచిన, లోకముప సర్వము భయాన్వితమే. వైరాగ్య మొక్కటియే భయరహితము.”*...

—నీ ప్రియపుత్రుఁడు, వివేకానందుఁడు.

12

• న్యూయార్క్, 1895.

వైచాన్యము—...సంఘసంస్కారము జోలికెఱిబోదు. ఏలన మొదట పారమార్థిక సంస్కారములేనిచే యేగుంస్కారమును బనిచేయదు...భగవంతునిగూర్చి బోధింపుము —

* ఇది యీ క్రిందికోశముందలి భావము :

శ్లో. భోగ భోగభయం దలే చ్యుతిభయం విత్తే వృషాలాద్యయమ
మానే వైష్యభయం బలే కిపుభయం రూపే జరాధా భయమ్

జనుల మాధవిత్వానములనుగూర్చిగాని, దోషములనుగూర్చిగాని మామణిభూషణులను జేయకు... అదైర్యవడకు, గురుభక్తి వీడకు, భగవద్భక్తిని వీడకు — నాయనా, ఇవి మూడును నీవద్దనున్నంతవఱకు నిన్నెవ్వరును ఏమియుఁ జేయఁజాలరు. అర్మబలమున నానాటి కభివృద్ధి నొందుచున్నాను. వత్సలారా! ధీమలారా! కృషిచేయుఁడు. మీకు నా యాశీర్వాదములని గ్రహింపుఁడు. — సదా మీ వివేకానందుఁడు.

13

6 8 1895,

ప్రేమాస్పద ఈ (అమెరికా) దేశీయులు పారమార్థిక విషయములలో ననుభవము గలవారని యెన్నఁచును భావింపకుము, వారి యనుభవ మెంతసేపు ఆర్థికవిషయమున ; పారమార్థిక విషయమున ననుభవజీలులు హిందువులే.

... కార్యక్రమమునఁ బెద్దపెద్ద పూహములు పన్నక, మీ బలమును బరిసీతులను జూచుకొనుచుఁ జిన్న చిన్న పనులతోడనే ప్రారంభింపుఁడు.

... వత్సలారా! ధీమలారా! ఉద్యమము సాగింపుఁడు, కాలక్రమమున వికాసము వందితీరుదుము,

వలయునది సామరస్యము, శాంతి.... నెమ్మదిగా నుద్యమ మభివృద్ధి పొందనిండు. ఒక్కనాఁ దేమహాకార్య

కాశ్చే వాద భయం గుణే ఖలభయం కామే కృతాన్తాద్యయమ్
చన్ద్రం వస్తుభయాన్విరం భవిష్యదాం వైరాగ్య మేవాభయమ్.

భర్తృహరివైరాగ్యశతకము, 81.

మును సాధింపఁజాలము. మనకుఁ బ్రాప్తగువారిలో నొకఁడగు మైసూరుమహారాజు గతించెను. కానిండు, మనకు సాయపడుటకై స్వచ్ఛందఁ జీతరులను బంపును.

పిల్లనచోఁ గొన్ని కుశాననములను బంపుడు. ఆశీర్వాచనములు. — సదా మీ వివేకానందుఁడు,

14

హైదరాబాద్, 21-3-1895.

స్నేహస్వదురాలగు—, ...మన మెట్లు ప్రవర్తించినను, అపవాదములను గల్పించు వ్యక్తులు కొందఱుండును. మికాగోలో నా విషయమున నిట్టి ఘోరకలి నిత్యకృత్య మైపోయినది!...

హిందువుఁడు, క్రైస్తవుఁడు—మొదలైన యీ నామములన్నియు నొండొరులయెడ సోదరభావమునకుఁ బ్రతిబంధకములని నా గురుదేవుఁడు వచించువాఁడు. ముందు వానిని మనము నిర్మూలింపఁ బ్రయత్నింపవలయును. వాని యందలి శ్రేయస్కర సామర్థ్యమంతయు సంతరించినది, ఇంక నవి కేవలము చెడుగున కాలవాలమగుచున్నవి, తగ్మూలమున మనలో నుత్తములుకూడఁ గేవల రాక్షసులవలె వర్తించుచున్నారు. ఏమైనను మనము కష్టపడి పనిచేయవలసి యున్నది. చేసిన, విజయము నందితీరుము.

ఇంచువలననే మన కొక కేంద్రము కావలసియున్నదని ఘోషించుచున్నాను. సంఘసాధనమున దోషములుండుగాక, కాని సంఘమనునది లేనిదే మన మేకార్యమును

సాధింపఁజాలము. జను లాడినదియాట, పాడినది పాటయు నని యంగీకరించుచు, దోడ్పడనే మహాకార్యములను సాధింపఁగలిగిన వా రెవ్వరును లేరు—మీ శ్రమనుకొని నను నాయభిప్రాయమిది. అంతర్వాణి నాలకించి కృషి చేయుటయే మనవిధి. అది యోగ్యము, న్యాయ్యము నైనచో, మనయనంతరము శతాబ్దముల కగుఁగాక, సమాజము తనయభిప్రాయములను మార్చుకొనితీరును. త్రికరణ శుద్ధిగాఁ బూనుకొని మనము కార్యాంగణమున దిగవలయును. ఒకే యాశయనిమిత్తము సర్వము త్యజింపఁజాలకుండు నంతవఱకు వికాసము మన కెన్నఁటికిని గలుగదు, కలనైనను గలుగదు.

మానవకోటికీఁ దోడ్పడఁగోరువారు తమ సుఖదుఃఖములను జేడప్రతిష్ఠలను సమస్తమైన స్వలాభములను గట్టకట్టి గంగలోఁ గలిపి, తదనంతరము భగవంతు నాశ్రయింపవలయును. మహాత్ములందఱును జెప్పినదియుఁ జేసినదియు నిదియే....

ధనికులనఁబడువారివలన నే ఘన కార్యమైనను లోకములో నింతవఱకెన్నఁడైనను జరిగినదా? హృదయము, మేదస్సు—ఘన కార్యములను సాగించున, వివికాని సంఘాలు కావు.

సాయమునకై భగవంతు నర్థింపవలయును—మతెవ్వరినిగాదు—నా యభిప్రాయము, నా యావజ్జీవి తానుభవము నిదియే! ఇదియే విజయ కీలకము ; ఈ విషయమున నాతో

మీ రేకీభవించురని నానమ్మకము.—చిరస్నేహ
స్పృహ, కృతజ్ఞా, మీ వివేకానందము.

15

అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు, 4-4-1895.

స్నేహాన్నద—...అమెరికానుగూర్చి నీకు సరిగా చెలి
యదు....బ్రహ్మాండమైన యీ దేశమున జనభాహు
ళ్యము మత విషయముల నంతగా లెక్క చేయదు.

కేవల దేశభక్తిరూపమునఁ గైస్తవమత మీ చట
నిలువఁబడియున్నది, అంతకంటె విశేషమేమియులేదు....
వత్సా! ఇప్పు డీక ధైర్యము వీడకుము.

...దార్శల్యము తోచినపుడెల్ల నీకేకాక, ఉద్య
మమున కంతకును హానికరమని గ్రహింపుము. అఖండ బల
విశ్వాసములే విజయప్రదాయకములు.

ఉత్సాహము బూనుము...నీయాదర్శము వీడకుము.
...అన్నిటికంటెను నితరులను నడపుటకును, పీరనునట్లు,
“కట్టపెత్తనము చేయుటకు”ను బ్రయత్నింపకుము. ఎల్లర
కును సేవకుఁడవైయుండుము. నీకు నా యాశీస్సులని
గ్రహింపుము.—సదా మీ వి.

16

మ్యామోర్క్, 11-4-1895.

స్నేహాన్నదురాలగు—...నా కామె చాలఁ దోడ్పడు
చున్నది. అమెకు సేనంఠయో కృతజ్ఞుడను. అమె
దయార్పితహృదయ, మణియు నిష్కపటహృదయయునని నా

సమ్యక్ము. నేను “సరియైనవారి” పరిచయము సంపాదించవలయునని యామె యభిప్రాయము. నాకు “కవాతు తరివియతు చేయు గ్రంథమునకు” ఇది మలికూర్చేమోయనుకొందును! భగవంతుఁడెవ్వరిని నావద్దకుఁ బంపునో వారే “సరియైనవారు” — ఇదియే నా జీవితానుభవము. వారే నాకు సాయముచేయుఁగలవారు, చేయువాడును, మఱివ్వరై ప నున్నచో, భగవంతుఁడు వారందఱకును దోడ్పడి నన్నువారి బారిపడకుండఁ గాపాడుఁగాక!

పేదలుండువోట నివసించుటయు వారి కేబోధించుచుండుటయు—నిదంలేయుఁ దుదకు నిరర్థకముగాఁ బరిణమించుననియు విచటికి దొరసాను రెవ్వరు సెన్నఁడును రారనియు నా మిత్రులందఱును దలఁచిరి. . . . ఇనను “సరియైనవారు” ఇచటికి రేయింబవళ్లు వచ్చుచునే యున్నాడు. — ఆమెయును వచ్చుచున్నది. పరమేశ్వరా! నిన్ను, నీకటాక్షమును సమ్ముట, ఆహా! నరున కెంత దుర్లభము! శివా! శివా! సరియైన వారెవరు? కానివారెవరు? తల్లీ! సర్వము లల పరమేశ్వరుఁడే! పులియందు, మేఱపిల్లయందు, పావ నాత్మునియందు నున్నవాడు అల పరమేశ్వరుఁడే కదా! మనోవాక్కాయములను వానినే నేను శరణుజొచ్చినాను. కన్నాకై నన్నింతపఱకుఁ గాపాడినవాడు, నాచేయిబట్ట కొని నడిపించుచున్నవాడు, నన్నిపుడు విడిచివేయునా? పరమేశ్వరుని కరుణాకటాక్షమే తేనిచో సాగరమున నీటి బొట్టయిననుండదే, మహారణ్యమున చిన్నపలవైన నిలువదే,

కుబేరునియింట పిడికెడన్నమైన కొరకచే! వాడు సంకల్పించినచో భిక్షాధికారి లక్షాధికారియగును, ఏడాదులు నదీనదస్తావితములై ప్రకాశించును. చీమ చిటుకుమన్నచో, భగవానునకుఁ దెలియను. తల్లీ! ఇవన్నియు వట్టిమాటలను కొనుచుంటివా? ప్రత్యక్ష జీవితానుభవములు!

“సరియైన విధానము” మొదలైన పీనికన్నిటికిని స్వస్తియగుఁగాక! శివా! సర్వేశ్వరా! నాయొప్పదమును దప్పదమును నీవే. చిన్ననాటనుండియు విన్న నమ్మియున్నాను. సాగరగర్భమునఁ బయనించినను, పర్వతాగ్రముల సంచరించినను, ఏడాదులలోఁ దిరుగాడినను, ధ్రువములకడ కరిగినను నీవు నాదండనుందువు. నాప్రాపు నాజీవజ్యోతి— నాశరణ్యము నామిత్రము నాగురువు నాదైవము నాయంతరాత్మయు నేవే, నీవు నన్నెన్నఁడును, కలనైనను విడువవు, ఇది నానిశ్చయము. ఏకాకినై, కష్టసాగరమున నీదులాడుచు, దుర్బలుఁడనై, యొక్కొకతటి, తండ్రి, నరుని సాయమునుగూర్చి తలపోయుచుందును. నిన్ను దక్కమ రవ్వరివి, ఎన్నఁడును, గలనైనను సాయమర్థింపకుండునట్టిచౌర్యల్యమునుండి నదా నన్ను గాపాడుము. ఒకఁడు మఱియొక సజ్జనుని నమ్మియున్నచో, నాతఁడు వాని నెన్నఁడును విడనాడఁడు, ఎన్నఁడును మోసపుచ్చును. శివా! శంకరా! అజన్మము నీదాసుఁడనని యెఱింగియున్న నీవు నన్ను విడనాడుదువా? పరులచే వంచితఁడనగుటకై, లేదా, దోసమునఁ గూలఁబడుటకై నీవు నన్ను విడిచిపెట్టువా?

తల్లీ ! అల పరమేశ్వరుడు విడనాడఁడని నానిశ్చయము. — నీ పుత్రుడు, వివేకానందుడు.

17

ఆమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు, 11-4-1896.

అయ్యమ్మంతుఁడగు —, ... "శరీరమాద్యం ఖలు ధర్మసాధనమ్" అనునట్లారోగ్యవిషయమున మొదట మీరు జాగరూకులు కావలయును. మీరు త్రాగు నీటిని గాఢి వడియఁగట్టుకొనుడు...మీయన్యోన్య ప్రేమానురాగముల మీదనే మీ కార్యసాఫల్య మాధారపడియుండును. ద్వేషము, అసూయ, అహంకారము — ననునివి చెలరేగుచున్నంతవఱ కే శ్రేయమును గలుగఁజాలదు. పరోక్షముగా నితరులలోపముల నెన్నుట పాపమని గ్రహింపుడు. మీరు దానిని విషమువలె విడనాడవలయును. మనస్సున నెన్నేని తోచవచ్చును, కాని వానిని వెల్లడింపఁబూనినచో, గ్రమముగా గోరంతలు కొండంతలు చేయుచుండుము. తమ చూపిన, సర్వము శాంతించును...విద్యావిషయమున మీరు ప్రత్యేకశ్రద్ధపహింపవలయును. తెలిసిపరా! మూర్ఖులను బెక్కు-మందిని గుమికూడఁజేయకుడు. యోగ్యులైన వ్యక్తులను నలువురను సమావేశమొనర్చినను నాకు సంతోషమే.

శ్రీరామకృష్ణుని (వాడు) నమ్మినను నమ్మకున్నను, ఎల్లరను ప్రేమసానుభూతులతోఁ జూడుడు, ఆదరింపుడు. శుష్క-వాగ్వాదములకై యెవ్వరైనను మీ వద్దకు వచ్చిన, మర్యాదగా నొర్తిగిలుడు...సర్వమత సంప్రదాయస్థుల

యెడలను మీ సానుభూతిని బ్రకటింపవలయును. ప్రధాన మైన యీగుణములు మీయందు వ్యక్తమైననాఁడే యఖండ శక్తి సామర్థ్యములతోఁ బనిచేయఁగలుగుదురు. ఊరక గురు నామమును ఘోషించినఁ బ్రయోజనములేదు. “మాచేతఁ గాదు, మావలనఁగాదు” అనుచుఁ గూర్చున్నచో నేమియు సాధింపఁజాలరు, ఏమియు గ్రహింపఁజాలరు. ఉత్తమాశయముల నుచాత్తభావములను మనము ప్రకటింపవలసియున్నది. విద్యావంతుల కవి నచ్చును. ఊరక సంకీర్తన సమాజాదులను జేరఁదీసి కూర్చుండుటవలన లాభములేదు. ఈజన్మ దినోత్సవము శ్రీరామకృష్ణుని స్మారకోత్సవమగుటయేకాక, ఆతని దివ్యాశయములను దీప్తప్రచారము చేయుటకుఁగాను గేంద్రస్థానీయమగు సమావేశము కాఁగలదు.... సర్వము సకాలమునఁ బ్రాప్తించును. విషను, నే నొక్కొక్కప్పుడు చిట్టుమనుచుండును. పురోగమనము, పురోవృద్ధి ఇదియే నాధర్మసూత్రము.... ఆ పురుషుడు, వివేకానందుడు.

18

ఒక యాంగ్లేయునకు

మ్యాయ్కో, 24 4 1895.

...ప్రాచ్యలోకమునఁ గానిమ్ము, పాశ్చాత్యలోకమునఁ గానిమ్ము, ఎచ్చటనైనను మానవస్వభావమునకు బలోన్నతులను బ్రసాదించి... మూఢవిశ్వాసములనుండి జనులను గాపాడఁగలిగినది యద్వైతమత మొక్కటియే

యను విషయమున మీతో నేనేకీభవింతును. పాశ్చత్య దేశములలో నీతత్త్వమెంత యావశ్యకమైయున్నదో భారత దేశమునందును సంత, అంతకంటె నెక్కువగాఁ గూడ, ఆవశ్యకమైయున్నది. కాని ఇది బహుకష్ట సాధ్యమైనవని. ఏలన, మొదట మనము (జనలకు) అభిరుచి కలుగఁజేసి తరువాత బోధింపవలయును, అప్పుడే యీ మహా (అద్వైత) సాధమును నిర్మింపఁబూనఁగలుగుమము.

అఖండనిష్కాపత్యము, పావిత్ర్యము, బ్రహ్మాండ మైన ధీశక్తి, సర్వవిజయశీలమగు సంకల్పము—పీనితోఁ బదిమందిని బనిచేయనిందు, ప్రపంచమంతయుఁ బూర్తిగా మాటిపోవును.... సహనసందీప్తిమగు శీలము, జ్ఞానోపలబ్ధికి వలయు తీవ్రసాధన ఇవియే లోకమున నెన్నఁటికి నను బరిణామమును గల్గించునవి. కొందఱు స్త్రీలను బురుషులను —ఒక చిన్న బృందమును బ్రహ్మ సాక్షాత్కారము నొందుట కీ పద్ధతి ననుసరించి యీశంవత్సరము తరిలియతు చేయఁదలఁచుచున్నాను. ఇందు నేనంతవఱకు విజయము నందఁగలనో నాకుఁ దలియదు. ప్రత్యేకముగాఁ దన సంప్ర దాయమునకును దన దేశమునకును గంట విశేషము మానవకోటికిఁ దోడ్పడఁదలఁచువానికి పశ్చిమఖండమే తగిన కార్యాంగణము. పత్రిక విషయమున మీయభిప్రాయమును బూర్తిగా నే నామోదించును. కాని యిట్టికార్యనిర్వహణ మునకు నాకు వ్యవహారనై పుణ్యమేమియులేదు. బోధించుట, ప్రచారముచేయుట, ఒక్కొక్కప్పుడు కొంచెము వ్రాయుట

ఇది నేను చేయఁగలిగిన పనులు. కాని సత్యమున—
పరమార్థమున—నా కఖండ విశ్వాసము. తోడ్పాటును
నాతోఁగలిసి పనిచేయువారిని భగవంతుఁడే సమకూర్చును.
అకలంకుఁడను, నిష్క-పటిని, స్వార్థరహితుఁ డను నై యుండ
నిండు, చాలును.

“సత్యమేవ జయతే నాన్పరమ్, సత్యేనైవ వన్ధా
వితతో దేవయానః సత్యమే జయించునది, అన్పరము
కాదు; సత్యముననే దేవయానమార్గము నెలకొనియున్నది.”

లోక కల్యాణార్థము స్వార్థము నెవ్వఁడు విడనాడునో
అట్టివాఁడు లోకమంతయుఁ దనదేయని కనుఁగొనును.....
భగవంతుఁడే సకాలమునఁ ద్రోవఁజూపును.

19

న్యాయార్థ.

“సత్యమే జయించునది, అసత్యముకాదు. సత్య
ముననే దేవయానమార్గము (బ్రహ్మమార్గము) నెల
కొనియున్నది.” అసత్యమనెడి తియ్యని యనుపాసమును
గొంచెము చేర్చినసేకాని సత్యము పనిచేయఁజాలదనియు
శీఘ్రముగా వ్యాప్తి చెందఁజాలదనియుఁ దలంచువారు పొర
పడుచున్నారు. ఒక్కచుక్కవిషము పాల నన్నిటిని బాడు
చేయునని క్రమముగా వారు తెలిసికొందురు....నిష్క-పటియు
సాహసోపేతుఁడు సగువాఁడే సర్వకార్యములను సాధించును.
ప్రాంతలనుండియు పిచ్చిభ్రమలనుండియు భగవంతుఁడు
సదా నిన్ను గాపాడుఁగాక! నీతోఁ బనిచేయుటకు నేను

సిద్ధముగానున్నాను. మొదట మనకు మనము మిత్రుల మైనచో, సర్వేశ్వరుడు వందలకొలది మిత్రులను మనకడ కంపును. "ఆత్మైవహృత్సతో బంధుః—తసమః దానే బంధువు." (గీత).

ఐహోపా సాంఘికశక్తికిని, ఆసియా ఆధ్యాత్మికశక్తికిని సదా నిలయమైయున్నది. ఈశక్తులు రెండును సొంపో టితో నొకప్పు డెక్కువగను మఱియొకప్పుడు తక్కువగను సమ్యేశన మొందుచుండు కథయే జగత్కథ. మానవ చరిత్రలో పెల్లంగా సూతనాధ్యాయము ప్రారంభమగు చున్నది. ఇందులకు నిదర్శనము లెల్లడలను గాన్పించుచునే యున్నది. సూతన కార్యక్రమములు వందలకొలది నిర్మాణ మగును, వందలకొలది విధ్వంసమగును, అర్థ మైనదేదియో అదియే నిలుచును. సరియైనదియు, శ్రేష్ఠమైనదియు దక్క సర్థమైనది మఱేమి?

20

న్యూయార్క్, 25-4-1895.

స్నేహస్పదురాలగు—, ... "అయోగ్యుల" నుండి "యోగ్యుల"ను వెలుపడఁ జేయుటయే సదా యాచా ర్యునివిధి....నాయల్పకార్యమును నాయంతట నేనే చేయుట మేలని నాయభిప్రాయము....

...కాని, తల్లి, స్నేహకని మొగమువైపుఁ జూచి వంతనే వాని గుణస్వభావము లిట్టివని రామకృష్ణునిగ్ర హమున సహజముగా, నించుమించుగా నమోఘముగా, గ్రహింతును....—సదా నీవుత్రుడు, విచేకానందుడు.

21

అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు, 25 1895.

అయిష్టములేడగు—, కావున నీవు సన్న్యసింతువును నిశ్చయించుకొన్నావన్నమాట. నీమనోరథమునుగూర్చి నాకు సానుభూతి లేకపోలేదు. స్వార్థత్యాగముకంటె మహత్తరమైన దేదీయులేదు. కాని నీమీఁద నిర్భరపడియున్న వారీక్షేమార్థము నీయభీష్టమును దృఢించుట తక్కువత్యాగము కాదనిమాత్రము నీవు గుర్తింపవలసియున్నది. శ్రీరామకృష్ణుని బోధనల ననుసరించి నిర్మలమైన జీవనము నవలంబించుచు, నీకంటకులకష్టసుఖములలోఁ బాల్గొనుచుండుము. నీకర్తవ్యమును నీవు నిర్వర్తించి మిగిలినదంతయు భగవంతునకు విడిచి పెట్టుము.

ఒకరికిని మఱియొకరికిని, ఆర్యులకును మైచ్చునకును, బ్రాహ్మణులకును, జండాలునకును, దుదకు ప్రీతిని బురుషులకును నడుమ నెట్టిభేదమును ప్రేమ పాటించదు. ప్రేమ సమస్తవిశ్వమును స్వీయనిలయముగా నొనరించును, నిజమైన వికాసము మెల్లఁగాఁ గలిగినను, అమోఘమై పెలయును. భారతదీనజనోద్ధరణమనెడి యద్వితీయ కర్తవ్యమునిమిత్తము తమ మనశ్శరీరములను సమర్పింపఁగలుగు యువకులను మేల్కొల్పుటకై నీ యావచ్చక్తిని వినియోగింపుము. ఒంకొరులతో వారి జీవితవింపఁజేయుము. ఈత్యాగశయమును వారి హృదయమునఁ బురికొల్పుము. భారతదేశసాధాగ్యము యువకులమీఁదనే యాధారపడి యున్నది.

విధేయత నలవఱుచుకొనుము, కాని నీ విశ్వాసమును ద్యజింపకుము. పెద్దలయెడ విధేయతయనునది లేనిదే కేంద్రీకరణముతో—సంఘీభావముతో—గూడిన యే కార్యమును గొనసాగఁజాలదు. వ్యక్తిగతశక్తుల నేకసూత్రబద్ధమొనర్చి యిట్లు కేంద్రీకరించినసే కాని యే భువకార్యమును సాధింపఁజాలము. కలకత్తా (శ్రీ)రామకృష్ణ మతము ప్రధాన కేంద్రము; తన్నియమములతో నేకీభవించి వాని కనుగుణముగా శాఖాకేంద్రములలోని సభ్యులు వర్తింపవలయును.

అసూయను సహంభావమును విసర్జింపుము, ఇతరులతోఁ గలిసి పనిచేయ నేర్చుకొనుము. మనదేశమునకిది ముఖ్యావశ్యకము. ఆశీర్వాదములు, ఆప్తుఁడు, వివేకానందుఁడు.

22

6-5-1895.

ప్రేమాస్పద—...హిందువు లందఱును మా కేమని నిద్రపోవుచుండగా హిందూమతమును సమర్పించుచు నా శక్తిసామర్థ్యములను నేనేల వ్యర్థముచేసికోవలయును? ముప్పదికోట్ల జనులు మీరందఱును, ముఖ్యముగాఁ దమ చదువుసందెలను జూచుకొని త్రుల్లిపడు వారు, అచట నేమి చేయుచున్నాడు? బోధనప్రచారముల మాట నాకు విడిచి పెట్టి మీరేల సమరములోనికి దిగరాదు? సూతసవ్యక్తుల సమమ నేనిచట సహర్షిశము పెనగులాడుచున్నానుగదా!... హిందూదేశమేమి నాయముచేయుచున్నది? హిందూజాతి యంతటి దేశభక్తివిహీనమైన జాతిని బ్రపంచమెన్నఁదైనను

గని విని యెఱుఁగునా? ఎకోపా, అమెరికాలలోఁ బ్రచారము చేయుటకుఁగాను విద్యాధికులైన పదివందఁదగురు యువకులను బంపి, వారినిచటఁ బోషింపఁగలిగితేని నైతికము గనే కాక, రాజకీయముగఁగూడ భారతదేశమునకు మీరఖండసేవ చేసినవారగుదురు, భారతదేశముపట్ల నైతికసానుభూతి చూపు ప్రతివ్యక్తియు రాజకీయమిత్రుఁడగును. పాశ్చాత్యులలో ననేకులు మీ మృర్ధనగ్నులైన యదవిజాలి వారనియు నాగరికతను మీకుఁ దరిలియఁతు చేయవలసి యున్నదనియుఁ దలఁతురు. అది కాదని వారికి మీరేల చూపరాదు?...అతిదూరదేశములో నొక్కఁడేమి చేయఁగలఁడు? దేను కేసినదానికైనను మీరనర్హులు....

ఇంతవఱకుఁ బశ్చిమదేశములకు వచ్చిన హిందువులు పాశ్చాత్యుల మెప్పుకోసమో, డబ్బుకోసమో, తమ మతమును తమదేశమును పడేపడే చూపించియున్నారు. పేద ప్రతిష్ఠలను గడించుటకు నేనిచటికి రాలేదన్నసంగతి మీకుఁ దెలియును; అవి నామోద వచ్చి పడినవి, హిందూదేశమునకు నేనెందుకు మఱలవలయును? నాకుఁ దోడ్పడు వారెవరు? మతప్రచారము నిమిత్తము సంసారత్యాగము చేయవారు చెన్నపురిలో నేరి? తమదేశమును సమర్థింప సాహసించిన వాడను నేనొక్కఁడ నైతిని; ఒక హిందువు వలన వారెన్నఁడును అసింపనటువంటి యాశయములను వారికిఁ దెలిపినాను. ఈ దేశమున నాకు మిత్రులైనవారు వేలకొలఁదిమంది కలరు, ఆమరణము పన్ననుసరించువారు

పందలకొలదిమంది కలరు; ఏటేట వారి సంఖ్య వృద్ధి
 పొందఁగలరు, మఱికొంతకాలముపాటు జీవించి వారితో
 నేను బనిచేసినపక్షమున నా జీవితాశయములను ధార్మికా
 దర్శములును గూడ నెఱవేఱఁగలవు. తెలిసినదా!

...కావున వల్సలారా! కృషిచేయుడు. ఒక నెల
 లోపలఁ గొంతధనము పత్రికకోసము పంపఁగలుగుదును.
 హిందూ (దేశపు) చిచ్చుగాండ్రను యూచింప బయలుదేఱ
 కుడు. నా బుద్ధితోడను బలమైన యీ కుడిభుజముతోడను
 ఆ కార్యము స్వయముగా నేనే చేయుదును. ఇచటఁగాని
 హిందూదేశమునఁగాని మఱెవ్వరి సాయమును నా కక్కఱ
 లేదు....రామకృష్ణుఁ డవతారమూర్తియని నమ్మవలయునని
 లోకులను నిర్బంధింపకుడు.

నేను గనుఁగొనిన విషయము నిపుడు మీకుఁ జెప్పె
 దను. వేదాంతమున, ఆనఁగా ద్వైతము, విశిష్టాద్వైతము,
 అద్వైతమునను మతములలోఁ దత్త్వమంతయు నిమిడి
 యున్నది! ఇవి మూడును గ్రహమావస్థలు, మానవుని
 యాత్మనికాసమందలి స్థితులు, ఒక్కొక్కటియు మనకావ
 శ్యకమైయున్నది. ఏ ధర్మమునకైనను నిదియే ప్రధానమగు
 తత్త్వము. భారతదేశమందలి వివిధ జాతి మతాచారముల
 కనుపర్చించు వేదాంతమే హిందూమతము. ఐరోపాఖండ
 మందలి వివిధజాతుల యాశయములకును భావములకును
 ననుపర్చించు ద్వైతమను ప్రథమావస్థయే క్రైస్తవమతము;

అరబ్బులు మొదలైన వారి కనువర్తించునపు డదియే మహమ్మదీయ మతము. యోగానుభవరూపమున ననువర్తింపఁ జేయుఁబడిన యద్వైతమే బౌద్ధాదిమతములై వెలసినది. మతమనఁగా వేదాంతమని యభిప్రాయము, వివిధజాతుల, వివిధదేశకాలపరిస్థితుల కనుగుణముగా ననువర్తన విధానము మాఱవలయును. తత్త్వమొక్కటే యైనను శాస్త్రీయులు, శైవులు మున్నగు వివిధసంప్రదాయములు దానిని దమతమ ప్రత్యేకసంప్రదాయములకను ఆచారములకును అనురూపముగా నొనర్చుకొనుచుండుదు. ఈ మూడుసంప్రదాయములను (అవఁగా ద్వైతాద్వైత విశిష్టాద్వైతములను) గూర్చియు వాని వాని యాచారకాండ నటించి, యన్యోన్యసమన్వయమును గ్రహమును జూపుచు మీ ప్రతికలో వ్యాసములను గుప్పింపుడు. తత్త్వమును బోధించి జనులను దమతమ మార్గములకును సంప్రదాయములకును యథాయోగ్యముగా వర్తింపఁజేసికొననిండు. ఈ విషయమున నేనొక పుస్తకము వ్రాయఁదలఁచియున్నాను. అందుకే భాష్యత్రయము* కావలయునని వ్రాసియున్నాను. కాని యింతవఱకు రామానుజభాష్య మొక్కటియే నా కందినది.

...స్వార్థమును బూర్తిగా విడనాడి దీక్షతోఁ బని చేయుడు; మనము ఘనకార్యములను జేయుదుము, భయపడకుడు....అశీర్వాదములు. సదా మీ వివేకానందుడు.

* శంకర రామానుజ మధ్వాచార్యుల భాష్యములు.

23

మార్చి 14 5 1895.

స్నేహస్వదలోకమందలి మైశ్వర్యమంతటికంటెను
 ధీమతులగు మానవులే విశేషమైన విలువగలవారు....
 అఖండ నైర్మల్యము, అసంత సహనము, అపరిమిత దీక్ష
 ఇవియే యే యుద్యమమున నైనను విజయ రహస్యము.
 ఆశీర్వాదనములు. సదా మీ వివేకానందుడు.

24

ఆమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు, 20 5 1895.

ప్రియుష్మంతుఁడగుఒక చిత్రము. మీలో నెవ్వరి
 కై నను జబ్బుచేసినఁ, దనంతఁ దానుగాని, మీలో నెవ్వ
 రై ననుగాని యాతని రూపము ననుసంధానించి, స్వస్థుడై
 యున్నాఁడని దృఢముగా భావింపనిండు, శీఘ్రముగా నాతనికి
 నిమ్మలించును. వ్యాధిగ్రస్తునకుఁ దెలియకున్నను, మీకును
 వానికిని నడుమ చేలకొలఁది మెల్ల దూరమున్నను భయము
 లేదు....

తన పిల్ల పెండ్లివిషయమై — ఆతని కంత చిత్ర
 యోభయెందులకో నాకుఁ దెలియకున్నది....పిల్లకుఁగానిమ్ము,
 పిల్లవానికిఁగానిమ్ము, పెండ్లియనుమాటయే నా కసహ్యము.
 ఓయీ, మతిహీనుఁడా! ఎవ్వరికై నను బంధము కల్పించు
 టకు నేను దోడ్పడవలయుననియీ నీయభిప్రాయము ? నా
 తమ్ముడు మ పెండ్లి చేసికొనినయెడల నావలకుఁ ద్రోసి
 వేయుదును. ఇది నా నిశ్చయము. ... — అప్పుడు
 వివేకానందుడు.

మ్యూజిక్, పే, 1895.

ప్రేమాస్పద—, ... అంతయు మన మేలునకే, సంయోగములన్నియుఁడుదకు వియోగమునకే. అసహాయుఁడనై పనిచేయఁ బూర్తిగా సమర్థుఁడను గాఁగలవని నాయాశయము. ... నదనిసాయము తగ్గినకొలదియు నారాయణుని సాయ మధికమగుచుండును. ... అన్నపానీయములవలె, ఉచ్చాస్యసనిశ్వాసములవలె, తత్త్వ బోధనము నాజీవితమున ననివార్యము, అత్యావశ్యకమునైన యంతమైనది. — మీ స్నేహాస్పదుఁడు, వివేకానందుఁడు.

మఱియొకమాట, ... వంచకులచే లోకమెంత సులభముగా మోసగింపఁబడుచుండునో! మానవ చరిత్రయందు నాగరికత ప్రారంభమైనది మొదలు కొని — పాపము — మానవకోటి యెంతటిమోసము పాలగుచున్నదో!

పెర్రీ, మ్యూజిక్, పే, 7-6-1895.

ప్రేమాస్పద—, నేనింతవఱకుఁ జూచిన యత్యంత మనోహరప్రదేశములలో నిది యొకటి. మహారాజ్య పరివృతమైన పర్వతములనడుమ నున్న యొకస్రోవరము నూహింపుము, — అందు మే మేకాంతముగానున్నాము! ఆహా! యిది యెంత మనోజ్ఞము! ఎంత ప్రశాంతము! ఎంత విశ్రాంతిదాయకము! పట్టణసంకుల భ్రోషనుండి వెలువడి యుచటనున్న నాకిపుడెంత హాయిగా నున్నదో మీ రూహించుకోవచ్చును.

ఇచటి వివాసము నాకు సూతసజీవనప్రదము. ఏకాంతముగా వడవిలోనికి వెడలి గీతను జదువు కొనుచు హాయిగా నున్నాను. ఇటనుండి పదిదివసులలో సహస్రద్వీప ద్వాపము (Thousand Island Park) నకు వెళ్లెదను. నియమితకాలమున వచట ధ్యానించుచు గేవల మేకాంతముగా నుందును. ఈభావనయే మహాత్మాహాకరముగదా!—
మీ వి.

27

న్యూయార్క్, 22-6-1895.

స్నేహస్పద—... నే నపజయముల కలవడినవాడను గాను, ఇచట నేను నాటిన బీజము వృక్షము కానున్నది, విశేషము....—విశ్వసనియుడు, మీ.

28

1895.

స్నేహస్పద—... రామకృష్ణపరమహంస యవతార మూర్త్యునియు మఱి యేమేమోయనియు మీరు ప్రచారము చేయనక్కఱలేదు. లోకకల్యాణార్థమారే దావిర్పవించెను — తపశేద చాటుకొనుటకు గాదు — ఈ సంగతి సదా మీరు జ్ఞప్తిలో నుంచుకొనవలయును, తమగురుని బోధనలను గంగలోఁ గలిపి, శిష్యు లాతనిపేరు నిలువఁ జెట్టుటకై ప్రాచులూడుచుండురు. — ఫలితమేమి? — స్వమత దురభిమానాదులు.... నీవు కర్మకలాపమును విడువఁ ప్రయత్నింపుము. అది సన్నాహముల కుద్దేశింపఁబడినదికాదు, జ్ఞానోపలబ్ధిపర్యంతమే కర్మాచరణము చెప్పఁబడినది....

స్వమతాభిమానముతోడను — శాఖాసంప్రదాయస్పృహతోడను — కూపస్థమండూకజీవనముతోడను నా కెంతమాత్రమును సంబంధము లేదు. రామకృష్ణపరమహంసదేవుని యుదారాశయములను బోధించుచుఁ దోడ్తోడనే శాఖలను సంప్రదాయములను నెలకొల్పుట యసంభవము.... నాకు బోధపడున దొకేపని. అది లోకహితాచరణము, మిగిలిన దంతయుఁ జెడుగే. అందుచే బుద్ధదేవునికి నేను బాదాశ్రాంతుడనగుదును.... నేను వేదాంతిని — సచ్చిదానందమయ బ్రహ్మమే న్నాదైవము. దివ్యమగు నాయంతరాత్మకంటె మఱియొక దేవుడు నాకంతగా గోచరింపడు. 'అవతారము' అనఁగా బ్రహ్మజ్ఞానము నొందినవ్యక్తి, లేదా, జీవన్ముక్తుడని భావము, అవతారములలో విశేషమేమియు నాకుఁ గాన్పింపదు, బ్రహ్మాది స్తంభవర్యంతము కాలక్రమమున జీవన్ముక్తివంది తీరును, అసితీ నొందుటకుఁ గాను ఎల్లరకును దోడ్పడుటయే మనవిధి. ఈ తోడ్పాటు ధర్మము, కర్మము; మిగిలిన దంతయు అధర్మము, దుష్కర్మము, — అనియే నాకుఁ దోచుచున్నది. వైదిక శాంతి కాదులగు నితరకర్మములు ఫలప్రదములు కావచ్చును, కాని వాని నాచరించుట కేవలవ్యర్థమగు కాలయాపవ. ఏలందువా, కర్తాచరణగమ్యముగు చిత్తశుద్ధి పరహితాచరణము వలననే ప్రాప్తించును. యజ్ఞయాగాదులవలన భోగములు లభింపవచ్చును, కాని చిత్తశుద్ధి నొందుట యసాధ్యము. ఎల్ల జీవుల యంతరాత్మయందును సర్వము నెలకొనియున్నది. ఎవ్వఁడు తాను ముక్తుడనని పక్కాఁగించునో,

నిక్కయించునో, వాఁడెప్పుడు క్షుడగును. తానుబద్ధుడననుకొనువాఁడు బద్ధుడగునే యుండును. మానవుఁడు తానల్పుడననియు హీనుడననియు దలంచుట దోషమనియుఁ బాతకమనియు నజ్ఞానమనియు నాయభిప్రాయము. “నాయమాత్మా బలహీనే న లభ్యః—ఈ యాత్మబలహీనులకు లభ్యముకానేరదు.” “అస్తి బ్రహ్మవదసిచే తస్తి భవిష్యతి, నాస్తి బ్రహ్మవదసిచే న్నాస్తివ భవిష్యతి—బ్రహ్మము కలదందువా, అస్తిత్వమే ఫలము, బ్రహ్మము లేదందువా, నాస్తిత్వమే ఫలము.” తాను దుర్బలుడ ననుకొనుచుండువాఁడెన్నటికిని బలవంతుఁడుకానేరదు. తాను సింహబలాన్వితుడనని భావించువాఁడో, “నిర్గచ్ఛతి జగజ్జాలాత్ పంజరాదిప కేసరీ—పంజరమునుండి కేసరిలిల జగజ్జాలము నుండి వెలువడును.” మఱియొక విషయమును మీరు గుర్తింపవలయును — రామకృష్ణపరమహంస యే సూతన తత్త్వములను బోధింపరాలేదు. ఐనను నాతని యాగమనము పురాతన తత్త్వములను సుప్రకాశిత మొనర్చి మించినది. ప్రాచీనభారతీయ ధార్మికవిజ్ఞానమంతయు నాతనియందు రూపుదాల్చినదని చెప్పనొప్పును. శాస్త్రతత్త్వము నరయుట కేమి, ప్రాచీన తత్త్వశాస్త్రగమ్యమును విధానమును నంతయు నవగాహన మొనర్చుకొనుట కేమి, యాతని జీవితమే నాకు సాధనభూతమైనది.

...జనులను వంచించుచు, గేవల కుక్షింభరుడనై కాలయాపన చేసియుండినచో, నాత్మహత్య చేసికొనియుండి

వాడను. సోదరమానవులకు బోధింప నవచ్చు లమని గ్రహించియు, ఆచార్య వేషమును దాల్చి, జనులను వంచించుచుఁ గుశ్మింభధులై జనులేల సంచరింతుఁడో నాకుఁ దెలియకున్నది. అది మహాపాతకము కాదా?...—మీ యాపుఁడు, వివేకానందుఁడు.

29

ఆమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు, 1-7-1895.

...మిషనరీల ప్రయత్నములను జూచి గంగ్గోలు చేయుచు, ఏమియుఁ జేయఁజాలక మీరు గంతులు చేయు చున్నంతసేపు మిమ్ములను జూచి నేను నవ్వుదును—మీరు వట్టి మట్టి బొమ్మలు, అది మీ స్థితి.... ఏండ్లు మీచేసె యీ యర్భకులకోసము స్వామి యేమి చేయఁగలఁడు!!

నాయనా! మిమ్ముఁ బురుషులను ధీరులను జేయుటకై నేను రావలసియున్నదని నాకుఁ దెలియును. హిందూ దేశమున నున్న వారబలమును నపుంసకులును పనుసంగతి నాకుఁ దెలియును. అందుచేఁ జికాకుపడకుము. ఇచటఁ బని చేయుటకు నాకు సాధనసంపద కావలసియున్నది. నే నర్భకుల చేతిలోఁ బడను. నీ వాండోళన పడవక్కఱలేదు. ఏ కొంచెమైనను నీ చేతనైన పని చేయుము. తుడుముమొదలు కొని దేవతార్చనవఱకు నంతయు స్వయముగా నేనే చేసికొనవలసి యున్నది.

...మీరేమి చేయఁగలఁడో చేసి చూపుఁడు, అప్పుడు నేను సంతసించును.... నన్ను గూర్చి యేమూర్ఖుని యధి

ప్రాయము కోసమును నేను గనిపెట్టుకొనియుండలేదు, ఓ యర్థకులారా! అఖండసహసము, అఖండధైర్యసాహసములు, అఖండప్రయత్నములు—వీని మూలముననే మహాఫలములు గలుగగలవని గ్రహింపుడు....

...అకలంకుడనై నేను వాని సేవకుడనై యున్నంత వఱకు నా శిరోజమునైన నెవ్వఁడును దాకఁజాలఁడు....

జనసామాన్యమునిమిత్తము మీరేమైనను గొంత పనిచేయుడు, అప్పుడు వారు మీకుఁ జోడ్చుదురు. వీరులై వర్తింపుడు, మరణ మొక్కసారియే. నా శిష్యులు వీటికి పంపలు కారాదు. మీరందఱును నాకుఁ బ్రేమపాత్రులని గ్రహింపుడు.—సదా మీ వి.

30

శ్రీ శ్రీమహారాజునకు వ్రాయఁబడిన లేఖ

ఆమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు, 9-7-1895.

...ప్రతిమహాకార్యమును హేశస, ప్రతిఘటన, అంగీకారము—నను సీ మూడుదశలను దాటవలసి యుండును. తమ్మధిగమించు వాని యాశయముల నెవ్వఁడును జనులపార్థము చేసికొందురనుట నిస్సంశయము. కావునఁ బ్రతిఘటనమును హింసయు యథేచ్ఛముగాఁ గలుగనిండు. స్థైర్యము, నైర్మల్యము, అఖండ భగవద్విశ్వాసము—ఇవి నాకుండినఁ జాలును, ఎన్ని యాటంకములు వచ్చినను త్మణములో మటుమాయమగును.

ఒక యాంగ్లేయునకు

న్యూయార్క్, 9-8 1895.

...అర్హ మగున దేదియో అదియే నిలుచునని చరిత్ర మనకుఁ దెలుపుచున్నది; శీలము గానిచో, సుశీలముగా నిలువఁగలుగునది మతమి? అద్వైతమే యింకా మానవ కోటియందు సమాలోచనాపదులగువారి మతమై వెలయును ఇది నిస్సంశయము. ఎవ్వరు మహాత్తమశీలసంపన్నులై ప్రకాశింతురో ఎచట నున్నను వారే సర్వమత సంప్రదాయములందును విజయపతాకమును చాల్చువాడు.

ఈ విషయమున స్వానుభవమును గొంచెము తెలిపెదను. నా గురుమహాశయుఁడు తమపు చాలించిన పిమ్మట మేము పది పండ్రెండుగురము ఊరును బేరును లేని యువకులము. మేము తలయెత్తినంతనే అణచివేయుటకు బలాభ్యుమగు శతసంస్థలు సిద్ధముగా నుండినవి. వాచాలతను వాక్పూరతనుగాక, పారమార్థిక జీవనము గడపవలయు ననెడి మహావాంఛను, ఆమరణముగు తత్ప్రియత్నమును రామకృష్ణుఁడు మాకుఁ బ్రసాదించియున్నాఁడు. నేఁడు భారతదేశమంతయు రామకృష్ణుని ప్రతిభాతిశయమును దెలిసికొని పూజించుచున్నది. ఆతఁడు బోధించిన తత్త్వములు సూర్యకీరణములవలె వ్యాపించుచున్నవి. ఆతని జన్మదివోత్సవమును జరుపుటకుఁ బదిసంవత్సరముల క్రితము నేను పంద

మందినై నను సమావేశపఱుపఁజాలకుండఁగా నిరు దేబదివేల మంది సమావేశమైనారు.

వలయునది జనసంఖ్యకాదు, శక్తి సామర్థ్యములు కావు, చిత్తవ్యర్థముకాదు, పాండితికాదు, వక్తృత్వము కాదు,—నైర్మల్యము, ప్రత్యక్షచరణము, ఒక్క-మాటలో—అనుభూతి—ఇదియే వలయునది. ప్రతిదేశమునను నిట్టి ధీరాత్ములు—బంధవిముక్తులు, బ్రహ్మనుభవయుక్తులు—సిరి సంపదలనుగాని, యధికారమునుగాని, పేరు ప్రతిష్ఠలను గాని, మఱి దేనినిగాని లక్షింపనివారు పదుగురు ఉండ నిండు,—ప్రపంచము నుజ్జూఁచిలూఁగింపఁగలరు.

రహస్యమిది, సమస్తయోగసిద్ధులను బరిత్యజించిన వాఁడు ధర్మమేఘమను స్థితిని బడయునని యోగ జనకుఁ డగు పరంజలి వచించును.* అట్టి యోగి భగవంతుని దర్శించును, భగవంతుఁడగును, అట్టిసిద్ధిని బొందుటకై యితరులకుఁ దోడ్పడును. ఇదియే సేను బోధింపవలయు తత్త్వము. సిద్ధాంతములు కుప్పటిప్పలుగాఁ బ్రకటింపఁబడియున్నవి, కొట్ల కొలఁది పుస్తకములు వెలువడియున్నవి. ఆహా! అణుమాత్ర మాచరణముండిన నెంత బాగుండెడిదో కదా!

* “ప్రసంఖ్యావైషమ్యవసీదస్య ధర్మభా వివేకభ్యాశ్చైర్ధర్మ మేఘస్పమాధిః—పకల తత్త్వములను జక్కఁగా వివేచించునట్టి జ్ఞానము నొందియు, ఘటపేక్షలేక యుండునట్టివాని కట్టి పరిపూర్ణ వివేక ధరిత ముగ ధర్మమేఘమను సమాధి కలుగుచున్నది.” పాఠంజలయోగ సూత్ర ములు, 4, 28.

...లోకులు నన్ను బ్రతిఘటించినకొలదియు నా సామర్థ్యము వెలువడియున్నది. రాజాధిరాజులు నా వాహనమును లాగిరి, నన్ను బూజించిరి, మఱియు మతాచార్యులును లోకులును సమానముగనే నన్ను దూషించిరి. ఐన నేను? భగవంతుడు వారినందఱిని బోచుఁగాక! వా రందఱును నా యంతరాత్మయే కదా! నా శక్తి సామర్థ్యములు క్రమవికాసము నొందుటకై వారందఱును సాధనభూతులే కదా!

...యావజ్జీవము మనము చేయు కృషి ఫలన నొక్కఁడు—ఒక్కజీవి—సంసారబంధ విముక్తుఁడు కాఁగల్గినచో, మనము మన యుద్యమమును నిర్వహించిన వారమే. హరి, ఓమ్!

...మరియొకమాట. భారతదేశము నాకుఁ బ్రేమాస్పదమనుటకు సందియములేదు, కాని నానాటికి నాకు విషయము విస్మయమగుచున్నది. మనకు భారతదేశమన నేమి? ఇంగ్లాం దననేమి? అమెరికా యననేమి? అట్లెచే నడుదనఁబడు నారాయణునకు మనము దాసులము. పాదతలమున నీరు వోయువాఁడు పాదపమున కంతకును నీరు వోసినవాఁడే కదా!

సాంఘికముగా ననుఁడు, రాజకీయముగా ననుఁడు, పౌరమౌఢికముగా ననుఁడు—శ్రేయోమార్గ మొక్కటియే— నేనును నా సోదరుఁడును నేకమేయని గ్రహించుటయే యా మార్గము....

పేరు ప్రతిష్ఠలమీఁది వాంఛను, బతులను బరిచాలింప వలయుననెడి కాంక్షను వీడి పనిచేయుదముగాక, కామ క్రోధలోభములను వీడి వర్తింతముగాక, అపుడు తత్త్వము మనకుఁ గరతలామలక మగును!

32

ఋషాప్రదీప్తాశ్వాసము, ఆగష్టు, 1895.

స్నేహాన్నద—...సమ స్తతీపులందును మానవుఁడే యుత్త మోత్తముఁడను హైందవాశయము నానాటికి నాకు విస్పష్టమగుచున్నది. మహామృదీయుల యభిప్రాయము నిదియే. అల్లా దేవతలను ఆదాము మోల మోకరింపుఁ డనను. ఇబ్లిస్ మోకరింపలేదు, అందుచే నాతఁడు సైతా నయ్యెను....సరుఁడే నారాయణుఁడు కాఁగలఁడు. దైవత్వము నొందుటకు దేవతలును దిరిగి మానవజన్మమై త్తపలసి యున్నది.....మీ వివేకానందుఁడు.

33

ఆమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు, ఆగష్టు, 1895.

...మిషనరీలనుగూర్చి నీవు బాధపడకు. నన్ను బాధ పెట్టకు. గోలచేయుట వారికి సహజము. అన్నము పడిపోవు చుండఁగా నెవరు గోలచేయుదు?...మనను సర్వదా వారికి శుభము కలుగుఁగాపుతమనియే కోరెదను. గురునందును భగవంతునియందును భక్తియు సత్యమున శ్రద్ధయు నున్నంత వఱకు, నాయనా! నిన్నవ్వరును నేమియుఁ జేయఁజాలరు.... సత్యమే నా దైవము, విశ్వమే నా దేశము. కర్తవ్య మను

దానిని నేను నమ్మను. కర్తవ్యమునునది సంసారుల దురదృష్టము. సన్న్యాసికిఁ గర్తవ్యమునున దేమికలదు? అది మిథ్య. నేను ముక్తుఁడను. నా బంధములు విచ్చిన్నములైనవి. ఈ శరీర మేమైన నాకేమి?... వేరుప్రతిష్ఠ లనెడి బుద్బుదములను నే నెన్నఁడును గాంక్షించినవాఁడనుగాను. భగవత్పుత్రుఁడనగు నేను లోకమునకుఁ బరమార్థమును బోధింతును.... అ పరమార్థమును—దత్త్వార్థమును—నాకుఁ దెలిపిన భగవంతుఁడే నాకుఁ దోడ్పడుటకై ధీరులను నుత్తమోత్తములను నాశడ కంపును.... అశీర్వాదములు.... సదా మీ వివేకానందుఁడు,

34

ఫ్యారి, 9-9-1895.

ప్రేమాన్నద—.... మిషనరీల ప్రలాపములను మీరింతగా గమనించుట నాకాశ్చర్యముగానున్నది.... భారతీయులు నేను సరియగు హైందవాహారమునే తివపలయునని కోరునెడల వెంటనే యొక వంటవానిని వలయు ధనమును బంపుఁడని వారికిఁ దెలియఁజేయుఁడు. అటుమాత్రమైనను సాయము చేయని యీ యవివేకుల వాచాలతను జూచిన నాకు నవ్వు వచ్చుచున్నది. మఱియు సన్న్యాసికిఁ బ్రధానప్రతిష్ఠములగు బ్రహ్మచర్య త్యాగముల కెన్నఁడైనను వ్యతిరీక్తముగా వర్తించితి నని మిషనరీలు మీకుఁ జెప్పినయెడల వారు వట్టి 'అబద్ధపు కోడు' లని తెల్పుఁడు....

ఇక నా సంగతి వినుఁడు. నేనొకరి యాజ్ఞలకు బద్ధుఁడనుగాను. నా జీవిత మెందుల కుద్దేశించఁబడినదో

నాకుఁ దెలియును. 'స్వదేశదురభిమానముతో' నాకు సంబంధము లేదు. మనఃపూర్వకముగాఁ జెప్పుచున్నాను. నేను భారత దేశమున కెంత చెందుదునో ప్రపంచమునకును నంత చెందుదును....నాచేత నైనంతవఱకు మీకు సాయము చేసి నాను. మీకిప్పుడు కావలసినది స్వయంసాహాయ్యము. ఏ దేశమునకుఁ గాని నామీఁదఁ బ్రత్యేకమైన హక్కులేదు. ఒక దేశమునకు నేను దాసుఁడనుగాను. విశ్వాసహీనులగు నో నాస్తికలారా! అర్థరహితప్రసంగము లిఁకఁ జేయఁబోకుఁడు.

కష్టపడి పనిచేసి, దొడ్డికిన ధనమంతయుఁ గలకత్తాకును జెన్నపట్టణమునకును బంపినాను. ఇంతచేసి, యవివేకుల యాజ్ఞలకు బదుఁడనగుటయా! సిగ్గులేదా మీకు? వారికి నేను ఋణపడిన దేమి? వారు నన్ను దూషించిన నేమి, భూషించిన నేమి? నాయనా! నే నసాధారణుఁడను. నీ కైనను నాతత్త్వమింకను బోధపడ లేదు. మీ పని మీరు చేయుఁడు, చేతఁగానిచో నూరకుండుఁడు; అంతేకాని యీ యర్థరహిత బోధలతో నన్నారక "సాధింపఁ" బోకుఁడు. దైవ మానవ రాక్షసశక్తులన్నిటికంటెను మహత్తరమైన శక్తి నాకాధారభూతమై యున్నది. ఇది నా ప్రత్యక్షమైన భవము, నాకెవరి సాయము నక్కఱలేదు. యావజ్జీవము నితరులకు నేను సాయముచేయుచున్నాను....తమ దేశమున నావిర్యవించిన మహనీయుని — రామకృష్ణ పరమహంస దేవుని — కార్యమునకుఁ దోడ్పడుటకుఁగాను వారు నాలుగు రూపాయలను ప్రోగుచేయలేకపోయినారు. పైపెచ్చు తా

మెవని కెటువంటి సాయమును లేయలేదో, ఎవడు తమ కోసమే యావచ్చుకీతోడను బాటుపడెనో, అట్టివాని నాజ్ఞాపింపజూచుచున్నాడు! కృతజ్ఞతయనునది యెట్టిదో యెఱుంగనిలోక మిటులుండును!

హిందూసంఘమున 'విద్యాధికు'లందు మాత్రమే కానవచ్చు స్వభాత్యహంకార పితౄచక్రస్థులలో, మూఢ విశ్వాసపరులలో, దయావిహీనులలో, వంచకులలో, పిఠికిపందలలో, ఒకడైనై తుచ్చజీవనముచేసి చచ్చుటకు జన్మించినవాఁడ నని భావింపకుడు; పిఠికితనమనిన నాకుఁ బరమాసహ్యము. పిఠికిపందలతోఁగాని, రాజకీయ మార్గముతోఁగాని నా కెట్టిసంబంధమును లేదు. రాజకీయమున నాకు లేకమును విశ్వాసములేదు. ప్రపంచములో భగవంతుడు, పరమార్థము — ఇవియే నా రాజకీయములు, మిగిలిన దంతయుఁ జెల్త...అశీర్వాదములు.— అప్పుడు, వి.

35

ఓం నమా భగవతే శ్రీ రామకృష్ణాయ ।

1895.

నాయనా—...కలకత్తాలోనివాడుగాని, మద్రాసులోనివాడుగాని, హిందువులు, ఒక సభజరిపి, నన్ను దమ ప్రతినిధిగా గుర్తించుచు, —నాయెడఁ జూపిన దయకు అమెరికా జనుల సభినందించుచు—ఒక తీర్మానము చేసియుండిన యెడలఁ బరిస్థితు లెంతో బాగుండెడివి, ఉద్యమము విజృంభ

భించెడిది. కాని యొకసంవత్సరము గడచినను ఎవ్వరును ఏమియుఁ జేయలేదు....

మన దేశమునకు గతిలేదు. స్వతంత్రమైన భావ మొక్కటియు నెవ్వరికిని దట్టదు, ఎంతసేపు వ్రాతపుంతలనే త్రొక్కుచు, — రామకృష్ణ పరమహంస యింతవాఁడని అంత వాఁడని, తలయుఁ దోఁకయులేని గాథలను గల్పించుచు, వానినిగూర్చి తమలోఁ దాము తగవులాడుచు, గాలయాపన చేయుచుండుదు. రామ! రామ!! జనసామాన్యమునకును మీకును ఏమైనను దారతమ్యముగలదని లోకమునకుఁ జూపుటకుఁగాను మీ రేమైనను జేయరా? — ఎంతసేపు మీ పిచ్చియేనా మీ కానందము!... నేడు (పూజామందిరమున) మీ కొకఁగుంట, రేపు దానిపైన నొక జేగంట, మఱునాఁ డొక చామరము — లేదా, నేఁడొక శయ్య, మఱునాఁడు దాని కోళ్లకు పెండిమలామా — ఇంక భక్తులకుఁ బరమాన్నమును బిండివంటలును; ఇంకఁ దలయుఁదోఁకయు లేని వేయి గాథలు — వేయేల, బాహ్యకర్మకలాపము — ఇదియేకాదా మీ కార్యక్రమము! మీ ధోరణి!! దీనికి ఉంగ్లమున Imbecility (బుద్ధిమాంద్యము) అనిపేరు. ఈ విధమైన కుట్ర తనపుఁ జేప్పలకంటె మతేమియుఁ దల కెక్కనివారే Imbeciles (బుద్ధిహీనులు) అనఁబడుదురు. గంట కుడిపైపున వాయించవలెనా? — చందనపుబొట్టు నుదుటనే పెట్టవలెనా, మతేచ్చటనైనను గూడ పెట్టవలెనా — హారతి మూడు సార్లీ యవలెనా, నాలుగుసార్లీ యవలెనా? ఈ విధమైన సమ

స్వల్పతో సహర్షిత మేవ రించుమించుగాఁ గలవరపడు చుందురో వారే Wretches (నిర్భాగ్యులు) అనఁదగినవాడు. ఈ భోరణివలననే భాగ్యదేవతకు వెలియై, ప్రతివారిచేతను నేవగించుకొనఁబడుచు, బ్రతివారికిని లోతువయై మనము మొట్టికాయలను దన్నులను దినుచున్నాము. పాశ్చాత్యులలో, ప్రపంచాధిపతులై యున్నాడు.... త్యాగవైరాగ్యములకును సోమరితనమునకును హస్తీమత కాంతరము.

అభ్యుదయము నొందవలయుననిన, మీ కర్మ కలాపమును గంగలోఁ గలిపి, సజీవదైవమును, మానవ దైవమును ప్రతిమానవరూపుని విశ్వముననే కాక, ప్రతి వ్యక్తియందును వెలయు భగవంతుని ఆరాధింపుఁడు. భగవానుని విశ్వరూపమే యీ ప్రపంచము. తదర్చనమే, లేక సేవనమే కర్మాచరణము. కర్మకలాపములందును ఆచారములందును నిమగ్నులైయుండుట కాదు. అన్నపుఁ బల్లెరము దేవునిముందు పదినిమిషము లుంచవలయునా, అఱిగంట సేపుంచవలయునా యని యాంక్షోశన పడుటయు (కర్మము) కాదు అది మతిభ్రమ; కాశీయందును, బృందావనమునందును దేవాలయపుఁదలుపులు తెఱచునపుడుగాని, మూయునపుడుగాని తదాదిగా నవిదినమంతయు గణగణ మ్రోగుటకుఁ గాను లక్షలకొలది రూప్యములు వ్యయింపఁబడినవి! ఇప్పుడు దేవునకు అలంకార సమయము, ఇపు డారగింపు సమయము, ఇప్పుడు మనకుఁ దెలియని మతేదియో సమయము.... ఇంక నిదియంతయు సజీవ ప్రత్యక్షదైవము తిండిలేక మలమల

మాడుచున్నప్పుడు, చదువులేక 'అలో' లక్ష్మణా! యని విలపించుచున్నప్పుడు! తోడిమానవులకుఁ బ్రాణము మీఁదికి వచ్చినను వారేమియుఁ జేయరుకాని బాంబాయిలోని బనియాలు (వైశ్యులు) నల్లుల యోగక్షేమార్థము అను పత్రులను గట్టించుచున్నాడు! ఈ యల్ప విషయము గ్రహింప మీకు బుద్ధిబలము చాలకున్నది. — ఇదియే మన దేశమునకు ముప్పు; పిచ్చి సంస్థలు మన దేశమునఁ గుప్పిరిప్పలు... ప్రచండదీక్షతో, మహోత్సాహముతో, మీలోఁ గొందఱు నలుదిక్కులకును వెళ్లి మన దేశమున నింతవఱ కెవ్వరును నిర్వహింపని యా విశ్వహాసారాధన ప్రచారమును సాగింపుడు, జనులతోఁ దగవులాడకుడు, ఎల్లరితోడను మనము మైత్రితో మెలఁగవలయును....

భగవదనుగ్రహమున మీ నోటినుండి లక్షల కొలది వేదములును దండ్రములును బురాణములును వెలువడఁ గలవు. ... శిష్యపారంపర్య మనునది లేనిచే ఏమియు సాధింపఁ జాలము. ...

... ఇరదులకు ముక్తిని జేకూర్చుటకుఁగాను నరకమున కై నను సరియే పొమ్ము. ...

... ఈ క్రింది సంగతులను సదా జ్ఞప్తిలో నుంచు కొనుము :

1. భక్తిని ముక్తిని భోగమును సమస్తము త్యజించి వేసిన సన్న్యాసులము మనము.

2. ఆచందాలము సర్వజనులకును హితమొనర్చుటయే మన ప్రత్యేకము. ...

3. లోకకల్యాణార్థము రామకృష్ణ పరమహంస యావిర్భవించెను. అతనిని మానవుండనుడు, భగవంతుండనుడు, అవతారమనుడు—మీమీ పరిజ్ఞానము ననుసరించి, మీ యిష్టానుసార మాతనితత్త్వమును గ్రహింపుడు.

రామకృష్ణపరమహంస కంజలి ఘటించువా రాక్షాసుననే దివ్యులై వెలయుదురు.

...—ఆపుడు, విశేషానందుడు.

36

ఓం నమో భగవతే శ్రీ రామకృష్ణాయ !

1895.

...నాయనా! నీవు ముక్తిని బొందకున్న నేమి? కొలఁది పర్యాయములు నరకమునే యనుభవించిన నేమి? భర్తృహరి చెప్పినమాట యసత్యమా?

శ్లో. మనసి వచసి కామే పుణ్య పీఠ్యాష పూర్ణా
ప్రీతువన ముపకారశ్రేణిభిః ప్రీతయన్తః
పరగుణ పరమాణున్ పర్యవీర్యత్య నిత్యం
నిజహృది వికసన్తః సన్తి సన్తః కియన్తః.

చ. “హృదయవచకృతీరముల సంతయించు గుణ్యగుణాప్రభావైశ్చ
మదము బహూపకారముల మూడు జగంబులవన్ ఘటించుచున్
వదలక పాదుసదులవంబులు గొండలువేసి మెచ్చుచున్
మదిని వికాసయుక్తలగు మాన్యులు గొండలు వొల్లరిద్దరన్.” *

* భర్తృహరి సుభాషితము, నీతి శతకము, 70.

నీకు ముక్తి కలుగకున్న నేమి? (నీవనునది) ఏమి కాల్య ప్రలాపము! ఆహా! దృఢముగా నిరాకరింపఁగలిగినచోఁ గాలకూటవిషమైనను శక్తిహీనమై పోవునని చెప్పుదురే! “నా కేమియుఁ దెలియదు!” “నేను అభిముఁడను!” అనుట యేమి వినయమోయి! అది మిథ్యావైరాగ్యము—నక్క- వినయము—అని నేను జెప్పెదను. ...

మనకుఁ గట్టుచిట్టమైన యొక సంఘము కావలసియున్నది. ... పని చేయునపుడు మీరు మద్రాసువారితో సుప్రతింపుడు. వారికి మంచి కార్యమైనపుడే కలదు.

... ఉచితముగాఁ బంచిపెట్టిన పుస్తకములు జనులు చదువరు. కావున నామకార్థము కొంత వెలపెట్టుడు.

హరి సభలను నితర సంస్థలను మెల్లఁగా మనలోఁ గలుపుకొనవలయును....

నీవు నారాయణుఁడవు, నేను నారాయణుఁడను, నరుఁడు నారాయణుఁడు. మానవరూపముననున్న యీ నారాయణుఁడే లోకమున సమస్తము చేయుచున్నాఁడు. నారాయణుఁ డెక్కడో కొండమీఁదఁగూర్చుండియున్నాఁడా? కావున నడుము కట్టుకొని కార్యరంగమునఁ బ్రవేశింపుము!

... హిందూదేశములోనున్న కొలఁదిమంది బ్రాహ్మణులకు మాత్రమే ధర్మాధికారముట!... (ఇట్టివారి) ఆచారములలో — సాధనలలో — గల తత్త్వార్థము సంగ్రహముగా నిది : “నేను బరిశుద్ధుఁడను, లోకమంతయు

నశుద్ధము!" పరమ నిశ్శుద్ధమతము, పాపండుమతము, ఘోరరాక్షస మతమిది!... ఇంక వీరు చేయు ఘనకార్యములో!—“వంకాయ బంగాళాదుంపను దాకిన పక్షమునఁ బ్రళయము సంభవించకుండఁ బ్రపంచ మెంతకాలము నిలుచును?” “చేతులను శుద్ధి చేసికొనుటకుఁగాను బండ్రెండుసార్లు మట్టివైచి తోముకొనని యెడలఁ బితరులు పదునాలుగు తరముల వారా, అధోగతి పాలగువారు, ఇరు నదినాలుగు తరముల వారా?”—జనాభాలో నాలుగవ వంతు తిండిలేక పస్తుండియుండగా నీ విధమైన ధర్మ సూక్ష్మములను రెండువేల యేండ్లనుండి చర్చించుచున్నాడు. ఇందులకు శాస్త్రీయోపపత్తులను గనుఁగొనుచున్నాడు. ఎనిమిదేండ్ల పిల్లను ముప్పదియేండ్ల వానికిచ్చి తల్లిదండ్రులు బ్రహ్మనంద పడుచున్నాడు. దాని నెవ్వరైనను బ్రతిఘటించినయెడల, “మా మతము ధ్వంసమై పోవుచున్నది” అని పెద్దగోల! యాపనమైనను రాకమునుపే తమపిల్లలు తల్లులు కావలయునని యాచార్యశనపడుచు, నీ వైపరీధ్యమునకు శాస్త్రోపపత్తులను జూపఁబోవువారి మతము నేమన వచ్చును? అనేకు లింక నీదోషమును మహమ్మదీయాగమనమున కంటఁగట్టుచును. మహమ్మదీయుల దీదోషము, మనది కాదు! గృహ్యసూత్రములలో బాలికల వివాహవయస్సును జూడుదు. ... అతిబాల్యముననే బాలికలకు వివాహము చేయవలెనని యందు వక్కాణింపఁబడినది. ... ఇంక వైదికమైన యశ్వమేధయాగమున నింతకంటె వధ్వానమైన సంగతులు చెప్పఁబడినవి. బ్రాహ్మణములన్నియు వానిని

సూచించును, వ్యాఖ్యానకర్తలందఱును యథార్థమని యంగీకరింతురు. వీనిని మీరెట్లు కాదనంగలరు ?

ఇంతకును నాయభిప్రాయ మేమన, ప్రాచీనకాలమున — ప్రాచీన చరిత్రమున — అనేకమైన మంచి విషయములుండవచ్చును, ఉండినవి, వానితోఁ బాటు చెడ్డ విషయములు నుండినవి. మంచివానిని మనము నిలుపుకొనవలయును. కాని భావిభారతదేశము ప్రాచీనభారతదేశముకంటెను మహత్తరమై వెలయవలయును. శ్రీ రామకృష్ణుడువయించిన నాటినుండియు నవినభారతదేశవిశాసము, సత్యయుగము, ఆరంభమైనది. మీరు తత్ప్రీతినిధులు కావలసియున్నారు. ఈ నిశ్చయముతోఁ గృషిచేయుటయే మీ కర్తవ్యము. ... నాస్తికుని మనస్సున నేమున్నది? — చెత్త, అస్తికులే వీరులు. అద్భుత శక్తిని వారు ప్రకటింపగలరు. ప్రపంచము వారికిఁ బాదాశ్రాంతమగును. — “దీనజనసానుభూతి సాహాయ్యములు” : “నరుడే నారాయణుడు” : — “ఆత్మ శ్రీ పురుష బ్రాహ్మణ శ్రుతియాదిభేద విరహితము” : — “సర్వం విష్ణుమయం ఆగత్” (భగవంతుఁడు సర్వాంతర్యామి). పరులకుఁ దోడ్పడుటయే మనయందలి దైవాంశము వ్యక్తమగు విధానము. ...

బ్రాహ్మణునికంటెఁ జండాలునికే విద్య విశేష మావశ్యకము. బ్రాహ్మణపుత్రున కొకగుదవు గావలసియున్నచో, జండాల పుత్రునకుఁ బదుగురు కావలసియున్నారు. ... కమ్మరిపీఠిలో సూదు లమ్మనేల! దరిద్రులు,

దీనులు, అధఃకృతులు, అజ్ఞానులు వీరే మీ కారాధ్యులు కావలయును.

... అస్పృశ్యత మనోబాద్యము, కావున జాగ్రత! వికాసమే జీవనము, సంకోచమే మరణము. ప్రేమయే జీవన ధర్మము....—మీ సేవకుఁడు, వివేకానందుఁడు.

37

1895.

అయ్యుష్మంతుఁడగు నఖండానందునకు ... నీ యాశయ మద్భుతమైనది, కాని యొక కట్టుపాటునకు వచ్చుశక్తి మన హిందూసంఘమున శుద్ధశూన్యము ఇదియే సర్వానర్థముల కను బుట్టినిల్లు. మన మే విషయమునను ఏకీభవింపము, పైగా నందులకు విముఖులము. కట్టుపాటునకు ముఖ్యవిషయము విధేయత. “తోచినచో నేదో కొంచెము చేయుదును, తరువాత పది ధ్వంసమైనను సరియే ” ఇది మన ధోరణి ఈవిధమైన పనివలన నేమియుఁబ్రయోజనములేదు. సహనము, అఖండ కార్యదీక్షయు మనకుఁ గావలసియున్నవి....

... అగ్నికీలలలో దుముకుటకై నను నీవు సిద్ధముగా నుండవలయును అపుడే యేమైనను సాధింపఁ గలుగుదువు ... నీ ప్రియసోదరుఁడు, వివేకానందుఁడు.

38

రీడింగ్, ఇంగ్లాండ్, 4 10 1895.

స్నేహోన్నద—, ... జీవన రహస్యము భోగానుభవము కాదు. అనుభవ మూలమున జ్ఞానార్జనము. ... నీ ప్రేయోధిలాషి, వివేకానందుఁడు.

39

రీడింగ్, ఇంగ్లాండ్, 4 10 1895.

స్నేహస్పద—... నైర్మల్యము, సహనము, కార్యదీక్ష
—ఇవియే సమస్త విఘ్నములను జయించును. మహా
కార్యము లెప్పుడును నెమ్మదిగా సాగును, ... అప్పుడు,
వివేకానందుడు.

40

రీడింగ్, ఇంగ్లాండ్, 4 10 1895.

ప్రేమాశ్పద , ఇతరులను నేను బ్రేమించును, కాని శ్రీరామ
కృష్ణుని శరణు బొచ్చినవానికి రవంత ముల్లు గ్రుచ్చు
కొనినదని వినిన ఘోరపరితాపమును బొందుదును. . . .

నా యభిప్రాయమును చెలిపెదను, దయ యుంచి
కోపపడకుము. నీ వాతని వాడవై యున్నంతవఱకు నేను
నీ దాసుడను, తన్మార్గమునుండి లేకముతోలగితివా,
నీదారి నీది, నాదారి నాది. నాయనా! దేశములోని
సమస్త సంప్రదాయములకును నాతో డాపోశనము పట్టి
నాడు. “మయై వైశే నిహతాః పూర్వమేవ నిమిత్త
మాత్రం భవ సవ్యసాచిన్ ఓ సవ్యసాచీ! (అట్లనా)
వీరందఱును నాచే బూర్వమే నిహతులైరి, నీవు నిమిత్త
మాత్రుండవు కమ్ము.” (గీత). నేడో, లేవో, అవి మీ
సంఘముననే లయించును. నరుడా! విశ్వాసహీనుడా!
అతిని కృపచే, “బ్రహ్మాణం గోష్ఠదాయతే బ్రహ్మాండ
మంతయు గోష్ఠద మాత్రమైపోవును సుమీ,” గురు

ద్రోహులు కాకుండు, గురుద్రోహము ప్రాయశ్చిత్తము లేని పాతకము. పేదప్రతిష్ఠలు, సత్కర్మములు, "యజ్ఞహోషి, యత్తపస్యసి, యదక్షాసి," ఇత్యాది. మీ దేమి యజ్ఞము లొనర్చినను, ఏమి తపమొనర్చినను, ఏమి భుజించినను సర్వము నాతని చరణోపాంతమున సమర్పింపుండు. లోకమున మనకీక నేమి కావలయును? — అతడు మన కాశ్రయము నొసంగినాడు, ఇంతకంటె మనకేమి కావలయును? భక్తికి భక్తియే ఫలము ఇక నేమి కోరదగినది? సోదరా! మనలను బెంచి, పోషించి, జ్ఞానవిజ్ఞానముల నొసంగివ మహా నీయునియెడ మన మెవనిని సాక్షాత్ భగవానుడని గ్రహించితిమో ఆ పురుషోత్తమునియెడ ద్రోహులము కాదగునా!!! ఆ ప్రభుని దయను మఱచితివా! బుద్ధుండు, కృష్ణుండు, ఏను వీరి జీవితములు పురాణేతిహాసవిషయములు, వీరు చారిత్రకపురుషులా, కాదా, యను శంకలు వెలువడుచున్నవి; ఇక శ్రీరామకృష్ణ నొన్నత్యమును బ్రత్యక్షముగాఁ గాంచిన నీవు ఒక్కొక్కప్పుడు భ్రమించుటయా! ఇస్సీ! నేను బెప్పవలసిన దేమియులేదు. దేశదేశాంతరములలో, నాస్తికులచే, నిర్దయాత్ములచే, నాతని విగ్రహము పూజింపఁబడుచుండ నీవపుడపుడు సంశయాత్ముడవగుటయా!! నీవంటివారిని వందలకొలది, వేలకొలదిమంది, నాతఁ డుచ్చాసమాశ్రయమున స్పృశింపఁగలడు. అతని పాదధూళిని శరమునఁ బాల్పఁగలుగుటచే నీ జన్మము ధన్యమైనది, నీ వంశము ధన్యత చెందినది, నీ దేశము ధన్యమై ప్రకాశించుచున్నది. నేనేమి చెప్పుదును! అతడు

మనరక్షకుడు ఇది నా ప్రత్యక్షానుభవము. నాయనా ! పిచ్చివాడవు గాకున్న, అప్పరసలును లక్షలకొలది రూప్యములును నన్ను లేకము నాకర్షింపజాలక, తృణప్రాయముగాఁ దోచుటకు నా బలమేనా కారణము? లేక నన్ను రక్షించుచున్న యా మహనీయుడా, కారణము? అతని యందు విశ్వాసము లేనివాడు, అతనియొడ గౌరవము లేనివాడు, భ్రష్టుడగునని నిష్కర్షగాఁ జెప్పెదను.

... హిందువులకుఁ బ్రపంచజ్ఞానము లేనట్లు తోచుచున్నది; ఏపనినైనను జేయుదునని నీవు మాటయిచ్చినయెడల సరిగాఁ జెప్పిన సమయమునకు నీ వా పనిచేయవలయును, లేకున్న, జనులకు నీ యందలి నమ్మకము చెడిపోవును, ధనాదివ్యవహారవిషయములకు వెంటనే జవాబు చెప్పవలయును. వ్యవహార మెన్నటికిని వ్యవహారమే. ... మీ వివేకానందుడు.

41

చెల్వ, 31 10 1895, సాయంకాలము. గం. 5 లు.

ప్రియమిత్రునకు ... సాధారణముగా లోకమున కేదియో యొక సంప్రదాయమనునది కావలయును. కర్మకాండ మాలమునను బ్రతీకముల మాలమునను రూపకల్పన నొందిన వేదాంతమే సామూహ్యముగా మతము లేక ధర్మమని భావింపఁబడుచున్నదని చెప్పనొప్పును.

ఏదియూ యొక విధమైన యాచారకాండ నేర్పజుచుట మన కొక సంప్రదాయమనునది యుండుట—అత్యా

వశ్యకము. వీలై నంత శీఘ్రముగా మన మొక యాచార కాండను నిర్ణయింపవలసి యున్నదని నా యభిప్రాయము. . . . భాండాగారమునుండి హిమాద్రికోశమును ఉపనిషత్తులను నీవు తీసికొని రాఁగోరెదను. మానవునకు ఆజన్మాంత ముత్కృష్టమగు నొక ధర్మశాస్త్రమును నిర్మింతుము. కేవల తత్త్వశాస్త్రమును వేదాంతమును జనుల తలకెక్కువు— జనుల నవి పశపఱచుకొనఁజాలవు. — అప్రమిత్రుఁడు, ఆశీ ర్వాచకుఁడు, వివేకానందుఁడు.

అయుష్మంతుఁడగు నఖండానందునకు— . . . నాయనా! ఇది బహువిచిత్రమైన ప్రపంచము — బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులు సహితము కామిని కాంచనములబారి పడకుండ తప్పించుకొనుట దుర్లభము. . . . మతముపేర నెవ్వరిని డబ్బు వసూలుచేయనీయకుము. . . . గృహస్థుఁ డెవఁడైనను మతము కట్టించుటకను మిషతో నాపేరఁగాని, మనపేరఁగాని ధనము వసూలుచేయుచున్నట్లు వినుట తటస్థించిన, నీవు మొదట చేయవలసినపని వానిని నమ్మకుండుటయు వానితో జోక్యము కల్పించుకొనకుండుటయునే. . . . భక్తుఁడగు ధర్మకర్తయైనను, యోగ్యుఁడును స్థితిపరుఁడునగు గృహస్థుఁడైనను నిట్టికార్యమును బూనినయెడల, లేక వసూలుచేయఁబడిన సామ్యు ధర్మకర్తయగు గృహస్థుని యధీనమున నుంచఁబడినయెడల మంచిదే, భయములేదు. . . .

... ఈ దేశమున (ఇంగ్లాండున) నేయుద్యమమైనను సాగవలయుననినఁ గొంతకాలము పట్టును. కాని John Bull (అనఁగా నాంగ్లేయుఁడు) ఏ పనికై నను బూనుకొనెనా, అది భల్లూకపుఁబట్టే. అమెరికాదేశీయులు చుట్టుకై నవారేగాని వారి యుత్సాహము తాటియాపమంట...మీ ప్రియ సోదరుఁడు, వివేకానందుఁడు.

43

లండన్, 18-11-1895.

స్నేహస్పద—...ఇంగ్లాండులో నా యుద్యమము దివ్యముగా సాగుచున్నది. ఇచటి విజయము నాకే అశ్వర్యకరముగా నున్నది. అంగ్లేయులు పత్రికలలో గడచిడచేయరు. కాని శాంతముగాఁ బని సాగింతురు... (పాఠములు మొదలైనవానినిమిత్రము) జనులు గుంపులు గుంపులుగా వచ్చుచుండుటచే వారికిఁ దగు నానవము లొసఁగుటకు నాకు శక్యముగాకున్నది. కావున దొరసానులును నెల్లరును సేలమీఁదనే కూర్చుండురు. రాజబోవు వారము నే పమెరికాకు వెళ్లెదనని విని యిచటి జనులు చాల విచారించుచున్నాడు. నేను వెళ్లినచో, నిచట నా యుద్యమమునకు హానికలుగునని కొందఱి యభిప్రాయము. కాని నే నట్లు తలంపను. మానవులపై, పరిస్థితులపై, నే నన్నఁ దాధారపడువాఁడనుగాను, పరమేశ్వరుఁడే నా తాధారభూతుఁడు....

...ఆత్మవంచకుఁడవును, బిటికిపందవును గాకుండ, నెల్లరకును సంతోషకరముగా వర్తింపుము. ... మనదేశీయు

లనునట్లు నాకు మరణించుటకుఁగూడ తీటికలేకున్నది....
 ఆత్మవికాసమునకు గురుభక్తియే మూలము.

... నిజముగా కార్యభారముచే నలసియున్నాను.
 ఇంత తీవ్రముగాఁ బనిచేసినచో, మఱి యేహించువైన
 నీపాటికి మరణించియుండును.... చిరకాల విశ్రాంతి నిమిత్తము
 భారతదేశము రాఁగోరదను.... ఆత్మఁడు, ఆశీర్వాదకుఁడు,
 వివేకానందుడు.

44

మ్యూయాక్, 20-12-1895.

ప్రేమాన్నద—, ... సూక్తముల ననువదించుటలో భాష్య
 కారులు తెలుపు విషయములను శ్రద్ధతో గమనింపుము.
 అంతేకాని ప్రాచ్యభాషాపండితు లనఁబడువారి యభిప్రాయ
 ములను బాటించకుము. మన శాస్త్రములనుగూర్చి వారికి
 రవంతయుఁ దెలియదు. శుష్కశబ్ద శాస్త్రజ్ఞులు మతధర్మ
 ములనుగూర్చియుఁ దత్త్వమునుగూర్చియు గ్రహించుట
 దుస్థరము.... ఉదాహరణమునకు ఋగ్వేదములోని “ఆసీద
 వాతమ్” అను మాటలు “ఆతఁడు శ్వాసించకుండ జీవించెను”
 (He lived without breathing) అని యనువదించఁబడినవి.
 ‘అవాతమ్’ అనుదానికి ‘అచలితముగా’ లేక ‘స్పందన
 రహితముగా’ అని మూలార్థము. కల్పారంభమున విశ్వకేతి,
 లేక ప్రాణస్థితి యిందు వర్ణితము;—భాష్యకారుల వచనము
 లను గమనింపుము. మన ఋషుల ననుసరించియే కాని,
 విరోపా పండితుల ననుసరించి వ్యాఖ్యానింపకుము. వారి కేమి
 తెలియును?

...మీలో మీరు తగవులాడకుండు. అసూయయే మన జాతికి వేరుపురుగు, నీవును నచటి విమ్రులెల్ల దును నాకత్యంత ప్రేమపాత్రులని గ్రహింపుడు.— వివేకానందుడు,

45

న్యాయార్కు, 29 12 1895.

ప్రియసోదరికి , కామాది ప్రవృత్తుల కున్నతగతి కల్పించుటయే మన ధర్మముకాని వానిని నశింపజేయుట కాదు....

...భక్తులను సేవించువాడే మహాత్మను భగవద్భక్తుడని మన భగవద్గీత బోధించుచున్నది.... సవా మీప్రియసోదరుడు, వివేకానందుడు.

46

స్నేహాన్నదఎవ్వరికైనను ధనికులు పాయము చేసి యుండిన దేశమేదియో నాకు తెప్పము! సమస్త దేశములందును ఘనకార్యము లొనర్చినది నడిమి తరగతి జనులే....ఏమియు భయము లేదు! అల జగన్మాత నాకు కోడ్పడుచున్నది!...మీ ప్రియసోదరుడు, వివేకానందుడు.

మఱియొకమాట....వంగమాసప్రతికను నెల కొల్లుటనుగూర్చి ప్రస్తావించుచున్నాడు. అతనికి నీ చేతనైనంత వజ్రుకోడ్పడుము....ఏ యుద్యమమునను ఎవ్వరిని నిరుత్సాహపఱుపరాదు. నిరసనమును ఖండనమును విస్మరింపుము.

పరులు సరియైన మార్గమవలంబించుచున్నట్లు తోచునంత వఱకు వారికిఁ దోడ్పడుము. పెడదారిని బోవుచున్నట్లు తోచెనా, మెల్లఁగా వారి తప్పదమును వారికిఁ దెలుపుము. పరస్పర ఖండనమండనములే యల్లరికి మూలము. ఇదియే సంస్థకు వేరుపురుగు....వి.

47

ఆమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు, 1893.

ప్రియుష్మంతుఁడగు ఈ లేఖ నీకొక్కనికే యుద్దేశింపఁబడినది. ఈ లేఖయందలి హితబోధలను బ్రతిదినము పఠించి వాని ననుసరింపుమని కోరెదను. . . .

1. మన తాపత్రయము సహజముకాదు. కావున దానిని దొలఁగించుకొనవచ్చునని శాస్త్రములు చెప్పుచున్నవి.

2. జనులు తమలోఁ దాము జాతులను దెగలను నేర్పఱచుకొనుటయే యాధిభౌతికతాపమునకు మూలమని అనఁగా జన్మముపైఁగాని, సిరిసంపదలపైఁగాని యాధారపడి యుండునట్టి జాతిభేదమే యీ తాపమునకు మూలకారణమని — బుద్ధావతారమున భగవానుఁడు అల్పియున్నాఁడు. అత్యయందు స్త్రీపురుషవర్ణాశ్రమాదిభేదము లేనియులేవు; బురదను బురద శుభ్రముచేయఁజాలనియట్లు భేదభావముచే నెన్నఁటికిని ఏకీభావము కలుగఁజాలదు.

3. సమస్తపాపములకును దుఃఖములకును అవిద్యయే మూలమనియు నిష్కామకర్మము చిత్తశుద్ధిని జేపూర్చు

ననియుఁ గృష్ణావతారమున భగవంతుఁడు పలికియున్నాఁడు. కాని, “కిం కర్మ కి మకర్మేతి కవయోప్యత్ర మోహితాః, — ఏది కర్మము, ఏది యకర్మమను విషయమునఁ బండితులు సైతము మోహితులగుచున్నాడు.” (గీత)

4. పారమార్థిక శీలమును జెంపొందించిన దేదియో అదియే కర్మము. విహికచింతను బురికొల్పున దేదియో అదియే అకర్మము (దుష్కర్మము).

5. కావున మానవుని చిత్తవృత్తిని దేశకాలములను ననుసరించి కర్మాకర్మములు నిర్ణయింపఁబడవలయును.

6. యజ్ఞయాగాది కర్మములు పూర్వకాలమునకే కాని యాధునిక కాలమునకుఁ దగవు.

7. రామకృష్ణావతారము సత్యయుగ ప్రారంభము.

8. ఈ యవతారమున నాస్తికభావములు...జ్ఞాన కుతూహలముచే నిర్మూలంపఁబడును ; నిఖిల ప్రపంచమును బ్రేమమూలమునను భక్తిమూలమునను నేక మొనర్పఁ బడును. . . . రామకృష్ణ సవతారముగా నంగీకరించినను, అంగీకరింపకున్నను నాతని బోధల నవలంబించువా రెవ్వరైనను ధన్యులై వెలయుదురు.

9. ప్రాచీన కాలమునఁగాని, యాధునిక కాలమునఁ గాని వివిధ సంప్రదాయ కర్తలు త్రొక్కివది పెడదారి కాదు. వారు చేసినది మంచిదే, కాని యింకను వారు

విశేషమైన మేలు చేయవలయును. యోగ్యము—యోగ్యతరము—యోగ్యతరము—ఇది వివేచనాశ్రమము.

10. ఎల్లరను వారివారి స్థితినుండియే మనము లేవనెత్తవలయును. ఇష్టనిష్ఠనుండి మజల్బుక, యెల్లరకను గ్రమముగా నుత్తమాశ్రయములను జూపవలయును. నేటి సాంఘిక పరిస్థితులు యోగ్యమైనవే, ఐనను వానిని యోగ్యతరముగను యోగ్యతరముగను నొనరింపవలసియున్నది.

11. స్త్రీల స్థితిగతులను జక్కఁజేయనిచో, లోక శ్రేయమున కవకాశము కాన్పింపదు. ఒక్కఁజెక్కతోఁ బట్టి యెగురఁజాలదు.

12. రామకృష్ణాపతారమున స్త్రీ గురువుగా స్వీకరింపఁబడుటయు స్త్రీవేషమునను మధురభావమునను నాతఁడు (శ్రీ రామకృష్ణుఁడు) సాధన లొనర్చుటయు స్త్రీ జగన్మాతృస్వరూపిణి యని లోకమున కాతఁడు చాటుటయు—పైని చెప్పిన విషయములనే ప్రకటించుచున్నవి.

13. కావుననే స్త్రీలకోసము మొట్టమొదట మతమును స్థాపింపవలయునని నా ప్రయత్నము. గాడ్గులును మైత్రేయులును వీరిని మించు విశిష్టగుణసంపన్నులును ఈ మతమునుండి వెలువడవలయును.

14. మోసముచే నే ఘనకార్యమును సాధింపఁజాలము. ప్రేమ, సత్యవ్రతము, అఖండ కార్యదీక్ష—వీని

వలసనే యుద్యమములు కొనసాగుచుండును, “తల్ తరు పొడువమ్.” (కావున నీ పొడువమును బ్రకటింపుము.)

15. ఎవ్వరితోడను మనము వివాదపడనక్కఱలేదు. మీ సందేశము నొసంగి జనులను వారి యభిప్రాయము నవలంబింపనిండు. “సత్యమేవ జయతే నాస్మతమ్” — సత్యమే జయించునది, అస్మతము కాదు.” తదా కిం వివాదేన ? (కావున వివాద మెందులకు ?)

...కార్యదీక్ష నఖండనిష్కాపట్యముతోడను సాజన్యముతోడను మేళవించి వర్తింపుము. ఎల్లరతోడను బాత్తుకలిగియుండుము. అహంభావమును బాక్షికభావములను బూర్తిగా విడనాడుము. వ్యర్థ వాగ్వాదము మహాదోషము.

...N—ఘోష నన్ను ఏసుక్రీస్తుమొదలగువారితోఁ బోల్చినట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. మన దేశములో దానికిఁ దలఁపఁగలవాఁడు దుండరేమోకాని, వానిని (అట్టి యభిప్రాయములను) అచ్చొత్తించి మీ రిచటికిఁ బంపిన, నన్ను వీరు దూషింపవచ్చును! ఒకరి భావస్వారంభముజోలి! మనము పోరాదని నా యభిప్రాయము. అది నే నిచ్చగింపను — నేనేమి ‘మిషనరీ’నా?

...ఏకార్యమైనను, ఉద్యమమైనను ఆరంభించుటకు ముందు శ్రీరామకృష్ణుని బ్రాధింపుము, నీ కారణంబు సరియైన మార్గము చూపును....

...నే నీ లోకమున నుండ, శ్రీ రామకృష్ణుడు నన్ను నిమిత్తమాత్రుని చేసికొని తన యుద్యమమును

సాగించుచున్నాడు. మీ కిందు విశ్వాసమున్నంతవఱ కే
కీడును హానియుఁ బాటిల్లునను భయములేదు.

...మనము లోకుల దృక్పథమున నున్నామనియు
మన మొనర్చు ప్రతికార్యమును, నుచ్చరించు ప్రతివాక్కును
వాడు గమనించుచున్నారనియు జ్ఞప్తిలో నుంచుకొనుడు.

, ...ప్రతిపక్షులను గొట్టుటకుఁ గత్తులును గరారులును
గావలయును, కావున త్రద్యతో నాంగ్లమును సంస్కృతియును
నేర్చుకొనుము....అలంకారికశైలి విడిచిపెట్టుమని...చెప్పుము.
విదేశీయభాషలో నాలంకారికశైలిని వ్రాయుట దుర్లభము.

48

ఇంగ్లాండ్, 1895.

స్నేహస్పద ,...పెద్దమనుష్యులకుఁ దగునట్లు మనవా
రేల స్వదేశీయ వేషమును ధరింపరాదు! తమ
కాటుపలుపునకుఁ దోడు (దొరటోపీలతో) ఆ భయంకర
వేషమేల! శ్రీరామ రక్ష !. ...

...నిరంతరోపన్యాసములచే నాడిచార్పల్యమును
దన్మాటమున నిద్రలేమియు నితరబాధలును గలుగు
చున్నవి....అవుడు, వివేకానందుడు.

49

రీడింగ్, ఇంగ్లాండ్, 1895.

...‘లౌక్యము’ మహాదుర్గుణము, దానిని దొలఁ
గించుకొనుట దుర్లభము....ఇందున, నందునఁ బొందక
సగము సన్నాహములును సగము గృహస్థులునై యుండు

విచిత్రవృత్తులు నా కక్కటలేదు. “దుర్విమర్శలను జేయు లోకులను గ్రహితులులుగాఁ జూడవలయును!” అని శ్రీ రామకృష్ణుడు వచించువాడు....మీ మాటలకును జేతలకును సంపూర్ణ సామరస్యము ఉండవలయును.... సాంఘికాచారములకున్నిటికిని ‘దాసోఽహా’ మను సనాతన పారాణిక హిందువుడనా నేను? నే నెన్నడును అట్లు వటింపలేదు—ఎన్నడును అట్లు చెప్పుకొనను. ఏ పక్షము వకుఁగాని యింపుగానుండు విషయములను మీరు చెప్పు వక్కటలేదు. ... నాయనా! ప్రతివ్యక్తియు రామకృష్ణ పరమహంస గానీరఁడు!

...ఇంగ్లాండులో థార్నితోద్యమములు మెల్లఁగాఁ గాని సాగవు. ఇచటి జనులు మొండిపట్టువలగలవారు, లేదా, నాస్తికులు. ఇందు మొదటి తరగతివారికి మఱల నేవో కొంచెము నామమాత్రమగు ధర్మముండును. వారు “దేశభక్తియే మామతము” అందురు. అంతే.

...ఉపన్యాసాదుల నిమిత్త మాంగ్లేయులు పైస ఖర్చుపెట్టరు. వీరు నీ మాటలను వినవచ్చినయెడల నీ వచ్చువంతఁడ ననుకొనవలసినదే—మన దేశమునను నింతే కదా....దీనికిఁదోడు బ్రహ్మము మొదలగు తత్త్వములను గూర్చి నీవు వారికి బోధింపఁబోయినయెడల, “చిత్తము, సెలవు పుచ్చుకొందుము” అందురు. “ఈతఁడెవరో మఱి యొక Clergyman(మతగురువు) కాఁబోలునురా బాబూ!” అనుకొందురు!...మీ స్నేహశుభదుఁడు, వివేకానందుఁడు.

...ఉన్న సంగతి యిది : 'మిషనరీ' పండితుల చేతులనుండి యెవరైనను దమ యన్నమును లాగుకొనవలయును. అనగా, బాండిత్య ప్రకర్ష చే ఏదిని గద్దించి వ్యవహరింపవలయును. లేనిచో వానిని 'ఉఫ్' అని యూడివేయుచును. మీ సాధువు లెట్టివారో, సన్న్యాసు లెట్టివారో, మీ వైరాగ్యమేమో వారికేమియు బోధపడదు. కాని, వారికి బోధపడన దొకటి కలదు అది పాండిత్యప్రకర్ష, వత్తుల్వవిజృంభణము, తీవ్రకార్యపరత్వము, అన్నిటికంటెను ఎల్లరును రంధ్రాస్వేషణ చేయుచుందురు, కత్తిచేతనో, యుక్తిచేతనో మరాచార్యుల హర్షితము గద్దించఁ జూచుచుందురు. తత్త్వప్రచారము చేయుటకై యీ యాటంకములను దొలఁగించుకోవలయును. అల జగన్మాత కృపవలన సమస్తము సాధ్యమగును....

...ఉడుక్కబెట్టుబడి సిద్ధము చేయఁబడిన దానిలో మీరు కాసంత యుష్ట వేయఁజాలని యెడల, సామగ్రి నంతయు సమకూర్చుకొనఁగలరని నే నెట్లు నమ్మఁగలను? మీ విశ్వాసము నుండి చలించకుండు,... సదా మీ వివేకానందుండు,

స్నేహాస్పద—...నేను సన్న్యాసిని, కావున నేవకుడవనుకొందునే కాని యధిపతి వనుకొనను....జనులు

నన్ను ప్రేమించిన సంతోషము, ప్రేమింపకున్నను సంతోషము.

...నాకెవ్వరైనను జోడ్పడినచో, అది హరి యను గ్రహము, నా 'హక్క' గాదు, కావున శాశ్వతముగాఁ గృతజ్ఞుడనై యుందును....

నేను బిచ్చగాఁడను, నా మిత్రులు పేదలు. పేదలను నేను ప్రేమింతును, పేదటికము నాహ్వానింతును. ఓక్కొక్కప్పుడు పస్తుండవలసి వచ్చినందులకు నా కానందము.... "సుఖ దుఃఖే సమే కృత్వా లాభాలాభౌ జయాజయౌ, తతో యుద్ధాయ యుజ్యస్వ నైవం పాప మవాప్స్యసి సుఖదుఃఖములను లాభనష్టములను జయాపజయములను సమముగా నెంచి యుండువమ్మట యుద్ధము చేయఁబూనుము ; అట్లుచేయుదువేని పాపమును బొందవు." (గీత)... మీ వివేకానందుఁడు,

...సింహబల సాహసములను గునుమమార్గవముతో మేళవించి పనిచేయుఁడు....(శ్రీ) రామకృష్ణ జన్మోత్సవదినమున) వేదవేదాంత గ్రంథములకు మంగళహారతి లొసఁగుఁడు....

మీరు క్రిందఁ బఠించుట మానివేయఁగలిగినయెడలఁ జాల బాగుగా నుండును. రోగమునకు మూలకారణము ముటికిగుడ్డలు....

...శ్రీ రామకృష్ణుని నైవేద్యమునకుఁ గొంచెము పాయసాన్నము చాలును ; అందే గురుదేవుఁడు ప్రీతి

వహించువాడు....కర్మకలాపములను దగ్గించి గీతనో, ఉపనిషత్తులనో, ఇతర పవిత్రగ్రంథములనో చదువుచుండుడు.

...ఊరూరను వాడవాడలందును శ్రీ రామకృష్ణుని బోధనలను జాటుడు—ఇంతకంటె మహత్తరభాగ్యమేమి కలదు!

...స్త్రీలకును, ఋతుఫలకును, ధనికలకును, నిర్ధనులకును, బండ్లకులకును, బామరులకును, బ్రాహ్మణులకును, జండాలురకును గల భేదమును రూపుమాపుటయే శ్రీ రామకృష్ణ జీవితోద్దేశము. ఆతడు శాంతిహాత: హిందువులకును మహమ్మదీయులకును, హిందువులకును గ్రైస్తవులకును గల భేదము లిప్పుడు భూతకాలవిషయములు,

...హిందువులలో: గల గొప్పదోషములు రెండు—స్త్రీల నణగఁగొట్టుట, జాతిభేదాదుల మూలమునఁ బేడలను వీశించుటయును....శ్రీ రామకృష్ణుని పూజను బ్రతిగృహమునను నెలకొల్పినిమ్ము—ఆతనిని బూజించుట కెల్లరకును హక్కుగలదు. భక్తితో నారని నారాధించువాఁ డెవ్వఁడైనను ధన్యుడై తీరును....—ఆ పురుషునివేకానందుడు.

...పత్రికకుఁ బంపాదాదులు ధొరకుట చాలకష్టము, నిజమే. కాని మార్గమిది: పరివ్రాజకులై సంచారము చేయుడు; మీ మార్మభాష (వంగభాష) మాటాడువా

దున్న తావులం దెల్ల చేతి కందిన వారిని — వా రెవరైనను సరియే—నిర్బంధించి చందాదారులను జేయుడు. బహుత్కారమే మార్గము!—డబ్బు ఖర్చు పెట్టవలసినవచ్చినయెడల వా రెప్పుడును బెడ మొగము పెట్టుదురు....

...మీరు కలుగఁజేయు కోలాహలము లోకాంతమున మాటుమోగవలయును, ... యావచ్చుకీ తోడను గృహి చేయవలయును!...భయమేమి!...

...చెన్నపురి కొకరిని బొంబాయికి మఱియొకరిని వెళ్లనిండు. లోకము లల్లలాడి పోవలయును! ఆహా! నావంటి రాక్షసు లిద్దఱు ముగ్గురు దొరకైనయెడలఁ బ్రపంచము నుజ్జూతలూఁగించి వైచియుండును. కాని నేను బ్రస్తుతము నెమ్మదిగా నడువవలసియున్నది. లోకము నామూలముఁ గదల్చివేయుడు! ఒకరిని జైనాకును మఱియొకరిని జపానీసు కును బంపుడు! తమ సంసారములతో, అల్పాయుర్దాయములతో, పాపము, గృహస్థు లేమిచేయఁగలరు! శివుని భూతములు, సన్న్యాసులు, “హర! హర! మహాదేవ! శంభో!” యను నినాదములచే భూమ్యాకాశములను గంపింపఁ జేయవలయును, —అప్పుడు, వివేకానందుడు.

53

న్యూయార్క్, 24-1-1896.

ప్రేమాత్మక.....చార్జిలింగువంటి శీతల ప్రదేశములకు వెళ్లఁగలవా? శైత్యాధిక్యము (నావిషయమునవలెనే)

నీ జీర్ణశక్తిని సరిచేయును. నేతిని సంభారములను బూర్తిగా విడువఁగలవా? నేతికంటె వెన్న దబ్బున జీర్ణమగును....

ఎల్లరియెడలను సమానమగు ప్రేమముండుట దుర్లభము, కాని యది లేనిచే ముక్తిలేదు. ఆవుఁడు, వివేకానందుఁడు.

54

17 2 1896.

స్నేహస్పదగ్రహింప దుస్తరమగు వచ్చెత్తము కళాసంశోభితమై దైవందివ జీవితమున సజీవమై యొప్పువలయును; దుర్భేద్యమైన పురాణములనుండి సుబోధమగు నైతికసూత్రములు వెలువడవలయును; కీర్తిగొలుపు యోగసంప్రదాయమునుండి యత్యంత శాస్త్రీయమును ఆచరణయోగ్యమునగు మానసికశాస్త్రము బయల్పెడలవలయును—ఇదియంతయుఁ బసిబాలునకుపైత మవగాహనమగు భాషాస్వరూపము నొందవలయును. ఇదియే నా జీవితోద్యమము. ఇందు నే నెంతవఱకు విజయము సంపాదించినో పరమాత్మున కెఱుక. కృషిచేయుటకేకాని ఫలమున మన కధికారములేదు. ఇది కష్టసాధ్యము. నాయనా! కష్టసాధ్యమే! కామకాంచన ధుంధూమాదుతముచేఁ జలించక, స్వీయావర్తములను వీడక, పరిపూర్ణ త్యాగము, ఆత్మానుభవము ననెడి పరమాశయములను శిష్యులు గ్రహించునంతవఱకు వారికి శిక్షణ గఱపుచు వర్తించుట నిజముగాఁ గష్టసాధ్యమే. ఐనను భగవదనుగ్రహమున నిది వఱకే యిందుఁ జాలవఱకు విజయము నందినాను. కైస్తవ

ప్రచారకులును నితరులును నా తత్త్వము నవగాహన చేసి
 కొనఁజాలనందులకు వారిని నేను నిందింపఁజాలను—కామిని
 కాంచనములను లెక్కనేయనివానిని, పాపము, వా లెన్నఁ
 దును జూచియెఱుంగరు. ఇది సాధ్యమని మొదట వాచు
 నమ్మఁజాలరైరి; ఎట్లు నమ్ముదురు! బ్రహ్మచర్యమును
 గూర్చియు నైర్మల్యమును గూర్చియు భారతీయులకున్న
 యాశయములే సాశ్చాత్యులకును గలవని మీరు భావింప
 రాదు. వారికి వీని ప్రత్యామ్నాయములు సౌజన్యము,
 ధైర్యమును....ఇపుడు జనులు నాకడకుఁ దండోపతండ
 ములుగా వచ్చుచున్నారు. కామక్రోధాదులను నిగ్రహింపఁ
 గలవారు నిజముగాఁ గలరని పందలకొలఁదిమందికి
 (సాశ్చాత్యులకు) నమ్మకము కలిగినది; సనాతనధర్మ
 తత్త్వములయెడ గౌరవభావము వారిలో వృద్ధిపొందు
 చున్నది. ఓరిమితో వేచియుండువారికి సర్వము సిద్ధిం
 చును. శాశ్వతముగా మీరు ధన్యులగుదురు గాక!—మీ
 నివేకానందుడు.

55

ఫోస్టర్, 23-8-1896.

ప్రీతిభాజన....ఇచటి నా సూతన సన్నావ్యసి బృంద
 మున నొకరు స్త్రీ....మిగిలినవాడు పురుషులు.
 ఇంగ్లాండులో మఱికొందఱును సన్నావ్యుల నొనర్చి, నాతోఁ
 గూడ భారతదేశమునకుఁ దీసికొని వచ్చెదను, హిందువుల
 కంటె నీ “శ్వేత ముఖములకు” హిందూదేశములో
 విశేషమైనప్రభావముండును—అంతేగాక వీరు బలవంతులు,

పరాక్రమవంతులు ; హిందువులో, మృతప్రాయులు, హిందూదేశమున కెన్నటికైనను ఆశాజనకముగనది జన సామాన్యమే. అగ్రవర్ణజులు శారీరకముగను నైతికము గను మృతప్రాయులై యున్నారు....

జనహితముగు కైలియే నావిజయమునకుఁ గారణము బోధకుని ఘనత భాషాసరళతలో నిమిడియుండును....మీరందఱును నాకుఁ బ్రేమపాత్రులనియు మీకు నాయాకీర్వచనము లనియు గ్రహింపుఁడు. వివేకానందుఁడు.

56

ఆ.ఎ.కె. సంయుక్తరాష్ట్రములు, 1896.

ప్రేమాన్నద ,...మీరు నడుపుచున్న ప్రతిక (బ్రహ్మవాది) శుద్ధపారిభాషిక పదభూయిష్ఠము, జటిలమునై యుండుటచేఁ జండాదారు లెవరును జేరుట లేదు మీరిది గమనింపవలయును. కేవలసాంకేతిక పదములశ్రద్ధము ఆతికరినమై, పండ్లూడిపడఁజేయు సంస్కృత శబ్దముల శ్రద్ధము ఇవంతయు సామాన్య పాశ్చాత్యునకుఁ దెలియదు తెలిసికొనుటకాతఁడు తాపత్రయమును బడఁడు.... ప్రత్యేకార్థమున వాడఁబడిన ప్రతిపదమును సంపాదకీయములనుండి తొలగింపవలయును, మఱియు భారతదేశమును మాత్రమేకాక, యావత్ప్రపంచమును మీరు దృఢీకరించునన్నారనియు మీరు చెప్పఁదలఁచిన విషయములను గూర్చి లోకులకేమియుఁ దెలియదనియు సదా మీరు గుర్తింపవలయును. జాగ్రత్తగాఁ బ్రతిసంస్కృత శబ్దమును అను

వదించి విషయమును సాధ్యమైనంతవఱకు సుబోధము చేయుడు.....రూ వివేకానందుడు.

57

మ్యూయాక్కు, 14-4-1896.

స్నేహస్వర—...నా కొక (పరిచయ) లేఖను గైకొని యీ పెద్దమనుష్యుడు బొంబాయినుండి వచ్చి యున్నాడు. ఈతఁడొక యంత్రకారుడు. ఈ దేశము సంపత్తి యినుప యంత్రాగారములను గోత పనిముట్లను జూడవలయునని యీతని యభిప్రాయము....ఈతనిఁగూర్చి నా కేమియుఁ దెలియదు. కాని యీతఁడు వట్టి మోస గాఁడై యుండుగాక, నా దేశీయులలోఁ బరిశ్రమాభివృద్ధికి సంబంధించిన యిట్టి చొరవను బ్రోత్సహించుటయు నభివృద్ధి చేయుటయు నా యభిమతము....వారిభర్తులకుఁ దగినంత డబ్బీరనివద్ద సున్నది....సమస్కారములు.—భవదీయుడు, వివేకానందుడు.

58

మ్యూయాక్కు, 14-4-1896.

సహృదయ—...సంస్కృత వాఙ్మయమున నద్భుతమైన కథలు వెల్లివిరియుచున్నవి. వానిని మఱల జనహితము, సుబోధమునకు భాషలో వ్రాయవచ్చును. (మీ పత్రికకు) నాకవశాశము గలిగినపుడెల్ల పేలైనన్ని కథలను వ్రాయుచుందును....అత్యంతసరళభాష నుపయోగింపుడు, పత్రిక విజయము నందితరును. కథల మూలమునఁ దర్జములను దెలుపుటయే పత్రికకుఁ బ్రధానలక్షణమై యుండవలయును.

దాని నెంత మాత్రము వేదాంతమయము చేయకుండు....
ఏకీభావ శక్తి సంఘ నిర్మాణశక్తి—లేకుండుటయే మన
దేశమునందలి గొప్పలోపము. విధేయతయే సంఘ నిర్మాణ
కీలకము....అప్పుడు, వివేకానందుడు.

59

మ్యూజిక్, 14 4 1896.

స్నేహస్పదరంభాస్వేషణము సులభమే, గుణగ్ర
హణమునకు సాధుశీలము కావలయును ఈ సంగతి
మఱవకుండు....మీరు గావలసియున్నది సంఘీభావము
దానికి విధేయతయుఁ బరిశ్రమ విభాగమును అవశ్యకములు....
అప్పుడు, వివేకానందుడు.

60

కీడింగ్, ఇంగ్లాండు, 27 4 1896.

స్నేహస్పదశాసనబద్ధులమై యుండుట చోప
మనుటకు సందియములేదు ; ఇనను బరిపక్వము చెందని
యా రంభావస్థలో శాసనబద్ధులమై—నియమబద్ధులమై
యుండు టావశ్యకము మొక్క చుట్టును గంచెవేయవల
యునని గురుదేవుడు వచించువాడుగదా....

...మీలో నెవ్వరును వామాచార సాధనలకుఁ
దగదు....వామాచారము పేరైనను మరమున నెత్తరాదు.
దుష్టవామాచారమును శ్రీ రామకృష్ణ సంఘమునఁ బ్రవేశ
పెట్టఁ జూచుచురాత్ముఁ డిహపర భ్రష్టుడగును!

*

*

*

...మీలో నెవ్వడైనను, ఎంతటి వాడైనను, దుర్మార్గ మవలంబించిన పక్షమున పెంటనే వానిని (మతము నుండి) వెడలఁగొట్టఁడు....మిథ్యాచారులు—వరచకులు—మన కక్కఱలేదు. కావలసినంత మంది యోగులను భగవంతుఁడే కైకొనివచ్చును.

*

*

*

...పరమహంసదేవుఁడు శీలమునఁ బూర్వవతార మూర్తులందఱి కంటెను మిన్న. బోధన విషయమునఁ బూర్వలంఘనబోధలకంటెను నాతనిబోధలు విశేషముగా స్వతంత్రములు, ఉపజ్ఞాపిలసితిములు, ఉదారములు, విశాస సమన్వితములు; పూర్వాచార్యుల భావములు పాక్షికములై యుండ, యోగ జ్ఞాన కర్మ భక్తి మార్గములందలి యుత్తమ తత్త్వములు మాత్రమే సమాజమును నిర్మించునటుల నేఁ డొంతొంటితో సమ్మేళన మొందింపఁబడవలయునని యీ యాచార్య శేఖరుఁడు—అపతారమూర్తి—మన కుపదేశి శించుచున్నాఁడు....పూర్వ సంప్రదాయములు మంచివే, కాని యోగ జ్ఞాన కర్మభక్తి సమ్మేళనము—స్త్రీ పురుషాది భేదములను బాటింపక, యాచందాలము భక్తిజ్ఞానముల నందఁజేయ భర్తవ్యాపనము—వర్తమానయుగ నవీన భర్తము. పూర్వావతారపురుషులు తెల్పిన విషయములు యోగ్యములే, కాని యన్నియు రామకృష్ణుని వ్యక్తిత్వమున సమ్మేళన మొందినవి. సాధారణుఁడగు సాధకున కిష్టనిష్ఠ యత్యావశ్యకము. అపఁగా మహాపురుషుల నెల్లరను

ఆచార్యుల నెల్లరను ఉచితరీతిని బూజింపవలసియున్నను రామకృష్ణునకు మాత్రము నేఁ డెల్లరును బాదాక్రాంతిలు గావలసియున్నదని ఇనులకు బోధింపుడు. నిష్ఠయనువది లేనిదే పటుత్వము ఉండజాలదు. అది లేనిదే హనుమంతుని దీక్షవంటి దీక్షతో నెవ్వఁడును బ్రచారము చేయజాలడు. నూతన దైవముతో, నూతన ధర్మముతో, నూతన వేదములతో నొప్పు నవిన భారత వర్షము నేడు మనకు లభ్యమైనది. ఎంతసేపు పురాతన విషయములను బట్టుకొనియే, ప్రాత పుంతలను బట్టుకొనియే, ప్రాతలూడుచుండు ఛాందసమునుండి, పరమేశ్వరా! మాదేశ మెప్పుడు విముక్తి నొందునోగదా! ఏమైనను గొంచెము స్వమతాభిమానమును అవసరమే, కాని యితరులయం దెన్నఁడును ద్వేషభావమును వహింపరాదు....

...ఎవ్వఁ డనంత ప్రేమమూర్తియో, న్యూనతాభి క్యము లనునవి పాటింపక, యెవ్వఁ డెల్లరును సమానముగాఁ బ్రేమించునో, వానికి లోకమంతయుఁ బాదసేవ యొనర్చును.—మీ నివేశానందుడు.

61

లండన్, మే, 1890.

ప్రియసోదరికి—...నూతన విషయములను జూడ నే నభిలషింతును....ఇప్పుడు హిందూదేశమునకు వెడలి, స్వమత దురభిమాన సంకుచిత భావపూరితమైన యాఘాత కళేబరమునుండి యొక నవిన సంస్థను, —స్వరళము, బలీయము,

ప్రథమాదిత శిశువులీల సవ్యసూత్రము—నగు నొక సంపూర్ణ వచనసంస్థను—నిర్మించుటకుగాను నేనేమి చేయుగలనో చూడఁబోవుచున్నాను....దాపున దివ్యగంగావదీతోయములు లభించుచుండ, దాహపీడితులకు ముఱుగునీటి నీయవేల! అది కేవలము స్వాత్మపరత్వము....నదా మీయావుఁడు, వివేకానందుఁడు.

62

లండన్, 5-6-1896.

ప్రేమాస్పద—...నాతండ్రి స్తీడరై నను నాకుఁ బ్రేమాస్పదుడగు వాఁడెవ్వఁడును బీడరగుటకు నేను సమ్మతించను : నాగురుచేపుఁడును సమ్మతించువాఁడుకాఁడు....మనదేశము స్తీడకులపుట్ట, విశ్వవిద్యాలయములు పీరిని వందలకొలదిమందిని దయాకు చేయుచున్నవి. ధైర్య సాహసములును (భౌతిక) శాస్త్ర ప్రతిభయు దేశమున కిపు డావశ్యకమై యున్నవి....విద్యుద్యంత్రకారకుఁడు (Electrical Engineer) హిందూదేశములో జీవనోపాధి సంపాదించుకోగలఁడు....అవుఁడు, వివేకానందుఁడు.

63

లండన్, 8-6-1896.

ప్రేమాస్పదురాలగు నోబుల్ కన్యామతల్లికి *—సంగ్రహముగాఁ జెప్పినచో—మానవులకు వారి దైవత్వమును

* పోదరి వివేకభ.

గూర్చి చాటుచు, జీవితమున ననుక్షణమును దానిని వ్యక్తి
కరించు విధానమును బోధించుటయే నా యోద్యమము.

లోకము మూఢవిశ్వాస బద్ధమై యున్నది. హింస
తులను అంతకంటె విశేషముగా హింసకులను జూచి
నేను బాలివడుదును.

అజ్ఞానమే దుఃఖహేతువని నాకు విస్పష్టముగాఁ
గానించుచున్నది. ... మహాధీరులు, మహావీరులు, ఉత్త
మోత్తములు సగువాదు బహుజనహితార్థము, బహుజన
సుఖార్థము, స్వార్థత్యాగము చేయవలసి యుండుదు. చిరంతన
ప్రేమసానుభూతులతోఁ గూడిన వందలకొలదిమంది
(గౌరవ) బుద్ధు లావశ్యకమైయున్నారు.

లోకమందలి మతధర్మములు ప్రాణవిరహితమై పరి
హాసాస్పదమై యున్నవి. లోకమునకుఁ గావలసినది శీలము,
స్వార్థరహితులై, యుజ్జ్వల ప్రేమపూరితులగు వ్యక్తులు
లోకమునకుఁ గావలసియున్నారు. ఇట్టి ప్రేమతోఁగూడిన
ప్రతిపదమును ప్రచారము.

నమ్ముము, నామాట లోకము నుజ్జ్వల లూఁగించు
శక్తి నీయం దణగియున్నది—ఇది మూఢవిశ్వాసముగాదు,
నీపంటివా రితరులును వెలువడుదురని నానమ్మకము, నిశ్చ
యము. మనకుఁ గావలసినవి సాహసవాక్కులు, సాహ
సోజ్జ్వల కార్యములు. ఓ మహాత్ములారా! లెండు, లెండు!
లోకము దుఃఖాసల సంతప్త మగుచున్నది. మీరింకను

నిద్ర పోగలరా?...నదా సకల శుభములును నీకొనఁగూడుఁ
గాక!—అప్పుడు, వివేకానందుడు.

64

లండన్, 24-6-1896.

స్వామీదయ—,...మహాత్మాహమును మహాశక్తిసామర్థ్య
ములును మనకుఁ గావలసియున్నవి, సంగినంగి మాటలును
సంగనాచితవమును పనికిరావు. . . సంఘభావమే శక్తి
హేతువు, విధేయతయే యిందలి రహస్యము—అప్పుడు
వివేకానందుడు.

65

లండన్, 6-7-1896.

స్నేహస్పద—,...ఇరువదేండ్ల ప్రాయమున నేనితరాభి
ప్రాయములతో రవంతయు సానుభూతిలేని—లేకమును
సమాధానము నొందని—స్వమతాభిమాన పూరితుఁడను;
కలకత్తాలో నాటకశాల వైపుననున్న బాటనే నడచు
వాఁడను గాను, ముప్పదిమూడేండ్ల వయస్సున (నిపుడు)
వ్యభిచారిగులున్న యింటనే నివసించుచు, వారిని బల్లెత్తు
మాట నై నను అనకుండ నుండఁగలను. ఇది క్షీణదశయా?
లేక భగవత్స్వరూపముగు విశ్వమానవ ప్రేమానురాగము
లందు లీనమగు వికాసమా?...నా కార్యశక్తి యపారముగా
వృద్ధిపొందుచున్నది. కొన్నిదినములలో దివ్యభావ పార
వశ్యము గలుగుచుండును. ప్రతివ్యక్తిని, సర్వమును, అశీర్వ
దింపవలయునని, ప్రేమింపవలయునని, యాలింగన మొనర్చు
కొనవలయునని, తోచును; అప్పుడు చెడుగనునది భ్రాంతి

యని తట్టును. ఇప్పటి నా మనోభావమిట్టిదే; నాయనా! నిన్ను దలచుచు, నా యందలి...దయను అనురాగమును స్మరించుచు, ఆనందభాష్యములు విడుచుచున్నాను.... ఆ మహనీయునకు నేను నిమిత్తమాత్రుడను!...

ఇదియొక విచిత్రమైన లోకము, ప్రేమమూర్తియును భగవానుడు మహావిచిత్ర వ్యక్తి! లీలామయుడు!...

నేను గ్రహించినవి యొకటి రెండు విషయములు : యుక్తికిని, బాండికిని, బ్రవచనములకును నతీతమై “ప్రేమ జ్యోతి”, పరంజ్యోతి వెల్లొందుచున్నది. అదియే మనకు “బ్రహ్మతాము.”... ప్రేమాస్మత్తుడు, సదా మీ యాత్ముడు, వివేకానందుడు.

66

ఇంగ్లాండ్, 14 7 1896.

సహృదయ ,...విదేశ భాషలో వ్యాసము వ్రాయుట కంటే గణవ్రాయుట కష్టతరము....

...వ్యక్తులవలెనే సంఘములును స్వయంసాహాయ్య మొనర్చుకొనవలయును, ఇదియే నిజమైన దేశభక్తి.... ఆశీర్వాదములు. ఆత్ముడు, వివేకానందుడు.

67

స్విజ్జర్లాండ్, 8 8-1896.

స్నేహస్పద ,...విదేశీయులెవ్వరును గాక, మనమే పాఠమార్థిక విషయములలో లోకమునకు బోధకుల

మని మనదేశీయులు గుర్తింతురుగాక ;--కాని వ్యాపహారిక విషయములలో మనము వారివద్దనుండి నేర్చుకొనవలయును.

* * *

కృషి సాగింపుడు! పట్టు విడువకుడు! ధైర్యము వీడకుడు! సర్వమునకును సాహసింపుడు.

సంసారము దుఃఖనిలయుము!—ఆశీర్వాదకుడు, ఆపుడు, వివేకానందుడు.

68

స్విజ్జర్లాండ్, 8-8-1896.

...వక్లిష్ట పరిస్థితులు—ఏ విషయ సమస్యలు— సంభవించినను వేదాంతములమగు మనము మనల నిట్లు ప్రశ్నించుకోవలయును : “ఇది నాకెందుకు సంభవించినది? ప్రేమచే దీనిని జయింపజాలనా?... ”

69

స్విజ్జర్లాండ్, 23-8-1896.

ప్రేమాన్నద—, ...నే నుద్యమము నారంభించినాను, ఇతరులను దానిని గొనసాగింపనిమ్ము. కావునఁ జూచి తివా, ఉద్యమమును నడపుటకై కొంతకాలము సేను సిరి సంపదలను దాఁకవలసి వచ్చినది, ఈ కార్యమున నావంతు ముగిసినవని నానిశ్చయము. ఇంక వేదాంతమునఁగాని, లోకమున మణియేత్తవ్యమునఁ గాని, తుద కీ యుద్యమ మునఁగాని, నా కభిమానము లేదు, దులిలేదు. ఈ లోక మునకు ఈ పరకమునకు—మఱల రాకుండుటకై ప్రయాణ భ్రమ మూటఁగట్టుకొనుచున్నాను.

పారమార్థిక ప్రయోజనముగూడ నాకు నిస్సారముగాఁ దోచుచున్నది. మఱల రాకుండునటుల జగన్మాత నన్ను దన సన్నిధిని జేర్చుకొనుఁగాక !

...సంసార బంధమనెడి యిమపసంకెలను విడిచి నాను పారమార్థిక భ్రాతృత్వమనెడి బంగారుసంకెలను దగుల్చుకొనుటయు భావ్యము కాదు. ముక్తుడను నేను, సదా ముక్తుడనై యుండవలయును. ప్రతి వ్యక్తియు ముక్తమై, మలయమాదుతము లీల స్వేచ్ఛామయమై యుండవలయునని నాకోరిక....

ఇంతటినుండి ధనవిషయమున నెట్టి జోక్యమును నాకు వలదు ప్రాప్తించిన దానిని మీ యిష్టానుసారము వ్యయింపుఁడు ; సకల శుభములును మీకుఁ గలుగును. భగవదేక శరణుఁడు, వివేకానందుఁడు.

70

స్విజరాండ్, 23 8 1896.

ప్రీతిభాజన పునీతుల నిమిత్తముకంటె విశేషముగా పాపుల నిమిత్తమే భగవంతుఁ డపరరించుచుండును.

...ఓవ్యభిచారులారా! ఓ చోరులారా! ఓ మధుపాన మత్తులారా! — రండు. మీరందఱును రండు,— రామకృష్ణమందిర ద్వారము మీకందఱకును దెఱువఁబడి యున్నది. “ధనికుఁడు దైవసామ్రాజ్యమును జొచ్చుటకంటె

నొంట సూదికంటిని జొచ్చుట సులభతరము.” * మీరందఱును నాకత్యంత ప్రేమపాత్రులు. — వివేకానందుడు.

71

స్విజ్జరాండ్, 26-8-1896

ప్రేమాన్నద—....పదుగు రేకమై చేయవలసిన ప్రయత్నములన్నియు—ఉద్యమములన్నియు—హిందూదేశములో వడుగంటుచుండును : కారణమేమి? కచ్చితమైన వ్యవహార ధర్మములను మన మలవలయును కొనకుండుటయే. “ఎక్కడ నైన బావకాని వంగతోటలో బావకాడు” అనునట్లు వ్యవహార మెప్పటికిని వ్యవహారమే, అందు మోమోటామి పనికిరాదు. తన కప్పగింపఁబడిన మూలధనమున కెవ్వఁడైనను దేటు తెల్లముగా జమాఖర్చులు వ్రాయుచుండ వలయును—అంతేకాని యొక కార్యమున కుద్దిష్టమైన ధనమును మఱియొక కార్యమునకు—అది యెట్టిదగుఁగాక—ఉత్తరక్షణమునఁ దాను బస్తుండవలసి వచ్చుఁగాక—ఎన్నఁడును, గలనైనను, వ్యయింపరాదు. ఇది వ్యవహారసీతి. తరువాతి విషయము కార్యదీక్ష. నీవేమి చేసినను చాత్కాలి కముగా నది నీ యారాధనమై యుండవలయును. ఇప్పుడు (నీవు నిర్వహింపవలసిన) ఈ ప్రతికయే నీదైవమై యుండ నిమ్ము, విజయము నిన్ను వలించును.

* “It is easier for a camel to pass through the eye of a needle than for a rich man to enter the Kingdom of God.”—Bible.

ఈపత్రికలో జయమొందిన తరువాతఁ దమిళము, తెలుగు, కన్నడము మొదలైన దేశభాషలలోఁగూడ పత్రికలను నెలకొల్పుఁడు. చెన్నరాజధానివారు యోగ్యులు, బలోత్సాహవంతులు. వారియ దింకను నెన్నియో సుగుణములు కలవు—కాని శంకరాచార్యునిదేశము త్యాగపై రాగ్యములను గోల్పోయి పట్టు తోఁచుచున్నది.

నావత్సలు సమరమున దుముకవలయును, సంసార పరిత్యాగము చేయవలయును—అప్పుడు సుస్థిరమైన పునాది యేర్పడును.

దైర్యోత్సాహములతోఁ బని సాగింపుఁడు.... నేను మీ దండనున్నాను. నా యనంతరముగూడ నా యంత రాత్మ మీతోఁ గలిసి కృషి చేయును. ముందంజ వేయుఁడు!—ఆశీర్వాదములు, ఆప్తుఁడు, వివేకానందుఁడు.

72

అండక్, 1896.

ప్రేమాస్పద—, ... యోగ వేదాంతములను బ్రచారమునకుఁ బుట్టకై యమెరికాలో నిరుపదిమంది బోధకులకుఁ దగిన తావు గలదు.... సమర్థులును నిష్కవటులునగువారు కొందఱు దొరకినఁ బదియేండ్లలో నమెరికాసంయుక్త రాష్ట్రములలో సగము జయింప వచ్చును. వాఁలేరి! మీ రందఱును లర్భకులైతిరి! దేశభక్తులమనియు పారమార్థికులమనియు విజ్ఞప్తిగను మీరు, స్వార్థపరులగు పిటికి పందలు!!!

మీ దేశ భక్తి నాలుక చివరిమాట! చెన్న రాష్ట్రీయులకుఁ జొరవయు నిలుకడయు నున్నవి. కాని ప్రతిమూర్ఖుఁడను బెండ్లి చేసికొనియున్నాఁడు....అంటియు పంటనట్లు సంసారము చేయఁదలఁపవచ్చును గాని చెన్న రాష్ట్రమున మనకిప్పుడు కావలసినది—బ్రహ్మచర్యమే—అవివాహార్యమే.

నాయనా! ఇనుపకండలు, ఉక్కునరములు, తవంతరమున పజ్రాయుధముల్య మానసము—వీనితోఁ గూడిన వ్యక్తులు వాకిప్పుడు కావలసియున్నారు, బలము, పౌరుషము; తాత్రపీఠ్యము, బ్రహ్మతేజము. మన మెంతయో యాశ పడఁదగిన మన బాలురు—సామ్యులగు మనవత్సలు— పెండ్లియనఁబడు నీ ఘోరబలిపీఠమున నిహతులేకానిచో, వారి కేలోపమును లేకుండజిది. ఓపరమేశ్వరా! నా మొతాలకింపవా? చెన్నపట్టణమున నుత్తమోత్తములును విద్యావంతులు పగు యువకులు కనీస మొకవందమంది యైనను సంసారమును ద్యజించివైచి, యజ్జ్వల దీక్షానిధులై దేశదేశాంతరములకు వెడలుచు, సత్య సమరమునఁ బోరాడ సంసిద్ధులైనచోఁ జెన్నపురి మేల్కొనును. భారతదేశము బయట పొందిన యొక విజయము దేశమందలి నూలువేల విజయములకు సమానము....

... పదిలమైనది మంచి హిందువులైనను బ్రపంచ మంతయు సంచరించినచో నంత బాగుండెడిదో కదా! సదా మీ యాప్తుఁడు, వివేకానందుఁడు.

73

ఇంగ్లాండ్, 22.9.1896.

స్నేహాస్పద—...జర్మనీలో డోయిసన్ (Prof. Deussen)
పండితునితో నాకు మనోజ్ఞ మైన కాలక్షేపము జరిగినది.
తరువాత విద్యుత్తరమును లండన్ వచ్చినాము. మా కిరువుర
కును నిట్లచిర కాలముననే ప్రాణమైతి కుదిరినది.

...ఇంకను నొక క్షేత్రమున మనము విశేషమైన
కృషి చేయవలసియున్నది.—కబీరు, నాసక్ తులసీదాసుల
యొక్కయు దక్షిణ దేశమందలి సాధు సత్తములయొక్కయు
జీవిత చరిత్రమును వ్రాయవలసి యున్నది. అజాగ్రత్తగను
గ్రమవిహీనముగనుగాక, సమగ్రముగను బండిత సామర
రంజకముగను వ్రాయవలయును.

...శక్తి సామర్థ్యములతో, గృహి సాగింపుడు,
మీరెల్లరును నా కత్యంత ప్రేమపాత్రులని గ్రహింపుడు.—
మీ వివేకానందుడు.

74

ఇంగ్లాండ్, 7-10-1896.

...ఒక గుహలోనికి వెదలి ప్రకాంతముగామనుట
సహజమగు నామనఃప్రవృత్తి. కాని వెనుకనుండి విధి నన్ను
ముందునకుఁ ద్రోయుచున్నది, నేను బోవుచున్నాను. విధి
నెవ్వ రెదుర్కొనఁగలరు!

“నిత్యసంతోషమును సంతత సహాకా పూరితులును
ధన్యులు. వారిదిపటకే భగవత్సాన్నిధ్యము నొందియున్నాడు

గజా" యని కొండపైనుండి యొనర్చిన ధర్మబోధలోఁ గ్రీస్తు ఏల చెప్పలేదు? యాజ్ఞోకదుఃఖములను భరించిన యామహానీయుఁడు—పాపనాత్మునిఁ బసిబిడ్డతోఁ బోల్చిన యామహాత్ముఁడు ఇట్లు చెప్పియుండవలెనని, చెప్పియుండెనని, నానిశ్చయము. అనుచరులు దానిని వ్రాసికొనలేదు? వేయింటి కే యొక్కటియో వారు గుర్తించి వ్రాసిరి, జ్ఞప్తిలోనుంచుకొనిరని నా యభిప్రాయము.

...హిందువులు, బౌద్ధులు, మహమ్మదీయులు, "పోదర బృందములును" మతైవలెవరో యొక పెద్ద బలగ విటు నమెరికా సంయుక్త పరగణాలను, మహాత్మాన్వేషకులు, క్రైస్తవవాచాద్యులు మొదలైనవారిలోఁ గూడిన మఱియొక బలగవిటు హిందూదేశమును బ్రవేశించినవని విన్నాను!! మంచిది, సంయుక్త పరగణాలను హిందూదేశమును ఇవి రెండే మతసంబంధమైన చొరవకుఁ దగిన దేశములని తోచుచున్నది....ఆశీర్వాదకుఁడు, సదా మీయాప్తుఁడు, వివేకానందుఁడు,

75

విమర్శదత్త, ఇంగ్లాండ్, 9 10 1896.

సచ్చంద్రులు, ...వా సిద్ధాంతము నీకుఁ చెలిసినదే. కామ కాంచనములను జయింపనివాని నెవ్వనిని నేను నమ్మఁజాలను....పాఠములను గూర్చి ప్రచురణ చేయుచు, గ్రంథములెప్పక ప్రసంగములను నుపన్యాసములను సాగింపుము.
...ఉజ్జ్వలదీక్షును బూనుడు! ఉజ్జ్వలదీక్షును

బూనుడు! ఉద్యమము సఖండవ్యాప్తి చేయుడు! మీ రందఱును నా కత్యంత ప్రేమాస్పదములు, ఆశీర్వాదములు... వివేకానందుడు.

76

స్నేహాస్పద—, పురోహితులు, సైనికులు, వర్తకులు, కార్మికులు—నను నీ నాలుగు జాతులచేతను గ్రమముగా మానవసంఘము పరిపాలింపఁబడుచుండును. ఒక్కొక్కదానియందును గుణవోషములు గలవు. పురోహితులు (బ్రాహ్మణులు) పరిపాలించునపుడు పారంపర్యసంబంధమైన యుక్తులను బురస్కరించుకొని ఘోరమైన సంక్షిర్రత యేర్పడుచుండును—సకలవిధ సంరక్షణోపాయములును వారిని, వారి వంశీయులను నావరించియుండును—తమకుఁ దక్క మలైవ్వరికిని విద్యాధికారము లేదు—తద్ బోధనాధికారముగూడఁదమకే. ఇందలి గుణమేమన, ఈయగమున సకలశాస్త్రములకును బునాదు లేర్పడును. పురోహితులు ధీశక్తిమూలమునఁ బరిపాలింతురు కావున ధీశక్తిని వికసింపఁజేసికొందురు.

సైనికుల (క్షత్రియుల) పరిపాలన నిరంకుశముగను గణనముగను నుండును. ఐనను వీరు సంఘటితాశయులు కాదు. ఈ యగమునఁ గళలును సభ్యతయు నుచ్ఛస్థితి నందును.

తరువాతిది వర్తకుల (వైశ్యుల) పరిపాలన. నెమ్మదిగా నెత్తురును బీల్చివేయుచు (నెవ్వరినైనను) అణచుటలో ఈ పరిపాలనము ఘోరశక్తిమంతమైయుండును. వర్తకుడు నానా

ప్రదేశములకును వెడలుటచే ముందటి యుగములు రెండిటి యందును గూర్పబడిన భావములు బాగుగా వ్యాప్తియగుటయే యీ పరిపాలనమువలని లాభము. సంకీర్ణత యనునది లేకుండుటలో శ్రుతియులను వీ రధిగమింతురు. కాని సామాజిక సభ్యత యీ యుగమున క్షీణింప నారంభించును.

కడపటిది కార్మికుల (శూద్రుల) పరిపాలనము. ఎల్ల రకును శారీరసౌఖ్యము నంచుపాటులో నుంచుటయే యీ పరిపాలనమువలని లాభము—(ప్రాయశ్చముగా) సభ్యత క్షీణించుట దీనివలనఁ గలుగు నష్టము. ఈ యుగమున సాధారణవిద్య విశేష వ్యాప్తిచెందును. కాని యసాధారణ ప్రతిభావంతుల సంఖ్య విశేషముగా క్షీణించును.

బ్రాహ్మణయుగమందలి జ్ఞానము, శ్రుతియుయుగమందలి సంస్కృతి, వైశ్యయుగమందలి సదాశయ సంపద్యాప్తపనము, శూద్రయుగమందలి సమత్వాదర్శము—నివన్నియు వెలయునట్లును వీని పనుసరించు దోషములు లేకుండునట్లును రాష్ట్రమును నిర్మింపఁగలిగినచో నది యాదర్శ రాష్ట్రమై యొప్పుననుటకు సందియము లేదు. కాని యిది నాభ్యమా!

ఐనను మొదటి మూడిటి హయామును గడచినది. ఇప్పుడు నాల్గవదానికి (శూద్రపరిపాలనమునకు) సమయము— శూద్రు లుచ్చదశ నొందితీరవలసియున్నది—దీని నెవ్వరును అడ్డుకొనఁజాలరు. పెండి బంగారపుఁ బ్రమాణములను (Gold and Silver Standards) గూర్చిన చిక్కులన్నియు

నాకు చెలియవు (ఆమాటకు వచ్చిన, నెవ్వరికిని చెలిసినట్లు కనబడను); కాని సువర్ణప్రమాణము చేదలను మఱింత చేదలుగను ధనికులను మఱింత ధనికులుగను జేయుచుండుట మాత్రము నాకు స్పష్టమగుచున్నది. “బంగారపు సిలువపై మేము కొఱత వేయఁబడ నొల్లము” * అని బ్రహ్మాన్ (Bryan) చెప్పినమాట యథార్థము. రజత ప్రమాణము (Silver Standard) ఈ విషయ సమరమునఁ జేదలకుఁ గొంత సవన కాశము నొసఁగఁగలదు. సామ్యవాదము (Socialism) న లోపములు లేవని కాదు కాని, లేనిబావకంటె గుడ్డిబావ మేలు, కాబట్టి నేను సామ్యవాదిని.

ఇతర విధానముల నవలంబించి చూడఁగా నవి లోప భూయిష్టములని తేలినది. మఱెందుకును గాకన్నను, గేవల నవీనమని యైనను ఈ మార్గ మవలంబించి చూతముగాక. ఎంతసేపును నొకరే కష్టసుఖముల ననుభవించుచుండుటకంటె నితరులును నందు భాగస్వాములగునట్లు చేయుట మేలుకదా. లోకమందలి మంచిచెడుగులు మొత్తముమీఁద నెప్పుడును నొక్కటే. వేతేమియుఁ గానినో, నూతన విధానము వలన బండ్రికాడి యొక పశువుమెడనుండి మఱియొక పశువుమెడ మీఁది కెత్తఁబడినదగును.

దుఃఖాలయమగు నీలోకమునఁ బ్రతిజంతువును, బ్రతి వ్యక్తిని, దన యుచ్చదశ ననుభవించును, — ఈ సంసా

* “We refuse to be crucified on a cross of gold.”

రాడంబరమును, ఈ ప్రభుత్వములను, ఈ బాధలను సర్వము విడనాడి తుదకెల్లరును భగవానునిఁ బ్రాపించుటకుఁగాను సౌఖ్యమనఁబడెడి యీ యనుభవమును బొందనిండు.

మీరెల్లరును నా కల్యంత ప్రేమాస్పదులని గ్రహింపుఁడు. సదా మీ యధార్థ సోదరుఁడగు వివేకానందుఁడు.

77

లండన్, 20 11 1896.

స్నేహస్పద భారతీయ పత్రికలు భారతీయుల చేతనే పోషింపఁబడవలయును. నానాదేశీయులకును బత్రికను సమానాంగీకార యోగ్య మొనర్చుటనిన, నానాదేశీయ లేఖక సముదాయము నేర్పాటు చేయవలయునన్నమాట. అందులకుఁగాను బ్రతిసంవత్సరము కనీసము లక్షరూపాయలు వ్యయింపవలయు నన్నమాట.

. . . నాసంబంధ భాంధవ్యములనునవి యొక్క భారత దేశముతో మాత్రమే కాక, సమస్త దేశములతోడను గూడు కొనియున్నవను సంగతి మీ రెన్నఁడును మఱవరాదు.... ఆవుఁడు, ఆశీర్వాదకుఁడు, వి.

78

లండన్, 28 11 1896.

ప్రియసోదరీమణులకు . . . అంగ్లేయు లమెరికాదేశీయు లంతటి బుద్ధికుశలులు కారు, కాని మీరు తెలుపు విషయములు వారి మనసునకు నచ్చెనా, కాశ్వతముగా మీ యధీనులగుదురు....

...ప్రతి నాగరిక దేశమునకును దత్తవ్రచార గార్థము హిందూయువకులను బంపుటయు (దేశోద్ధరగార్థము) హిందూదేశమునఁ గృషిచేయుటకు విదేశములనుండి స్త్రీ పురుషులను బడయుటయు నా యుద్ధమము, ఇచ్చి పుచ్చు కొనుట కిది చక్కని మార్గముగదా.... శాశ్వతప్రమానురాగ బద్ధుడు, వి.

79

డాక్టర్ బారోస్ అను క్రైస్తవ మతప్రచారకునకు భారతీయుల సముచిత స్వాగతము నొసఁగ వలయునని తెలుపుచు, 'ఇండియన్ మిట్టర్' పత్రికాధిపతికి స్వామి వ్రాసిన లేఖ

లండన్, 1896.

...కృతజ్ఞతయు సతిధిసత్కారమును భారతీయుల ప్రత్యేకలక్షణములని మనము గుర్తింపవలయును, భూగోళమున కవ్వలిరట్టునుండి వచ్చుచున్న యీ పరదేశి (Dr. Barrows) మనము క్షైణ్యమఖి చారిద్ర్యముల మ్రగ్గుచున్నను, ప్రాచీనకాలమున నేదేశ మార్యావర్తమనఁబరఁగెనో, యేదేశ మైశ్వర్యమునకు నిఖిల దేశములందను (రత్నగర్భయని) పేరుగాంచెనో, అట్టి భారతదేశము నేటికిని దన ప్రాణతైకిని గోల్పోలేదని (యీతఁడు) గుర్తించు కీలని వర్తింపుండని నా దేశీయులను బ్రార్థించుచున్నాను.

ఒక యమెరికాదేశీయ నారీమతల్లికి

అండర్, 13 12 1896.

అమ్మా ధర్మములును సీతనియమములును మనోవికాస క్రమమున నాయా జనులకు వర్తించునను సంగతి మనము తెలిసికొనవలయును, తెలిసికొనిన యెడల సమస్తము లేట తెల్లమగును.

త్యాగము, అప్రతికారము, అహింస యనునవి క్రమక్రమముగా లోకకచింతను, బ్రతికారబుద్ధిని హింసాత్మక దృష్టిని విడనాడుటచే బౌద్ధదగిన యాదర్శములు. ఆదర్శమును దృక్పథమున నిడుకొని తత్ప్రాప్తి నిమిత్తము కృషి చేయుము. ప్రతికారము, హింస, కోరికయు ననునవి లేనిదే లోకమున నెవ్వరును మనజాలరు. ఆదర్శమనునది సాంఘికముగా నవలంబనీయమై యనుభూతము కాదగినట్టి పీఠికంకను లోకము రాలేదు.

దోషములవలన గుణపారములను గ్రహించుచు లోకము పొందెడి వికాసము నెమ్మదిగానయ్యును నిశ్చయముగా నాదర్శప్రాప్తికి దానిని యోగ్యమొనరించుచున్నది. జనబాహుళ్యము మెల్లగా నిట్టి వికాసము నొందుచు సాగుచుండవలయును అసాధారణులనందగువాడు ప్రస్తుతపరిస్థితులలో నాదర్శప్రాప్తికై యీవలకు రావలసియే యుండురు.

సమయోచితవిధిని — సమయోచితధర్మమును — నిర్వహించుటయే ఉత్తమమార్గము. 'ఇది నాధర్మము', 'ఇది

నా కర్తవ్యము' అను భావముతో నాచరింపఁబడిన ధర్మము మనకు బంధమునుగాని సంగమునుగాని కల్పింపదు.

గాన ముత్తమోత్తమమైన కళ, గ్రహింపఁగలవారి కిది మహాత్తమారాధన.

శ్రేష్ఠికొలదియు మనము లోకమునందలి చెడుగును అజ్ఞత్వమును దొలఁగింపఁ బ్రయత్నింపవలయును. సౌజన్య వికాసమే చార్జవ్య వినాశకమని మనము గ్రహింపవలసి యున్నది. — అప్పుడు, నివేకానందుడు.

81

రీడింగ్, 1896.

ప్రేమాన్నద , . . . మనదేశమంతయుఁ గేవల తమస్సున మునిగియున్నది. మొదట మనకుఁ గావలసినది రజస్సు, సత్త్వ మెప్పటి మాటయో! — అది తరువార వచ్చును, . . . — అప్పుడు, నివేకానందుడు.

82

రీడింగ్, ఇంగ్లాండ్, 1896.

శ్రేష్ఠికొలదియుఁ బ్రయత్నించిన నేకాని యేమైనను సిద్ధించునా? "ఉద్యోగివం పురుషసింహముపైతి లక్ష్మీ:"* ఇత్యాది.

* శ్లో. "ఉద్యోగివం పురుషసింహ ముపైతి లక్ష్మీ
రైవం ప్రధాన మితి కాపురుషా వదన్తి,
జైవం నిహత్య దయ పాపష మాత్యశక్త్యా
యత్నే కృతే యది న విద్యతి శోఽత్రోషం ఖి"

క్రియాశూరుఁ డగువానిని, బురుషసింహుఁ డగువానిని, భాగ్యదేవత వరించును. వత్సలారా! వెనుకకుఁ జూడ నక్కఱలేదు, ముందఁజ వేయుఁడు! అఖండ ధైర్యసాహసములు, అఖండదీక్ష, అఖండ సహనము ఇవి మనకుఁ గావలసినవి, వీని మూలముననే మహాకార్యములు సాధ్యమగును. —అప్పుడు, వివేకానందుఁడు,

83

రామనాథము, 30-1-1897.

అభిన్నహృదయ—, అతివిచిత్రముగా, తలవని తలంపుగాఁ బరిస్థితు లేర్పడుచున్నవి...సింహళము (Ceylon)న నేను దిగిన తాపగు కొలంబోనుండి దక్షిణ దేశాగ్ర మనఁదగు రామనాథమువఱకును (రామనాథరాజునకు నేనిప్పుడు అతి ధిన్తయున్నాను) నా ప్రయాణము జననమహాములతో, దీపావళులతో, స్వాగతాభినందన పక్రికలతో, ఇత్యాదులతో—బ్రహ్మాండమైన యుల్సవముగాఁ బరిణమించినది. నేను దిగిన తావున నలుబదియడుగుల యెత్తగు విజయ స్తూపము నిర్మింపఁబడినది. రామనాథరాజు తన స్వాగత పత్రమును ఐక్యని సగిషీతోఁ గూడిన యొక పెద్ద మేలిమి బంగారు బరిణయించిడి, “His Most Holiness” పకు (అఖండపావనాత్మనకు) ఒసఁగెను. యావద్దేశమును నాకుఁ బ్రత్యుత్తాన మొనర్పఁబోవుచున్నదా యను పటుల చెన్న నగరవాసులును కలకత్తా పౌరులును నారాకత్తె యుత్కంఠతో నిరీక్షించుచున్నారు. నాకిది మహావృద్ధశయే కాని

మనస్సు ప్రశాంతమగు నేకాంతవాసము దెనకు, మి కాగోలోఁ
గడిపిన యాప్రేమ ప్రశాంతిమయ దివసముల దెనకు, మఱిలు
చున్నది. కావుననే యిపుడు నీకు వ్రాయుచుండుట. మీ
కందఱకును జరాయురాగోగ్యములును శాంతియు లభించు
గాక ;... మీ ప్రియసోదరుడు, వివేకానందుడు,

84

కలకత్తా, 26 2 1897.

ప్రేమాన్నద ,... ఉత్సవములచేనేమి, ఉదేశింపులచేనేమి,
దేశమంతలను మఱి యితరవిధమైన స్వాగతములచే
నేమి, సామ్యము చెప్పునట్లు నాకు మరగించుటకుఁగూడ
తీతిక లేకున్నది, ... (శ్రీరామకృష్ణ) జన్మదినోత్సవమైనంతనే
'బ్రదుకు జీవుడా' యని పర్యతములకుఁ బాఠిపోవుచును.

...నే నిపుడు రెండు కేంద్రములను—చెన్నపట్టణ
ములో నొకటియుఁ గలకత్తాలో మఱొకటియు నెలకొల్పి
వలసియున్నది. చెన్నపురి పాదలు కలకత్తావారికంటె విశేష
గంభీరహృదయులును గార్యతత్పరులును ; చెన్నపురినుండియే
వలయు ధనమును వారు ప్రోగుచేయుగలరని నా నమ్మకము.
దేశభక్తిని బురస్కరించుకొని కలకత్తా పాదలు అందు
ముఖ్యముగా కులీనులు ఉత్సాహవంతులైయున్నారే కాని
వారి సానుభూతి యెన్నఁడును గార్యరూపము నొందదు.
పైపెచ్చు నా యుద్యమమునంతను ధ్వంసముచేయుటకై
విశ్వప్రయత్నముచేయు ససూయాపరులతోడను దయా
విహీనులతోడను దేశము నిండియున్నది.

కాని యాటంకములు మోచునకొలదియు నీభూత
మును జెలరేగుచుండును. సన్న్యాసుల కోకటియు స్త్రీలకు
మహాకోకటియు నీరెండు కేంద్రములను నెలకొల్పకుండ నేను
గతించిన, నా కర్తవ్యము వసంపూర్తిగా విడిచినవాడ
నగుచును... అప్పుడు, వివేకానందుడు,

85

సంస్కృతమునుండి యనుపాదము

ఓం నమో భగవతే శ్రీ రామకృష్ణాయ!

చార్చిలింగ్, 19 & 1897.

...నీ యభీష్టసిద్ధినొంది నిర్భయుడవై పరుల నీ
ఘోర సంసారసాగరమునుండి తరింపజేయు యథాశక్తిగాఁ
బ్రయత్నింతువుగాక! తన్నిమిత్రము నీ హృదయమున
వెలయుమని యల బగడ్గురుని మహాసమన్వయాచార్యుని
శ్రీరామకృష్ణుని—బ్రాహ్మించుచున్నాను. సదాధీరుడవై,
వీరుడవై, వర్తింతువుగాక! భీరువునకుఁ గాదు—వీరునకే
మోక్ష ముతినన్నిహితము. వీరులారా! సాయుధులుకండు!
కట్టెమట మహామోహయాపులగు శాత్రువులు, "శ్రేయాంసి
బహువిఘ్నాని" యనుటకు సందియములేదు, వినను మీ
గమ్యప్రాప్తికై యావచ్చక్తితోడను గృహిచేయవలసి
యున్నది. మోహగ్రస్తమగు నీ లోకము నవలోకింపుడు!
అలిదీపమై, హృదయభేదనకరమగు వారి యార్తనాచమును
వినుడు! బద్ధులను బంధవిముక్తులను కేయుటకై, యాత్తుల
దుఃఖభారము నుపశమింపజేయుటకై, అజ్ఞానుల హృద

యాంధ్రకారమును బటాసంచలోనరించుటకై, యో వీరు లారా! ముందంజవేయుడు? అగ్రసరులుకండు! “అభీ, అభీ,” (భయములేదు, భయములేదు) అని భరీనినాడములతో వేదాంతము ఎట్లు ఘోషించుచున్నదో ఆలకింపుడు! ఆ గంభీరశబ్ద మెల్లడిహృదయగ్రంథులను భేదించుగాక!— సదా మీ శ్రేయోధిలాషి, వివేకానందుడు.

86

ఓం శత శత

చార్జింగ్, 6-4-1897.

పూజ్యురాలగు భారతీ పత్రికాధిపురాలికి.

అమ్మా—... ఈ జీవన సమరమున సూతనభావములను బోధించువ్యక్తిని బ్రోత్సహింపబోవు స్త్రీల మాట యటుండ, నట్టివానికి బ్రోత్సాహము నొనఁగూర్చు పురుషులు—ముఖ్యముగా మన యభాగ్యదేశమున దుర్లభులు, భారతదేశములోని పురుషులందఱి గంభీరస్తుతులకంటెను మీవంటి వంగదేశీయ విదుషీమణి యభినుతి నాకు విశేష మాన్యము.

భగవదనుగ్రహమున మీవంటి మహిళామతల్లులనేక రీ దేశమున నుద్భవించి, మాతృదేశక్షేమార్థము జీవితము భారపోయుచురుగాక!

భారతీలో నన్నుగూర్చి మీరు వ్రాసిన వ్యాస విషయమునఁ గొన్నిమాటలు చెప్పవలసియున్నది. భారత

దేశశ్రేయమునకుఁగాను బాహ్యార్థ్యలోకమున మతప్రచార మిప్పుడు జరిగినది, పాశ్చాత్యులు మనకుఁ దోడ్పడనిదే మనము పైకిరాజులముని నదా నా నిశ్చయము. గుణగ్రహణము గాని, ఆర్థిక బలముకాని—యన్నిటికంటెను శోచనీయము—అణుమాత్ర మాచరణకాని యీ దేశమునఁగానరాదు.

చేయవలసినకార్యము లనేకములు కలవు, కాని యీ దేశమున సాధనసంపద లోపము. మెదడు మనకున్నది, కాని చేతులు లేవు. మనకు వేదాంత సిద్ధాంతము కలదు, కాని దాని సమష్టానమునఁ జూపు శక్తిలేదు. గ్రంథములలో సర్వసమత్వ సిద్ధాంతమున్నది, కాని క్రియలో భేదములను బ్రహ్మాండముగాఁ బాటించుచుందుము. మహోత్కృష్ట నిష్కామ కర్మము బోధింపఁబడినది భారతదేశమున; తిరిగి మనమే ఘోరక్రూరులమై, ఘోరనిర్దయాత్ములమై, మన రక్తమాంసమయశరీరము దక్క మఱిదేనిని గూర్చియుఁ జింతింపఁజాలకున్నాము.

'మనను బ్రస్తుత పరిస్థితులనుండియే మనము కృషి సాగింపవలసియున్నది. వేలుమార్గము లేదు. మంచి చెడు గులనుగూర్చి విమర్శించుటకుఁ బ్రతిమావపునకును శక్తి కలదు; దుష్ప్రమాదనిలయమగు సంసారతరంగములకుఁ బడియక—యొకచేతితోఁ గన్నీటిని దుడుచుచు, నచంచల మైన రెండవచేతితో మోక్షమార్గము నెవ్వఁడు చూపఁ గల్గునో వాఁడే వీరుఁడు, వాఁడే ధీరుఁడు. జడమైన మట్టి ముద్దవలె నొకవైపున సంకీర్ణమైన సంఘము, మఱియొక

వైపుననాందోళనముతో, నాత్రముతో, సూరక మండిపడుచుండు సంఘ సంస్కర్త; శ్రేయోమార్గ మీయుభయ పక్షములకును నడుమ నున్నది. జపాన్ దేశములోని బాలికలు తమ యాట బామ్మలను హృదయపూర్వకముగాఁ బ్రేమించిన నవి సజీవములగునని నమ్మెదరని యా దేశమున నేను విన్నాను. జపాన్ దేశీయ బాలిక తన బామ్మ నెప్పుడును విజుగఁగొట్టదు. ఓ మహాభాగ్యశాలులారా! సిరిసంపద్విహీనులై, యదృష్టహీనులై, వివేకభ్రష్టులై, యధఃకృతులై, క్షుల్బీడితులై యసూయాద్యేషపూరితులై యున్న యీ దేశీయుల నెవ్వరై నను హృదయపూర్వకముగాఁ బ్రేమింపఁగలిగినచో, భారతదేశము పునర్జీవిత మగునని నేనును నమ్ముచున్నాను. అజ్ఞానదారిద్ర్యముల నానాటికిఁ గ్రుంగిపోవుచున్న తమసోదరకోటి శ్రేయమును గాంక్షించి వందలకొలది స్త్రీపురుషులు, ఉదారులు, ఎప్పుడు భోగపాంథలను బూర్తిగా విడనాడి యావచ్చక్తితోడను గృహిణియుమహో అపుడే భారతదేశము మేల్కొనును. సత్సంకల్పము, నిష్కాపట్యము, అఖండ ప్రేమానురాగములు ననునవి లోకమును జయింపఁజాలునని క్షుద్రమగు నా జీవితముననే నా కనుభూతమైనది. ఈ సుగుణములు గల యొక్కవ్యక్తి లక్షలకొలది వంశకుల పశువులుల కవటోపాయములను నశింపఁజేయఁజాలును.

నేను బడమటకు వెళ్లుట యింకను నిశ్చయము గాలేదు; వెళ్లుటయే తటస్థించునెడ నది భారతదేశముకోసమే

యని గ్రహింపుడు. ఈ దేశములో మనుష్య బలమేది? అధిక బలమేది? భారతీయమార్గమున, భారతీయధర్మములమున నత్యంతనిష్ణుజాతులకు—చందాలురకు—పైతము సేవచేయుచు, భారతదేశ హిత మొనరించుటకుఁగాను బశ్చిమ దేశములందు స్త్రీపురుషుల నేకులు సంసిద్ధులైయున్నారు. ఈ దేశమున నట్టివా రెందఱున్నారు? ఇంక నాధికబలము! నా స్వాగతమునకైన భిక్షులను భరించుటకుఁగాను గలకత్తా పౌరులు నాచే నుపన్యాసముచేయించి, టిక్కెట్లమ్మినారు. ఇందుకు నే నెవ్వరిని నిందింపను, దూషింపను. పాశ్చాత్య దేశములనుండి స్త్రీలును బురుషులును రానిదే మనదేశము జాగుపడుటనునది యసంభవమని తెలుపుటయే నా యభిప్రాయము.

సదా మీయెడ కృతజ్ఞుడై సదా మీ ఔమార్గము భగవంతుని గ్రాంథించు—వివేకానందుడు.

87

డాక్టరింగ్, 24-4-197.

అమ్మా—...నీ సమాలోచనమునకుఁగాను నా యనుభవ పూర్వకమైన యభిప్రాయములను (సంగ్రహముగా) చెలిపెదను.

మనము శాశ్వతముగా జానిసలమైయున్నాము, అనఁగా జన్మసిద్ధమగు సంతోషోతిని వెలువరించుటకు భారత బసామాస్యమున కవశాశము లేదయ్యె. కొన్నికతాబ్దములనుండియుఁ బాశ్చాత్యలోకము స్వాతంత్ర్యముచెస పురోగ

మన మొనర్చుచున్నది. కులీనత్వము మొదలుకొని భోజన విధి నిషేధములవఱకును రాజే హిందూదేశమున శాసన కర్తయైయుండువాఁడు. పాశ్చాత్యదేశములందో, జనులే స్వయముగా సర్వకార్యములను జేయుదురు.

సాంఘికవిషయములలో రాజున కిప్పుడేమియుఁ బెత్త నములేదు ; ఇంక హిందువులు స్వశక్తిని నమ్ముకొను మాటటుంచి, యాత్మవిశ్వాసము లేకమైనను లేనివారై యున్నారు. వేదాంతమునకు మూలాభారమవడగు నాత్మ విశ్వాస మణుమాత్రమును నింకను నాచరణలోనికి రాలేదు. ...మన కాశాసనకులగు యువకుల నడుమ నిరాడంబర ముగా, శాంతముగా, స్థిరముగా మనము కృషిచేయు టుత్తమము.

...జనసామాన్యమున విద్యాబుద్ధులు వ్యాప్తి చెందినకొలఁదియు దేశ మభివృద్ధిచెందుట నాకు విస్తృ తముగాఁ గాన్పించు విషయము. ఆభిజాత్యముతో, రాజాధి శాసముతో, నేకోలఁదిమందియో విద్యసంతను దమ యధీన మున నుంచుకొనుటయే—తమ హక్కుగాఁ జలఁచుచుండు టయే—హిందూదేశపతనమునకు ముఖ్యకారణము. ఎన్నటి కైనను మఱల మనము పైకి రావలయుననిన, వదేవిధ ముగా (ననఁగా జనసామాన్యమున) విద్యావ్యాప్తిచేయుటయే మార్గము. సంఘసంస్కారమునుగూర్చి యర్థశతాబ్దముగాఁ బెద్ద గడవిడ, పదియేండ్లనుండియుఁ బర్యటనముచేసి చూచు చున్నాను ; సంఘసంస్కారసమాజములు కుప్పతిప్పలుగా

బయలుదేరియున్నవి. కాని “పెద్ద మనుష్యులు” అనిపించుకొనువారు, ఎవరి రక్తమును బీల్చి పెద్దమనుష్యులై యున్నారో యట్టి జనసామాన్యము నిమిత్తము నెలకొల్పఁబడిన సమాజమొక్కటియు నా కంటఁబడలేదు! ముసల్మానుల వలన నేమాత్రముమంది సిపాయిలు తీసికొనిరాఁబడినాడు! అటుపాపాయిలకు స్వయముగాఁ దమ తండ్రుల కుత్తుకలను సోదరుల కుత్తుకలను నుత్తరించుటకు లక్షల కొలఁదిమంది హిందూదేశములోఁదక్క— మఱొక్కడ దొరకుదురు? ఏమతాబ్దముల మహమ్మదీయ పరిపాలనమున నాఁకుకోట్లమంది ముసల్మానులు, నొక్కశతాబ్దపుఁగ్రైస్తవ పరిపాలనమున / నిరుపదిలక్షలమంది క్రైస్తవులునా? — ఎందుచేత? స్వతంత్రమైన యాలోచనాశక్తి దేశమునుండి యెందుచేఁబలాయనమైనది? హస్తలాఘవమును నైపుణ్యమును గలమన శిల్పులు, ఐరోపావారిలోఁ బోటికి నిలువలేక దినదినము నెందుచే నశించుచున్నాడు? అనేకతాబ్దములుగా నిలువఁ ద్రొక్కకొనియున్న యాంగ్లదేశపుఁ బనివాని స్థాన బలము నేకకిచ్చే జర్మన్ దేశీయకార్మికుఁడు గదల్చి వేయఁగలిగినాఁడు?

విద్యాభ్యాసము, విద్యాభ్యాసము, విద్యాభ్యాసము— మఱమీయఁగాదు; ఐరోపాఖండమున వివిధపట్టణములలోఁ బయనించునపుడు, అచటి పేదలకు నైతముగల సదుపాయములును పాఠ్యమును విద్యయు మనదేశీయుల దైన్యావస్థను దలఁపునకుఁ దెచ్చుటచేఁగినట్లుగార్చువాఁడను. ఈవ్యత్యాస

మునకుఁ గారణమేమి? విద్యయేయని నేను బొందిన సమాధానము. విద్యవలన, ఆత్మవిశ్వాసమువలన, (మఱిదేని వలననుగాదు) అంతర్గతబ్రహ్మము వారెయందు మేల్కొనుచున్నది; మనయందలి బ్రహ్మమో, నిద్రపోవుచున్నది, మఱి మాన్యములనునవి లేక, చేతఁ గాపై ననులేక, యధః కృతులై, వెట్టివాలకముతో, బుద్ధిమాంద్యముతో,—నాక కజ్జయు దానిచివరఁ గట్టఁబడిన చింపి గుడ్డల మూటయు— సీమాశ్రపుటాస్తితో, బేలమాపులతో—నైర్లాంకుదేశము నుండి వలసవచ్చువారిని సూర్యాయాధుల్లో నేను గమనించువాఁడను. ఆటునెలలలో వేటుదృశ్యము—ఆ వ్యక్తియే కీచితోపడచుచుండును, దుస్తులు మాటును. కన్నులలోఁ గాని, అడుగులలోఁగాని దైవ్యమేమియుఁ గానరాదు. కారణము? స్వదేశమున నందఱిచేతను నాతఁ డేవగించుకొనఁబడుచుండెనని — యేకగ్రీవముగా సమస్త ప్రకృతియు వానితో, “నోరి పుల్లయ్యా! నీకింతకంటె గతిలేదు, బానిసవై పుట్టినావు, బానిసవై నీవుండవలయును” అని చెప్పుచుండెనని వేదాంతము మనకుఁ దెలుపును. పుట్టుక నుండియు నట్లు చెప్పఁబడుటచే బుల్లయ్య దానిని నమ్మి తానెల్పుడనని భ్రమించినాఁడు, వానియందలి బ్రహ్మము నిహితమైపోయినది. కాని యమెరికాలోఁ గాలిఫినింతనే— “పుల్లయ్యా, నీవును మావలెనే మనుష్యుడవు, మనుష్యుడే సర్వము సాధించియున్నాఁడు, నిన్నుఁబోలు మనుష్యుడు కూడ సర్వము సాధింపఁగలడు; ధైర్యము నవలంబించుము!”

అని నానాదిక్కులును ఘోషించినవి, పుల్లయ్య తల యెత్తెను, అది విజయేయని గ్రహించెను, అంతర్గతమగు బ్రహ్మము మేల్కొనెను. “ఉత్తిష్ఠత, బాగ్రత, ప్రాప్య వరాన్నిబోధత*—అమ్ము, మేల్కొనుము, గమ్యప్రాప్తి పర్యంత మాగవలదు” అని ప్రకృతియే వానికిఁ జూపినది చెప్పవగును.

ఇదేవిధముగా మన బాలర విద్యాభ్యాస మంతయుఁ బెడదానిని బట్టుచున్నది. పాశశాలలోఁ బిల్లవాఁడు నేర్చుకొనునది శూన్యము, వాని చిత్తసంస్కారమంతయు ధ్వంసమగును—ఫలితము, అశ్రద్ధ. వేదవేదాంతముల కన్నిటికిని గీలకమగు శ్రద్ధ—నచిక్కేయని యమునెదుట నిల్చి, యాతనిఁ బ్రశ్నింపఁజేసిన శ్రద్ధ—లోకగమనమునకును లోక సంస్థితికిని మూలమగు శ్రద్ధ—యిట్టి శ్రద్ధ నశించుట సంభవించుచున్నది! “అజ్ఞశ్చశ్రద్ధధానశ్చ సంశయాత్మా విసశ్యతి†—అజ్ఞాఁడును శ్రద్ధావిహీనుఁడును సంశయాత్ముఁడును వినాశము పాలగుదురు.” కావున మనము వినాశమున కతిసన్నిహితులమైయున్నాము. విద్యావ్యాప్తియే యిందుల కిప్పుడు నివారణోపాయము. మొట్టమొదటి దాత్మజ్ఞానము. ఈ మాటవలనఁ దోచునట్టి జటాజూటములు, దండకమండలువులు, కొండగుహలును నని నా యభిప్రాయము కాదు. ఇంకనేమని నా యభిప్రాయము? సంసారబంధ

* కఠోపనిషత్తు, 1-3-4.

† భగవద్గీత, 4-40.

విమోచనము చేయఁజాలునట్టి జ్ఞాన మైహికసంపదలను
 గలుగఁ జేయఁజాలదా? నిస్సందేహముగాఁ గలుగఁజేయఁ
 గలదు. మోక్షము, విరక్తి, త్యాగము—నివన్నియు
 మహాత్తమాదర్శములు. కాని “స్వల్ప మప్యస్య
 ధర్మస్య త్రాయతే మహతోభయాత్ *—స్వల్పమైన
 ధర్మాచరణమైనను మహా (సంసార) భయమునుండి రక్షిం
 చును.” ద్వైతి, విశిష్టాద్వైతి, అద్వైతి, శైవుఁడు, వైష్ణ
 వుఁడు, శాక్తీయుఁడు, తుదకు జాదుఁడు, జైనుఁడు తది
 తరుఁడు—వీరిలో నెవ్వరు గానిండు,—భారతదేశమున
 నేయే సంప్రదాయస్థులు వెలువడిరో వారందఱును జీవాత్మ
 యం దఖండశక్తి యిమిడియున్నదని యంగీకరించుచున్నారు ;
 వ్యక్తీకరణమునఁ దారతమ్యముండుఁగాక, పిఠీలికాది బ్రహ్మ
 పర్యంతము నెల్లరయందును నొకే యాత్మ వెలయుచున్నది.
 “నిమిత్తమప్రయోజకం ప్రకృతీనాం వరణభేదస్తు తతః
 క్షేత్రికవత్ †—సత్కర్మములును దుష్కర్మములును స్వయ
 ముగఁ బ్రకృతియొక్క మార్పులకుఁ గారణములు కానేరవు.
 కాని యవి ప్రకృతి పరిణామముల యాటంకములను దొలఁ
 గించును. వ్యవసాయి ప్రవాహమున కాటంకములను దొలఁ
 గించిన తోడినే స్వాభావికముగా నీరు పొలములోనికిఁ బ్రవ

* భగవద్గీత. 2-40.

† పాశంజలమోగనూత్రములు, కైవల్యపాదము, శి. మూలమున
 స్వామి యీ నూత్రము మదాహరింపక, భావమునుమాత్రమే కొలఁదిగా
 మూచించియున్నాఁడు ; అది యిచట నివరింపఁబడినది.

హించునుగదా!” సముచిత దేశకాలసాత్రములు లభించి వంతనే యా యఖండశక్తి ప్రకాశించుచున్నది. బ్రహ్మది స్తంబపర్వంతము సర్వమునను వ్యక్తమైయున్నను, అవ్యక్తమైయున్నను ఒకేశక్తి నెలకొనియున్నది. ప్రతివ్యక్తి పద్ధతును వెడలి జనులందు మన మాశక్తిని విజృంభింపఁ జేయవలసియున్నది.

...(జనసామాన్యమున విద్యావ్యాప్తి నిమిత్తము నెలకొల్పఁబడు) ముఖ్యకేంద్రములలోఁ గ్రమముగా వ్యవసాయము, పరిశ్రమలు మొదలగునవి నేర్పఁబడుటయేగాక, శిల్పాభివృద్ధినిమిత్తము కర్మాగారములు స్థాపింపఁబడును.

...జ్ఞానదానమును గాంక్షించుచు నైరోపా, యమెరికా ఖండములు భారతదేశముదెస వీక్షణములను బఱపుచున్నవి ఇదియే. లోకహితాచరణమునకు సమయము, ఇదియే శత్రుదుర్గముల నాక్రమించుటకు సమయము.

...భారతఋషీశ్వరప్రకటిత ధర్మతత్త్వములను భారతీయనారి భారతీయ వేషమున వెడలి ప్రచారము చేయుచో, బాల్చార్యలోకమును ముంచియెత్తు ధార్మిక మహోత్సంగ తరంగము బయల్పెడలును ఇయ్యది నాకు గోచరించు దివ్యదృశ్యము. మైత్రేయి, భానా, లీలావతి, సావిత్రి, ఉభయభారతి మున్నగు నారీమతల్లులను గప్పఁజేయున భారతదేశమున నీ కార్యమొనరింప సాహసించు స్త్రీలెవ్వరు నుండరా?...మనము ఇంగ్లాండు దేశమును జయింపవలయును, ఆధ్యాత్మికశక్తివలన నింగ్లాండు మన

యధీనము కావలయును. “నాస్యః పథా విద్యతే అయ నాయ మజీయోక మార్గములేదు.” సభలవలనను సంఘ ములవలనను ముక్తి చేజిక్కునా? మన యాధ్యాత్మికశక్తివలన మన విశేషలను మనము దేవతలుగా మార్పవలయును.... ఇంగ్లాండ్, ఐరోపా, అమెరికాదేశములను జయించుట— ఇదియే నేడు మన మహామంత్రిము కావలసియున్నది, ఇందే దేశాభ్యుదయము నెలకొనియున్నది. వికాసమే జీవన లక్షణము, మన యాధ్యాత్మికాశయములతో లోకమున మనము వ్యాపింపవలయును. ఆహా! ఇది బలహీనమైన శరీరము, పైగా పంగదేశీయుని శరీరము; ఈపాటి పరిశ్రమ వలన నొక ఘోరవ్యాధి దీనికి సంక్రమించినది, ఐనను నాశ లేకపోలేదు—

శ్లో॥ “ఉత్పత్స్యతేఽప్తిమమ కోఽపి సమానధర్మా,
కాలోహ్యాయం నిరవధి ర్విభులా చ పృథ్వీ”

(భవభూతి)

(అపారమైనకాలమున, బహుజననివాసమైన పసుం ధరయం దీకార్యమును గొనసాగించుటకై సమానధర్మః ఉద్భవించియున్నాడు, లేనిచో నుద్భవింపఁగలఁడు.)

శాకాహారమునుగూర్చి నే జెప్పవలసిన దిది, నాగురుదేవుఁడు శాకాహారి యనునది మొదటివిషయము. కాని దేనికి నివేదింపఁబడిన మాంసము నాతని కొనగిన పక్షమున దానిని శిరమున కెత్తుకొని స్వీకరించువాఁడు. వ్రాణహాని పాపమే, సందియము లేదు; కాని రసాయన

శాస్త్రాభివృద్ధిమూలమున శాకాహారమును మానవశరీరమునకు సరిపడునట్లు చేయఁబడకుండునంతవఱకు మాంసాహారముకంటె గత్యంతరము లేదు. నేటిపరిస్థితులతో మానవుఁడు రాజసీక జీవనము గడపవలసియున్నంతవఱకు మాంసాశనముకంటె వేఱు మార్గములేదు. మరణదండనచే బనులను భయపెట్టి, యశోకచక్రవర్తి లక్షలకొలది జంతువుల ప్రాణము కాపాడవనుమాట నిజమే. కాని పేయేండ్ల బానిసత్వ మంతకంటె ఘోరతరము కాదా! కొన్ని మేకల ప్రాణము తీయుటయూ, లేక భార్యాపుత్రికల ప్రాణమును గాపాడుకొనఁజాలకుండుటయు, దోపిడిగాండ్ర చేతులనుండి బిడ్డల పోషణార్థ మన్నమును రక్షించుకొనఁజాలకుండుటయునా! వీనిలో నేది విశేష పాపకృత్యము! ఇంతకంటెఁ గాయకష్టమువలన జీవనోపాధి నార్జించుకొనని యగ్రవర్ణజాతు పదిమందియు మాంసాహారము తివకుండుదుగాక, కాని యహర్నిశము కష్టపడి పనిచేసి యన్నము సంపాదించుకోవలసియున్న వారిని బలవంతపెట్టి శాకాహారులను తేయుట మన దేశస్వారంత్రి నాశనమునకుఁ గల హేతువులలో నొకటి. మంచి పుష్టికరమగు నాహార మేమి చేయఁగలదో జపాన ను జూచిన బోధపడును. సర్వశక్తిమయియును విశ్వేశ్వరి మీకు మహోదారాశయములను గలిగించుఁగాక! —వివేకానందుఁడు.*

* ఈ లేఖ క్రిమతి మరళా ఘోషిద్ అను విద్యుచ్ఛక్తికే వ్రాయఁబడినది.

డాబ్లిన్, 28.4.1897

స్నేహాన్నవ—...దేశమంతయు నేకీభవించి నా కిచట
స్వాగత మొసంగెను. ప్రతిచోటను లక్షలకొలది జనుల
హర్షధ్వనులు, జయజయధ్వానములు, ప్రభువులు నా శకట
మును మూపున వహించుటలు, ముఖ్యపట్టణవీధులం దంత
టను దివ్యస్వాగత వాక్యాలంకృత తోరణములు, ఇంతను
నేమేమో!!!...

సావము,—ఈసాటికి అమెరికా చేరెనని తలంతును!
శుద్ధ దురిభిమానగ్రస్తమగు తన క్రైస్తవమత బోధచే భార
తీయుల నారంభించుచున్నాడు. ఆతని బోధల నెవ్వరును
జెవియొగ్గి వివేకవంతుల! కాని వారాతనియెడ విశేషాదరము
జూపిరి. అందులకుఁ గారణము నా లేఖయేనుమీ. కాని
యాతనికి వివేకమును గలుగఁజేయఁజాలనైతిని! ఆతఁడు
విచిత్రవ్యక్తివలె గనిపించుచున్నాడు. నా స్వదేశాగమన
సందర్భమందలి జాతీయోత్సాహమును మత్సవములను జూచి
యాతఁడు మనోనైకల్యము నొందెనని వింటిని....ఆధ్యాత్మిక
విషయములలో భారతదేశము నెదుట నిలువఁగలిగిన దేశము
ప్రపంచమున మఱి లేదు; అది యేమి చిత్రమోకాని
క్రైస్తవదేశమునుండి యిచ్చటికి వచ్చు వ్యక్తులందఱను బురా
తనమైన పిచ్చి యభిప్రాయమొకటి యావేశించియున్నది.
క్రైస్తవు లధికారవంతులు, ధనవంతులు నట, హిందువులు
కారట; అందుచే హిందూమతముకంటె క్రైస్తవమతము
విన్నయొందుండవలయునని వారి వాదము. సరిగా నీ

హేతువుచేతనే హిందూమతము ధర్మమనిపించుకొనఁదగు ననియుఁ గ్రైస్తవమతము తగదనియు హిందువులు తగినట్లు వారికి సమాధానము చెప్పుదురు. ఇంతకును నీ దుర్మార్గ లోకమున మోసమే యెప్పుడును ముందునకు వచ్చునది, సాజన్య మెప్పుడును చెబ్బుటనుచుండును, నా కిట్లు తోచు చున్నది — భౌతికవిజ్ఞానమునఁ బాశ్చాత్యు లెట్టి ఘనత సహించినను బారమాధికవిషయములలో వారికింకను నక్షరాభ్యాసము కాలేదు. భౌతికవిజ్ఞానము క్షణిక భౌతిక సంపత్తి హేతువు, పరవిద్య శాశ్వత బ్రహ్మసందదాయకము. అమృత త్వ మనునది లేదనుకొన్నను, ఆదర్శములుగా గ్రహింపఁబడిన యాధ్యాత్మికాశయములచే గలుగు ననుభవము బహు సూక్ష్మము, విశేషాసందదాయకమునై యొప్పును, లౌకిక చింతామాధ్యమో, ఆర్పరాని తృప్తిను స్ఫురను బుట్టించి, తుదకు వ్యక్తిని సంఘమునుగూడ నశింపఁ జేయును.

ఈ దార్జిలింగు మనోహరమైన ప్రదేశము, (28,146 అడుగుల యెత్తున) మహావైభవాన్నితమై యొప్పు కాంచన గంగ మేఘము లెడ మిచ్చుచో, నపుడపుడు కాన్పించుచుండును, మఱియు (29,001 అడుగుల యెత్తున) గోరీ శంకర (శిఖర) మును సమీప పర్వతాగ్రమునుండి చూచాయగాఁ గనవచ్చును....

నాకిచట హాయిగా నున్నది, సమతలములకు వచ్చి మనుట యనిన యమయాతన, గడప దాఁటి కాలు వీధిలోఁ

బెట్టితినా, నన్ను విడ్డూరముగాఁ జూడవచ్చు జన
సమాహము!! ప్రఖ్యాతి యనునది నిర్విచారముగా నను
భవించుచుఁ గూర్చుండుటకుఁ దగిన వస్తువుకాదు!! కేశములు
నెరియుచున్నవి కావునఁ బెద్దగడ్డము పెంచఁబోవుచున్నాను.
అది గౌరవనీయమైన యాకృతిని గలుగఁజేసి యెవరినై నను
నమెరికాదేశపుటపవాదకులనుండి కాపాడును! ఓ పలిక
కేశములారా! మీరెన్నిదోషములనైనను గిప్పిపుచ్చఁ
గలరు, మీకు జయము!

తపాలాసమయము దాటుచున్నది, కావున ముగించు
చున్నాను. సస్మనోరథములు, చిరాయురారోగ్యములు,
సమస్తశుభములును నీ కొనఁగూడుఁగాక!

అమృతము బాటును మీరందఱును నా కఖండ
ప్రేమాస్పదులని గ్రహింపుఁడు,—విచేకానందుఁడు.

89

కలకత్తా, 5 5 1897.

అభిన్న హృదయ ... నేను మఱికొన్ని సంవత్సరములు
జీవించినను, జీవింపకున్నను సరియే భారతదేశ మీ
వలకే రామకృష్ణునిది.

*

*

*

అసహ్యమైన యీ నవీన హిందూమతము (Modern
Hinduism) అనఁబడునది మూలఁబడిన బౌద్ధమతముకంటె
మఱియొకటి కాదని నా దృఢనిశ్చయము. ఈసంగతి స్పష్ట
ముగా హిందువులను గ్రహింపనిండు, కిక్కుఁబులునకుండ,

వారు దాని ననాయాసముగా విడనాడంగలుగుచును, కాని పూర్వము బుద్ధుడు బోధించిన ధర్మమనినను బుద్ధుడనినను నా కథిండగౌరవము, హిందువులమగు మన కాలఁ దవ తారమూర్తియనుట మీ రెఱిగినవిషయమే. సింహళము లోనున్న బౌద్ధమతమైనను సరియైనదికాదు. నేను సింహళము వెళ్లినప్పుడు నా భ్రమ పూర్తిగాఁ దొలగినది. అచట సత్యపుత్రులున్న జనులు హిందువు లొక్కరే. బౌద్ధులందఱును నాచారవ్యవహారములలో విశేషముగా నైకోచా సంప్రదాయముల నవలంబించినారు.... ఎల్లదలను "కసాయిదుకాణములను" నెలకొల్పుటయే తమ పరమధర్మమగు నహింసయెడ బౌద్ధులు చూపుచున్న గౌరవభావము!...

అమెరికాలో నేకొక వ్యక్తిని, ఇచటఁ గేవలము మతియొక వ్యక్తిని, దేశమంతయు నిచట నన్నుఁ దన ప్రమాణ పురుషునిగాఁ బరిగణించుచున్నది—అచటనో, విశేషముగా దూషింపఁబడిన ప్రచారమండను. ఇచట ప్రభువులు నాశకటమును మూపున నహింతురు, అచటనో, శుభ్రమైన హోటలు (Hotel) లోనికిఁ గూడ నన్ను రానిచ్చువారు కాదు. కాబట్టి యిచటి నామాటలు—కొలఁదిమంది కెంత యరుచిగాఁ దోచినను—దేశక్షేమోద్దిష్టములై యుండవలయును,...

...గమనింపుడు, భారతదేశ మీవఱకే రామ కృష్ణునిది; హిందూ ధర్మసంస్కారణార్థము నా యుద్వమమును గొంత కట్టుదిట్టము చేసినాను.—మీ విశేషానందము,

90

అక్టోబరు, 29-5-1897.

సహృదయ—...ఉదయ సాయంసమయములందు గుఱ్ఱపు
స్వారిహాసమున విశేషమైన వ్యాయామము నారంభించి
నాను. నాటినుండియు నిజముగా శరీరస్థితి బాగుపడినది....
నాకిప్పు డఖండబలము చేకూరినది. హిమాలయకృతములగు
పర్వత శిఖరముల మ్రోల పద్మాసనస్థుడనై,—

శ్లో: న తస్య తోగో న జరా న మృత్యుః,

ప్రాప్తం హి యోగాగ్నిమయం శరీరమ్. *

అను నుపనిషద్వాక్యము నుచ్చరించుచు ధ్యానస్థితుడ నగు
నన్ను, చాక్రరుగాహా! మీ రొకసారి వచ్చి చూచిన నే
నెట్టి స్థితిలో నున్నానో తెలియఁగలదు... —అప్పుడు,
భగవదేతరణుడు, వివేకానందుడు.

91

అక్టోబరు, 30-5-1897.

మహాశయ—...అట్టి భగవానుని — అవతారమూర్తిని—
నా జీవితమునఁ గాంచియున్నాను, ఆతని యాజ్ఞలను
బాలించుటకే జీవించియున్నాను. పరిమిత జ్ఞానవంతులై
హేత్వాభాసములతో, భ్రమలతో, అభిహత్యములతో,
అసూయాద్వేషములతో, గూడినవారివలన స్మృతులును
బుర్రాణములును వెలువడినవి. ప్రేమను, బోధార్యమును

* “యోగాగ్నిమయమగు శరీరముగల యోగిని తోగ జరా మరణ
రుఖము లేవియు పరమాపింపఁబాలవు.”

—శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు, 2. 12.

ప్రకటించు భాగములు మాత్రమే యందుండి స్వీకరింపఁ దగినవి, మిగిలినవి త్యాజ్యములు. ఉపనిషత్తులు, గీత— ఇవియే నిజమైన శ్రుతులును, బ్రాహ్మణిక శాస్త్రములును. రాముఁడు, కృష్ణుఁడు, బుద్ధుఁడు, చైతన్యుఁడు, నానక్, కబీరు— ఇత్యాదులే నిజమైన యనతారమూర్తులు; ఏలన పాఠిహృదయము లాకాశమువలె సువిశాలములు, జగద్వ్యాప్తములు;— అందఱికింతును మిన్న రామకృష్ణుఁడు, రామో నుజుఁడు, శంకరుఁడు మొదలైనవారు విశేషసంకుచిత చృష్టితోఁ గూడిన కేవల పండితులని తోచుచున్నది. పండితుని శుష్కపాండిత్య ప్రకర్ష— హఠాపురీకాః చా నోక్కుఁడే మోక్షపవనినిఁ బొందవలయుననడి యాంక్షోభన! కాని, అయ్యా, అది సాధ్యమా! ఎన్నఁడైనను నట్టిది సంభవమయ్యెనా, ముందుఁ గాఁగలదా! అహంభావావేశమున్నంతవఱ కేమైనను బ్రాప్తించునా!

మఱియొక యసందర్భము : జాతిభేదాదులు జనులలో లేనిపోని భేదభావమునకుఁ గారణమని — మాయామూలమని— జన్మముపై నాధారపడినది కానిందు, గుణకర్మములపై నాధారపడినది కానిందు — ననుసరించిన జాతి విభజనయును బంధ హేతువని— నానాఁటికి నాకు బాగుగా ధ్రువపడుచున్నది. కొందఱు మిశ్రు లిట్లు హితోపదేశము చేయుదురు : “నిజమేనోయి, దానిసంతను సంతరంగమున నుంచుకొనుము, బయట వ్యావహారిక జగత్తులోమాత్రము జాతిభేదాదులు తప్పక పాటించబడవలయును.”... అంత

రంగమున నైక్యభావము (బలవంతముగాఁ దెచ్చి పెట్టుకొనినదని భావము); బయట ఘోరరాక్షస తాండవము దారుణహింస జేను, పేదలచాలిటి యముఁడు కాని 'యస్పృశ్యుఁడు' భవిష్యదైన పక్షముననో, "ఓహో, యాతఁడు ధర్మరాజు!"

వీని యన్నిటికంటెను నియమములును నిష్ఠలును శూద్రున పుడేశింపఁబడినవి కావని నా చదువులవలన నాకుఁ దెలియుచున్నది; ఆహారవిషయమునఁగాని, విదేశ యాత్రావిషయమునఁగాని, శూద్రుఁడు విచక్షణచేసినచో, నది నిష్ప్రయోజనము, వ్యర్థకాలక్షేపము. శూద్రుఁడను, మైచ్చుఁడనునగు నా కా గొడవలతోఁ బనిలేదు. మైచ్చాహారమైన నాకేమి, చందాలాహారమైన నాకేమి? బాతి భేదాదిమత్తిభ్రమలు మతాచార్యబ్రువులు వ్రాసిన గ్రంథములలోనే కాని భగవదావిష్కృతములగు వానిలోఁ గనఁబడవు. మతాచార్య బ్రువులను వారి పూర్వులు చేసిన ఘనకార్యముల ఫల మనుభవించుచు, నే నీశ్వరాదేశము ననుసరింతును, నాకదియే శ్రేయస్కరము.

నేను గ్రహించిన మణియొక తత్త్వమిది: పరహితార్థమగు నేవయే పరమధర్మము, మిగిలిన కర్మకలాపములన్నియు మత్తిభ్రమలు స్వీయమోక్షమునకై ప్రాణులొడుటయుఁ దప్పి, పరహితార్థము సర్వము సమర్పించు వానికే మోక్షము, "నాముక్తియో, నాముక్తియో" యని దేవులొడువా రిహపరభ్రష్టులై తిరుగాడుచుండుదు, —

ఇది శ్రీ సనేకపర్యాయములు ప్రత్యక్షముగాఁ గాంచి యున్నాను. ఈ చిల్లర విషయముల నన్నిటిని గూర్చియు నాలోచించుచుండ మీరు 'లేఖనాదు' వనసు రాలేదు. ఈ యసందర్భము లన్నియు నిటులున్నను నాయెడ మీ యనురాగము చలించనిచో నది నా కాహ్లాదకరము.* మీ విజ్ఞానముఁడు.

92

అల్మోరా, 16 1897.

మహాకవి, వేదములనఁగా సంహితలని మనము భావించు గలిగినచో వేదవిషయమున మీరు చేసిన యభిక్షేపము చెల్లును. వేదమను శబ్దము సంహితలు, బ్రాహ్మణములు, ఉపనిషత్తులు నను మూడు భాగములకునుకూడ నవ్వయించును. భారత దేశమున నిదియే సర్వజన సమ్మతమైన యభిప్రాయము. ఇందు సంహితలు బ్రాహ్మణములు నను మొకటి రెండు భాగములును గర్మశాస్త్రము లగుటచే విందుమించుచుగా నలగ్నీతములై సమస్త తత్వజ్ఞులచేతను సంప్రదాయ కర్తలచేతను నుపనిషత్తులే ప్రమాణభూతముగా స్వీకరింపఁబడినవి.

* మహాపండితుఁడు, పూర్వచార పరాయణుఁడునగు శ్రీ ప్రభుదా దాసమిత్రున కిది పూర్వమి వ్రాసిన కడపటి లేఖ. పూర్వ తనయాశయ ములయంద మిత్రుని సానుభూతిని ప్రమత్వముద్యుక్తినిఁ గాంతించుటయే యాంతరంగికమైన యీ లేఖయం దించుక కఠిన వాక్కులను గొంతఁజూ కలికయొట్టలను బ్రయోగించుటకుఁ గారణమని తోచుచున్నది. అనుచుదండెడు.

సంహితలు మాత్రమే వేదము లను భావము మొన్న మొన్నటిది — దయానందస్వామి దానిని వెలువరించి యున్నాడు. సనాతనుల కిది యెంతమాత్రము మాన్యము కా లేదు.

సంహితలకు తన సూతన వ్యాఖ్యానము నాధారముగాఁ గొని వేదమున కంతకును సమంజసమై యనువర్తించు నొక సిద్ధాంతమును గనుఁగొందమను తలంపున దయానంద స్వామి యీ మార్గమును త్రొక్కెను, కాని చిక్కులెప్పు టివే, అవి వచ్చి బ్రాహ్మణముల పైఁ బడినవి. ప్రక్షిప్త వాదము, వివరణవాదము మొదలైన వాదము లెన్ని బయలు చేసినను సమన్వయింపవలసిన భాగ మింకను గావలసినంత యున్నది.

సంహితల నాధారముగా గ్రహించి సుసంగతమైన మతమును స్థాపించుట యనునది సాధ్యమైనచో, నుపనిషత్తుల నాధారముగాఁ గైకొని సుసంగతము, శ్రుతిసంప్రదాయముల కవిరుద్ధమునగు మతమును స్థాపించుట యంతకంటె వేయిరెట్లు సులభతరమని నా నిశ్చయము ; మఱియు నిందు శిష్టజనసమ్మతమైన యభిప్రాయమునకు విరోధమేమియుఁ గలుగదు. పూర్వాచార్యులందఱు నిందు మీతో నేకీభవింతురు ; మఱియు సూతన వికాసమునకు విశేషమైన యవకాశము గలుగును.

హిందూ ధర్మమున కీవఱకే గీత యత్యంత ప్రామాణిక గ్రంథమై యున్నది. గీత కట్టి పరిపూర్ణమైన యర్హ

తయః గలదు: కాని కృష్ణుని న్యక్తిత్వమతిగూఢమై, యస్పష్టమై యుండుటవలన నేఁ డా జీవితమునుండి ప్రాణ ప్రదమగు భావములను గ్రహించుట దుస్సరము. మణియు సూతనచైతన్యమును సూతన దృక్పథములును బ్రస్తుత యుగమున కావశ్యకములై యున్నవి. ఈ మార్గమునఁ బర్యాయోచించుటకు మీ కీలేఖ తోడ్పడునని నమ్ముచున్నాను. ఆకీర్వానములు.—మీ విచేదానందుఁడు.

93

సంస్కృతమునుండి యనువాదము

ఒకశిష్యునకు

ఆల్మోరా, 1-6-1897.

...ఈ శ్లోకార్థమునకు * నీవు శంకరు ననుసరింపవలయును.

లేదా, ఈక్రింది విధముగా సర్థము చెప్పవచ్చును :-

పెద్ద పెద్ద భూభాగములు జలమయములై యున్నను జిన్న దొరువులు దప్పిగొనినవాని కెట్లు మహాపయ క్తములో—(అనగాఁ గొంచెమునీరే తనకుఁ జాలుటచే నారే డిట్లు చెప్పవచ్చును, “ఈ పెద్ద జలాశయము పట్టుండ నిమ్ము, కొంచెము నీరే యా యక్కఱనుదీర్చును.”)— అట్లే

* శ్లో. యావాన్తస్థ ఉదపానే సర్వతః సంప్రతోదతే,

కావాన్ సర్వేషు చేదేషు బ్రాహ్మణ్య విశాసతః.

విద్యాంసుండగు బ్రాహ్మణునకు సమస్త వేదములు నాప్రయోజనమున నెఱవేర్చును. నేలయంతయు జలమయమై యుండుగాక, తనకు వలయునది నీరు త్రాగుటయే యైయుండునట్లు సమస్త వేదములందును తత్వజ్ఞానమే పడయందగినది.

ఈ శ్లోకాభిప్రాయమునకు విశేషానుగుణమగు మఱి యొక వివరణము తెలిపెదను :

నేలయంతయు జలమయమైయున్నను బానయోగ్యమగు నీటినే జను లన్వేషించుదు. భూమి జలావృతమై యుండుగాక — ఆధారభూతమగు నేలను బట్టి వేర్వేరు ధర్మములు గల వేర్వేరు జలము లుండవచ్చును. అట్లే విభుణుండగు బ్రాహ్మణుడును సంసారపిపాసావిప్లవృత్తము నానావిద్యా నమన్వితమైన వేదములనెడి శబ్దసాగరమునండి యేది మోక్షమును బ్రాప్తింపఁజేయఁగలనో, యట్టి విద్యనే గ్రహించును. బ్రహ్మవిద్యయేగదా మోక్షదాయకము, ఆశీస్సులు, శుభాకాంక్షలు, — మీ విశేషానందుడు.

ప్రీతిభావన—... నామట్టునకు సంతృప్తుడనై యున్నాను. దేశీయులలో ననేకులను మేల్కొల్పినాను, అదియే నాకు వలయునది. కర్మానుసార మింక నేమి జరిగినను నరియే. నేను బంధవిముక్తుడను, సంసారభోరణి గమనించినాను— “మనకాయుష్యము, మనకారోగ్యము.” తనకే యాయువు, తనకే ప్రేమ, తనకే ప్రతిష్ఠ, అంతయుఁ దనకే, తనకొఱకే.

దృష్టి సారించి వెనుకకుఁ జూతునుగదా, స్వార్థపరమైన కార్యమేదియు నాకు గోచరించుటలేదు — నాచుష్కృతములు సైతము నానిమిత్తము చేసినవి కావు. కావున నేను సంతృప్తుఁడను, నే నేమియో ఘనకార్యముగాని, విశేష సత్కార్యముగాని చేసియుంటినని కాదు, ప్రపంచమత్యల్పము, సంసారవతి నికృష్టము, మనుగడ యతి హేయము మానవులు, యుక్తియుక్తులు, అతినికృష్టమగు నీ స్వప్రయోజనము నిమిత్తము దొర్లాడుచుండుటఁ జూచిన నాకు సవ్య వచ్చుచుండును.

విషయమిది : మన మొక బోనున బంధితులమై యున్నాము, ఎంత శీఘ్రముగాఁ దప్పించుకొనిన సంతమంచిది. బ్రహ్మనుభూతి నందినాను, ఇంక శరీర మెటు కొట్టుకొని పోయిన నాకేమి ?

*

*

*

ఏకాంతముగాఁ బ్రశాంతముగా, గ్రంథావలోకన మొనరించుచుఁ బండితుఁడనై మనుట నా సహజ ప్రవృత్తి. కాని యమ్మ వేటువిధముగా నడపుచున్నది ఐనను జిత్రవృత్తి యదియే. — ఆత్మఁడు, వివేకానందుఁడు.

స్నేహస్పద, (విశ్లేషియా) మహారాణికిఁ బంపబోవు నభినందన పత్రికలో నీ క్రింది విషయములను గమనింతుడు గాక.

1. అతిశయోక్తు లుండరాదు, అనగా నామె భగవత్ప్రేమనిధియని, మఱియేమేమోయని, మన దేశీయులకు బరిపాటియగు వతిశయోక్తు లుండరాదు.

2. అమె పరిపాలనమున సర్వమతములును సురక్షితములైయుండ, స్వదేశమునను నిండ్లాండునందునగూడ నిర్భయముగా మన వేదాంత తత్త్వములను బ్రచారము చేయగలిగితిమి.... —మీ వివేకానందుడు.

96

అక్టోబరు, 15-6-1897.

అభిన్నహృదయ.....బౌద్ధార్యమే, జయించునది, శీతకాదు. పుస్తకములు, సాంక్షిర్యము, యోగము, ధ్యానము, జ్ఞానము — నివన్నియుఁ బ్రేమతోఁ బోల్చిచూచినచోఁ దృణప్రాయ మనిపించును, భూమి యనిపించును. ప్రేమయే నీకు దివ్యశక్తులను కేకూర్చును, ప్రేమయే భక్తి నొసంగును, జ్ఞానము నొసంగును; ప్రేమయే ముక్తి నొనంగూర్చును, మానవుడనడి యాలయమున మాధవు నుపాసించుటయే యుపాసన—“నేవం యదిద ముపాసతే—జను లుపాసించు భగవదితర విషయము లుపాస్యములు కావు.”...

...ఇట్టి యుద్యమమును సాగింపుము, నిన్ను నాభుజములపై నెత్తుకొని మోయుదును—నెలాసు! చూతువు గాక—క్రమముగాఁ బ్రతి జిల్లాయును నొక కేంద్రమై—వెలయును.... నేను యోధుడను, యుద్ధరంగమున మరణిం

తును. ఇచట రాణివాసస్త్రివలె సూరక కూరుచుండుట నాకుఁదగదు.... — అప్పుడు, వివేకానందుఁడు.

97

ఒక యాంగ్లేయ మిత్రునకు

అక్టోబరు, 20-6-1897.

...ఒక విధముగాఁ జూచినయెడల నిచటి జనులకుఁ ద్యాగము చేయుట కేమియు లేదనుమాట వాస్తవము— ఐనను, త్యాగము భారతీయుల రక్తనాళములలో స్పందించు చున్నది. మతమున శిక్షణము నొందుచున్న వత్సలలో నొకఁడు డిస్ట్రిక్ట్ ఎగ్జిక్యూటివ్ ఎంజనీయరు (District Executive Engineer) అనఁగా నిచట నది గొప్పపదవి. దాని నాతఁడు తృణప్రాయముగాఁ బరిత్యజించినాఁడు!

98

అక్టోబరు, 20-6-1897.

ప్రేమాస్పద—...గుజ్జపు స్వారిలో మంచి నైపుణ్యము సంపాదించుచున్నాను, బాధగాని, యలసటగాని లేక మును బొందక యెకాయకీ నిరువది, ముప్పది మైళ్ల దూరము స్వారిచేయఁగలుగుచున్నాను....

...పంగభాషలోనున్న మంచిమంచి విజ్ఞానశాస్త్ర గ్రంథములను (Scientific books) అన్నిటిని గొని వానిని బకింపుఁడు. —మీ ప్రియసోదరుఁడు, వివేకానందుఁడు.

అక్టోబరు, 50 6 1897.

అయిష్టమైతేగారు నఖండనందునకు ...మన మూర్ఖులెంతసేపు జనుల నెరసులనే పెడకెదరు, ఈ రంధ్రాన్వేషణము మాని, కొలఁదిగా సుగుణములను గూడ వారు గ్రహింతురుగాక.

...రాజకీయ విషయములలో నెంతమాత్రము జోక్యము కల్పించు కొనకుము, ఐనను నెవ్వరితోడను నీవు వివాదపడ నక్కఱలేదు. కార్యసాధనార్థము నీవు త్రికరణశుద్ధిగాఁ బనిచేయవలయును.

ఇచట నేను...అంగ్లమున నొక యువన్యాసమును ...హిందీలో మఱియొక యువన్యాసమును జేసినాను....

...శరీర మెప్పుడో యొకప్పుడు నశింపక లేప్పును. అగుచో నలసులమై గతింపనేల! “త్రుష్టవట్టి చెడిపోవుట కంటె నడిగిపోవుట మేలుకదా!” అంజోశనపడకు, నేను గతించినను నాయసులే స్వయముగా నద్భుతకార్యములను జేయఁగలవు. పదియేండ్లలోపున మనము భారత దేశమంతటను వ్యాపింపవలయును, లేనియెడల లాభములేదు. రాక్షసునివలెఁ బని చేయవలయును! జయ గురుదేవ! ధనాదులు వానియంతట నవియే వచ్చును. మనకుఁ గావలసిన వారు మనుష్యులు, ధనముకాదు...—నీ ప్రియసోదరుఁడు, వివేకానందుఁడు.

100

సంస్కృతమునుండి యనువాదము

ఒక శిష్యునకు

అల్మోరా, 3 7 1897.

శ్లో. యస్య వీర్యేణ కృతితో వయం చ భువనాని చ,
రామకృష్ణం సదా పఠే శర్వం స్వతః ప్రా మిశ్వరమ్. *

అయిష్టాంతరజవగు శరచ్చంద్రా!

ఉద్యోగశీలురుకాని శాస్త్రకారులందఱును విధియే బలీయమందురు; ఉద్యోగపంతులును గర్మకుశలులు నగు వారో, పురుషేశ్వరమునే శ్రేష్ఠముగా నెఱుఁగు, పురుషేశ్వరమును దుఃఖప్రతికారోపాయముగాఁ దలంచి దానిపై నిర్భరపడువారు కొందఱు; దైవబలముపై నాధారపడి యుండువారు మరికొందఱు. ఈ యుభయపక్షములవారి వివాదమును గేవల మజ్ఞానజనితము ఇట్లు గ్రహించి మహాన్నత జ్ఞానశీఖరము నధిరోహింపఁబూనుము.

...కావున స్వతస్సిద్ధముగా జీవేశ్వరు లభిన్నులు, జీవసేవ, ఈశ్వరప్రేమ ఇవి రెండును నొక్కటే. ఏశేష మేమన, జీవుని జనబుద్ధితో సేవించినయెడల నది దయ, ప్రేమ కాదు. అత్మబుద్ధితో జీవుని సేవించినచో నది ప్రేమ.

* ఎవ్వని ప్రభావమున లోకమును, మనమును ధన్యులమైతిమో యట్టి స్వకంఠుఁడు, వీర్యుఁడు, మంగళశ్శ్రీకృపాపుఁడు నగు క్రిరామ కృష్ణునకు సదా ప్రణామములు.

ఆత్మయే ప్రేమాస్పదమని శ్రుతిస్మృతి ప్రత్యక్షాది ప్రమాణము లన్నిటివలనను దెలియుచున్నది. కావున చైతన్య భగవానుడు, “ఈశ్వరునియెడఁ బ్రేమ” యనియు, “జీవునియెడ దయ” యనియు నుపదేశించియుండుట యుక్తమే. ఆయన ద్వైతవాది. కావున జీవేశ్వర భేదమును సూచించు నాతని యీ సిద్ధాంతము సమీచీనముగనే కానిపించును. కాని యద్వైతనిష్ఠులమగు మనకు జీవుఁ డీశ్వరునికంటె భిన్నుడనుబుద్ధి బంధకారణము ; కావున మన కవలంబ సీయము ప్రేమ, దయ కాదు. జీవుని విషయమున దయ యను మాట నాకు సాహసపూర్వకముగను సహంభావ సంజనితముగను దోచును. మనము దయ చూపుటలేదు, కాని సేవించుచున్నాము. ఒరులయెడ ప్రేమ, సర్వత్ర యాత్మానుభవము—ఇదియే మన యనుభవము—అంతియే కాని కనికరముకాదు.

...—కాశ్వత ప్రేమబద్ధుడు, వివేకానందుడు.

స్నేహస్పద—...నా శ్రేయమునుగూర్చి మీరు భయపడ నక్కఱలేదు. నాయపవాదకు లెంత గగ్గోలు చేసినను సువిశాలమగు నీ విశ్వమున నాకుఁ దావు లేకపోలేదు. ఏమైనను నా యుద్యమము నాకుఁ దృప్తికరముగా నున్నది. ప్రాస్తానుసారము వర్తించితినేకాని యీ కార్యమిట్లు జరుగ వలయునని సంకల్పించిన వాడనుగాను. భారతజనసామా

వ్యము నుద్ధరించు అట్లునియే నేఁ బరితపించితిని. నేఁటికేఁ గొంతవఱకుండు జయము గాంచితిని. దేశమున జనులు కాటకముచే, మహావ్యాధులచే, బాధల నొందుచున్న తఱి నా వత్సలెట్లు విఘ్నాచిగ్రస్తులగు మాలలపజ్జను నిరాహారతై మరణించు పంచముల పంచను సేవచేయుచున్నారో చూచిన మీకు బ్రహ్మానందమగును. సర్వేశ్వరుఁడే నాకును వారికిని దోడ్పడుచున్నాఁడు. “మానవు లేపాటివాడు? నా ప్రియత ముఁడు, సర్వేశ్వరుఁడు నాదండ నున్నాఁడు; అమెరికాలో, ఇంగ్లాండులో నే నుండినప్పుడు, అజ్ఞాతముగా భారతదేశ మున సుంచరించుచుండినప్పుడు నాదండనుండినవాఁ డల సర్వేశ్వరుఁడే. బొడ్డిఁడనివారి పలుకులనా నేను బాటించు నది! ఏ మేమి! పరతత్త్వమును సంసార సారసీనతను గ్రహించిన నేనా, పసిపాపల ప్రలాపములను విని నా మార్గమునుండి చలించుట! ఇదియూ వన్నఁగూర్చి మీ యభిప్రాయము?

స్వవిషయమున విశేషముగాఁ జెప్పుకోవలసివచ్చినది — అది మీవలననే. నావిద్యుక్త కర్మము సమాప్తమైనదని తోఁచుచున్నది—కాకున్న మూడు నాలుగేండ్లకంటె నే నెక్కువ జీవింపను. స్వీయమోక్షేచ్ఛ సమసీహాయివది. ప్రాపంచిక భోగముల నెన్నఁడును గాంక్షించిన వాఁడను గాను. లోక శ్రేయమునకై నేనారంభించిన యుద్యమము జయప్రదముగా సాగటాక్కంటె నాకు వాంఛనీయము. నా యుద్యమ మప్రతిహతము. కాకున్న భారత దేశమందైనను

నా కృషి కొనసాగుటఁ జూచి గుండెలపైఁ జేయి వైచుకొని నిద్రింతును. సమస్త జీవస్వరూపుని, అద్వితీయుని, విశేషము నా యార్తనారాయణుని, నా దీన నారాయణుని, సమస్త దేశీయులకెల్లఁ బేదయకు నా భారత నారాయణుని, నాయుష్టదేవత నర్పించుటకై యెన్నిజన్మములైన నెత్తెదను గాక, యెన్నివేల బాధలనైన ననుభవించునుగాక.

“ఎవ్వఁడల్పుఁడుగను పథికుఁడుగను, గీటకముగను గిరీటాధిపతిగను, బాపిగను బుద్ధ్యాత్ముఁడుగను వెల్లొందునో యా సర్వేశ్వరుని భజంపుఁడు, ఇతరవిగ్రహములను విచ్చిన్నముచేయుఁడు,

“ఎవ్వఁడు జననమరణాతీతుఁడో, గమనాగమన విరహితుఁడో, ఎవ్వనియందు మనము నెలకొనియుంటిమో, యెవ్వఁడు సదా యద్వితీయుఁడో, ఆ సర్వేశ్వరుని భజంపుఁడు, ఇతరవిగ్రహములను విచ్చిన్నముచేయుఁడు.”

నా నియమిత కాల మల్పము, ఒకరికిఁ జూకుమనుఁ గాక, మఱియొకరిని జీతాకుపఱచుఁగాక, నాయంతరంగమున నున్నమాట చెప్పక రెప్పదు, కావున నాయనా!...నా నోటినుండి యేమి వెలువడినను భయపడకుము, నా కాధార భూతమైయున్న వ్యక్తి సర్వేశ్వరుఁడుగాని వివేకానందుఁడు కాఁడు. వాఁడు సర్వజ్ఞుఁడు. లోకమును నేను సంతుష్టి పఱుపవలసివచ్చినచో లోకమునకు హానిచేసినవాడ నగుదును. ఏ విషయమునైనను బహుజనులు చెప్పినంతనే యది సమంజసమని భావింపరాదు, అనేకులు పరిపాలించుచున్నను

లోకులదురవస్థ యథాప్రకారముగనే యుండుట ప్రత్యక్షమే కదా. ప్రతిసూత్రనభావమును బ్రతిఘటనమును గలిగించి తీరును—నాగరికలోకమున హేళనయు నసాగరికలోకమున పజపులు, అసహ్యమైన నిందలును దలయొత్తితీరును.

...అర్థకులు పైతము విశాసము నందవలయును. అమెరికాదేశీయులు నడుమంత్రపుసిరిచే గన్నును మిన్నును గావకున్నారు. నా దేశమునకు వేయిసార్లు, లక్షలకంటాక్షము కలిగినది, పోయినది. మనము నేర్చిన గుణపాఠము లింకను నేయర్థకునకును బోధపడవు. జగము మిథ్య. ఈ ఘోర మాయాజగమును — నిస్సారమగు నీ సంసారమును — ద్యజించి సుఖంపుడు. కామకాంచనములను బరిత్యజంపుడు. పెండ్లి, కామకాంచనములు — ఇవియే నిజమైన విశాచములు. శరీరమే, శరీరాభిమానమే, మోహము. కామ కాంచనమమత తొలగినచో మోక్షము కరతలామలకము. ...—చిరస్నేహస్పదుడు, వివేకానందుడు.

102

ఓం నమో భగవతే రామకృష్ణాయ !

ఆల్కోరా, 10-7-1897.

అయ్యుష్మంతంతగు నఖిండానందునకు—నీవు నాకంపిత మన సంఘోద్దేశముల చిత్తుప్రతులను (Proofs) దిద్ది మఱల నేడు పంపుచున్నాను. అందు (మన సంఘసభ్యులచే జరువబడిన) నియమావళిభాగము తప్పులకుప్పగా నున్నది.

దానిని జాగ్రత్తగా దిద్ది పునర్ముద్రణముచేయుడు, లేని యెడల లోపలు వచ్చుదురు.

(వంగ దేశమందలి) బరం(బ్రహ్మ)పురము (Berham-
pore) లోసాగుచున్న పని చాలజక్క-గానున్నది. అట్టిపనులే
దిగ్విజయము సందగలవు—వాదములును సిద్ధాంతములును
మానవహృదయమును వశపఱచుకోగలవా? కృషి
చేయుడు, దీక్షణో గృహిచేయుడు—ధర్మముల నాచరణ
మునఁ జూపుడు—వాదములును సిద్ధాంతములును నేమి
చేయగలవు? వేదాంతము, యోగము, తపస్సు—పూజా
మందిరము—మీ సన్న బియ్యపు టన్నపు వైవేద్యములు,
మీశాకోపహారములు—ఇవన్నియు నేయొకానొకనిధర్మమో
ఏదేశధర్మమోయైనఁ గావచ్చును; పరహితాచరణ మొక్క-
టియే సార్వజనీన మహావ్రతము. స్త్రీలు, పురుషులు—
పిన్నలు, పెద్దలు—అబాలగోపాలము,—వేదోల, జంతు
పుష్పపైత మీధర్మమును గ్రహింపగలవు. కేవల నిషే-
ధాత్మక ధర్మముల * వలన ఫలమేమి? త్రాయి యెప్పుడును
వ్యభిచరింపదు, అవెన్నడును వసత్యము చెప్పదు. చెల్లు
దొంగతనము చేయవు, దోపిడులను జేయవు—ఇన నేమి
ప్రయోజనము? నీ వెన్నడును దొంగతనము చేయకుండ,
వ్యభిచరింపకుండ, బ్రతిదినము నాలుగు గంటలసేపు ధ్యానిం-
చుచు, దానికి రెట్టింపుసేపు శాస్త్రోక్తముగా గంట వాయించు

* “న పరవారాం గచ్ఛేత్” (పరస్త్రీసంగమము కూడదు).
“నా నృతం బ్రాయాత్” (అనత్యమూడరాదు) మొదలగు నిషేధములు.

చున్నావనుకొండము—ఎన నేమి విశేషము! అల్పమైనను నీవు చేసిన యాకార్యము, బరంపురమును నీకుఁ జూచా క్రాంత మొనర్చినది—ఇప్పుడు జనులు నీవేమి చెప్పినను శిరసావహింతురు. “రామకృష్ణుఁడు సాక్షాద్భగవంతుఁడు” అని నీవిక జనులతో వాదించనక్కఱలేదు, అచరణహీన మైన శుష్కోపన్యాసములవలన నేమి ప్రయోజనము?— మంత్రములకుఁ జింతకాయలురాలునా? పది జిల్లాలలో నీ పట్టు చేయఁగలిగినయెడల నా పదియును నీ చెప్పుసేతలలో నుండును. నీవు ప్రాజ్ఞుఁడవు, కావునఁ బ్రస్తుతము కార్య శాఖయే ప్రధానమని చూపుచు, తద్వినియోగమును శక్తి కొలఁదియు వృద్ధిచేయఁ బూనుము. యువజనసంఘము నేర్పఱచి, యింటింటికి వెళ్లి, భవము, ప్రాతబట్టలు, బియ్యము, భక్ష్యములు—ఏవి దొరికిన వానిని ‘అలాఖయా సాధువుల’ వలె వారిని యాచించి తీసికొనిరానిమ్ము, అప్పుడు వానిని బంచిపెట్టుము. కృషియనఁగా, నుద్యమమనఁగా, నిది. అంతట జనులకు నమ్మకము కలుగును, అప్పుడు మీ మాట విని మీరేమి చెప్పినను జేయుదురు.

కలకత్తానభక్తైన ఖడ్గులకు పోగా మిగిలిన దానిని తామనివారణార్థము జనుకట్టుము, లేదా, కలకత్తాలోని గొండులు, గూడెములు మొదలగు వానిలోనుండు చేరల కాధనమును వినియోగించి సాయము చేయుము; స్మారక భవనములు మొదలై ప వాని మాట జేవుఁ డెఱుఁగును. ప్రస్తుతము నా యాశోగ్యము దివ్యముగా నున్నది....

దరిద్ర నారాయణసేవార్థ మిటువంటి శాఖ నొక దానిని నెలకొల్పుమని...ప్రాయము.

...పూజకగు వ్యయము నెలకొకటి రెండు రూపాయలు మించనీయకుండు. ఈశ్వర సంతానము తిండి లేక మాడుచున్నది. . . . తులసీవ్రథములతోడను జలముతోడను బూజచేసినఁ జాలును. నైవేద్యములకగు సొమ్ము పేదలయందు నెలకొనియున్న ప్రత్యక్షదైవమున కాహార నివేదనార్థము వినియోగింపఁబడుఁ గాక—అప్పుడు సర్వము భగవదనుగ్రహప్రతిష్ఠై యొప్పును....—ని ప్రియ సోదరుండు, వివేకానందుండు.

103

ఆల్మోరా, 11-7-1897.

ప్రేమాన్నద—, ...ఇంతవఱకు జరిగిన పని నాకుఁ దృప్తికరముగ నేయున్నది, కాని దానిని వృద్ధి నొందింపవలయును. రాసాయనిక శాస్త్రప్రకరణములను భౌతిక శాస్త్రప్రకరణములను గొన్నిటిని సంపాదించి, ప్రాథమికము, పరిశోధనాత్మకమునగు భౌతిక రాసాయనిక శాస్త్రములందును (Elementary and Experimental Chemistry and Physics) ముఖ్యముగా శారీరశాస్త్రమునందును (మతసోదరునకుఁ) భారముల సేర్పఱచుట మంచిదని తెలిపియున్నాను—ఆ విషయమున మీరేమి చేయుచున్నదియు నాకింకను దెలియకున్నది.

పంగభాషలోని కనువడింపఁబడిన భౌతిక శాస్త్ర గ్రంథముల నన్నిటిని గొన్ని జతలను కొనవలయునని నేను సూచించితిని—దానిమాటయేమి?

ఒకేతూరి ముగ్గురు మహాంతుల (మతాధిపతుల) నెన్నుకొనవలయుననియు సంబోధకు వ్యవహారశాఖను మఱి యొకరు పరిశోధనశాఖను నింకొకరు విజ్ఞానశాఖను బరి పాలింపవలయుననియు నాకిప్పుడు తోచుచున్నది.

కలకత్తాలోని బాబులు 'మాత్రమే మతమునకు వచ్చునట్టి జనులని వినుట నాకు విచారకరము. వారివలన లాభములేదు. మనకుఁ గావలసినవాడు శైర్యసాహసాన్నికులగు యువకులు, కార్యదీక్షాపదులు, పట్టి యవివేకులు కాదు.

...మాహులాలో...అద్భుతము గాఁ బనిచేయు చున్నాడు. ఒక క్రాంతియులో — నదియు గేవలము బియ్యము పంచిపెట్టుచు—వాడు తమతమ శక్తిసామర్థ్యములను గ్రమముగా వ్యర్థముచేసికొనుచున్నట్లు కనిపించుచున్నది, ఈ సాయముతోఁబా టవిధమైన ప్రచారమును జరిగిపట్లు కని పించుటలేదు. స్వయంసాహాయ్యమును జనుల కలవడఁజేయ నిచోఁ బ్రపంచైశ్వర్యమంతయు హిందూదేశములోని యొక చిన్నయూరికి సాయము చేయుటకుఁ జాలరు. మనధార్మికోద్యమమును వైజ్ఞానికోద్యమమును ముఖ్యముగా స్వయం సాహాయ్య బోధకమై యుండవలయును. ఈ విషయమున మీదేమి చేయుచున్నారో నాకుఁ దెలియుటలేదు. ఎంతసేపు 'ఇందలు బిచ్చగాండ్రకు సాయముచేసితి' మనుమాటయే! మనపద్ధతున్న స్వల్పాదాయముతో వీలై సంతవజకు విస్తీర్ణ

ప్రదేశమునకుఁ దోడ్పాటందుబాటులో నుండునట్లాయాజ్ఞల
లలోఁ గేంద్రములను నెలకొల్పుమని... తెలియఁ జేయుము.

*

*

*

అత్యంత సులభమైన మార్గమిది ఒక కుటీరముచు
గైకొని దానిని గురుదేవుని యాలయ మొనరింపుడు.
సాయము గోరియేకాక, పూజించుటకును జనుల సచటికి
రానిండు. అచట నుదయసాయంసమయములందుఁ బురాణము
బదులుచుండుడు. తన్మూలమున జనులకు మీరు బోధింపఁ
దలఁచిన దానినంతయు బోధింపవచ్చును. క్రమముగా జనుల
కభిదచి కలుగును, అలయమును స్వయముగా వారే నిర్వ
హింతురు, కుటీరాలయము కొన్ని యేండ్లలో నొక మహా
సంస్థగాఁ బరిణమింపవచ్చును. తామనివారణార్థము వెల్లిన
వారు ప్రతిజిల్లాలోను నిట్టి కుటీరాలయములను నెలకొల్పు
నిమిత్త మొక కేంద్రస్థానము నెన్నుకోవలయును—అందుండి
మన కృషియంతయు సాగుచుండును.

తనకు నచ్చినయెడలఁ బరమమూర్ఖుడైనను గార్వ
మును గొనసాగింపగలడు. కాని ప్రతికార్వమును దనకు
నచ్చునట్లు చుచింపునట్లు చేసికొనఁగలవాడే ధీమం
తుడు. ఏకార్వమును హీనముకాదు. అల్పారంభములే
మహాకార్వములుగాఁ బరిణమించుచుండును. రవంత మట్టి
గింజులుందు మహావటవృక్ష మిమిడియున్నది. లోకమందలి
ప్రతివిషయమును నిట్టిదే. ఈ లక్ష్యమును గ్రహించి, ప్రతి

కార్యమును నిజముగా ఘనకార్యముగా నొనర్పఁగలుగు వాఁడే ధీమంతుఁడు.

దీనజనసేవావిషయమున పంచకుల కర్తులగువారి యన్నము చేజిక్కికొందునట్లు మీరు చూడవలయును. హిందూదేశము శుద్ధసామరిపోతులతో నిండియున్నను, విచిత్రము, అఁకలిచే వా రెన్నఁడును జనిపోదు, ఏదో వారికి దొరకుచునేయుండును. ఔనునివారణోద్యమమున నున్న ప్రతివ్యక్తికిని ఈ విషయములను దెలియఁజేయుమని... వ్రాముము. వారు ధనము నిరర్థకముగా వ్యయింపరాదు. అధమాదాయముతో సాధ్యమైనంతవఱకు శాశ్వతసత్కార్యమును మనము సాధింపవలయును.

ఎంతసేపు ప్రాంతపుంఠలనే పట్టుకొని ప్రాంతలాడక, మీరింక స్వతంత్రమైన దాదలను ద్రోక్కఁ బ్రయత్నింప వలయును అలిసివదా? లేనిచో నాయనంతర మంతయు విచ్చిన్నమై పోవును. ఉదాహరణమునకు “మనవద్దనున్న స్వల్పదాయముతో శాశ్వత సత్ఫలములను బడయుటెట్లు?” అను విషయమును బర్యాలోచించుటకుఁగాను మీరింక సభ చేయుఁడు, ముందుగా నెల్లరకును గరపత్రములు పంపి, ప్రతివ్యక్తిని దవకుఁజోచిన విషయములను దెలుపవలయు, ఇటులందఱి సూచనలను గూర్చియుఁ జర్చించి, విమర్శించి, సారాంశమును నాకుఁ దెలియఁజేయుఁడు.

నా పోదరశిష్యులకంటెను నావత్సలే విశేషము సాధింపఁగలరని యాశించుచున్నానని మీరు గుర్తింపవలసి

యున్నది. నావత్సలలోఁ బ్రతివ్యక్తియు నాకంటె మూఱు
రెట్లధికులు కావలయునని నాతోరిక, మీలోఁ బ్రతివ్యక్తియు
వీరాధివీరుఁడు కావలయును వివేకవలయునని నాయభిప్రాయము. విధేయత, సంసిద్ధత, ఉద్యమమున శ్రద్ధాధిక్తులు
ఇవి మూడును మీవద్దనున్న పక్షమున మీ రప్రతి
హతులై వెలయుదురు. ఆపుఁడు, ఆశీర్వాదకుఁడు,
వివేకానందుఁడు.

104

ఆక్టోబరు, 28 7 1897.

స్నేహస్వదురాలగు నోబుల్ కన్యామతల్లికి ఇపుడీ కొలఁది
పంక్తులు వ్రాయుచున్నందులకు నన్ను మన్నింపుము,
పర్వత ప్రదేశములనుండి సమలేలములకు వెడలుచున్నాను
గావున నేదేని యొకతావును చేరినంతనే వివరముగా
వ్రాయుదును.

‘చనవు లేకుండునట్టి నిష్కాపట్యము’ (Frankness
without familiarity) అనఁగా నీ యభిప్రాయ మేమో
నాకు బోధపడుటలేదు ప్రాచ్యుల లాంఛన మనువది లేక
మును నావద్ద లేకుండునట్లు మోమోటమి విడిచి, బాలుని
వలె సహజసరళరీతిని నా భావములను వెల్లడింతును. ఒక్క
నాఁడైనను సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్య లేజమువ, నిష్కాపట్య
మనెడి స్వచ్ఛంద వాయువును బీల్చుచు మనుట, యాహా!
ఎంత బ్రహ్మానంద వాయకము! ఇదియేకదా మహోత్తమ
వైర్మల్యము!

ప్రపంచమున మనమెంతసేపు లోకులకు జడిసి కార్యములను జేయుచుందుము, జడియుచు మాటలాడుచుందుము, జడియుచునే యాలోచించుచుందుము, ఆహా! శత్రుభూమిలో మనము జన్మించియున్నాము! ప్రతివ్యక్తియుఁ బ్రత్యేకముగాఁ దన్నుఁ గనిపెట్టి చూచుటకే నియమింపఁబడిన చారుఁదోయనునట్లు కనిపించెడి యీ జరుపునుండి విముక్తుఁడు కాఁగలిగిన వాఁడేడి? ఈ జరుపును ఈ భయమును— తీర్చి చెండాడి, ముందువకుఁబోవువాని పాట్లు పరమాత్మున కెఱుక! ప్రపంచ మెన్నఁజైనను మిత్రభూమి యగునా? ఎవరు చెప్పగలరు? ప్రయత్నించుటయే మనవంతు.

ఉద్యమ మీవటకే ప్రారంభమైనది, టౌమనివారణ మిప్పుడు చేయవలసిన కార్యము. అనేక కేంద్రములు నెల కొల్పఁబడినవి. ఉద్యమము టౌమనివారణము, కొలఁదిగా ధర్మప్రచారమును సాగుచున్నది. ఐన నిదియంతయు నత్యల్పమనుటకు సందియములేదు. శత్రుణమందుచున్న పర్సలవసరము వెంటడి నాయా కార్యములకై పంపఁబడుచున్నారు. చెన్నపురి కలకత్తాలు ప్రస్తుత కార్యాంగణములు. గుడ్డికీ మహాశయ్యుడు చెన్నపురిలోఁ బనిచేయుచున్నాడు. మఱి యొకరు కొలంపో వెల్లెనారు. నీ కీవటకే యందియుండని యెవల మరుసటివారమునుండి మాసకార్య నివేదిక సీమఁ బంపఁబడుచుండును. కార్యాంగణమునుండి నేను దూరమున నున్నాను, గావునఁ జూచితివా? పనికొంచెము మెల్లగా సాగుచున్నది. ఐనను మొత్తముమీఁద సంతృప్తికరముగనే యున్నది.

ఇచటికి వచ్చి చేయుదానికంటె నింగ్లాండులో నుండియే సీపు మా నిమిత్తము విశేషముగాఁ గృషి చేయఁ గలుగుదువు. పేదలగు భారతీయుల నిమిత్తము సీపు మహా త్యాగ మొనరించితివి భగవానుడు నిన్ననుగ్రహించుఁ గాక!

నే నింగ్లాండులో నున్న పక్షమున నచటి యుద్యమము వికాసము నొందునను విషయమునఁ బూర్తిగా నీతో నే నేకీభవింతును. ఎనను యంత్రము కొంత వేగముగా నడుచు వత్తును భారత దేశమును నేను విడుచుట భావ్యముకాదు, అదిగాక నేను లేకున్నను గార్యమును సాగించువా రచట న చేతులు గలరని నా నిశ్చయము. ముసల్మానులను నట్లల్లా సంకల్పించినయెడల నే నచటికి వచ్చుట కొలది నెలలలో నమకూడును... మాకు సీపు శాశ్వత ప్రేమపాత్రురాలవని గ్రహింపుము. — అశీర్వాదకుఁడు, వివేకానందుఁడు.

105

ఓం నమోభగవతే రామకృష్ణాయ!

అక్టోబరు, 24 7 1897.

ప్రేమాస్పద ,... అనాథ శరణాలయ విషయమున నీయాశ యములు చాలఁ జక్కనివి... అచట శాశ్వతమైన యొక కేంద్రమును నెలకొల్పుటకుఁగాను యథాశక్తిగాఁ బ్రయత్నింపుము. ... ధనవిషయమై బెంగపెట్టుకొనకు. ... తొమ్మనివారణార్థము నేను జందాలను వసూలుచేయుదును. ... కలకత్తాలోని మన మరమువంటిది ప్రతిజిల్లాలోను

నొకటి నెలసిన నాయభీష్టము నెఱవేఱును. ప్రచార కార్యమును నిలిచిపోనీయకు, ప్రచారముకంటెను ముఖ్యమైన విషయము పేదలకు విద్యాభోధనము. ...

సర్వశక్తి సామర్థ్యములును నీలోనున్నవి, విశ్వాసమును బూనుము. అవి వ్యక్తము కాకపోవు... ధైర్యోత్సాహములతో నెల్లరును గృహిణిసాగించుచుండుటకుఁగాను భావోద్దీపకముగులేఖల నపుడపుడు మరమునకు వ్రాయుచుండుము, జయగురుదేవ! నీప్రియసోదరుఁడు, విశేకానందుఁడు.

106

ఆల్మోరా, 29 7 1897.

స్నేహస్వదురాలగు నోబుల్ కన్యామతల్లికి భారతదేశమునకు వచ్చి వ్యయముగా విషయములను బరిశీలించుటకై నీవు నిశ్చయించుకొన్నట్లు... వద్దనుండి నిన్న నాకొక లేఖ వచ్చినది. ...

మహాపూర్వకముగాఁ జెప్పచున్నాను భారతదేశాభ్యుదయార్థము నీవు చేయవలయు కృషి కెంతయో నదవకాశము గలదని నా కమ్మకము. కావలసిన వ్యక్తి పురుషుఁడుకాదు, స్త్రీ; సింహబల సాహసాన్నియరాలగు స్త్రీ; ముఖ్యముగా స్త్రీలే హిందూదేశాభ్యుదయార్థము కృషి చేయవలసియున్నది.

హిందూదేశమింకను మహాస్త్రీలను వెలువడఁజేయఁజాలదు, భారతమాత వారిని విదేశములనుండి కైకొని 'దత్తత చేసికొనవలసియున్నది.' నీ విద్యాబుద్ధులు, భావ

సంశుద్ధి, అఖండ ప్రేమానురాగములు, అన్నిటికంటెను నీ (Celestial) మనస్తత్వము నివన్నియు నిన్నిపుడు సరిగా మాకుఁ గావలసిన వ్యక్తి నొనరించుచున్నవి.

ఐనను జిక్కు-లనేకములు. ఇచటి జనులమఃసిగి, మూఢవిశ్వాసములు, దాస్యమును 'నిట్టివని నీ పూహింపఁ బాలవు. ఇఁక జాతివిషయకమగు విచిత్రభేదభావములతో, భయముచేఁ గానిమ్ము, తెల్లవారనిన నేవగించుకొనుచు, వారివలనఁ దీవ్రముగా నేవగించుకొనఁబడుచు, నిచట మనలు ననాగరిక స్త్రీ పురుషులనడుమ నీవు మనవలసియుందువు. దీనికేదోడు తెల్లవారు నిన్నుఁ గేవల విపరీతవ్యక్తిగాఁ దలపోయుచుండురు, నీ ప్రతిచలనమును ననుమానముతో బరిశీలించుచుండురు.

తరువాత నిచటి శీతోష్ణస్థితి ప్రచండము, పలుతావు లలో మాశీతకాలము మీ వేసవిని బోలియుండును, ఇఁక దక్షిణదేశమున వేసవి సదా నిప్పులు కురియుచుండును.

ఐరోపాదేశీయసౌఖ్యముగాని, సదుపాయముగాని యిచటి పట్టణములను దాటిసఱచో మచ్చునకైనను గాన రాదు. వీనిని గణింపక కార్యాంగణమునఁ బ్రవేశింప సాహసించితివా, నీకు మాస్వాగతము, మనఃపూర్వకమగు స్వాగతము. నేనోయనిన, నిచటఁ గానిమ్ము, మత్తెచ్చటఁ గానిమ్ము, అనామధేయుఁడను, కాని నా కే మాత్రము పరపతి యనునది యున్నను దానిని నీసేవకై? వినియోగింతును.

ఈ యుద్యమమున దిగుటకుముందు నీవు బాగుగా నాలోచించుకోవలయును, నీనిందు విజయమునందఁజాల కున్నను, నీకు వినుగు జనించినను, భారతదేశ షేమార్థము నీవు కృషి చేసినను జేయకున్నను, వేదాంతమును నీవవలం బించినను విడనాడి వైచినను సరియే అమరణము నేను నీకు బాసటఁజేసి నిర్బేదించి వాగ్దానము చేయుచున్నాను. “ఏనుగు దంతములు ముందునకు వచ్చునేకాని వెనుక కిన్నఁ దును బోవు, ఇట్టివే మానవుని వచనములు. ఐన నీ వాగ్దానముతోఁజాటాక హెచ్చరిక చేయవలసియున్నది. .. వారీయందనుగాని, మఱెవ్వరియందనుగాని మనలక స్వశక్తి మీఁదనే నీవు నిర్భరపడవలయును. అనేకులతోఁ దగు మాత్రము దూరముననే మైత్రి కలిగియుండుట మేలు, స్వశక్తిపై నిర్భరపడువారి కంతయు సక్రమముగనే నడచును. ... మాకు నీవు హాశ్వతస్నేహాస్పదురాలనని గ్రహింపుము. భగవదేశకరణుండగు మీ విజేశానందుఁడు,

107

జేయిదమకము, 19 8 1897.

స్నేహాచ్ఛద , ... మీరిరువురును హిందూ దేశమునకు వచ్చుటనిన నిజముగా నాకపరిమిత సంబోధము ; ఐనను మొదట మీ రీ విషయమును గమనింపవలసియున్నది: పెద్ద పెద్ద ముఖ్యపట్టణములలో వినా, ఐరోపా దేశీయ సౌఖ్యముగాని సదుపాయముగాని లేక, యత్యంత మలినము, వనారోగ్య కరమునగు బిలము హిందూదేశము.

(ఇచటికి వచ్చుచో) అఫ్రికాఖండంతర్భాగమునకు బయలు దేలుచున్నారనియు సంతకంబై మేలేమైనను దట స్థించునెడల వది మీ యదృష్టమనియు భావించుకొనవలయును. ... సదా మీ వివేకానందుడు.

108

ఒక వంగదేశీయ నారీమతల్లికి

1897.

అమ్మా ... ఈ కాశ్మీరము భూతలస్వర్గము. ఇట్టి ప్రదేశము లోకమున మఱెచ్చటను లేదు. కొండలు, నదులు, పోల్లు, లతలు, మృగములు, పక్షులు, స్త్రీలు, పురుషులు సర్వము రామణీయకమున నొండొంటిని మించుచుండును. ఇంతవఱ కీ దేశమును దర్శింపనైతి నే యని నా కెంతయో పరితాపము గలిగినది. తల్లీ, నీ యోగక్షేమములనుగూర్చి ఏవరముగా నాకు వ్రాయుము, నీకు నాయాశీర్వాచనములు. సదా నీ శ్రేయోభిలాషినని నిశ్చయముగా గ్రహింపుము విశ్వసనీయుడగు వివేకానందుడు.

109

క్రీ.వగరము, కాశ్మీరము, 30 9 1897.

న్నేహాస్పద , ... తనలేఖలో నోబుల్ కన్య వెలువరించిన ప్రశ్నలకు నా సమాధానము లివి

1. ఇంచుమించుగాఁ గార్యకాఖిలన్నియుఁ బని సాగించుచున్నవి, కాని యుద్యమ మింకను బ్రారంభావస్థలో నున్నది.

2. సన్నాహములలో ననేకులు విద్యావంతులు, విద్యా వంతులు కానివారికి విద్య గణపఁబడుచున్నది. కాని యన్నిటి కంటెను బరహితాచరణమునకు స్వార్థత్యాగ మత్యావశ్య కము కావున దానిని బలపఱచుటకఁగూను ముందుఁగాఁ బారమార్థికసాధనల విషయమున విశేషశ్రద్ధ వహింపఁబడు చున్నది.

3. నిద్రాబోధకులు : మతమునఁ జేరువారిలో ననేకు లీపఱకే స్వయముగా విద్యావంతులై యుంచుదు. శీలమును పెంపొందించుచు మనవిభావము ననుసరించి వారికిఁ దగు శిక్షణగఱపుటయే మనము చేయవలసిన పని. వారిని వినయ విధేయులుగను నిర్భయులుగను నొనరించుటయే యీ శిక్షణోద్దేశము. పేదలకు మొదట జీవయాత్రకు వలయు సాయము నొనర్పవలయును, అనంతర ముత్తమ మానసికవికాసమును గలుగఁజేయవలయును—ఇదియే మన కార్యక్రమము.

కళలు, వర్తికములును : తగిన మూలధనము లేమిఁ గార్యక్రమమందలి యీ భాగము మాత్రమే ప్రారంభింపఁ బడఁజాలకున్నది. స్వయముగాఁ దాము తయారుచేసిన వస్తువుల సుపయోగింప భారతీయులను ప్రోత్సహింప వలయును, భారతీయ శిల్పచిత్రాదులు విదేశీయ పిత్రయ శాలలలో నమ్ముడువోవుటకుఁ దగిన సదుపాయముల నరయ వలయును—ఇదియే ప్రస్తుతము మన ముపలంబింపఁదగిన యతి సరళమైనమార్గము. ఈ కార్యమును నిర్వహించు

నట్టివారు స్వయముగాఁ దాము దలచుట కాకుండుట మాత్రమేకాక, యీ శాఖవలన వచ్చు నికరాదాయము నంతయు శిల్పుల యధ్యవ్యాయోగము వినియోగించునట్టివారై యుండవలయును.

4. విద్యసేర్పుటకు జనులు తమంతాము వచ్చువఱకును మనమే పలుతావులందు సంచరింపవలసియుండును. పరివ్రాజకుల పాఠశాలకళీలము తస్మాలముననే విశేషముగా శోధించును.

5. సర్వజాతులందును మన ధార్మికోద్యమము కార్యకారి కాంగలను. ఇంతవఱ కగ్రజాతులందుమాత్రమే మన యుద్యమము ఫలప్రదమైయున్నది. ఆయా తావులందలి మౌనునివారణ కేంద్రములలోఁ గార్యశాఖ బాగుగాఁ బని చేయుచుండుటవలన నధోజాతులవారు క్రమముగా వశులగుచున్నారు.

6. ఇంచుమించుగా హిందువులందఱును మా యుద్యమము నామోదించుచున్నారు. కాని యిట్టికార్యములలో నాచరణపూర్వకమగు సహకారమునకు వారలవడినవారు కారు.

7. ఔను, ఆదినుండియు దానధర్మాదికమగు మాలాకహితకార్యములందు హిందూదేశములోని వివిధమత సంప్రదాయముల నడుమ మేమెట్టిభేదమును బాటించుట లేదు. వివేకానందుడు.

ఒక యాంగ్లేయ మిత్రునకు

క్రీ.శ. 1897, 1-10-1897.

ఇతరులు తమ్ము నడపునచ్చుచే కొందఱు అత్యుత్తమముగాఁ బనిచేయుచును. ప్రతివ్యక్తియు నాయకుఁడు కాఁజాలఁడు. జన్మసిద్ధముగా నొకానొకఁడు నాయకుఁ డగుచుండును. ఎటులైనను “బసిబిడ్డవలె నడపువాఁడు” ఎవ్వఁడో వాఁడే నాయకోత్తముఁడు. ప్రతివ్యక్తిమీఁదను నిర్భరపడియున్నట్లు పైకిఁ గాన్పించినను బసిబిడ్డఁ డింటికంతకును రాజు. ఏమైనను నామట్టునకు నాకిదియే రహస్యమని తోచుచున్నది. ... అనేకులు సానుభూతి నొందుచును, కాని ప్రకటింపఁగలవా రేకొలఁదిమందియో. ఒకటయెడఁదనప్రేమానురాగములను, సానుభూతిని, గూఁగ్రహణమును బ్రకటింపఁగలుగు శక్తియే యొకానొకనిని దనయాశయముల నితరుల కంటె విశేష జయప్రదముగా వ్యాప్తిచేయ నమర్థ నొనరించుచుండును.

కాశ్మీరమునుగూర్చి నీకు నేను వర్ణింపఁ బ్రయత్నింపను. ఈ భూతలస్వర్గమునువినా మఱి యేదేశమును వికనాడుటకై వను నే నెన్నఁడును బరితపింపలేదని చెప్పినఁ జాలును. ఇచట నొక కేంద్రమును నెలకొల్పుటకుఁగాను కాశ్మీరరాజును యథాశక్తిగాఁ బ్రోత్సహింపఁ బ్రయత్నించుచున్నాను. ఇచటఁ జేయవలసిన దెంతయో యున్నది, పరిస్థితులును నాశాసనకముగా నున్నవి.

కాని గొప్పచిక్కిది : నాయం దించుమించుగాఁ దమ యాపత్ ప్రేమానురాగములను జూపు వ్యక్తులను గనుచుండును, కాని నాప్రేమవంతయుఁ దిరిగి వారియందుఁ జూపరాదు, చూపితినో, ఉద్యమ మానాఁడే ధ్వంసమై పోవును. ఐనను వ్యక్తిగతదృష్టి సతిక్రమించు నుదారబుద్ధి లేనివా రట్టిప్రతిఫలమును గాంక్షించుచుండురు. అనేకులు వన్ను మనఃపూర్వకముగాఁ బ్రేమంపవలయును. ఐనను నాప్రేమ మెంతమాత్రము వ్యక్తిగతము కారాదు— ఉద్యమనిర్వహణమున కిది యత్యావశ్యకము. లేనిచో నసూయాద్వేషములును వివాదములును జెలరేగి యన్నిటిని జెఱుచును. నాయకుఁడగువాఁడు వ్యక్తిగతదృష్టి కఠోరుఁడై యుండవలయును. నీకిది బోధపడునని నానమ్మకము. ఒరుల శ్రద్ధాభక్తులను స్వప్రయోజనార్థము వినియోగించుకొనుచు, దన తెలివీకే దాను సంఘించుచు, మానవుఁడవివేకియై యుండవలయునని నాయభిప్రాయముకాదు. వ్యక్తులయొడ గాఢమైన ప్రేమానురాగములను గలిగి యున్నను, అపసరమగుచో, బుద్ధుఁడు వదించిన చందమున, “బహుజన హితార్థము, బహుజన సుఖార్థము” స్వహస్తములతో నా హృదయమును నేను బెఱికివేసికొనఁగలిగి యుండుటయే యని నా యభిప్రాయము. ప్రేమోన్మత్తత, కాని యందు బంధరాహిత్యము. ప్రేమ ప్రభావమున జడ మాత్మగా మాటవలయును. ఇదియే మన వేదాంతతత్త్వము. అద్వితీయమగు నాత్మనే యజ్ఞులు జడముగను విజ్ఞు లాత్మ గను గాంచుచున్నారు. క్రమక్రమముగా జడమున సాత్మను

దర్శింపనేర్చుటయే విజ్ఞాన వికాసము. అజ్ఞాన ఛాత్రును వ్యక్తిగాఁ గాంచును. విజ్ఞానో, వ్యక్తియం ఛాత్రును దర్శించును. రాగ ద్వేషముల మూలమునను సుఖదుఃఖముల మూలమునను మనము నేర్చుకొనుచున్న గుణపాఠమిదియే...

(మరల నీయాంగ మిత్రునభే)

ఆభిమానమువలనఁ గార్యములు చెడును, “వజ్రా దపి కతోరాని మృదూని కుసుమాదపి—వజ్రముకంటెను గతోరముగను గుసుమముకంటెను మృదులముగను నుండ వలయును” ఇదియే మన ప్రథమము.

111

మణి, 10-10-1897,

ప్రేమాస్పద—, నీలేఖ యుండినది, చాల సంతోషము. ప్రస్తుతము పెద్ద కార్యక్రమమును గూర్చి నీవు చింతింప నక్కఱలేదు, ప్రస్తుత పరిస్థితులలో, సాధ్యమైనదానినే చేయుము. క్రమముగా మార్గ మేర్పడును. అనాథశిశువలయును మనకావశ్యకము—సంశయింపఁ బనిలేదు. దిక్కులేక యల్లాడుచున్న బాలికలను మనము విడువరాదు. ఐనను, అనాథబాలికా శిశువలయుమునకు మనకొక నిర్వాహకురాలు కావలయును. ఇందుకు—అమ్మ తగియున్నదని తలఁతును. లేదా, సంతానములేని విధింతువును—వయసు చెల్లిన యామెను—ఎవ్వరినైనను గ్రామములో నిందులకై నియోగింపుము. బాల బాలికలకు వేర్వేరుతావు లుండ వలయును. పెవియరు సేనాని (Captain Sevier) ఇందులకు

ధనసాహాయ్యము చేయుటకు సంసిద్ధుడై యున్నాడు...—
మీ విజ్ఞానమును.

మరియుక సంగతి. మహమ్మదీయ కాలురముగూడ మీరు చేర్చుకొనవలయును. కాని వారి మతధర్మములతో మీరు జోక్యము కలుగజేసికోరాదు. వారి భోజనాదులకుఁ గాను బ్రత్యేకవసతుల నేర్పజిచి, నీతివిధైర్యసాహసములను బరహితోచరణమును వారికిఁగలపుటయే మీరు చేయవలయుపని. ధర్మమనఁగా నిచియే.

మీ ధర్మసూక్ష్మములను మీసిద్ధాంత రాద్ధాంతములను బ్రస్తుతమటుంచుడు. వి.

మానవత్వము, దయ—ఇవియే ప్రస్తుతము మన దేశమునకుఁ గావలసియున్నవి. “స ఈశః అనిర్వచనీయ ప్రేమస్వరూపః ఆ యీశ్వరుఁ డనిర్వచనీయ ప్రేమస్వరూపుడు.” (నారదభక్తి సూత్రము.) కాని “ప్రకాశ్యతే శ్వాపి చాత్రే—ప్రత్యేక వ్యక్తులందాతఁడు ప్రకాశించుచున్నాఁ” డనుటకు బదులు, “స ప్రత్యక్ష ఏవ సర్వేషాం ప్రేమరూపః సర్వభూతములందును నాతఁడు ప్రేమరూపుడై వెలయుచున్నాఁ” డని మనము చెప్పవలయును. ఇంతకంటె మఱియే యితరదైవమును—మీ మనః కల్పితమును—మీ రారాధింపఁబోయెదడు! వేదములు, ఖురాను, పురాణములు మొదలగు లెత్వేశాస్త్రపు బలగమునంతయుఁ బ్రస్తుతము కొంతకాలముపఱును విరామము నొంద నిండు—ప్రత్యక్ష దేవుని—ప్రేమదయా స్వరూపుని — యారా

ధన మిప్పుడు నెలకొల్పబడవలయును. లొకికచింతా మధు
పాన మత్తుల ప్రలాపములను విన మీరు జడియకుండు,
“అభీరభీః — నిర్భయులు కండు!” — వారు మానవులు
కారు, కీటకములు! హిందూ బాలురను, మహమ్మదీయ
బాలురను, గ్రైస్తవ బాలురను—మఱియెవ్వరిని గానిండు
—చేర్చుకొనుండు. కాని తొందరపడక మెల్లగాఁ బని
సాగింపుడు—వారియన్నపానములు కొంచెము వేర్వేరుగా
నుండునట్లు మాత్రము చూచుండని నా యభిప్రాయము.
వారికి మతధర్మములందలి విశ్వజనీనాంశములనే బోధిం
పుడు,—వి.

ఈ విషయమున మీ యన్నత్రులు కావలయును, ఈ
యున్మాదముచే జనులను మీరు. పశపతచుకొనవలయును!
ఇదియే జీవితపరమార్థము. గురుజేవుని నామమును బ్రచా
రము చేయుండు, అతని బోధలు లోకమున దశదిశలందును
మూలమూలలందును వ్యాపింపవలయును. అప్రమత్తులై
యుండుడు. మీ నిత్యకృత్యములలో, మీ యంతరంగ
మున నీ మంత్రమును బురశ్చరణ మొనర్చుకొనుచుండుడు.
—మీ వి.

112

కావోండి, ఆక్టోబరు, 1897.

మహాశయ—... సరిగా మీరిప్పుడు చేయవలసిన పని చేయు
చున్నాడు. ప్రకటింపుడు, ప్రకటింపుడు, మీ శక్తి
పామర్థ్యములను! యావజ్జీవము నిద్రయేనా? కాలము
పడుగిడుచున్నది. నెబ్బాసు! ఇదియే పద్ధతి!

మీరు ప్రకటించిన మంజరికిఁగాను మీకనేక పంద
సములు—చిన్న పాత్రమైయుండుటచే గిట్టుబడి యుండ
దేమోయని నాభయము....గిట్టుబడి యుండనిండు, ఉండక
పోనిండు,—లోకమున దానిని వ్యాప్తి కానిండు, సంకో
చింపకుండు, దీనివలన మీకనేక భూషణాలును వానికి
మించిన దూషణాలును కూడఁ గలుగును — అదియేగదా
లోకుల ధోరణి!

ఇదియే తరుణము.—భగవదేకశరణుండు, మీ
విచేకానందుండు.

113

పంగదేశీయురాలగు నొక శిష్యురాలికి

లాహోరు, 15-11-1897.

అమ్మా—కరాచీ వచ్చి నిన్నుఁ జూడవలయునని మనః
పూర్వకముగా వాంఛించుచున్నాను. అవకాశము గాన్పింప
కున్నందులకుఁ జాలఁ జెంతించుచున్నాను. ...

మూత్రపిండ సంబంధమైన బాధలనుబట్టి చూచిన,
నేను జరకాలము జీవితము ననుకొనఁజాలను. కలకత్తాలో
నొకమఠమును నెలకొల్పవలయునని యిష్టపడిని నా కోరిక;
ఇంతవఱకా విషయమై యేమియుఁ జేయఁజాలకున్నాను.
మన దేశీయులు మఠమున కింతవఱకుఁ జేయుచుండిన యల్ప
సాహాయ్యము కూడ నిటీవల విరమించినారు. ఇంగ్లాండు
నుండి కావలసినంత డబ్బు తీసికొని వచ్చియున్నానని వారి
యభిప్రాయము!! వీనియన్నిటికంటెను విశేషము, నేను

బాబాత్మదేశమునకు వెళ్లి యుండుటచే, రాగమణివనమున కధికారులు నన్ను రానీయదు, కావున నీయేడు శ్రీరామ కృష్ణుని జన్మచిహ్నవము జరుపుట యసంభవము!!...తల్లీ! చింతింపకు, మిమ్ముల నెవ్వరిని, ఎన్నఁడును, నేను మఱనను. కాని, కర్తవ్యమును మొదట నిర్వహింపవలయును గదా. కలకత్తాలో మరము నెలకొల్పఁబడినంతనే నామనస్సు కుదుటఁబడును. దేని నిమిత్తము యావజ్జీవమును బడరాని పాట్లు పడితినిో, యట్టికార్యము నాయనంతరము నమసిపోదని మరస్థాపనానంతర మాశింపఁగలుగుచును. ... ఆ శీర్ష చ న ములు. — విశ్వసనీయుఁడగు మీ విచేకానండుఁడు.

114

శ్రీరామకృష్ణ సందేశామృతము (Gospel of Sri Ramakrishna) అను గ్రంథమునుగూర్చి 'ఎమ్' అను మహానీయునకు

డెక్రూదూ5, 24 11 1897.

మహాశయ , మీ రెండవసంపుటమునకుఁగాను మీ కనేకవందనములు, అది నిజముగా నద్భుతముగా మన్నది. పోకడ పూర్తిగా స్వరంత్రము, మీ రొన రించు రీతిని రచయిత మానసముచే నణుమాత్రమును గలుపితముగాఁకుండునట్లు మహానీయుఁడగు నాచార్యుని జీవితములోకమున కింతవఱ కెన్నఁడును బ్రదర్శితముకాలేదు. పవ్యసూతనము, సునిశితము, అటులయును నతిసరళము, సుబోధమునై భాష పర్లనాతీతమై యొప్పుచున్నది.

ఇది నా కెంతటి మోహము నొనఁగూర్చినదో తెలుపఁ దగు పదములు నాకు దొరకకున్నవి. దీనిని జదివి నిజముగాఁ జూడవశ్యము నొందితిని. విచిత్రముకాదా? మన గురుదేవుఁడు పఞ్చవింశతిఁడు — అతినూతనమార్గావలంబకుఁడు; మనలోఁ బ్రతివ్యక్తియు భావములందేమి, క్రియలందేమి, సూతనమార్గావలంబకుఁడు కావలయును, లేనిచో లాభము లేదు. మాలో నెవ్వరును నాతని జీవితము నింతవఱ కెందుచే రచింపఁ బ్రయత్నింపలేదో నాకిప్పుడు బోధపడుచున్నది. ఈ మహాకార్యము మీ కుద్దిష్టమైయున్నది. గురుదేవుఁడు నిజముగా మీ దండనున్నాఁడు. మీకు నాప్రేమపూర్వకనమస్కార పరశ్యతము—వివేకానందఁడు.

మఱియొకమాట. సోక్రటీస్ (Socrates) సంభాషణ లన్నియు ప్లేటో (Plato) మయము; మీరు పూర్తిగా దాఁగుకొనియున్నాఁడు. విశేషము, రచనముపందలి కావ్యాంశము (Dramatic Part) దివ్యసుందరముగా నున్నది; ప్రాచ్యులకును జాళ్పత్యులకును నెల్లవారికిని హృదయంగ మమై యొప్పను.

115

ఒక పంగదేశీయ మహిళామరద్దికి

చైతన్యవాళము, 3-1-1898.

అమ్మా—నీ లేఖలో సతిముఖ్యమైన కొన్నిప్రశ్నలు వెలు పడిచితివి. చిన్న లేఖలో చాని కన్నిటికిని సమాధానించుట

దుర్లభము, ఐనను సాధ్యమైనంతవఱకు సంగ్రహముగాఁ జెలిపెదను.

(1) బలాత్కారముగా సంఘములో నొకయాచారమును బ్రవేశపెట్టుటకు ఋషికిఁ గానిమ్ము, మునికిఁగానిమ్ము — అధికారములేదు. పరిస్థితులనుబట్టి యావశ్యకమైనపుడు సంఘమే ప్రత్యేకమగు కొన్ని యాచారముల నవలంబించుచుండును. ఋషులు కేవలము వానిని స్మృతులలో లిఖించినారు. భావికాలమున హానికరమగుఁగాక, — ఆత్మరక్షణమున కావశ్యకమగు నుపాయములను మానవుఁ డవలంబించునట్లు తాత్కాలికోపాయములచే నమాజము తఱచుగా రక్షణమందుచుండును ; తాత్కాలికముగా నమాజమున కివి తేమకరములయ్యుఁ గాలక్రమమున మహోపద్రవ హేతువు లగుచుండును.

ఉదాహరణమునకు దేశమందలి స్త్రీపునర్వివాహ విషేధమును గైకొందము. ఏ దుర్మార్గులో, ఋషులో, ఈ శాసనమును దెచ్చిపెట్టిరని తలంపకుము. స్త్రీలను బూర్తిగాఁ దమ యధీనలను కేసికొనవలయునను పురుషుల యిచ్చ యటుండ, నాటి సాంఘికావశ్యకత వారికిఁ దోడ్పడనిచే వా రెన్నడును నట్టి నియమముల నేర్పఱువఁ గలిగియుండెడివారుకాదు. ఇందు ముఖ్యముగా గమనింపవలసిన విషయములు రెండు.

(అ) స్త్రీపునర్వివాహములు శూద్రులలో (అథోజాతులందు) జరుగుచున్నవి.

(౮) అగ్రజాతులలోఁ బురుషులసంఖ్యకంటె స్త్రీల సంఖ్య హెచ్చుగా నుండును.

ఇట్టిపరిస్థితులలో విధిగాఁ బ్రతిజాతికమును వివాహము చేయవలయునన్నచో, ఒకజాతిక కొక భర్త దొరకుటయే దుర్లభము. ఇక నొక్కొకతె కిద్దఱ ముగ్గురమాట చెప్ప నేల! అందుచే సంఘ ముభయులలో నొకరికిఁ బ్రాతి కూల్యము గల్పించినది—అనగా నొకసారి పెండ్లియైన స్త్రీకి రెండవ వివాహమున కొప్పుకొనలేదు, ఒప్పుకొనినచో, నొక స్త్రీకి భర్త దొరకకుండఁబోవును. ఇకఁ స్త్రీల సంఖ్యకంటెఁ బురుషులసంఖ్యయే హెచ్చుగానుండు జాతులలో నీ బాధ లేకుండుటచే స్త్రీపునర్వివాహము లందు జరుగుచున్నవి. పాశ్చాత్యదేశములలోఁగూడఁ గన్యలకు భర్తలు దొరకుట నానాటికిఁ గష్టసాధ్యమగుచున్నది.

వర్ణవ్యవస్థయొక్కయు నితర సాంఘికవ్యవస్థలయొక్కయు విషయముకూడ నిట్టిదే.

అందుచే నేసాంఘికాచారమునైనను మార్పువలయునన్నచో మొట్టమొదట నది యెంతవఱ కావశ్యకమో కనుఁగొనవలయును. అప్పుడు దానిని మార్చినయెడల నా యాచారము దానియంతటదియే యంతరించును. అంతేకాని యూరక ఖండనమండనములవలన నేమియుఁ బ్రయోజనములేదు.

(2) 'సాంఘిక నియమములు ప్రజాభ్యుదయమునకై యేర్పఱుపఁబడినవా, లేక సంఘమే యీ నియమముల

నిమిత్త మేర్పడినదా? యనున దిస్తుడు వెలువడు ప్రశ్న. అనేకులు (మొదటిరీతిని) బొంబులు, కొండలు మొదల (రెండవరీతి వలంబించి) కాదని చెప్పవచ్చును. ఇతరుల కంట బలవంతులై మెల్లగా వారిని వశపఱచుకొనుచుఁ గొందఱు శక్తిచేతనో, యుక్తిచేతనో, స్వకార్యములను సాధించుకొనుచుండురు. ఇదియే సత్యసమ్మతము, న్యాయము నగుచో, అజ్ఞులకు స్వాతంత్ర్యమిచ్చుట హానికరమనుట కర్థమేమి? మఱియు స్వాతంత్ర్యమనగా నేమి?

ధనాదులను మీరు నేను బంచుకొని యనుభవించుట కెట్టి యాటంకము నుండరాదనికాదు, స్వాతంత్ర్య మను పదమున కర్థము. కాని యితరుల కెట్టి హానియుఁ గల్గింపకుండ మన శరీరమును బుద్ధిని సంపదను వినియోగించుకొనుటకు మనకు సహజమైన యధికారము కలదు. మఱియు ధన విద్యాజ్ఞానములను బడయుటకు సంఘమునందలి ప్రతివ్యక్తికిని సమానమైన యవకాశముండవలయును. అజ్ఞులకును బేదలకును స్వాతంత్ర్య మిచ్చినచో, ననగా శరీరము, సంపద మొదలైనవానిని యధేష్టముగా వినియోగించుకొననిచ్చినచో—(శ్రీమంతుల బిడ్డలవలెనే వారి బిడ్డలకును విద్యాభ్యాసాదుల కవకాశమున్నచో—వారు పెడదారి త్రొక్కుదురనియు దుర్మార్గులగుదురనియుఁ గొందఱు అందుచే—వాస్తవమా? యని మరియొక శంక. ఇట్లు చెప్పువాడు సంఘ ప్రేయోధిలాఘవో, స్వార్థపరాయణులో, గమనింపుడు. “అందఱు పల్లకి నెక్కిన మోయువారెవరు!” — “జనసామా

స్వమునకు విద్యనేర్పిన నీక మనకు సేవచేయు వారెవరు?" అని యొంగ్ల దేశమునను ననేకులు శంకించుచుండఁగా వింటిని.

పదుగురు ధనికుల భోగముల నిమిత్తము లక్షలకొలది మంది స్త్రీలను బురుషులను 'అలో లక్ష్మణా' యనుచు, నజ్ఞానాంధకార పంకమునఁ గూలఁబడియుండనించు, కారణమేమన, వారికి విద్యాసంపదలు చేజిక్కిపచో సంఘ మంతయుఁ ధలక్రిందైపోవును!

సంఘమునఁగానేమి? జనసామాన్యమా, లేకమీరు, నేను, అగ్రజాతులయందలి మఱి యేపదిమందియునా?

మఱియు నొకవేళ రెండవ పక్షమే యధార్థమను కొన్నను, "ఇతరులను, నడపుచున్న వారము మనము" అను కొనుట యర్థరహితాహంభావము. మనమేమి సర్వజ్ఞులమా? "ఉద్ధరేదాత్మ నాత్మానమ్ ప్రతివ్యక్తియుఁ దన్నుఁదాసే యుద్ధరించుకోవలయును." సర్వనిధములను స్వాతంత్ర్యము, అనఁగా ముక్తియే మానవుని మహోత్తమలాభము. శారీ రికముగను మానసికముగను నాధ్యాత్మికముగను స్వయ ముగా ముక్తిమాన్దమునఁ జరించుచు, బడులకును సంధులకుఁ దోడ్పడుటయే మానవుని పరమపురుషార్థము. ఇట్టి స్వాతంత్ర్యమునకుఁ బ్రతికూలములగు సాంఘికవిధులను శీఘ్రముగా నిర్మూలించవలయును. స్వాతంత్ర్యాభివృద్ధి నొనఁగూర్చునట్టి సంప్రదాయములనే ప్రోత్సహించవలయును.

అసాధారణ గుణసంపద లేనియులేని యొకానొకరి యెడఁ బ్రభుమదర్శనముననే మనము ప్రేమబద్ధులమైనచో,

అందులకుఁ గారణము పూర్వజన్మ సంసర్గమని మనదేశ మందలి విజ్ఞులు చెప్పుదురు.

సంకల్పమునుగూర్చి నీ వజిగిన ప్రశ్న నాకు వచ్చి నది—అది తెలియఁదగిన విషయమే. ప్రత్యేకమైన సంకల్ప పరిణామమునకే యిచ్చయని పేరు : కావున నేయిచ్ఛా నాశసముతోఁ జాటు నిశ్చయముగా సంకల్పనాశసమును గలుగునో, యట్టి యిచ్ఛానాశసమే సమస్త మత ధర్మము లకును బరమార్థము. ...

ఆరంభాపసలో శిష్యుఁడు గురునిరూపమును ధ్యానింప వలయును. క్రమముగా, ఆరూపము నిష్టదేవతయందు లయ మొనరింపవలయును. ...

మానవునియందు దేవత్వము నాకోపించుట మర్గ భమే, కాని పలుసారులు ప్రయత్నించుటచే నిందు తప్పక విజయము నందవచ్చును. తనకుఁ జెలిపినను జెలియకున్నను, ప్రతిమానవునియందును దేవుఁడు కలఁడు; 'ప్రేమధర్మ' వానియందలి దేవత్వమును బ్రకాశిత మొనర్చితగును.—చిర శ్రేయోభిలాషి, వివేకానందుఁడు.

116

ఆగ్ష్టికా, 20.5-1898.

ప్రేమాన్నద—, ... కర్తవ్యమనుదాని కంటె లేదు, లోక మత్యంత సారభూయిష్టము.

దైర్యోత్సాహవంతుఁడవై యుండుము. “నహి కల్యాణకృత్ కష్టిత్ దుర్గతిం తాత గచ్ఛతి—వత్సా!

శుభ మొనరించువాఁ డెన్నఁడును దుర్గతి నొందఁడు.”
(గీత) ... సదా మీ వివేకానందుఁడు.

117

నై నిటాబులోని యొక మహమ్మదీయునకు

ఆల్మోరా, 10 6 1898.

ప్రియమిత్రునకు మీ లేఖయందలి విషయములు వివేచ
ముగా నామోదించఁదగినవి, మన మాతృదేశక్షేమా
ర్థము భగవంతుఁడు మెల్లఁగా నన్భుతసంఘటనలను గలుగఁ
జేయుచున్నాఁడు. మనము వేదాంతమతమన్నను మఱి యే
మతమన్నను, అద్వైతమే సమస్తమతతత్త్వములకును దుది
మాట, సమస్త మతసంప్రదాయములను బ్రేమతో లక్షించు
టకుఁ దగిన యద్వితీయస్థానము, ఇదియే విజ్ఞానవంతమగు
భావి మానవకోటి మత మగునని మా నమ్మకము.
హీబ్రూలకంటెను సరబ్బలకంటెనుగూడ పూర్వలై న
హిందువు లితర జాతులకంటె ముందుగా నీ సిద్ధాంతమునకు
వచ్చినందులకుఁ బ్రశంసనీయులు కావచ్చును; ఐనను సమస్త
మానవకోటిని దన యాత్మగనే కాంచునట్టి యనుష్ఠానా
ద్వైతము హిందువుల నడుమ సార్వజనీనముగాఁ బంపించ
వలసియున్నది.

ఇకఁ బ్రత్యక్ష వ్యావహారికజగత్తునఁ జెప్పఁదగినంత
వఱ కే మతావలంబులైనను నీ సమత్వము నెన్నఁడైనను
సమీపింపఁగలుగుచో—సర్వసాధారణముగా నిందలి తత్త్వ

మును — అంత రార్థమును — హిందువులు గ్రహించినట్లు గ్రహింపకయే యనుకొందము—వారు మతెవ్వరునుగారు, ఒక్క యిస్లాము మతావలంబులేయని మా యనుభవమును బట్టి తోచుచున్నది.

కావున వేదాంత సిద్ధాంతము లెంత యోగ్యమైనవియు సద్భూతమైనవియు నగుగాక, 'అనుభవసిద్ధమగు నిస్లాముయొక్క తోడ్పాటులేనిదే జనబాహుళ్యమునకుఁ గేవల నిరుపయోగములని మా నిశ్చితాభిప్రాయము. బైబిలునకును ఖురానునకును వేదములకును సతీతమగు గమ్యమును మానవకోటికిఁ జూపుటయే మా యభిమతము ; ఐనను బైబిలును ఖురానును వేదములను సమన్వయించుట చేతనే యీ కార్యమును సాధింపవలసియున్నది, మతము లన్నియు నేకధర్మమును నానావిధములుగా వ్యక్తీకరించుచున్నవని మానవకోటికి బోధింపవలయును, అపుడు ప్రతి వ్యక్తియుఁ దన కత్యంత మనుకూలించు మార్గము నెన్నుకొనఁగలుగును.

హిందూమహమ్మదీయమహమత సమ్మేళన మే—వేదాంతధీశక్తి యిస్లాము శరీరపాటవముతో సంయోగ మొందుటయే—యెన్నఁటికైనను మన మాతృదేశభ్యుదయోపాయము.

ఈ యల్లకల్లోలమునుండియు నీ వివాదములనుండియు భావిభారతవర్షము వేదాంతవైభవముతోడను, నిస్లాముమత శరీరదార్ధ్యముతోడను పరిపూర్ణప్రభాకరితమై, యప్రతి

హాలేమై వెలువడు చందమున నామనోవిధిని భాసించుచున్నది.

మానవాభ్యుదయమునకు, ముఖ్యముగా మన పేద భారతీయుల నిరుపేదభారతీయుల యభ్యుదయమునకు, భగవానుడు మిమ్ము మహాసాధనభూతునిఁ జేయుఁగాలమని నిరంతరము ప్రార్థించు మీయాత్ముడు, వివేకానందుఁడు.

118

కాశ్మీరము, 25-8 1898.

స్నేహస్పద, ... పరమేశ్వర నిర్మిత ప్రపంచమందలి మహాజ్ఞుల దృశ్యముల నడుమ భూమి, భూరుహములు, మాదులము, హిమము, మానవాకృతులు మున్నగు వానిమూలమున జగదీశ్వర సౌందర్యమును బాహ్యముగనే కానిమ్ము ప్రకటించుచుఁ బ్రకృతిసిమంతిని విహారము పలుపు తావులందు మనోహరమగు జీలమైనదీ తోయములలో, నానివాసమగు నావయం దటునిటు మెల్లఁగాఁ జేలి యాచుచు, — 'నా' యనునది, తుదకొక లేఖనియైనను, లేకుండ, ఎపుడెచట ననుకూలించునో యపుడచటఁ గుడుచుచు, రెండునెలలుగా సోమరినై, సాక్షాత్తు రిప్ వాన్ విన్కెల్ (Rip van Winkle) న కాదర్శప్రాయుఁడనై మనుచున్నాను! ...

మిలిమిటి పనిచేయుచు మనశ్శరీరములను బాదుచేసి కొనకుము. దానివలన లాభములేదు ; 'కర్తవ్యమును

మధ్యందిన మార్తాండుడు తన ప్రచండకీరణములచే మానవాత్మను దహించుచున్నాడు" అని సదా మతి నుంచుకొనుము. కర్తవ్యచరణమనునది శీతాచూపమున, సాధనరూపమునఁ, గొంతవఱి కావశ్యకమే, అట్లుపైన నది వీడికల. మనము తోడ్పడినను, తోడ్పడకున్నను సరియే, ప్రపంచము సాగుచునే యుండును, ఆఁగిపోదు. శ్రాంతిమయ లమై మనమే మనశ్శరీరములను బాడుచేసికొనుచుండుము. "లోపలు తనయెడ నలుపు ప్రతి దుష్కార్యమునకును లోఁ బడుచు, వారిని బాడుచేయునట్టి స్వార్థరాహిత్యము" మితి మీఱిన దురభిమానము కాని మితేయొకటికాదు, మన స్వార్థరాహిత్యముచే బదులను స్వార్థపథులను జేయ మనకభి కారములేదు ; కలదా?... మీ వివేకానందుడు.

119

చేలూరుమఠము, 15 12 1898.

ప్రేమాపూర్వక జగన్మాతయే మనకందఱును మూర్ధ దర్శకురాలు ; ఏమి జరిగినను, జరుగనున్నను నామె నియమాధీనమే.... మీ వివేకానందుడు.

120

వైకృతాశ్రమము, 29 12 1898.

అభిన్నహృదయ , ఊరక కాలయాపన చేయుచు బల వంతముగానైనను విశ్రాంతి నొంద యత్నించుచున్నాను. సదా నీ ప్రియపుత్రుడు, వివేకానందుడు.

121

బేబురుమతము, 11 4 1899.

ప్రీతిభాజన , ... రెండేండ్ల శరీరగుర్మత నాయురువదేండ్ల
యాయువును హత మార్చినది. కాని యాత్మ మాటను,
మాటనా? ఈ వెట్టియాత్మారాముఁ డింకను భట్టాకపుఁ
బట్టుతో నొక్కటేభావము సంటిపట్టుకొనియున్నాఁడు....
మీ వివేకానందుడు.

122

జిల్లే, పెప్టెంబరు, 1899.

ప్రేమాస్పద , ... అల జగన్నాథ కెఱుక, నన్నుఁ గూర్చి
నేఁ జెప్పవలయున దిదియే, ... మీ వివేకానందుడు.

123

మ్యాచాక్, 15 11 1899.

స్నేహాస్పద , ... మొత్తముమీఁద శరీరస్థితినిగూర్చి నే
నాందోళన మొందవలసిన దేమియు లే దనుకొందును.
నాడీదౌర్బల్యముతోఁగూడిన యిట్టి శరీరమే యొక్కొ
క్కప్పుడు దివ్యగానము నాలపించుటకును మఱియొకప్పు
డంధకారమున మూలుగుటకును సరిగాఁ దగిన పాధనము.
... మీ వివేకానందుడు.

124

జిల్లే, 18 11 1899.

ప్రియవర—, ... నీవు వ్యాకులచిత్తుడవై యున్నట్లు తోచు
చున్నది. చింతింపకు, ఏమియుఁ గలకాలము ఉండఁబోదు.
ఏమైనను సంసారము శాశ్వతముకాదు. ఇందులకు నాకు

జాల సంతోషము, లోకమున నుత్తమోత్తములును
ధీరాగ్రేసరులును బాధపడవలసివచ్చుచుండును ఐన ననేక
యుగముల పర్యంతము, సాధ్యమగుచో లోకము చక్కఁబడు
పర్యంతము, ఇహమున ఈ సంసార స్వప్నమును భేదించు
టకై నను ఇది యొకసాధన. ప్రసన్న చిత్తుడనై యున్న
తటి నేను నాబాధల కానందించుచుండును. ఎవరోయొక
రిచట బాధపడవలయును : ప్రకృతి సాగించు మహాయజ్ఞ
మున నాపంతు వచ్చినందుకును నాకానందము, మీ
నివేశానందుడు.

125

లాస్ ఏంజెల్స్, 6 12 1899.

స్నేహస్పద , ఆటవలేదినాటి నీలేఖ యందివది, కాని
నాయదృష్టమున నింకను ఏమార్పును గలుగ లేదు.
మార్పు మంచిదనియేనా నీ యభిప్రాయము! ఈ విధముగా
దుఃఖానుభవము నామోదించుటయే కొందఱి నైజము. స్వదే
శీయుల నిమిత్తము నేను తాపత్రయపడియుండనిచో మఱి
యెవ్వరి నిమిత్తమో తాపత్రయపడియుండును, సందియము
లేదు. ఇది కొందఱి మార్గము — అని నాగట్టి నమ్మకము.
మనమందఱము సౌఖ్యమును గోరుదుము, నిజమే, కాని
కొందఱు దుఃఖానుభవమున సుఖమందుచున్నారనుట
విచిత్రము, కాదా! ఐనను బాధలేదు. కాని సుఖదుఃఖములు
ఁందునుగూడ సాంక్రామికములే, తానే భగవంతుడైనచో
రోగమువలన బదు లారోగ్యమును సాంక్రామికముగాఁ జేసి
యుండునని ఇంగర్ సాల్ (Ingersoll) ఒకప్పుడు చెప్పినాడు.

అధికముగాఁ గాకున్న లుల్యముగానైనను నారోగ్య మనా
 రోగ్యమంతటి సాంక్రామికమేయని, పాప మారతఁ డఱుఁ
 గఁడు! ఇదియే ప్రమాదము, లోకమున నేను సుఖునై
 యున్నచో బాధలేదు, దుఃఖితుఁడనై యున్నను బాధలేదు,
 — ఇతరులకుమాత్ర మది సంక్రమింపరాదు. ఇదియే గొప్ప
 నేరిమి. ప్రపక్త ఆచార్యుఁడు — లోకులస్థితినిగూర్చి పరి
 తాపపడ నారంభించినంతనే మొగము ముడుచుకొని గుండెలు
 బాదుకొనుచు, నితఁ బ్రతివారితోడను, “చేదు మేయుఁ”
 డనియు, “బూడిదె బుస్సన్నలుకం” డనియు, “బెంట
 కుప్పలపైఁ గూర్చుండఁ” డనియు, “మూలుగుఁ” డనియు,
 “వీలపింపుఁ” డనియు బోధింప నారంభించును! ఇట్టి
 వారందఱును దోషభూయిష్ఠులని నాకుఁ దోచుచున్నది.
 ఔను, దోషభూయిష్ఠులే. లోకుల భారమును నీలలపైఁ
 బెట్టుకొన నీవు సంసిద్ధుఁడవైనఁ దప్పక పెట్టుకొనుము. కాని
 నీమూలుగులను శాపములనుమాత్రము మాకు వినఁబడనీయ
 కుము. నీబాధలచే నుమ్ము భయపెట్టకు, భయపెట్టితివా.
 మాభారములన్నిటితో మేమే నీకంటె మేలైనవారమని
 భావింపఁగలము. నిజముగా లోకుల భారమును దాను
 వహించువాఁడు వారల నాశీర్వదించి తన దారిని దాను
 బోవును. లోకమునఁ జెడుగు లేదని కాదు, కాని దానిని
 దాను స్వయముగా, ఇచ్చాపూర్వకముగాఁ దన మూపున
 వహించుచున్నాఁడు కావున నాతఁడు నిందాపూర్వకముగాఁ
 గాని, ఖండనపూర్వకముగాఁగాని, యొక్క మాటనైవను

బలుకఁడు. “అనందించుచుఁ దనచారిని బోవలయువాఁడు”
రక్షకుఁడు కాని రక్షితుఁడు కాఁడు.

ఇదియే నేటి యుదయము నేను బొందిన మహోపదేశము. ఈ వికాసము నా హృదయాంతర్గతము, నాకుఁ దోడు
నీడయైయున్నఁ జాలును.

రండు, ముఖభారమునఁ గ్రుంగుచున్న మీరు మీ
భారమంతయు నాపై నిడి, మీ యిచ్చవచ్చినట్లుచేసి సుఖం
చుచు, నా మనుగడమాటయు మఱచిపొందు, మీరు నాకు
శాశ్వత ప్రేమ పాత్రులని గ్రహింపుఁడు. మీ తండ్రి
వివేకానందుఁడు.

126

12 12 1899.

అమ్మా మీ యభిప్రాయమే సరియైనది, నేను కూడఁ
డనుఁ నిజముగా నతిశ్రూయఁడను. కాని మార్గవమనునది
యేమైనను నావద్దఁగాన్పించిన, అది నాదోషము, అది
యింకను స్వల్పముగా, బహు స్వల్పముగా నుండియుండవలె
నని కోరెదను అది నా జాగ్రత్తము ఆహా! నా బాధ
లన్నియుఁ దన్మూలముననే. .. నా వత్సలయెడఁ గఠినవాక్కుల
నుపయోగించుచున్నందులకుఁ జాల చింతిలుచున్నాను, కాని
లోకమున మఱి యే యితరులకంటెను నేను చారిని విశేష
ముగాఁ బ్రేమింతునను సంగతియు వా రెఱుంగుదురు. నాకు
దైవసాహాయ్య ముండియుండవచ్చును నిజమే, కాని,
యాహా! ఆ దైవసాహాయ్యమునఁ బ్రతిలేశమును నారక్త
మాంసములను బలిగా గ్రహించినది!! అట్లు కానియెడల

విశేషముగ సంరసించెడివాడను, విశేషచార్మ్యము గలిగి యుండెడివాడను. వర్తమాన పరిస్థితులు నిజముగా నతి విషాదకరముగాఁ దోచుచున్నవి, కాని నేను యోధుడను, రణరంగమున యుద్ధమొనర్చుచు మరణింతును—అత్యైర్వ్య పడను—అందువలననే నా పత్నీలను జూచి జెట్టియావేశముఁ జెందుచుందును. పోరాడుడని నేను వారికిఁ జెప్పను, కాని నాపోరాటమున కడ్డుపడకుడని మాత్రము చెప్పుదును.

...గొప్ప తప్పిదములు చేసియున్నాను, కాని యవి యన్నియు మితిమీరిన ప్రేమమూలముననే సంభవించినవి. ఐస్సీ! ప్రేమ మెంత నింద్యమో! అసహ్యమో! భక్తియను నది నాకు లేకుండిన సెంత. బాగుండెడిదోకదా! నిశ్చయముగా! శాంతచిత్తుడను గణినాత్ముడను నగు నద్వైతజ్ఞు యుండిన సెంత మేల్తెయుండెడిదోకదా! సరి, యీ జీవితము గడచినది; ముందుజన్మమునఁ బ్రయత్నింతును. నామిత్రులకు నావలన నాశీస్సులకంటె విశేషముగా బాధయే సంప్రాప్తమైనదని ముఖ్యముగా నిపుడు విచారించుచున్నాను. నే నన్వేషించుచున్న శాంతి—ప్రశాంతి—నా కెన్నడును జిక్కలేదు.

పెక్కెండ్రక్రితము హిమాలయములకు, అటనుండి మఱల రాకుండు సంకల్పముతో వెళ్లినాను; నా సోదరి యాత్మహత్యచేసికొనినది, ఆవార్త నా చెవిని బడినది, హృదయదౌర్బల్యము ప్రశాంతినినొందు నాయవశాతమును

గంగ పాలు చేసినది!! నా ప్రేమాస్పదలకుఁ దోడ్పడుమార్గము నన్వేషించు నిమిత్తము హృదయదార్పణము నన్ను భారత దేశమునుండి బయటికిఁ దఱిమినది, ఇపు డిచట నున్నాను! శాంతిని బడయఁ బ్రయత్నించియున్నాను, కాని భక్తికిఁ దావలమగు హృదయము నన్ను దానిని గవనీయకున్నది. ఎంతసేపు పోరాటము, వేదన; వేదన, పోరాటము! కానిమ్ము, ఇది నావిధి కావున నెంత త్వరితముగా సమాప్తమైన సంతోషము. లోకులు నన్ను “ఎంత తోచిన సంత చేయువాఁడు” అందుచు, కాని పరిస్థితులను గమనింపుడు!!! నాయం దింతటి ప్రేమానురాగములుగల మీకు, అఖండ దయామయురండగు మీకు. నావలన బాధ కలిగినదని చాల చింతించుచున్నాను. ఐన దేవోద్దయనది, ఇంక సమస్యను బరిష్కరింతును, లేదా, తత్ప్రయత్నమునఁ బ్రాణములు విడుతును. — సదా మీ పుత్రుఁడు, నివేకానందుఁడు.

మఱియొకమాట....మీ లేఖ యందినపిమ్మట నే నిపు డెంతో యుల్లాసముగా నున్నాను, అనేక సంవత్సరములుగా నిట్టి యుల్లాసమును — సంతోషమును — బొందలేదు — “వా గురుకి ఫలె!”* బోను, బ్రపంచమెదురై రానిండు, పాతాళ మెదురై రానిండు, దేవత లెదురై రానిండు, జగదీశ్వరినే రానిండు, నేను బోరాడెదను, విడువను. స్వయముగా భగవానునితోడనే పోరాడుటచే రావణుడు మూడువందలములలో ముక్తుడైనాడు! జగ

* అనగా, “జయ గురుదేవ !” యని భావము.

దీక్ష్యరితోఁ బోరాడుట మహోత్కృష్టముగదా,....
వివేకానందుఁడు.

127

లాస్ ఏజ్లిస్, 23 12 1899.

స్నేహాస్పద—,.... ఏమైనను నే నారోగ్యముగ నే
యున్నాను. శరీరవిషయమున భయపడవలసినదేమియు
సంభవించలేదు — నాడీదౌర్బల్యము, అక్షర్ణము— ఇవియే
నన్ను బాధించినవి.

భోజనమునకు ముందుగాఁగాని, తరువాతఁగాని
ప్రతిదివము మైశ్రకొలఁది నడచుచుండును. ఇప్పుడు
పూర్తిగా నారోగ్యవంతుఁడనై యున్నాను ఇంకనిట్లే
యుంచువని నాసమ్మతము.

పరిశీతులు శుభసూచకముగా నున్నవి, అమ్మయే
యిట్లొనరించుచున్నది. తనవని కానిదే, అమ్మ నన్ను విడువఁ
జాలదు ఇదియే రహస్యము....

ఇంగ్లాం డెట్లు ముందఁజవేయుచున్నదో చూడుఁడు.
రక్తపాతప్రియులగు వీరు యుద్ధమునుగూర్చి కలవరించుటకు
బదు లిట్లుపైన సుత్తమాశయములనుగూర్చి చింతించుట
కవకాశము గలుగును. అదియే మనకుఁ దరుణము. పరుగున
వెడలి, మనము పరులకొలఁది జనులను జేపట్టి, భారతీ
యోద్యమమును ఇకచక నడిపింపవలయును....— వివేకా
నందుఁడు.

128

అన వీజ్జరిన, 24-1-1900.

నేమోహస్పద—, నే వస్వేషించు. శాంతియు విరామమును
 నా కెన్నఁడును లభింపవేమో యని నాథయము, విజను
 అమ్మ నా మూలమున నిరదులకు, నా మాతృదేశమున
 సభమును కొండటికై నను మే లొనఁగూర్చుచున్నది; ఇది
 యొక యజ్ఞమును భావమున—ఆత్మసమర్పణ భావమున—
 నేమి సంభవించినను సరియే యని మనస్సమాధానము
 నొందుట సులభముగదా! ఒకవిధముగాఁ బ్రతివ్యక్తియు
 బలియే—ఆహుతియే—మనమందఱము నాహుతులమే,
 మహారాధవ సాగుచున్నది—ఇది మహాయజ్ఞముని భావించి
 వనే యిందలి పరమార్థము జోధవచును. మనఃపూర్వక
 ముగా నాత్మార్పణమునకు సంసిద్ధులగువారికి విశేషమగు
 బాధ తొలఁగును. సంసిద్ధులుకాక, ప్రతిఘటించువారో, విధి
 బలాధీనులై విశేషబాధ వనుభవించుదు. ఇచ్ఛాపూర్వక
 ముగా బలియగుటకై నే సిపుడు నిశ్చయించుకొనియున్నాను.
 —మీ వివేకానందుడు,

129

అన వీజ్జరిన, 15-2-1900.

నేమోహస్పద—, ...నీవు నీ గుణచాతములను నేర్చుకొను
 చున్నావు—అదియే నేను గోరువది. నేనును నేర్చుకొను
 చున్నాను; మన మర్హులమైసంతనే ధన మానవ సాధన
 సంపదలు స్వయముగా మనవద్దకువచ్చి ఉడును. నా నాడీ
 దార్పణ్యమునకును నీ వీరావేశమునకును జల భుజినినచో,

నిపుడంతయుఁ బ్రాయశఃముగా నల్లకల్లోలమగును. అమ్మ యందుచే నా దౌర్బల్యమును దొలగించి నీకు సమథావ మును నేర్పుచున్నది. ఇంక మనకు భయములేదు. ఈసారి మనకు సుస్థిరమగు మే లొనఁగూడును అని నా నిశ్చయము. ఇంకఁ బురాతనప్రపంచము నుట్టూఁతలూఁపివేయదము.

అందోళనపడక ధైర్యమున నన్నిటికిని సంసిద్ధుడ నగుచున్నాను—ఏమి జరిగినను జరుగనిమ్ము, సిద్ధముగా నున్నాను తరువాతి యెత్తు ఒక్కటియుఁ దప్పి పోరాదు విజయము నొందితీరవలయును—ఇది తరువాతి కథ. నీవు నాకు అత్యంత ప్రేమాస్పదుడవని గ్రహింపుము. వివేకానందుఁడు.

130

కాలిఫోర్నియా, 21-2 1900.

స్నేహాస్పద , నీ లేఖ మూలమున వార్తలను వివర ముగాఁ దెలిసికొనఁగలిగినందులకుఁజాల సంతోషము. పాండితియు జ్ఞానమును గేవలము పైపై మెఱుఁగులు, కాని సర్వశక్తినిలయము హృదయము. ఇచ్చాజ్ఞానక్రియాశక్తి యంతమగు నాత్మకు నిలయము హృదయమే కాని మెదడు కాదు. "శతం చై కాచ హృదయస్య నాడ్యః హృదయ నాడులు నూట యొక్కటి," ఇత్యాది. హృదయముదాపున నుండు (Sympathetic Ganglia అనఁబడు) ప్రధాన నాడీ గ్రంథియే యాత్మదుర్గము. హృదయము నెంతవిశేషముగా వ్యక్తమొనర్చు గలుగుదువో యంతటి ఘన విజయమును

సాధింపఁగలుగుచువు. ధీసముద్రువ భావముల నే కొంచఁజో గాని గ్రహింపజాలరు, కాని యాభాలగోపాలము, ఎల్ల వారును హృదయసంబనిత భావములను ప్రేమానురాగాదులను గ్రహింపఁగలరు. కాని మనదేశమున మనము మృతప్రాయులై యున్నవారిని మేల్కొల్పవలసియున్నది. ఇందులకుఁ గొంతకాలము పట్టును, కాని యఖండసహనమును దీక్షయు మీకున్నచో, అచిరకాలముననే విజయము నంది తీరుదురు.

* * * *

కాటకము, వజ్రదలు, వ్యాధులును జెలరేఁగుచున్న యీ రోజులలో మీ 'కాంగ్రెస్ వారు' ఏరి? ఎక్కడ నున్నారో నాకుఁ జెప్పఁడు! "ప్రభుత్వమును మా యధీనము చేయుఁడు, మాకు స్వరాజ్యము కావలయును" అనుట తోడనే సరిపోయినదా? మీ మాటలను విను వారేరి? పనిచేసినయెడల నోరుతెరిచి యమగవలయునా? వేర్వేలు జిల్లాలలో నీవంటివారు రెండువేలమంది నడుము కట్టుకొని పనిచేయుచున్న ఆంగ్లేయులు తమంత తాము వచ్చి ముఖ్య రాజకీయ విషయములలో మీతో సంప్రతింపరా? "స్వకార్య ముద్ధరేత్సా" (ప్రాజ్ఞాఁడగువాడు స్వకార్యము సుద్ధరించుకోవలయును, "... "ఒక్కొక్క తాయి తీయుచు వచ్చిన, కొండయినను దఱుగును." ఒక మహాకార్యము జరుగు సమయమున, రాజమార్గము నిర్మింపఁబడునెడ, అమానుషశక్తి యావశ్యకమగు పరిస్థితులందు బ్రహ్మాండ

మగు సొటంకములను గవ్వములను నెరుక్కొనుచు, నేయొక
రిద్దఱు సాధారణ వ్యక్తులతో నిశ్శబ్దముగా, నిరాడంబరముగా
జనిచేయుచుందురు. వేలకొలది జనులు లబ్ధి నొందినపుడు
కోలాహల ముదయించును, దేశమున నపు డెచటఁ జూచి
నను హర్షధ్వనులే, జయజయ ధ్వానములే, రథము బయ
ల్పెడలినది, యంత్రము చకచక పనిచేయసాగినది, ఇంక
నొకపిల్లవాఁడైనను దానిని నడుపవచ్చును, అర్చకుఁడైనను
దానివేగము నొకించుక పొచ్చింపవచ్చును. ఒకటి రెండు
గ్రామముల కొంపర్పిబడిన యా తోడ్పాటు, ఇరువదిమంది
యనాథవ్యక్తులతోఁ గూడిన యా శరణాలయము, ఆ పది
పదునేనుగురు కార్మికులు ఏలే యనశ్వరమగు బీజమును
నాటఁజాలుదురని గ్రహింపుము. వీరిమూలమున సకాలమున
వేలకొలదిమంది, లక్షలకొలదిమంది, లబ్ధి నొందుదురు. మన
కిప్పుడై దాటుగురు సింహసాహసాస్వితులు కావలసియున్నారు.
ఏను దొరకినచో వీరి తోడ్పాటున వందలకొలదిమంది
యల్పులైనను నద్భుత కార్యములను గొనసాగింపఁగలరు.

రక్షణ గోరుచు, నీవద్ద కనాథ బాలికలు వచ్చుట
తటస్థించుచో, నన్నిటికంటెను ముందుగా వారికి నీవు
చేయూత నీయవలయును. లేకున్నచో, ఆ నిర్భాగ్యు
రాండ్రను క్రైస్తవ ప్రచారకు లెత్తుకొనిపోవుదురు! వారి
రక్షణార్థము ప్రత్యేకమైన వసతులును దగిన యేర్పాట్లను
సిద్ధముగా లేకున్న సేమి? జగజ్జనని కృపవలన నన్నియు
సమకూరును. ఏనుఁగు దొరకినపు డంతుశముకోసము తాప

త్రయపదకుము...నీ చేతికి దొరకినవా రెవరైనను సరియే, వారిని తేరఁదీయుము, లేనిపోని యెన్నికల కిది సమయము కాదు—కాలక్రమమున నన్నియుఁ జక్కఁబడును. ప్రతి మహాకార్యమునను అనేకమైన యాటంకముల నెదుర్కొన వలసియుండును, కాని క్రమముగా దారి తిన్నఁబడును.

...విర్యముగాఁ బని సాగింపుము—నీవే వీరుఁ డవు! సెకాసు! దివ్యముగా — ముమ్మాటికిని దివ్యముగా నున్నది—నీవు సాగించుచున్న యుద్యమము! భాగల్పరమున కేంద్రమును నెలకొల్పుట—బడిపిల్లలకు బోధించుట—ఇవన్నియు నుత్కృష్టాశయములు—లేకమును సంఘాము లేవు. కాని దీనులకు, పేదలకు, చదువునందె లేకుండునైతే బిడ్డలకు, కార్మికులకు—వీరి పురోవృద్ధి నిమిత్తమే—మన యుద్యమము; మొదట వీరి యభ్యుదయమునకుఁగాను జేయవలసినదంతయుఁ జేయవలయును—తరువాత, వ్యవధి యున్నచో సంపన్నులమాట చూడవచ్చును, ఈరైతులును ఈ కార్మికులును వీరిపై మనము చూపు ప్రేమ సానుభూతులవలన మనమాటను దలఁచాల్తురు, తమ గ్రామములలోఁ గొంచెము గొంచెముగా ధనము ప్రోగుచేసి కాలక్రమమున సేవాక్రమమును నెలకొల్పువారు వీరే, క్రమముగా వీరియందుండియే బోధకులు బయలు దేలుదురు.

పొలముకాపుల బాలబాలికలకుఁ బదువుట, వ్రాయుట మొదలైనవానిని నేర్పి, వారిహృదయమున సదాశయములను నెలకొల్పుము....తమ స్థితిగతులనుగణించి, తోడ్పా

టును నభివృద్ధియొక దమ కెంతయోవశ్యకములో వారు గ్రహింపసాగివంతనే నీ యుద్యమము ఫలప్రదమగుచున్నదని, సక్రమమార్గమున సాగుచున్నదని, గుర్తింపుము, ధనికులును సగ్రవర్ణజాతును దయాధర్మభిక్షగాఁ జేదలకుఁ జేయు నల్ప మగు తోడ్పాటు చిరస్థాయిగాదు, పై వెచ్చు తుదకది యుధ యులకును హానికరమై పరిణమించును... కాని ధనికులకును కార్మికులకును నడుమ కక్షలను, కార్పణ్యములను మాత్రము నీవు వెలువడఁ జేయరాదు—ఈ విషయమున నీవు జాగ రూకరతో మెలఁగవలయును. సంపన్నజాతులను చూపింపఁ జోకుము—“స్వకార్యముద శేత్ ప్రజ్ఞః—ప్రజ్ఞాదగువాఁడు స్వకార్యమును జక్కఁజెట్టుకోవలయును.”

జయ! గురుదేవ! జయ! జగన్మాత! భయమేమి! అవకాశము, ఉపాయము, తద్వినియోగము—అన్నియు స్వయముగనే వచ్చును. ఫలమును నేను లెక్కఁపేయను. ఈ మాత్రము నీవు చేయఁగలిగితివా, నాకు బ్రహ్మానందము. గ్రంథములు, వాదోపవాదములు, సిద్ధాంతరాద్ధాంతములు— ఇవన్నియు వయఃపరిపాకమున నా కీపుడు రోతగా—విష తుల్యముగా—దోచుచున్నవి. కార్యశూరులను నేను శిర సావహింతును. ఇది నిశ్చయమని గ్రహింపుము. వ్యర్థవాగ్వాదములును లేనిపోని యట్టహాసమును జగద్ధితాచరణము నిసుమంతయు సాగనీయక, మనకాలమును శక్తిసామర్థ్యములను హరించివేయుచున్నవి. “మాఢీ—భయములేదు.” వహవా! వీరుడవఁగా నీవే! గురుదేవుఁడు నీ హృదయమున

పథివసించుఁగాక! జగజ్జనని నిన్ను నడిపించుఁగాక! —
ఓహ స్నేహాస్పదుఁడు, నిదేశాసందుఁడు.

131

కావ ప్రాప్తి నో, 4-3-1900.

ప్రేమాస్పద—, పనిచేయవలయునని నేను గోరను. ప్రశాంతముగా నుండి విశ్రాంతి నొందవలయునని కోరెదను. ఇందులకుఁ దగు దేశకాలములును నాకుఁ దెలియును, కాని, విధి నన్ను “పనిచేయుము, పనిచేయుము” అని ముందునకుఁ ద్రోయుచున్నట్లు తోచుచున్నది. పథశాలకుఁ గొఱచాతోఁ దోలఁబడుచుండ, బాటవక్కినున్న పచ్చికను బట్టెడు తొందర తొందరగాఁ గోఱికి నమలుచుండునట్టి పశువులవంటివారము మనము. శోకమూలము, రోగమూలము, మఱియెన్నిటికో మూలమునగు భయము—ఇదియంతయు మన కర్మము. ఒరుల కెక్కడ హాని చేయుదుమో యను మితిమీరిన భయమువలననే వారికి మఱింత హానిచేయుచుండుము. చెడుగును గీడును దొలఁగించుకొనవలయునని విశ్వప్రయత్నముచేయుచు వానిబారినే పడుచున్నాము.

ఏమి యర్థరహితమైన యభిమానమున కధీనుల మగుచున్నాము!! ఈ యభిమానాదులవలన మన కేమియు లాభములేదు, చేనిని మనము తొలఁగించుకొనఁగోరుచుండుమో, యా దుఃఖమునకే యవి మనలను గుఱిచేయుచుండును.

నిర్భయులమై, సాహసాన్వితులమై, దేనిని లక్ష్యపెట్ట
కుండుట — ఓహో! ఎంతటి మహాభాగ్యము!...—మీ
వివేకానందుడు,

132

కాన్ ఫ్రాన్సిస్ కో, 25 3 1900.

ప్రేమాన్నద ,నాకిపు డారోగ్యమును విశేషమైన బలమును
గలుగుచున్నవి. మోక్ష మతిసన్నిహితమై యున్నట్లు
నాకోక్కొక్కప్పుడు తోచుచుండును, రెండేడ్లనుండి నే
ననుభవించుచున్న యాలేసలన్నియు నా కనేకవిధముల
గొప్పగుణపారములైనవి. అనుభవకాలమున మన కింక
తరణోపాయములేనట్లు తోచినను, పర్యవసానమున మే
లోనగుచ్చటకే వ్యాధియు దురదృష్టమును సంభవించు
చుండును.

నే నఖండ నీలాకాశమును; నాపై నెన్నిమబ్బులు
గుమిపూడినను నే నఖండ నీలాకాశమునే.

నాకును బ్రతివ్యక్తికిని స్వభావసిద్ధమని నే నెఱింగి
యున్న ప్రకాంతి ననుభవింపఁ బ్రయత్నించుచున్నాను.
పైపై మెఱుంగులతోఁ గూడిన యీ యస్థిపంచరములవలనను
సుఖదుఃఖాత్మకమైన యీ మాయాస్వప్నములవలనను నేమి
ప్రయోజనము?

నా స్వప్నము లంతరించుచున్నవి, ఓం రత్ సత్!
—మీ వివేకానందుడు.

133

కాన్ ఫ్రాన్సిస్కో, 23-9-1900.

ప్రీతిభాజన—, నీ యవ్యవృత్తమును గని బ్రహ్మానందపడుచున్నాను. మనము చలింపనిచోఁ బరిస్థితు లనుకూలపడితీరును...తీవ్రముగాఁ బనిచేయుచున్నాను— తీవ్రముగాఁ బనిచేసినకొలదియు దేహస్థితి బాగుపడుచున్నట్లు తోచుచున్నది. ఈ యనారోగ్యము నాకుఁ జాల మేలు చేసినది— నిశ్చయము, అనాసక్తి యనఁగా నేమో నితముగా నాకు బోధపడుచున్నది. అచిరకాలముననే పరిపూర్ణముగా ననాసక్తుడను గాఁగలనని నా యాశయము.

ఒకే కార్యమునం దాసక్తులమగుటకై మన శక్తి సామర్థ్యముల నన్నిటి నేకాగ్రమొనర్చి ప్రయోగించుచుండుము, కాని దానితో సమముగాఁ గట్టమగు మిగిలిన యంశమున— ఏ కార్యమున నిమగ్నులమై యున్నను శుభములోఁ దద్విషయమున ననాసక్తులము గాఁగలుగుటకై— ఎన్నఁడును శ్రద్ధవహింపము.

అసక్తియు ననాసక్తియు రెండునుగూడ పూర్ణ వికాసము నొందినప్పుడే మానవుఁడు మహాత్ముఁడును సుఖయుఁ గాఁగలఁడు.

...ప్రతిదినము, ఉపయ సాయం సమయములందుఁ బనిచేయుచు, నెపు డేది ప్రాప్తించునో యపుడు దానిని భుజించుచు—రాత్రి పండ్రెండు గంటలకుఁ బండుకొనుచుండును—కాని యేమి గాఢ నిద్ర!! ఇంతకు ముం దెన్నఁ

దును నిట్టి నిద్రపోయియెఱుంగను!! ఆత్మఁడు, ఆశీర్వాద
కుఁడు, వివేకానందుఁడు.

134

మార్చి, 6 4 1900.

ప్రేమాస్పదమనస్సు సర్వగతము, ఎచట నుండి
యైనను నొరుల మనోభావములను గ్రహింపవచ్చును,
స్వయముగా వినవచ్చును.... మీ వివేకానందుఁడు,

135

అమెరికా దేశీయుఁడగు నొక మిత్రునకు

కాక్ ఫ్రాన్సిస్కో, 7 4 1900.

కొని యిపుడు నెమ్మదిగా, ప్రశాంతముగా నున్నాను
మునుఁజెన్నఁడును నిట్టి ప్రశాంతి సనుభవించి యెఱుంగను.
స్వతఃనే నమ్ముకొని తీవ్రముగా, మహానందముగాఁ బని
చేయుచున్నాను. పని చేయుటకే నా కధికారము, మిగిలిన
దంతయు జగన్నాథ కెఱుక.

నేననుకొనినదానికంటె విశేష కాల ముండి యిచటఁ
బనిచేయవలసియుండునని మీరు తెలిసికొనవచ్చును. కాని
కలవరపడకుఁడు. నాసమస్యల నన్నిటిని నేనే పరిష్కరించు
కొందును. నా కిప్పు డేలోటును లేదు; మఱియు యధార్థము
గ్రహింప నారంభించుచున్నాను. విజయము నన్ను బెడ
దారిని బెట్టియుండెడిది, నేను సన్న్యాసినను సత్యమును విస్మ
రించి యుండెడివాఁడను. కావుననే అమ్మ నా కీ యనుభవ
మును గూర్చుచున్నది.

నా నౌక శాంతిసందీప్త రక్షణస్థానమును—ఎం
మండి పునరావృత్తి లేకుండునో యట్టి గమ్యమును—సమీ
పించుచున్నది. జయ! మాత! జయ! జగన్మాత! నా కిపు
డే కోరికయు నే యాశయును లేదు. జగన్మాతృకటాక్షము!
రామకృష్ణుని చాసుడను నేను; కేవల యంత్రమను.
మఱేమియు నాకుఁ దెలియదు, తెలిసికొనవలయుననియు
లేదు. జయ! శ్రీగురుదేవ! జయ! శ్రీగురుదేవ!

136

అమెరికాదేశీయుఁడగు నొక మిత్రునకు

అమెరికా, కాలిఫోర్నియా, 12-4-1900.

అమ్మ మఱల ప్రసన్నురాలగుచున్నది. పరిస్థితులు శుభ
సూచకమై యున్నవి, ఉండిరీరవలయును.

కర్మ మెప్పుడును దోషభూయిష్టము. అనాకోగ్య
రూపమున నీ దోష సంచయ ఫల మనుభవించివందులకు
నాకు సంతోషము. తస్మాదమున మఱింత మనఃప్రసాదము
లభించినది. ఇదివఱ కెన్నఁడును ననుభూతముకాని యొక
విధమైన మార్గమును బ్రశాంతియు నిపుడు జీవితమున
భాసించుచున్నది. ఏ కార్యముపై నను నాసక్తుడ వగు
విధానమును ననాసక్తుడవగు విధానమును నిపుడునేర్చుకొను
చున్నాను, సంపూర్ణ మనోనిగ్రహము లభించుచున్నది....

స్వకార్యమును అమ్మయే చేసికొనుచున్నది; కావున
నే నిపు డంతగాఁ దాపత్రయపడుటలేదు. నావంటి మిడుతలు
వేలకొలది యనుక్షణము వంత మొందుచుండును. వినను

నామె కార్యము సాగుచునేయుండును, జయ! మాత!...
 కేవలఁడనై మాతృసంకల్పప్రవాహమునఁ గొట్టుకొనిపోవు
 చున్నాను—ఇదియే నా తీరిత కథ. ఏ తుణమున నిందులకు
 భిన్నముగా వర్తింపఁ బ్రయత్నించితిని? యా తుణముననే
 హనిపొందియున్నాను. మాతృసంకల్పమే నెఱవేఱుఁగాక!

ఆత్మశాంతి నంచుచు, నానందమయుఁడనై మునుపటి
 కంట విశేషముగా సన్నిధిసి నై మనుచున్నాను. ఆ ప్రప్రేమ
 యనునది నానాటికి క్షీణించుచున్నది, మాతృప్రేమ వికసించు
 చున్నది. నగ్నితేజ్వరపవన పటవృక్షముక్రింద శ్రీరామకృష్ణ
 నితో జాగరమునఁ గడపిన దీర్ఘరాత్రములు తలఁపువకు
 వచ్చుచున్నవి. ఇక నుద్యమమో? ఉద్యమ మేమి? ఎవరి
 యుద్యమము? ఎవరినిమిత్తము నేను గృహి చేయవలయును?

నేను ముక్తుఁడను, జగన్మాత యొడిలోని బిడ్డను.
 కర్మమొనరించుచున్నదియుఁ గ్రీడించుచున్నదియు నామెయే.
 నా సంకల్పము దేనికి? ఎందులకు? నా సంకల్పమును గారా
 లోచనలును లేకయే, కేవల మామె యిచ్చానుసారము
 విషయములును బరిసితులును సమకూడినవి, పోయినవి.
 మనము ఆమె చేతిలోని కీలుబొమ్మలము.

137

మిస్ మెక్లెడ్ (Miss MacLeod) అను శిష్యురాలికి

అమెడ, కాలిఫోర్నియా, 18-4-1900.

...కర్మమొనర్చుట కష్టసాధ్యము. నా విధ్యుక్త
 కర్మ మింక శాశ్వతముగా నంతమొందుఁ గాక యని, నా

మానసము జగన్మాతృభావమున లీనమగుఁ గాక యని,
నా నిమిత్తము ప్రార్థింపుము. ఆమె యుద్యమ మామెకే
తెలియును.

*

*

*

నా కఖండ మనశ్శాంతి లభించినది. శారీరవిశ్రాంతి
కంటె నాత్మశాంతిని నే నెక్కు- దనుభవించుచున్నాను.
జీవితయుద్ధములోని జయాపజయములు సమాప్తములైనవి.
మాటకట్టుకొని ప్రయాణమునకు సిద్ధముగా నున్నాను. అల
జగద్రక్షకుని యాజ్ఞకై నిరీక్షించుచున్నాను.

శివా! సర్వేశ్వరా! ఈ నా సౌక నద్దరిఁ జేద్దము!

...దక్షిణేశ్వరవన పటవృక్షముక్రిందఁ గూర్చుండి,
రామకృష్ణవచనామృతమును సమ్మోహితుఁడనై శ్రోలు
బాలుఁడనే కదా నేను! అదియే నా సహజస్థితి, కర్మము,
ఉద్యమము, జగద్ధితము మున్నట్లుపనియు సవాంతరముగా
నామూఁదఁ బడినది. అతని కంతస్వరమే, నన్నుఁ బులకిత
గాఁత్రు నొనర్చు నాతని కంతస్వరమే, నా కీపుడు వినవచ్చు
చున్నది. బంధములు సడలుచున్నవి. ప్రేమానురాగము
లింకిపోవుచున్నది. కర్మము రసహీనముగాఁ దోచుచున్నది.
జీవితవ్యామోహము తొలగిపోయినది. అదిగో, సర్వేశ్వర
వాణి వినవచ్చుచున్నది! “వచ్చుచున్నాను. తండ్రీ! వచ్చు
చున్నాను,” “గతార్థములను దలఁపక నన్ననుసరింపుము”
అనుచుంటివా! “తండ్రీ! ఇదిగో, వచ్చుచున్నాను!”

...నిర్వాణము నా యెదుట దీపించుచున్నది. అనంతము, నిస్తరంగము నగు నా యనంత శాంతిసాగరమే నన్నావరించియున్న దశేకపర్యాయములు.

జన్మించినందులకు నే నానందించెదను, కష్టములనుభవించినందుల కానందించెదను; మహాప్రమాదములఁ జాలిడినందుల కానందించుచున్నాను; శాంతిసాగరమున లీనమగుట కమందానందము నొందుచున్నాను. బద్ధునిగా నొక్క ప్రాణేనైనను విడువను, బంధములు నాపై వైచుకొనను. విదేశముక్తి కలిగినను జీవన్ముక్తియే లభించినను సరియే; ఈ శరీరమందలి పూర్వ పురుషుఁడు వెడలిపోయినాడు. మఱల రాడు!

ఇంచున్న గురువు, నాయకుఁడు, ఆచార్యుఁడు, పెడలిపోయినాడు;—కాలకుఁడు, విద్యార్థి, శేషకుఁడు మాత్రమే నిలిచియున్నాడు.

...ఎవ్వరితోడను నాకు జోక్యము వలదు. నాకేల? నాయకపదవిని విడిచివెట్టి చాలకాలమైనది, ఇంకఁ గంఠమెత్తుటకు నా కధికారములేదు. కాలప్రవాహమునందుఁబడి కొట్టుకొనిపోవునపుడే నా కఖిందానందము, అట్టివిమేషములే నా జీవితమున మహోత్తమానందసమయములు. ... కాలప్రవాహమును నా చేయివైచి కలఁచి యీ మహాద్భుతప్రళాంతిని, ఇదియంతయు మహామాయ యని తోచించెడి యీ యఖండప్రళాంతిని, భేదింప నే సాహసింపను!

నా కర్మమునకు ముందు వాంఛకలను, నా ప్రేమ ముందు వ్యక్తిభావమున్నది, నా పవిత్రతముందు భయమున్నది, నా గురుత్వమునకు ముందున్నది యథికారత్వం! ఇప్పుడివి యన్నియు సమసిపోవుచున్నవి. కాలప్రశాంతివాహి నీతరంగములయందుఁబడి కొట్టుకొనిపోవుచున్నాను. తల్లీ! వచ్చుచున్నాను. వన్ను నీ యొడిలోఁ గూర్చుండఁజెట్టుకొనుము! లోకాతీతలోకమున నీయిచ్చవచ్చినచోటికి వన్నఁ గొనిపోమ్ము. నే నిక కర్తనుగాను, సాక్షిభూతుఁడను. తల్లీ! వచ్చుచున్నాను!

అహ! ఏమి ప్రశాంతిమయము! నా భావము లతి దూరమునుండి, హృదయాంతరాళమునుండి, వెలువడుచున్నట్లు తోచుచున్నది. ఆ ధ్వను లస్పష్ట రహస్యములవలె వినవచ్చుచున్నవి. ప్రస్తుతినొందుటకు ముందు కొలది నిమేషములు విషయములు ప్రేమానురాగ భయోద్వేగాది రహితములై ఛాయామాత్రముగాఁ దోచుతఱి సనుభూతమగు ప్రశాంతి,—ఏకతమునఁ జిత్రప్రతిమాది పరీవృత్తుల మైయున్నయెడ సనుభూతమగు శాంతి—యఖండశాంతి—మధురప్రశాంతి యెల్లెడలను భాసించుచున్నది....ప్రభూ! వచ్చుచున్నాను.

జగము ఉన్నది, కాని మనోహరముగ నున్నదా? —లేదు; అసహ్యముగ నుండెను. ఎట్టి రాగద్వేషములను గల్గింపని బాహ్యస్పర్శమాత్రముగ నున్నది, అహ! ఏమి

యీ యానందము! సమస్తము యోగ్యమై, మనోజ్ఞమై
కాన్పించుచున్నది. సుఖదుఃఖాది ద్వంద్వములు తొలగిపోవు
చున్నవి, శరీరస్పృహయే తొలగిపోవుచున్నది. ఓం తత్
సత్! ...—ఆవుడు, విశ్వసనీయుడు, వివేకానందుడు.

138

అంగేయుడగు నొక శిష్యునకు

కాశ్ ప్రాస్నిక్, 26-5-1900.

సమస్త శుభములును నీ కొనఁగూడుఁగాక! ఎంతమాత్ర
మట్టైర్పడకుము. "శ్రీ వా గురు! శ్రీ వా గురు!"
(శ్రీ గురునకు జయము! శ్రీ గురునకు జయము!) నీవు
తాత్రపరాక్రముడవు. రణరంగమున మృత్యువేషము మన
కాపాయము. ఉద్యమార్థము ప్రాణసమర్పణమే—విజయము
కాదు—మనగమ్యము. 'శ్రీ వా గురు!!!'

దుష్టవిధి కల్పించెడి యావరణ మంధకారబంధురము.
కాని నే నధీశుడను. నా చేయి యెత్తినంతనే, అదిగో,
చూడు, అది పటాపంచలైపోవుచున్నది! ఇదంతయు వట్టి
భయము. భయమునకు నేను భయపేతువను, భీతికి భీతి
కారకుడను, నిర్భయుడను, అద్వితీయుడను, విధివియా
మకుడను, కర్మవియ్యాలకుడను. 'శ్రీ వా గురు!' వత్సా!
సుస్థిరుడవై యుండుము, కాంచనాదులకు దాసుడవు
గాకుము, ఇటు లుంటివా. మనచే విజయము!

139

న్యూయార్క్, 2-7-1900.

ప్రేమాశ్వుద—... నే నెప్పుడును తెప్పెడిరీతిని జగదీశ్వరికి యెఱుక. జగదీశ్వరినిఁ బ్రార్థింపుము. నాయకత్వము వహించుట మహాకష్టము—సంఘమునకు నాయకుఁడు తపయాత్మను బలి యాయవలసియుండును...!—మీ వివేకానందుఁడు.

140

పూరి, 25-8-1900.

ప్రేమాశ్వుద—, ... ఉద్యమమున నే యధికారమును పద వియు నిలుపుకొనలేదు కావున నే నిపుడు బంధవిముక్తుఁడను. రామకృష్ణ సేవా సంఘము (Ramakrishna Mission) నకు అధ్యక్షపదవిని వదలుకొన్నాను.

మఠాదు లిపుడు నేనుచక్క మిగిలిన (రామకృష్ణ) శిష్యులకు చెందును. అధ్యక్షత యిపుడు బ్రహ్మసండునిది, అనంతరము క్రమముగా ప్రేమానందాదులకు సంక్రమించును.

భారమంతయు నాపైనుండి తొలగిపోయినందులకు నాకు మహానందము, నా కిపుడు హాయిగానున్నది....

ఎవ్వరిపక్షమునను నే నిక వ్యవహరించునట్టివాఁడను గాను. ఎవ్వరితోడను నా కికఁ జేచీగాని, పూచీగానిలేదు.

...ఒకవేళ మఱి యే దుర్గుణములతో జన్మించితి నని భావించినను, అసూయ, దురాశ, అధికారవాంఛయు నను

నవి నాకు బన్మముమండియు లేవని నీవు రూఢిగాఁ దెలిసికొనవలయును.

...హృదయపూర్వకముగా నీ వ్రపాసించుచున్నచో, అమ్మయే నీకు దారిచూపును ఇంతవఱకే నాకుఁ దెలియును.

...నీకు మే లగున దొరులకుఁ గాకపోవచ్చును ఈ సంగతి మఱచి, పాశ్చాత్యులు, అది యేమి చిత్రమోకాని, తమకు మేలుగాఁ దోచినదాని నవలంబింపఁ బడులను బలాత్కరింపఁ బూనుచుందురు....

మిత్రులు కానిమ్ము, శత్రువులు కానిమ్ము సుఖదుఃఖాదుల మూలమునఁ గర్మానుభవమునొంద మనకుఁ దోడ్పడుటకు వారందఱును నిమిత్తమాత్రులు, బగదీశ్వరి కధీనులు. కావున నెల్లరను నామె రక్షించుఁగాక!

నకల శుభములును నీకొనఁగూడుఁగాక! ఆపుఁడు, విశ్వసనీయుఁడు, వివేకానందుఁడు.

141

ప్రార్థన, 28 8 1900.

స్నేహస్పద ...దేవుని ధర్మమా యని సంసారము మిథ్య, అశాశ్వతము. భావిప్రపంచము వర్తమాన ప్రపంచముకంటె మేలైయుండు తెట్లు? అదియు దీని ఫలితమే కావున నింతకంటె సద్భావముగానిచో, సధమము దీనివలెనే యుండవలయునుగదా!

స్వప్నములు, ఓహో! స్వప్నములు! సంసార స్వప్నమును గనుచునే యుండుడు! స్వప్న మనెడి యింద్రజాలమీ సంసార కారణము, సంసారవిమోచన కారణమును....

ఇచటి...వీరిలో మాటలాడుచు పరాసుభాష (French) నేర్చుకొనఁ బ్రయత్నించుచున్నాను. కొందఱుపుడే మెచ్చుకొనుచున్నారు. అనంత జగద్రహస్యమును—తలయుఁ దోకయు లేని కర్మమనెడి దారపుఁగండను—జేని కొన నెవ్వరును గనుఁగొనరో, ఎవను బ్రతివ్యక్తియుఁ దవమట్లు నకుఁ దాను, అధమము కొంతపేపటిపఱుకై నను—క్షణ కాలము తపవెట్టికీ దా నానందించుట కనుఁడు—కనుఁగొని వట్లే తలఁచుచుండునో, యట్టి కర్మరహస్యమునుఁగూర్చి లోకమంతటితోడను ముచ్చటెంపవలయును.

సరి, యిప్పుడు ఘనకార్యములను జేయవలసియున్నది —కాని ఘనకార్యము లేవరికిఁ గావలయును! అచేరితి నల్పకార్యముల నేల చేయరాదు! అని యెట్టివో యివియు నట్టివే. అల్పకార్య మహత్త్వము—ఇదియే గీతోపదేశము. ఆ పురాతన గ్రంథమునకు జయము!!

శరీరమునుగూర్చి చింతించుటకు నాకంతగా వ్యవధి లేకపోయినది. కావున నది బాగుగానే యుండవలయును. ఇచట కాశ్వతముగా బాగుగా నుండున దేదియులేదు. మన మపుడప్పుడు శరీరాదులను మఱచియుండుము — ఆరోగ్య మన్నను సౌఖ్యమన్నను వదియే.

ఈ జగన్నాటకమున మనము మన పాత్రలను అవి
మంచివగుగాక, చెడ్డవగుగాక—నిర్వహించుచుందుము.

మనస్వస్థము ముగిసినంతనే, రంగమును వీడినంతనే,
మనఃపూర్వకముగా నవ్వించుదుము ఇదియే నా నిశ్చ
యము. మీ వివేకానందుడు.

142

శ్రీమద్రామాయ, 11 12 1900.

స్నేహాపదురాలగు—... సెవీయరు సేనాని (Captain
Sevier) కొలది దినముల క్రితము గతించెను ఈ రీతిగా
నిరువు రాంగ్లేయులు * మనకోసము, హిందువులకోసము,
తమ జీవితములను సమర్పించినారు. స్వమతార్థము ప్రాణ
త్యాగమనగా నిదియే... సత్తైక్యకీర్తనలు, సదా మీ
వివేకానందుడు.

143

ఒక పంగదేశీయ నారీమణికి

వైద్యనాథము, 23 12 1900.

అమ్మా నీ లేఖ యందినది, బ్రహ్మానందము. నీ యభి
ప్రాయము సరియైనదే. “న ఈశః అనిర్వచనీయ ప్రేమ
స్వరూపః ఆ యాత్మరుః దనిర్వచనీయ ప్రేమస్వరూ
పుః.” నారదునిచే బోధింపబడిన యీ భగవద్గీతాము

*మరియొకరు జె. జె. గుడ్విన్. ఈతడు స్వామి యుపన్యాస
మలకు సంక్షిప్త లేఖనము. స్వామి యాతనిని గూర్చి “నా మడి
భుజము” అని వచించియున్నాడు.

ప్రత్యక్షగోచరమనియు సర్వవిధములను నెల్లరచే సంగీకరింపఁ బడినట్టిదనియు నా నిశ్చయము—నా జీవితానుభవము.... వ్యష్టి యనుదానికి వ్యక్తిగతస్వాతంత్ర్యము కలదా? కలదనిన నది యెంతవఱకుండవలయును? వ్యష్టి తన యిచ్చను సౌఖ్యమును సమష్టి నిమిత్తము సమర్పింపవలయునా? వలదా? అనునవి ప్రతి సమాజమును గలవరవఱచుచున్న సమస్యలు.... అధునిక శాస్త్రాత్మక సమాజము నిని యెల్ల కల్లోల మొనర్చుచున్నవి. వ్యక్తిగతస్వాతంత్ర్యమును సమాజాధిపత్యమునకుఁగాను భారపోయవలయునని తెలుపు వాదము సామ్యవాదము(Socialism)అనియు వ్యక్తిపక్షమును బ్రకటించు వాదము వ్యక్తివాదము (Individualism)అనియు వ్యవహరింపఁబడుచున్నవి.

వ్యక్తిని శాశ్వతముగా సమాజమున కధీన మొనర్చుటవలనను, నిర్బంధపూర్వక శిక్షా సంప్రదాయముల మూలమునఁ గలుగు స్వార్థత్వాగమువలనను బ్రాప్తించు ఫలమునకు మన మాతృభూమి దివ్యనిరర్కనము. ఈ దేశమున శాస్త్రవిధుల ననుసరించియే జనులు సంతానముఁ గనుచుండుదు, యావజ్జీవము శాస్త్రవిధినిపేక్షముల ననుసరించియే వారి భోజన పానములు జరుగుచుండును, వివాహాది సంస్కారములును పట్టివే; తుదకు వారు మరణించుటయు శాస్త్రవిధి వనుననించియే. ఇందుఁ గల యొక గొప్ప సుగుణము వినా యీ కఠిన శిక్షణమంతయు దోషయుక్తము. సుగుణ మేమనఁ, దరతరములనుండియుఁ బ్రతిదిన మధ్యస్తమై

యుండుటచే నల్పప్రయత్నముతోడనే చాల చక్కఁగా నేయొకటి రెండుపనులో జనులు చేయఁగలుగుచుండురు. మూడు మట్టిగడ్డలయొక్కయుఁ గొన్ని పుడకలయొక్కయు సాయమున నీదేశమందలి వంటవాఁడుకాని, వంటకత్తెకాని సిద్ధము చేయఁగలుగు దుచ్చమగు నన్నమును గూరయు భూతలమున మఱియొచ్చటను లభింపవు. ఇత్తోకులనాఁటి సాధన సామగ్రియగు నొక్కరూపాయి విలువగల మగ్గముతో, చిన్న గోతిలో నుంచఁబడిన కాళ్లతో, గజ మిరువదిరూపాయిలు ఖరీదుచేయు నన్నని బరీబట్టలను నేయట యీ దేశమున మాత్రమే సాధ్యము. చినిగిపోయిన యొక చాప, ప్రమిదలోఁ బెట్టఁబడిన యామువపుదీపము ఇటువంటి సాధన సంపదచేఁ బండితప్రకాండు బుల్బున్న మగుచుండుట యీ దేశముననే. అంగవైకల్యపు టందలికారపుఁ బెండ్లాము నెడ నఖండ క్షమాశీలమగు ననురాగమును, అభాగ్యపు టవక తవక వ్యక్తియైన మగనియెడ నా జన్మాంతమగు పతిభక్తియు సాధ్యమగుచుండుట యీ దేశముననే. ఇంత పఱకే సులక్షణములు.

కాని యివియన్నియుఁ గేవల నిర్జీవయంత్రములవలె నడుచు జనులచే నొసర్పఁబడుచున్నవి, మనోవ్యాపారదక్షత లేదు, హృదయవికాసములేదు, జీవచైతన్యములేదు, ఆకాప్రసారములేదు, ఇచ్ఛాప్రకోపములేదు, ఆనందోత్కర్ష లేదు, తీవ్రమఃఖానుభూతియు లేదు; నిర్మాణ ప్రతిభాసంచలవము లేదు, సూతనతత్త్వ జిజ్ఞాసలేదు, సూతనవిషయ గుణగ్రహ

గామే లేదు. ఇట్టి మానసమునుండి మబ్బులెన్నడును
కొలఁగవు. ఉదయభాసు సందీప్తచిత్ర మీ హృదయమును
రంజింపఁ జేయఁజాలదు. ఇంతకంటె నున్నతస్థితి కలదా,
లేదా యను విషయమే మనస్సువశుఁ దట్టదు; తత్పై, సప్తకము
కలుగదు; కలిగినో, ప్రయత్నము కొఱవడును. ఒకవేళ
ప్రయత్నము నబ్బెనో, ఉత్సాహలోపము దానిని
నాశనముచేయును.

నియమానుసారము మనుటవలన మాత్రమే యోగ్య
త్యము గలుగుచో, పంశానుగతాచార సంప్రదాయములను
'తే, చ' తప్పకుండఁ బరిపాలించు తొక్కటియే సుగుణ
మగుచో, నొక చెట్టుకంటె విశేష సుగుణసంపన్నుఁ
డెవ్వడో, ఒక రైలుబండికంటె విశేషభక్తుఁడును విశేష
మహానీయుఁడును నెవ్వడో, చెప్పడు. టాయి ప్రకృతి
నియమము నుల్లంఘించు తెవ్వరై నను నెన్నఁదైనను
జూచిరా! పశువులు పాపముచేయు తెవ్వరై నను
నెఱుంగుదురా?

పెద్దస్తీమరు, బ్రహ్మాండమైన రైల్వేఇంజను వడచును,
తిరుగును, పరుగెత్తును; కాని వానికిఁ దెలివితేదు. అదిగో,
ఆ రైలుపట్టానుండి ప్రాణరక్షణార్థము కదలిపోయిన యా
పురుగున్నదే, అది యేల తెలివి కలది? యంత్రమున
నిర్భాశక్తి లేదు, యంత్ర మెన్నడును నియమోల్లంఘనము
చేయఁగోరదు; పురుగో, నియమము వతిక్రమింపఁగోరును,
నియమమున కెదురుగాఁ బోవును—జయోపజయముల విష

యము వేటుమాట—కావున నది తెలివిగలది. ఈ యిచ్చ నెంత జయప్రదముగాఁ బ్రకటింపఁగలుగునో జీవి యంత యున్నతవర్గములోనిది, తదీయసౌఖ్యమును నంతటి విశేషము. పరమేశ్వరేచ్ఛ సంపూర్ణ ఫలప్రదము కావున పరమేశ్వరుఁడు పురుషోత్తముఁడు.

విద్యయనఁగా నేమి? పుస్తక పాండిత్యమా? కాదు. వివిధశాస్త్రజ్ఞానమా? అదియుఁ గాదు. ఇచ్ఛావాహినియుఁ దద్వ్యక్తీకరణమును నే శీఘ్రవలన స్వాధీనమై ఫలప్రద మగునో యదియే విద్య, అదియే విద్యాభ్యాసము. జీవివలనఁ దరతరములనుండియు నిరంతర బలాత్కారముచే నిచ్ఛాశక్తి స్థబ్దమై, నేఁ దిండుమిండుగా వినాశముపాలై నచో, జీవి ప్రభావమున మాతనభావముల మాట యటుండ, పూర్వ భావములును నొకటొకటిగా నంతర్ధానమగుచున్నచో, అదియూ విద్యాభ్యాసము? ఎయ్యది మానవుని మెల్లఁగా యంత్రముగా మార్చివేయుచున్నచో, అదియూ విద్యాభ్యాసము? ఆలోచింపుఁడు. యంత్రప్రాయముగా సజ్జరులమైయుండుటకంటె స్వతంత్రేచ్ఛాజ్ఞానప్రేరితులమై తప్పు చేయుటయైనను దివ్యమని నా యభిప్రాయము. మట్టిముద్దల నంటి, నిర్జీవయంత్రములనంటి, గులకరాళ్ల కుప్పవంటివారి వలన నేర్పడిన కూటమును సమాజ మవదగననా? అట్టి సమాజము బాగుపడు తెట్లు? ఆభ్యుదయమనునది దాని వలన సాధ్యమైనచో శతాబ్దములకొలది మనము బానిసలమై యుండుటకుబదులు ప్రపంచమున మహోత్తమజాతియై

యుందుము. నిరక్షరాస్యులతోడను మూఢులతోడను నిండి యుండుటకు బదులీ భారతభూమి శాశ్వత విద్యాలయమై దీపించెడిది.

అగుచో, స్వార్థత్యాగము సుగుణము కాదా! బహుజన హితార్థము, బహుజన సుఖార్థము, ఒక్కని హితమును సుఖమును దృఢించుట మహోత్తమ ధర్మము కాదా? నిశ్చయముగా; కాని (వంగదేశమున) సామ్యము చెప్పునట్లు, “తోముకొనుటచే సాందర్యము తెచ్చుకొంగలమా?” “బలాత్కరించుటచే బ్రేమ పుట్టింపంగలమా?” “అభావే విరక్తి” యనునట్లు బిచ్చగాని వైరాగ్యమున ఘనత యేమున్నది? సపుంసమని బ్రహ్మచర్యవ్రతమున సుగుణ మేమున్నది! అదేవిధమున త్యాగాశయమే లేని, ఔదార్యమే లేని, సదాశయమే లేని, సమాజమనఁగా నేమో తెలియనివాని స్వార్థత్యాగమనఁగా సర్థమేమి? వితంతువును సహగమనము చేయుమని బలాత్కరించుటలో నేమి పతిభక్తి ప్రకాశితమగుచున్నది; వెట్టి సమృద్ధములను మూఢ విశ్వాసములను జోధించి జనులచే సత్కార్యములను కేయింప నేల? జనులను స్వతంత్రులనుకేయుండు, వారి సంకెలలను విదళింపుడు—అనియే నేను ఘోషింతును. బురదచే బురదను గడుగంగలమా? దాస్యముచే దాస్యమును బాట్రోలంగలమా? ఏది?—ఒక్క నిదర్శనముఁ జూపుడు. సమాజము నిమిత్తము సర్వ సుఖేచ్ఛలను త్యజింపఁ గలిగినవాఁడు నీవు బుద్ధుడవై ప్రకాశింతువు,

ముక్తఁడవై వెల్గొందుచువు; కాని యది యెప్పటిమాట! మఱియు నొరులను బీడించుటచే నది సాధ్యమగుననియా నీ యభిప్రాయము? "ఓహో! మా వితంతువు లెట్టి స్వార్థత్యాగాదర్శముఁబుట్టు! ఆహా! బాల్యవివాహ మెంత మనోహరము! ఇట్టి దివ్యాచారము మఱియొకటి యుండుట సాధ్యమా! బాల్యవివాహమున భార్యా భర్తల కన్యోన్య ప్రేమానురాగములకంటె మఱియొకటి యుండునా?"—ఈ రోజులలో దేశమున నెల్లెడలను మనకు వినఁబడుచున్న యుజపు లివి! కాని సర్వాభికారులగు పురుషుల మాటయో! —స్వార్థత్యాగము వారి కనసరము లేదు! ఒరులను సేవించుటకంటె నుత్తమధర్మము కలదా? కాని బ్రాహ్మణుల కీనియమ మన్వయింపదు—ఇతరులు మీరందఱును నవలంబింపుఁడు! యథార్థమేమన, "నమాజముతో నెల్ల రోజుపడి స్వలాభమునుజూచుకొనుటకు—గోవల స్వప్రయోజనార్థము—ఈ దేశమునఁ దల్లిదండ్రులును బండుగులును గనికర మనునది లేక, తమబిడ్డలయొక్కయు నితరుల యొక్కయు బాగోగుల నీనడించివేయఁగలుగుచున్నారు; పరంపరానుగతమైన దుర్యోధవలన మనస్సు మ్మెండిలేటి పోవుటచే వారి కిది బహుసులభమై పోయినది. ధీరుడగు వాడే స్వార్థమును తృణీకరింపఁగలఁడు. దండమును జూచి పిటికిపంద భయపడి, యొకచేతితోఁ గన్నులు తుడుచు కొనుచు, రెండవచేతితో నిచ్చును. అట్టి దానమువలన సేమి ప్రయోజనము? సర్వజనులను బ్రేమించుటనునది కల లోని వార్త. లేత మొక్కచుట్టును గంచెవేసి సంతక్షింప

వలయును. ఒక్కరిని స్వార్థరహితముగాఁ బ్రేమింప నేర్వఁగలిగినచోఁ గ్రమముగా విశ్వమానవప్రేమ నాశింపవచ్చును. ప్రత్యేకమగు నిష్ఠ దేవతయందు భక్తిని ఒడయఁగలిగినచో విరాడ్రూపమున భక్తి క్రమముగా సాధ్యమగును.

కావున నొక వ్యక్తినిమిత్రము స్వార్థమును విడనాడఁగలిగినప్పుడే స్వార్థత్యాగమునుగుఱించి మాటాడవలయును, అంతకుముందు కాదు. సకామకర్మమే నిష్కామకర్మమునకు సాధనము. “కామిగాక మోక్షకామి గాఁడు” అనునట్లు మొదట రాగమనునది లేనిదే వైరాగ్యము కలుగదు. చీకటి యనునది లేనిదే వెలుతురనుమాట కర్థమేమి?

కోరికతో, రాగముతో, నుపాసన ప్రారంభమగును. అల్పతత్త్వోపాసన మొదలిడుము, ఉత్తమ తత్త్వోపాసన దావంతటదియే వచ్చును.

అమ్మా, అందోళన పడకు. మహావృక్షమునకే తుపాను. “ఊడిన నిప్పు రగల్కొనును;” “తోక త్రొక్కిన త్రాచు లేచును;” విషయ మిట్టిది. హృదయ వేదన కలిగినప్పుడు, వికాసము కలుగునను నాస లంతరింపఁ బరితాపమును ప్రళయవాయువులు వీచునపుడు, ధైర్యభానుఁ డించుమించుగా నదృశ్యమై పోయినపుడు ప్రచండమైన యీ గాలివాన నడుమనే యంతర్గత బహులేఖము భాసిల్లుచును. అగర్భశ్రీమంతులై భోగములతోఁ బుట్టి పెరిగి, పూలపాన్పులపై శయనించుచుఁ బరితాపమున నెట్టిదో యెఱుంగక, కన్నీటికణమైనను నెన్నఁడును రాబ్బక, అమ్మా,

యెవ రంతర్గతబ్రహ్మవికాసము నొందిరో చెప్పుము? విల
పించుటకు నీకు భయమెందులకు? విలపింపుము! విలాపము
దృష్టిని నిర్మలమొనర్చి, యాత్మవికాసమును జేకూర్చును.
అప్పుడు భేదదృష్టి పశుమానవ వృక్షాదులందు భేదభావము
—క్రమముగాఁ దొలగిపోవ, సర్వత్ర, సర్వకాల సర్వావస్థ
లందును వఖండబ్రహ్మ దర్శనము నొందు నవకాళము లభిం
చును. అప్పుడు,

శ్లో. సమం పశ్యన్ హి సర్వత్ర సమవశీకమిశ్వరమ్,

న హి వస్త్యాత్మనాఽఽత్మానం తతో యాతి పరాం గతిమ్.

(భగవద్గీత, 13. 28.)

—“ఎల్ల ప్రాణులయందును నొకే పరమాత్మ వెలయుచుం
డుటఁ గాంచునట్టివాఁడు తనయం దంతర్గతమైన పరమాత్మను
హింసింపఁడు కావున నుల్కృష్టమగు మోక్షమును బొందు
చున్నాఁడు.”—సదా నీ శ్రేయోభిలాషి, వివేకానందుఁడు.

శబారుమరము, 26 12 1900.

స్నేహాస్పదురాలగు ...రమ్యానుగూర్చి ప్రాజ్ఞాఁడగు మన
మిత్రుఁడు చెప్పనదే నా యభిప్రాయమును. ఐన నీ
విషయమునఁ బర్యాలోచింపఁదగిన యొక చిక్కన్నది—
హిందూజాతి రమ్యాజాతిగా మారుట యెన్నఁడైనను సంభ
వమా? ...ప్రణామములు,—వివేకానందుఁడు.

స్నేహస్వద ,... ఇంక వానలసంగతి చెప్పెదను —

స్వేచ్ఛగా ప్రారంభమై ప్రళయము వచ్చిన ట్లహర్మిశము సంతతధారగా నిపుడు వానలు కరియుచున్నవి. గట్లుదాటి నది విజృంభించుచున్నది, చెరువులును దోరువులును బారలి పోలుచున్నవి. మరావరణమునుండి నీటిని దోలగించు లోతైన జలదారి త్రవ్వటకుఁ (సోదరులకు) దోడ్పడి నే నిప్పుడే వచ్చినాను. వాననీరు పలుతావులందుఁ గొన్ని యడుగుల యెత్తున నిలిచియున్నది. నాపెద్దకొంగయు బాతులును బ్రహ్మావందపడుచున్నవి. నాపెంపుడు జంకమరమునుండి పాటిపోయి దన్నుఁ దిరిగి పట్టుకొనుటకుఁగాను గొన్ని దినములపాటు మాకాదుర్దా కలుగఁజేసినది. నా పొట్టి బాతులలో నొకటి, పాపము నిన్న చనిపోయినది. వారము దినములపాటది యెగయూపిరివిడిచినది. ఇది యంతయుఁ గని, హాస్యప్రియుడగు మా వృద్ధసన్న్యాసి యొకఁ డిట్లనుచుండును “అయ్యా, చెమ్మచే, వానచే, బాతులకు జలుబుచేయునటువంటి కప్పలు తుమ్మునటువంటి యీ కలియుగమున జేపించుటవలన లాభములేదు!”

ఒక బాతున కీకలు రాలిపో నారంభింపఁగా, సుపాయాంతరముఁగానక, పలుచని ‘కార్పాలిక్’ ద్రావకముతోఁ గూడిన యొక తొట్టిలో, (ఆ ద్రావకము దానిని బంపినను రక్షించినను సరియే యని) కొన్ని నిముసములపాటుంచినాను — ఇపుడాబాతు లేజుకొనినది. మీ వివేకానందుడు.

నారదాసి, 9 2 1902.

సౌఖ్యదయ—, ...బౌద్ధబాజ్ఞయమున వేదాంతమతమును సూచించు ఘట్టములు గలవు, బౌద్ధమతమందలి మహాయాన సంప్రదాయము తుద కద్వైతపరముగా నున్నది. బౌద్ధుఁడగు నమరసింహుఁడు బుద్ధనామావళిలో 'అద్వయవాదీ' యను నామము నేల చెర్చవలయును?

బౌద్ధసంప్రదాయములు రెంటియందును మహాయానము * విశేష ప్రాచీనమని నా మతము.

బుద్ధుఁడొక యంత ప్రాచీనమో మాయావాదమును సంతటి ప్రాచీనమైనది. మాయాభావన ప్రకృతిభావననుండియే వెలువడినది. మాయ యను పదము శ్వేతాశ్వతరోప నివర్తనం గలదు. ఈ యుపనివర్తనము నే నధమపక్షము బౌద్ధమతముకంటె ప్రాచీనమని భావించును.

బౌద్ధమతమునుగూర్చి యిటీవల నా కనేక సూతన విషయములు ద్యోతకమైనవి; ఈ క్రింది విషయములను నిరూపింప సంసిద్ధుఁడనై యున్నాను :

(1) వివిధహాసములను బొందిన శివపూజ వాద్దులకుఁ బూర్వముండినదే. బౌద్ధులు శైవ పుణ్యక్షేత్రములను పశుపతిచక్రొనఁ బ్రయత్నించిరి, కాని విఘ్నములై తల్పనామమున సారనాథమువంటి సూతన స్థానములను నిర్మించిరి.

* రెండవది హీనయానము.

(2) డాక్టర్ రాజేంద్రలాల్ వచించు కీర్తినిఁగాక, యగ్నిపురాణమందలి గయాసుదుని గూర్చినగాథ బుద్ధునికి సంబంధించినది కానేకాదు, అది యంతకు పూర్వపు గాథయే.

(3) బుద్ధుఁడు గయాశీర పర్వతమున నివసించు నేఁగ నను విషయము తత్త్వదేశము పూర్వమే యుండెనను సంగతిని నిరూపించుచున్నది.

(4) గయ యిదివఱకే పితృదేవతాపూజకుఁ దావలమై యుండెను, పాదముద్రాపూజను జాదులు హిందువులను జూచి నేర్చుకొనిరి.

(5) వారణాసినిగూర్చి యతిప్రాచీనగ్రంథములుపైతిమది శివపూజానిలయమని నిరూపించుచున్నది ఇత్యాది విషయములు.

బుద్ధగయయందును జౌద్ధవాణ్ణయమునుండియు నేను గ్రహించిన గూఠన విషయము లనేకములు కలవు....

ఆధునిక హిందూమతమునకును బౌద్ధమతమునకును గల సంబంధమునుగూర్చి నా భావములు పూర్తిగామాఱినవి. దిక్షాత్రముగా నాకుఁగలిగిన యభిప్రాయముల నివ విశ్లేషముగను సవిస్తరముగను బ్రకటించునంతవఱకు నేను జీవింపకపోవచ్చును, కాని యే మార్గమున పరిశోధన సాగింప నగునో సూచించివిడుతును, నీవును సోదరులును దానిని గొనసాగింపవలసియుండును, ఆశీర్వాదములు. ఆప్తుఁడు, వివేకానందుఁడు.

147

వారణాసి, 12 2 1902.

స్వర్ణశక్తిసామర్థ్యములును నీకుఁ గలుగుఁ గాక! స్వయముగా జగన్మాతయే నీ హృదయమును హస్తములునై వెలయుఁ గాక! ఆఖండము, అప్రతిహతము నగు శక్తితో ననంత శాంతి సాధ్యమగుచో లభించుఁగాక!

శ్రీరామకృష్ణనియం దేమైనను యథార్థమనునది యున్నచో, నా కాలఁ దేవిధముగా మార్గదర్శకుఁ డయ్యెనో, అదేవిధముగా, కాదు, సహస్రగుణాధికముగా, నీకును మార్గ దర్శకుఁడై వెలయుఁగాక!

148

ఒక పాశ్చాత్య వారీమణికి

శేలూరుమఠము, జూన్, 1902.

అమ్మా...వ జాతీయైవను బరిపూర్ణమైన సంయమమున బ్రహ్మచర్య వ్రతాదర్శమును బ్రాపింపఁ గలుగుటకు ముందు వివాహము పాపసంస్కారమనియు తన్నియమము లనుల్లంఘనీయములనియు గ్రహించి, మాతృత్వము నెడ మహాగౌరవభావము నలవఱచుకొనవలయునని నా యభిప్రాయము. రోమనీ క్యాతలిక్కులును హిందువులును వివాహమును పవిత్రము, ననుల్లంఘనీయమునగు సంస్కారముగాఁ బరిగణించియున్న కారణమున నఖండశక్తిమంతులగు స్త్రీలను బురుషులను వెలువడఁజేసియున్నాది. అరబ్బులకు వివాహ మిచ్ఛానుసారము రద్దుచేసికొనఁదగిన యొండబడిక,

లేదా, బలప్రయోగముచే బాంధవదగిన 'హక్కు', అందు పవిత్ర కన్యాజీవనాశయముగాని, బ్రహ్మచర్యజీవనాశయము గాని వికాసము నొందినట్లు కానరాదు. ఆధునిక పౌర్ణ మతము వివాహ పరిణామదశ నొందని జాతుల వశమై సన్న్యాసమును బరిహాసాస్పదము జేసివేసినది. కావున (పరస్పర ప్రేమాకర్షణవిషయము నటుంచి) వివాహమును గూర్చి జపాన్ దేశమున మహాపవిత్రాదర్శము పెంపొందిననే కాని మహాసీయులగు సన్న్యాసులును సన్న్యాసినులును నట్లు వెలువడఁగలరో నాకుఁ దెలియకున్నది. జీవనాన్న త్యము బ్రహ్మచర్యమున నిమిదియున్నదని నీ కవగతమైన రీతినే సమాజమున నఖండశక్తిమంతులగు కొలఁది మంది వైషిక బ్రహ్మచారులును బ్రహ్మచారిణులును వెలువడ వలయుననిన, పాతివ్రత్యము, ఏకపత్ని వ్రతము వను పాపన నియమములు జనబాహుళ్యమున కత్యావశ్యకములని నాకును దోఁచుచున్నది.....—విజేకానందుడు.

ఓం తత్ సత్

క్రీరామకృష్ణార్పణమస్తు!

అనుక్రమణిక

- లైమెరికాదేశీయులపను హిందువులకు తారతమ్యము, 33.
 అర్చితమతము, 41, 56.
 అర్చితము . ఇస్లాము, 177.
 అనాథశరణాలయము, 165, 167, 190.
 అల్పకార్యమహత్త్వము, 201.
 అవతారతత్వము, 51 52.
 అప్పకర్త, 1, 68, 70.
 ఆధానము దుఃఖహేతువు, 96.
 అర్చితముల స్వభావము, 75, 109.
 ఆచరణప్రభావము, 149.
 ఆచారవిమర్శ, 171.
 ఆచారసంప్రదాయ వాద్యనిరసనము, 209.
 ఆచార్యుని విధి, 43.
 ఆత్మ ఆనందమరణాంతము, 17.
 దేశకాలాంతము, 16 17.
 శక్తిసామర్థ్యములు, 124.
 ఆత్మవిశ్వాసము, 121, 122.
 అపియా ఆధ్యాత్మికశక్తి నిలయము, 43.
 బ్రహ్మాండలో ఉద్యమము, 75, 83.
 ఇంద్రియ పాదపన కర్మావశ్యకము, 93.
 ఇస్లాము : అర్చితము, 176 177.
 ప్రపంచావిధానము, 213.
 బ్రహ్మ పాంథికశక్తి నిలయము, 43.
 కర్మకర్మపరిమితి, 178.
 కర్మకలాప నిరసనము, 63 64.
 కర్మయోగరహస్యము, 152.
 కాశ్మీరము, 160, 178.
 కృష్ణావతారము కృష్ణుని యువదేశము, 79.
 క్రైస్తవ ప్రచారకులు (మిషనరీలు), 59, 60, 89.
 క్రైస్తవమతము . వేదాంతము, 47.
 గ్రీత తత్త్వమాణికత్వము, 186.
 గురుధ్యానము, 175.
 గురుభక్తి ఆత్మవిశ్వాసము నవమూలము, 76.
 గురుని భగవంతునిగా నర్చించుభావము, 30.
 హృదయస్వభావము : ప్రజాపాలనము, 106 108.
 తత్వభగవానుడు, 144.

ద్విగచ్ఛాపికము, 206.
జగన్మిత్రాత్మము, 204.
జననమరణతత్త్వము, 16.
బాలిభేదములు - బంధహేతువు, 183.
బాతులు: ప్రహరణిపాలనము, 106-107.
కౌన్తీయము, 6.
క్షాంతిక్షణము, 214.

త్రైత్వికశాసనము, తన్ను పట్టణమున, - దీర్ఘము, 3, 14.
త్యాగము, భారతీయముగా, 141.

ద్రవిడనారాయణశేక, 149.
దీప(నారాయణ)శేక, 143-144, 191.

దైవబలము, 193, 199.
దైవబలము : పురుషకారము, 143.

స్వయండు నారాయణుడు, 67.
నాయకత్వము, 163-164, 203.

స్వతంత్రుని, 57.
పత్రిక ("బ్రహ్మవాది") 90.
పత్రికా నిర్వహణ విధానము, 91.

పరహితాచరణము సార్వజనీనమహావ్రతము, 118.

పురుషకారము : దైవబలము, 143.

ప్రకృతి (మామ), 16.
ప్రేమ - ఎట్టిభేదమును పాటించదు, 44.

ప్రేమతత్త్వము, 149, 166.
ప్రేమమహత్త్వము, 94, 96, 98, 140.

బ్రాహ్మతత్త్వము, 181.
బాల్యనివాహభండనము, 68.
బుద్ధావతారము - బుద్ధుని యువదేశము, 78.

బాదమతము : వేదాంతము, 48, 216, 217.

బాదమతము : హిందూమతము, 130-131.

భగవద్భక్తితత్త్వము, 146.
భగవల్లక్షణము, 206.
భగవానుడు లీలామయము, 98.
భారతదేశము

భారతదేశమునకు మహాప్రేమ యావశ్యకత, 157.

—పాశ్చాత్యదేశములు, 120.

—పునర్జీవనవిధానము, 118.

—రామకృష్ణునిది, 180, 181.

భారతీయులు వారి నాగరికత
యందలి గుణవోషములు,
208 211.

పరశమనభు కారణము, 120.

—వారిలో రెండు గొప్పదోష
ములు, 86.

వారి లోపములు, 117 119.

—వారిలో ఆస్పృశ్యత (చూ.
ఆస్పృశ్యత).

వారిలో వర్ణవ్యవస్థ (చూ.
వర్ణవ్యవస్థ).

వారి విశిష్టత, 99, 110,
129.

వారిలో శ్రీ బాల్యనివాహము,
68.

శ్రీ సముద్రరణ, 80.

భాష్యకారులు, 76.

ఘోరము, కలకత్తాలోని, 45.

మనస్సు సర్వగతము, 196.

మహామదీయమతము : పదాంతము,
48.

మాంసాహారము, 127.

మానవునందలి కేవల్యము, 175.

మానవత్వము, 64.

మానవమహత్త్వము, 59.

మానవసేవ, 64 65, 67.

మాయ, 16.

రామకృష్ణపరమహంస, శ్రీ

అవతారము సత్యయుగ ప్రాచీన
భము, 69, 79.

ఆగమన ఫలితము, 53.

ఆవిర్భావము లోక కల్యాణ
కారము, 51, 52, 66.

ఆతని యుద్యమమునకు స్వామి
నిమిత్తమామ్రుండు, 81.

—సోపానము, 100.

ఘనత, 56, 98.

జీవితోద్దేశము, 86.

కాంతిరూత, 86.

ఆతనియొద్ద స్వామి భక్తి ప్రప
కులు, 71 73.

శ్రీ సముద్రరణ, 80.

స్తోత్రము, 143.

రామకృష్ణ సందేశామృత ప్రశంస,
శ్రీ, 168, 169 170.

వర్ణవ్యవస్థ, సరియైన, 4 6.

విఖ్యాతియూ మహారాజి, 139.

విజ్ఞానకాస్త్ర గ్రంథపతనము, 141,
150.

విదేశయానావశ్యకత, 46.

విద్యాభ్యాసము, నిజమైన, 210.

విద్యావ్యాప్తి, అవసామావ్యమున,
ఆవశ్యకత, 120 123.

వివాహపర్వము, 218.

వివేకానందస్వామి

ఆఖండవైరాగ్యము, 22, 31,
82, 100.

—అపారశ్రమ, 184 185.

అత్మసమర్పణ, 187, 199
201.

అదర్శము, మానవుని చెవ
త్వము బోధించుట, 90, 96.

అర్హతగ్రహణము, 183.

అశ్వర శరణాగతి, 87, 88.

ఉద్యమ నిర్వహణము, 161
162, 192.

ఉద్యమవిధానము, 110, 152,
153.

ఉద్యమచ్ఛాపి, 3, 155.

ఓచార్యము, 97.

కర్మకలాప నిరసనము, 63
64.

—కార్యదీక్ష, 11, 140, 142,
180, 185, 189.

గురుభక్తి, 71 73.

టీవీతోద్యమము, 88.

దీక్షజన సామర్థ్యాది, 115.

దీక్షనారాయణ శీవాపరత,
146.

—దేశభక్తి, 46.

—నదీనాళయము, 94.

రాజకీయమునెడ స్వామిభావ
ము, 62, 142.

శ్రీరామకృష్ణుని ఉద్యమమునకు
విమర్శమాత్రుడను, 81.

లోకసేవాపరత, 2.

నామాచార నిరసనము, 92.

వైరాగ్యబోధ, 147.

సంస్కరణవిధానము, 7.

సత్యనిష్ఠా వైరాగ్యములు,
24 25.

స్వభావము, 80.

స్వాగతములు, 113, 128.

విశ్వమత మహాసభ, 8.

వీరతత్త్వ విగ్గయము, 136.

వీరవిభజన, 135, 138.

వీరత్వము, 47, 48.

వైరాగ్యము, 147.

వ్యవహారికకర్మము, 101, 102.

వైరాగ్యాచారము : మాంసాహారము,
127.

విషయపారంపర్యము, 60.

వీరము, 7, 96.

శ్రద్ధ, 123.

సంఘసంస్కరణమార్గము, 4.

సంఘ స్థాపనాపర్యవరత, 14, 31.

- సనాతనధర్మవాదప్రతి, 125, 126.
 సన్న్యాసి మహాత్మ్యము, 28.
 సామ్యవాదము : తృప్తివాదము, 207.
 శేష, 134.
 శీవాదిధానము, 153.
 శ్రీ పునర్వివాహ విమర్శ, 172.
 శ్రీ సమదర్శిణ, 50.
 స్వరాజ్యము, 159.
 స్వాతంత్ర్యవిమర్శ, 173, 174.
 స్వార్థత్వాగము, 211, 214.
 హిందూదేశము, (మా. బారత దేశము.)
 హిందూమతము : బౌద్ధమతము, 130 131.
 హిందూ మహమ్మదీయ మతసమ్మేళనము, 177.
 హిందువులు, 45, 46.
 హృదయము సర్వశక్తి నిలయము, 188.
 హైందవ నాగరికతయందలి గుణ దోషములు, 208 212.

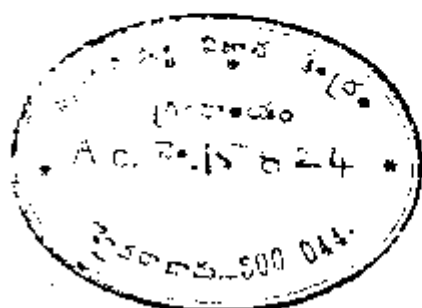

లేఖసంఖ్య నిరూపణము

ఇందలి లేఖసంఖ్యలను, వాని కెదురుగా (అంగ్ల) మూలము మూడవకూర్పువందలి లేఖసంఖ్యలను ఈ దిగువఁ బొందుపఱచుచున్నాము. మూలమందలి మొదటి కూర్పునకును మూడవ కూర్పునకును సంఖ్యాక్రమమున నింతక వ్యత్యాసముండుటచేతను, మొదటికూర్పునే 'మే మనునరించియుండుటచేతను ఆ వ్యత్యాస మిందుఁ గాన్పించును. ౧5, 86 వ పుటలందలి "...సింహుల...భవ్యులై తీరును," ఆమధ్యగము మూలము, మూడవ కూర్పు, 166 వ లేఖమందలి భాగము.

1	10౦	20	: 124	39	: 150	58	: 179
2	106	21	: 12౫	40	: 151	59	: 180
3	: 107	22	: 126	41	: 154	60	: 181
4	: 108	23	: 128	42	: 156	61	: 182
5	: 109	24	: 129	43	: 157	62	: 185
6	: 110	25	: 130	44	: 162	63	: 186
7	111	26	: 132	45	: 163	64	: 187
8	: 112	27	: 133	46	: 165	6౫	: 189
9	: 113	28	: 134	47	: 166	66	: 191
10	: 114	29	: 135	48	: 158	67	: 195
11	: 115	30	: 136	49	: 155	68	: 196
12	: 116	31	: 140	50	: 167	69	: 197
13	: 117	32	: 141	51	: 168	70	: 198
14	118	33	: 142	52	: 169	71	: 199
15	: 119	34	: 143	53	: 171	72	: 203
16	: 120	35	: 144	54	: 172	73	: 204
17	: 121	36	: 145	55	: 174	74	: 206
18	: 122	37	: 146	56	: 176	75	: 207
19	: 123	38	: 149	57	: 178	76	: 211

77 : 214	95 : 235	113 : 257	131 : 278
78 : 216	96 : 236	114 : 259	132 : 279
79 : 218	97 : 237	115 : 261	133 : 280
80 : 219	98 : 238	116 : 262	134 : 281
81 : 202	99 : 239	117 : 263	135 : 282
82 : 205	100 : 240	118 : 264	136 : 283
83 : 220	101 : 242	119 : 265	137 : 284
84 : 222	102 : 244	120 : 266	138 : 286
85 : 223	103 : 245	121 : 267	139 : 288
86 : 224	104 : 246	122 : 269	140 : 290
87 : 225	105 : 247	123 : 270	141 : 291
88 : 226	106 : 248	124 : 271	142 : 293
89 : 227	107 : 249	125 : 272	143 : 295
90 : 230	108 : 250	126 : 273	144 : 296
91 : 231	109 : 251	127 : 274	145 : 299
92 : 232	110 : 252	128 : 275	146 : 301
93 : 233	111 : 255	129 : 276	147 : 302
94 : 234	112 : 256	130 : 277	148 : 303

శ్రీ రామకృష్ణమత ప్రచురణములు

	రెం:		రెం:
శ్రీ రామకృష్ణ సూక్తిమత	7-50	శ్రీ దొడ్డ భాగవతము (మొ.నెం.)	6-50
శ్రీ రామకృష్ణ చీరామృతము	5-00	,, (రెండవ సంపుటము)	5-50
శ్రీ రామకృష్ణ బోధామృతము	3-50	,, (మూడవ సంపుటము)	7-50
శ్రీ శారదాదేవి చరిత్ర	2-00	శ్రీ మద్భగవద్గీత	4-00
శ్రీ శారదా ప్రసంగములు	2-50	వాగమహాశయని జీవిత చరిత్ర	1-25
శ్రీ వివేకానంద జీవితచరిత్ర (పాదా)	3-00	హిందూమతము	1-25
,, అట్ట కైంయ	3-50	అనుష్ఠాన వేదాంతము	1-25
సోమి శిష్య సంవాదములు	5-00	పారాయణ గీత	1-25
పారమార్థిక సంవాదములు	3-00	వివేక సూక్త్యవయము	1-00
నారద భక్తి సూత్రములు	3-00	భారత దేశము	1-00
జ్ఞానయోగము	3-25	భారతీయ మహిళ	1-00
రాజయోగము	2-50	శ్రీరామకృష్ణ వరమహాన	
కర్మయోగము	1-50	విశిష్టభారత్వములు	0-75
భక్తియోగము	1-50	పికాగో సగలేపన్యాసములు	0-50
సందేహ తరంగిణి:		గురూపదేశములు	0-50
మొదటి భాగము	3-00	శ్రీ రామకృష్ణ ఉవాచ	0-37
,, రెండవ భాగము	3-00	బుద్ధ ఉవాచ	0-37
ప్రబోధ రత్నాకరము	2-25	శ్రీ వివేకానంద శంఖారావము	0-37
భారత యువజనులారా	2-00	శ్రీ శారదా సూక్తి సమీక్షము	0-37
వరతర్క్త ప్రసంగము	2-00	నానంన్యరణ యుద్ధవిధానము	0-37
దేవీమాహాత్మ్యము	2-00	నా గురుదేవుడు	0-37
శ్రీ రామకృష్ణావినీతము	1-25	నవీన భారత దేశము	0-25
		శ్రీరామకృష్ణ జీవిత సంగ్రహము	0-25

సవివరమగు మాఫూర్తికేటలాగు ఉచితము.

ఇట్లు వ్రాయుడు:

మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమతము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4.

